

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิไลให้เป็น
แหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย
และศิลปวัฒนธรรมมวยไทยตามแนวทางการธุรกิจเพื่อสังคม
และกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
พ.ศ. 2566

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิไลให้เป็น
แหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย
และศิลปวัฒนธรรมมวยไทยตามแนวทางการธุรกิจเพื่อสังคม
และกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ
สำนักบริหารและพัฒนาระบบราชการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
พ.ศ. 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัณฑิตให้เป็น
แหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย
และศิลปวัฒนธรรมมวยไทยตามแนวทางการธุรกิจเพื่อสังคม
และกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

สมบัติ บัญชาเมฆ

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารสาธารณสุข

พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยจรัส เตชะตันมินสกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรมพร ตันตรา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถาพร แสงสุโพธิ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ประธานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรมพร ตันตรา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการรับรองแล้ว

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ญาณิน โอภาสพัฒนกิจ)

รองอธิการบดี

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ชื่อเรื่อง	ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทยตามแนวทางการธุรกิจเพื่อสังคม และกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม
ชื่อผู้เขียน	ร้อยโทสมบัติ บัญชาเมฆ
ชื่อปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยจรัส เตชะตันมินสกุล

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรปลอดภัยและศิลปวัฒนธรรมมวยไทยตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคม มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม 2. เพื่อนำยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมสู่การปฏิบัติ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง การสนทนากลุ่มย่อย และการสัมภาษณ์ทางวิชาการ ผู้ใช้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วย ผู้แทนประชาชน ผู้แทนผู้นำท้องที่ ผู้แทนหน่วยงานองค์กรภาครัฐและเอกชน ผู้แทนภาคส่วนมวยไทยและผู้แทนภาควิชาการ

ผลการวิจัยเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลก ที่พบว่าต้องมีการวิเคราะห์ปัญหาเชิงการพัฒนาในสองระยะคือ การวิเคราะห์หน่วยท้องถิ่นหรือหน่วยพัฒนาเพื่อค้นหาปัญหาเป้า และการระบุปัญหาเป้าโดยการระบุสภาพปัญหาการพัฒนาความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา เกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย โดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การวิเคราะห์บริบทเพื่อระบุเหตุผลและความจำเป็นในการจัดตั้งและพัฒนาโครงการ ยุทธศาสตร์การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการพัฒนา ยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม และยุทธศาสตร์การระดมเงินทุนเพื่อใช้ในการพัฒนาโครงการบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก

ผลการวิจัยทางด้านการนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติดำเนินการได้โดยทำการวิเคราะห์จุดแข็ง

จุดอ่อน จุดวิกฤต และโอกาสเพื่อการพัฒนาบัวขาววิลเลจ การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการที่ประกอบด้วย หลักการและเหตุผลของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับสภาพเศรษฐกิจ สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวในระดับโลกระดับประเทศ บริบทเชิงพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่ วัตถุประสงค์ของโครงการที่มุ่งหวังให้บัวขาววิลเลจเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกทางการศึกษา การเกษตรปลอดภัย ศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ที่เป็นธุรกิจในรูปแบบเพื่อสังคม ชุมชน และประเทศชาติโดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมเป็นหุ้นส่วนในลักษณะการเป็นสมาชิกที่จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์การบริหารจัดการ การวางตำแหน่งองค์กร การกำหนดรูปแบบองค์กร การบริหารจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ รวมถึงต้องมีการวิเคราะห์ด้านเทคนิคเกี่ยวกับที่ดินที่ตั้ง การกำหนดรูปแบบอาคารสถานที่ภูมิทัศน์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนการวิเคราะห์การตลาดที่เกี่ยวกับการแข่งขัน ลูกค้า การส่งเสริมการขาย การออกแบบสินค้าและบริการ ประการสำคัญคือ การวิเคราะห์ด้านการเงินและลงทุน พบว่า โครงการการพัฒนาบัวขาววิลเลจ คาดว่าจะใช้เงินลงทุน จำนวน 120,000,000 ล้านบาท เป็นทุนของเจ้าของ จำนวน 65,500,000 บาท และหนี้สินจากการกู้ยืมเงินมาลงทุน จำนวน 55,000,000 ล้านบาท เมื่อพิจารณาความเห็นไปได้ทางการเงิน พบว่า เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดทางการเงิน พบว่า กิจการมีความเป็นไปได้ในการลงทุน กล่าวคือ 1) มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (Debt Equity Ratio : DE) เท่ากับ 0.85 ซึ่งอยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสม คือ มีทุนมากกว่าหนี้สิน 2) มีมูลค่าปัจจุบัน (Net Present Value : NPV) เท่ากับ 10,324,183 ล้านบาท ซึ่งมากกว่าศูนย์ แปลว่า รายได้ในอนาคตของกิจการแปลงมาเป็นมูลค่าปัจจุบันมีค่ามากกว่าเงินลงทุน 3) มีอัตราผลตอบแทนภายในจากการลงทุน (Internal rate Return of Scale: IRR) เท่ากับ 11.50 แปลว่า ผลตอบแทนภายในจากการลงทุนมากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ คือ ร้อยละ 7 4) ระยะเวลาคืนทุน (Pay Back Period: PP) เท่ากับ 3 ปี 2 เดือน ซึ่งถือว่ากิจการสามารถคืนทุนได้เร็วคือต่ำกว่า 5 ปี และ 5) ด้านแหล่งเงินทุน พบว่า กิจการเป็นโครงการที่มีนักลงทุนหลายกลุ่มให้ความสนใจรวมลงทุนบัวขาววิลเลจ รวมถึงการได้แบบแผนผังภูมิทัศน์บัวขาววิลเลจในหารูปแบบที่รอการพัฒนาให้เป็นแบบบูรณาการ

ด้านการพัฒนาบัวขาววิลเลจตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคม คือ การดำเนินธุรกิจที่มีการแบ่งผลกำไรจากการประกอบธุรกิจส่วนหนึ่งบริจาคเข้ามูลนิธิปัญญาเมฆ ทั้งนี้เพื่อคืนกำไรสู่ชุมชนโดยสนับสนุนการทำประโยชน์เพื่อสาธารณะ คือ การให้ทุนการศึกษา การให้การช่วยเหลือกิจกรรมสาธารณะของชุมชน และการส่งเสริมช่วยเหลือคนยากจนชายขอบ ตามโอกาสสมควร นอกจากนี้บัวขาววิลเลจมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทยและจังหวัดเชียงใหม่ คือ การเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ผู้คนทั่วโลกรู้จักและมีความใฝ่ฝันอยากมาเยือน เพราะเมืองเชียงใหม่มีมนต์เสน่ห์ด้านการท่องเที่ยวทั้งในด้าน ดิน น้ำ ป่า เขา แหล่งวัฒนธรรมโบราณ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันทุกด้าน

คำสำคัญ : ยุทธศาสตร์การพัฒนา, แหล่งท่องเที่ยวของโลก, การเกษตรปลอดภัย, ศิลปวัฒนธรรมมวยไทย,

ธุรกิจเพื่อสังคม

Title	DEVELOPMENT STRATEGY TO CREATE COOPERATION WITH PRIVATE AND PARTNERSHIP IN DEVELOPING BUAKHAO VILLAGE TO TOURIST DESTINATION IN THE WORLD OF SPORT EDUCATION, AGRICULTURE FOOD SAFE AND ARTS AND CULTURE OF MUAY THAI ACCORDING TO SOCIAL BUSINESS AND SOCIAL RESPONSIBILITY ACTIVITIES APPROACH
Author	LT. Sombat Banchamek
Degree	Master of Public Administration in Public Administration
Advisory Committee Chairperson	Assistant Professor Dr. Suriyajaras Techatunminasakul

ABSTRACT

This study was qualitative research and the objectives of the research were: 1) To formulate a development strategy to create cooperation in developing Buakaw Village to become a world tourist attraction on education, safe agriculture, and Muay Thai art and culture according to social enterprise and social responsibility activities, 2) To apply the development strategy to create cooperation in developing Buakaw Village to become a world tourist attraction on education, safe agriculture, and Muay Thai art and culture according to social enterprise and social responsibility activities into practice. This is qualitative research that used a semi-structured interview, small group discussion, and academic seminars. The Key informants consist of public representatives, local leader representatives, public and private organizations Muay Thai representatives, and Muay Thai academic department representatives.

The result of development strategies to create cooperation in Buakaw Village's development as a world tourist attraction found that there are two phases of development, namely analysis of local units or development units to find target problems, and identifying target problems by identifying conditions, finding cooperation in developing Buakaw Village as a world tourist attraction on education, safe agriculture, and Muay Thai

arts and culture A development strategy is formulated that includes a contextual analysis strategy to identify the rationale and necessity for the establishment and development of the project, a strategy for a feasibility study of development projects for creating cooperation with various sectors such as public sector, private sectors, and civil society; besides, fundraising strategies for developing of the Buakaw Village to become a world tourist attraction.

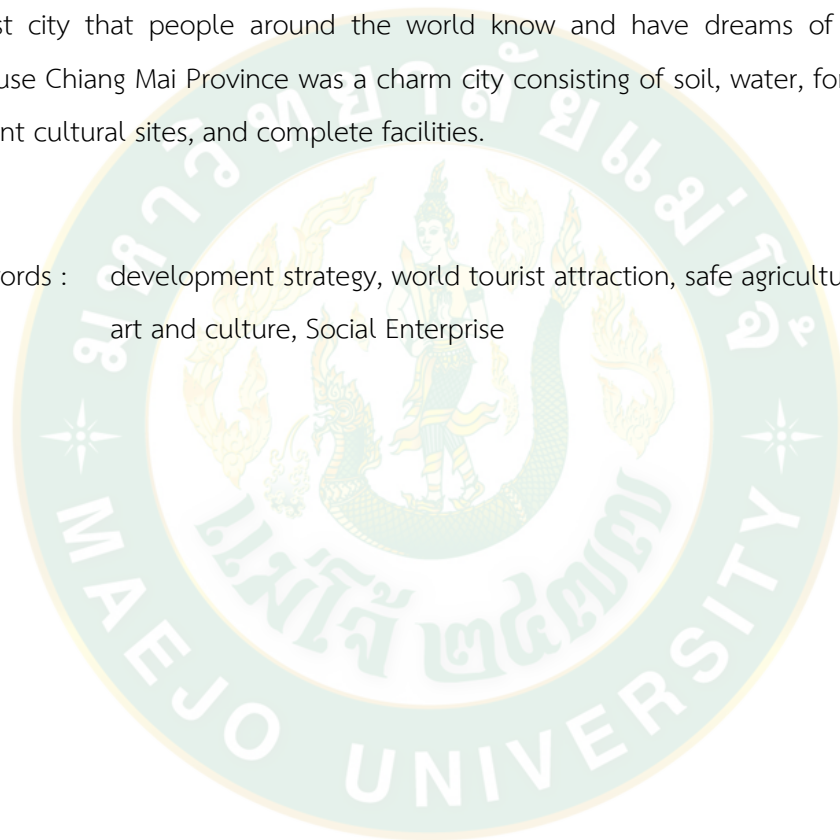
The results of the research on the implementation of the strategy were carried out by analyzing the strengths, weaknesses, critical points, and opportunities for the development of Buakaw Village. By the way, principles and rationale for development projects related to economic conditions, the situation of global and national tourism, and the spatial context of Chiang Mai, the objective of the project aims to make Bua Khao Village a world tourist attraction on education, safe agriculture, and Muay Thai art and culture which is a business model for society, communities, and the nation by giving opportunities for all sectors to become partners in the form of membership that requires management analysis, organization positioning, organizational configuration, human resource management, and technical analysis of the land where it is located; moreover, there is analysis landscape designation of buildings, information technology systems, materials, and equipment. Furthermore, there is market analysis related to competition, customers, sales promotions, products, and service design, Importantly, an analysis of finance and investment found that the Buakhao Village Development project was expected to use investments of 120,000,000 million baht, 65,500,000 of which is owner's capital, and 55,000,000 million of liabilities from loans to invest. Financially, it was found that when considering financial indicators, it was found that the business had investment possibilities, namely 1) Debt Equity Ratio (DE) was 0.85, which was in the right proportion, i.e. having capital, 2) Net Present Value (NPV) was equal to 10,324,183 million baht, which is greater than zero, meaning future income of the business converted to present value is greater than investment, 3) Internal rate Return of Scale (IRR) was equal to 11.50, which means the internal return on investment was higher than the loan interest rate, i.e. 7 percent, 4) Pay Back Period (PP) was 3 years and 2 months, which assumes that the business can return the capital within less 5 years, and 5) funding sources found that the business was a project that many groups of investors were interested in investing in Buakaw Village and obtaining a landscape plan of Buakaw Village in five models waiting to

be developed into an integrated model.

According to developing Buakaw Village following the guidelines of social enterprise, it was sharing a part of the profit from the business donated to Banchamek Foundation to return profits to the community by supporting public benefits such as scholarships, providing assistance to community public activities, and helping the marginalized poor on occasion. In addition, Buakhao Village played an important role in driving and revitalizing the economy of Thailand and Chiang Mai Province including a tourist city that people around the world know and have dreams of wanting to visit because Chiang Mai Province was a charm city consisting of soil, water, forests, mountains, ancient cultural sites, and complete facilities.

Keywords : development strategy, world tourist attraction, safe agriculture, Muay Thai art and culture, Social Enterprise

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยจรัส เตชะตันมินสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรมพร ตันตรา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถาพร แสงสุโพธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้ให้ความกรุณาช่วยเหลือให้ คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ให้การดูแล ชี้แนวทางที่เป็นประโยชน์ คอยติดตามความก้าวหน้า แก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างเป็นอย่างดียิ่ง จนกระทั่งการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอร่าบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุก ๆ ท่าน ที่มีได้กล่าวนามมา ณ ที่นี้ ที่ได้ประสาทวิชา ความรู้วิชาการต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยมีความซาบซึ้งใจเป็นอย่างสูง ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณ มา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้นำชุมชน หน่วยงานองค์กรภาครัฐและเอกชน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ เนื้อหาข้อมูลแก่ผู้วิจัยทุก ๆ ท่าน ที่ได้ให้ข้อมูลต่าง ๆ มา จึงส่งผลให้การวิจัยในครั้งนี้สมบูรณ์และสำเร็จ ด้วยดี รวมถึงบิดา มารดา ครอบครัว และเพื่อนฝูงที่ได้ให้การสนับสนุนในทุกเรื่อง ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สมบัติ บัญชาเมฆ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฌ
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการเฝ้าโครงการ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดและทฤษฎีการบริหารและการจัดการภาครัฐแนวใหม่.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับมูลนิธิต่อการทำประโยชน์สาธารณะ	19
แนวคิดในการจัดการศึกษาอาชีวะแนวใหม่.....	21
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีระบบและยุทธศาสตร์การพัฒนา.....	28
แนวคิดและทฤษฎีในการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการ.....	40
แนวคิดบางประการเกี่ยวกับการวิเคราะห์โครงการ	42
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยว.....	52
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับธุรกิจและ กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม	55

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	59
กรอบแนวคิดในการวิจัย	74
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	76
สถานที่ดำเนินการวิจัย.....	76
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	76
เทคนิคและเครื่องมือวิจัย	77
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	77
การจัดเก็บรวบรวมข้อมูล.....	78
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย	79
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนา	79
ตอนที่ 2 การกำหนดยุทธศาสตร์	80
ตอนที่ 3 การนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ.....	81
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย.....	125
อภิปรายผลการวิจัย.....	130
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	138
บรรณานุกรม.....	144
ภาคผนวก.....	146
ภาคผนวก ก ภาพการจัดกิจกรรม	147
ภาคผนวก ข ผลงาน และรางวัลที่สร้างชื่อเสียง.....	153
ประวัติผู้วิจัย.....	158

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 มูลค่าของเงินในอนาคต	43
ตารางที่ 2 ผลตอบแทนสุทธิ	45
ตารางที่ 3 การหามูลค่าปัจจุบัน.....	45
ตารางที่ 4 การหามูลค่าปัจจุบัน.....	46
ตารางที่ 5 เงินสดรับสะสม.....	47
ตารางที่ 6 ต้นทุนกับประสิทธิภาพ	48
ตารางที่ 7 มูลค่าปัจจุบันต้นทุนของรถยนต์ดีเซล	50
ตารางที่ 8 แหล่งที่มาและที่ใช้ไปของเงินลงทุน	92
ตารางที่ 9 รายได้จากค่าบริการเข้าชมบัวขาววิลเลจ (บาทต่อปี).....	93
ตารางที่ 10 รายได้จากหลักสูตรการสอนมวยไทยแบบรายวัน (บาทต่อปี)	94
ตารางที่ 11 รายได้จากการสอนมวยไทยหลักสูตรแบบรายเดือน (บาทต่อปี)	95
ตารางที่ 12 รายได้จากค่าที่พักลูกค้าจร (บาทต่อปี).....	96
ตารางที่ 13 รายได้จากค่าขายอาหารและเครื่องดื่ม (บาทต่อปี).....	97
ตารางที่ 14 รายได้จากการขายของฝากของที่ระลึก และผลิตภัณฑ์ชุมชน (บาทต่อปี)	98
ตารางที่ 15 รายได้จากการขายจากการขายอาหารข้าง (บาทต่อปี)	99
ตารางที่ 16 รายได้จากค่าธรรมเนียมการศึกษา (บาทต่อปี)	100
ตารางที่ 17 รายได้กิจการรวมต่อปี	101
ตารางที่ 18 รายจ่ายค่านายหน้าบริษัทนำเที่ยว	102
ตารางที่ 19 รายจ่ายค่านายชายของฝาก	103
ตารางที่ 20 รายจ่ายเงินเดือนผู้บริหารและที่ปรึกษาโครงการ	104
ตารางที่ 21 รายจ่ายค่าเงินเดือนพนักงาน.....	105

ตารางที่ 22	ค่าอำนาจการสำนักงาน	106
ตารางที่ 23	รายจ่ายค่าเช่าช่าง	107
ตารางที่ 24	รายจ่ายในการเลี้ยงช้าง	108
ตารางที่ 25	ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้สิน	108
ตารางที่ 26	ประมาณการการชำระดอกเบี้ยจ่าย	109
ตารางที่ 27	ประมาณการรายจ่ายของกิจการ	110
ตารางที่ 28	ประมาณการกำไรขาดทุนของกิจการ	111
ตารางที่ 29	ระยะเวลาคืนทุน	112
ตารางที่ 30	มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 7).....	113
ตารางที่ 31	อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน.....	114
ตารางที่ 32	แสดงตัวชี้วัดในการประเมินความเป็นไปได้	115

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แสดงโครงสร้างทางความคิดที่แสดงคุณสมบัติของหนึ่งหน่วยระบบ.....	30
ภาพที่ 2 โครงสร้างและการทำงานของยุทธศาสตร์การพัฒนา	35
ภาพที่ 3 แสดงลำดับขั้นตอนของกระบวนการวิจัยและพัฒนา	38
ภาพที่ 4 แสดงยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนการประสานงาน	40
ภาพที่ 5 สรุปแนวคิดในวิเคราะห์โครงการ	50
ภาพที่ 6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	75
ภาพที่ 7 แสดงแผนผังโครงสร้างองค์กร	86
ภาพที่ 8 แสดงแผนผังภูมิทัศน์ โครงการบัวขาววิลเลจ ชุดที่ 1.....	87
ภาพที่ 9 แสดงแผนผังภูมิทัศน์ โครงการบัวขาววิลเลจ ชุดที่ 2.....	87
ภาพที่ 10 แสดงแผนผังภูมิทัศน์ โครงการบัวขาววิลเลจ ชุดที่ 3.....	88
ภาพที่ 11 แสดงแผนผังภูมิทัศน์ โครงการบัวขาววิลเลจ ชุดที่ 4.....	88
ภาพที่ 12 แสดงแผนผังภูมิทัศน์ โครงการบัวขาววิลเลจ ชุดที่ 5.....	89

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

กล่าวได้ว่าภาคส่วนมีบทบาทในการประโยชน์เพื่อสาธารณะหรือส่วนรวม ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม กล่าวได้ว่า ภาครัฐถือว่าเป็นภาคที่มีบทบาทในการจัดบริการ สาธารณะมากที่สุด เนื่องจากมีกำลังคนและทรัพยากรที่มากกว่า โดยองค์การภาครัฐ ได้แก่ ราชการ ส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์กรในกำกับของรัฐ องค์กร มหาชน ทุนหมุนเวียน และกิจกรรมรัฐสาธารณกุศล แต่อย่างไรก็ตามการจัดบริการสาธารณะของรัฐบาล ก็มีข้อจำกัด เนื่องจากองค์การภาครัฐมีขนาดใหญ่ทำให้ไม่สามารถที่จะจัดการบริการสาธารณะได้ อย่างครบถ้วนทั่วถึง ทำให้หลายภาคส่วนในสังคม ได้แก่ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม หันเข้ามา มีบทบาทเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะในหลายรูปแบบ กล่าวคือ ดำเนินการอย่างอิสระ การสร้างความร่วมมือ และการมีส่วนร่วม เป็นต้น

ซึ่งการทำประโยชน์เพื่อสาธารณะในองค์การที่ไม่ใช่รัฐบาล ได้แก่ สมาคม มูลนิธิ องค์กร เอกชน และองค์การภาคประชาชน เป็นต้น กรณีตัวอย่างมูลนิธิที่ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เชิงประจักษ์ เช่น มูลนิธิชัยพัฒนา มูลนิธิโครงการหลวงมูลนิธิปิดทองหลังพระ มูลนิธิกุ๊กไก่ต่าง ๆ เป็นต้น ด้านองค์การภาคเอกชน พบว่า มีการจัดบริการสาธารณะผ่านกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) และ การทำธุรกิจเพื่อสังคม (Social Business) เพื่อเปิดโอกาสประชาชน เข้ามาเป็นเจ้าของธุรกิจหรือการจัดสรรกำไรเพื่อสังคม ส่วนภาคประชาสังคม (Civil Society) เช่น หมู่บ้าน กลุ่มหรือองค์กรชุมชน ที่มีบทบาทในการการบริหารและการจัดการสาธารณะในระดับตำบล หมู่บ้าน และชุมชนเมือง ได้แก่ การบริหารและการจัดการทรัพย์สินส่วนร่วมหรือสมบัติชุมชนสถาน หรือของหน้าหมู่บ้าน เช่น ป่าชุมชน ศาสนสถาน ฼าปนกิจสถาน ชลประทานเหมืองฝาย ประปาหมู่บ้าน รักษาปลอดภัยชุมชน เป็นต้น

ตลอดจน พบว่า กิจกรรมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม (Public Private Partnership) เพื่อบูรณาการในการบริหารและการจัดการเชิงสาธารณะทั้งมุ่งหวังกำไรและไม่ มุ่งหวังกำไร ได้แก่ กิจกรรมเพื่อสังคม งานจิตอาสา การ จัดกิจกรรมการกุศล เช่น ทอดกฐินผ้าป่า การจัดแข่งขันการชกมวยการกุศล และการจัดการภัยสถานการณ์สาธารณะแบบรวดเร็วและฉุกเฉิน กรณีการบริหารการพัฒนาปรากฏการณ์การทุนบอดี้แสลม และบริหารและการจัดการสาธารณะภัย

ปรากฏการณ์หมูป่า เป็นต้น (สุริยจรัส เตชะตันมีนสกุล และคณะ, 2560) ดังนั้น การจัดตั้งมูลนิธิและ การทำธุรกิจเพื่อสังคมสามารถที่จะทำประโยชน์ต่อสาธารณะและส่วนรวมได้

อุตสาหกรรมหรือธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ค้ำจุนเศรษฐกิจไทยและโลก ซึ่ง WTTTC (2019) ระบุว่า โดยในปี พ.ศ. 2559 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติระหว่างประเทศจำนวน 1,235 ล้าน คน ซึ่งส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจและการจ้างงานของการเดินทางและการท่องเที่ยวสำหรับ 185 ประเทศและ 25 ภูมิภาคทางภูมิศาสตร์หรือเศรษฐกิจในโลก พบว่า การเดินทางและการท่องเที่ยว มูลค่ามหาศาลที่นำมาสู่เศรษฐกิจกล่าวคือ การท่องเที่ยวมีการเติบโต ร้อยละ 3.5 ใน ปี 2019 ซึ่งแซง หน้าการเติบโตของเศรษฐกิจโลกที่ ร้อยละ 2.5 เป็นปีที่เก๋าคัดต่อกัน ในช่วงห้าปีที่ผ่านมา มีการสร้าง งานใหม่หนึ่งในสี่ของภาคส่วนทำให้การเดินทางและการท่องเที่ยวเป็นพันธมิตรที่ดีที่สุดสำหรับรัฐบาล ในการสร้างการจ้างงาน ในปี 2019 ผลกระทบทางตรงทางอ้อมและที่เกิดจากการเดินทางและการ ท่องเที่ยว คือ มูลค่าทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยว มีจำนวน 8.9 ล้านล้านดอลลาร์ต่อ GDP ของโลก คิดเป็นร้อยละ 10.3 ของ GDP โลก มีการจ้างงานจำนวน 330 ล้านตำแหน่งงาน 1 ใน 10 ของทั่ว โลก การใช้จ่ายนักท่องเที่ยวทั้งโลก 1.7 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 6.8 ของการส่งออก ทั้งหมด และคิดเป็นร้อยละ 28.3 ของการส่งออกบริการทั่วโลก และมีการเงินลงทุนเพิ่มทั้งหมด 948 พันล้านเหรียญสหรัฐ

สำหรับประเทศไทย กรมการท่องเที่ยว (2561: 7) ระบุว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ยังคงมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง และมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยประเทศไทยยังคงมีศักยภาพ และโอกาสทางการท่องเที่ยวมากมาย อาทิ ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ โดยในปี พ.ศ. 2560 World Economic Forum: WEF ได้ จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยอยู่อันดับที่ 32 จาก 137 ประเทศ สูงขึ้นจากอันดับของปีที่ผ่านมา โดยประเทศไทยมีคะแนนภาวะเศรษฐกิจมหภาคและ โครงสร้างพื้นฐานที่ดีขึ้น ซึ่งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ ของประเทศไทยอย่าง มาก ปี พ.ศ. 2559 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย คิดเป็นมูลค่า 1.29 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 9.20 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อีกทั้งมีการเติบโตโดยเฉลี่ยร้อยละ 6.7 ต่อปี ต่อเนื่องไปถึงปี พ.ศ. 2570 ซึ่งคาดว่า ในปี พ.ศ. 2570 อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีมูลค่าประมาณ 2.71 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 14.30 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ซึ่งแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ที่ส่งผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวไทย การพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความสอดคล้องและตอบรับกับแนวโน้ม การท่องเที่ยวที่ เปลี่ยนไปถือว่าเป็นความได้เปรียบทางการแข่งขัน จากการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนและอินเดียซึ่งมี

พฤติกรรมการใช้จ่ายสินค้าของที่ระลึก เสื้อผ้า และผลิตภัณฑ์จากยางพารา ทำให้อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นด้วย การเติบโตของกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุที่มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ การเติบโตของประชากรกลุ่มชนชั้นกลางที่ให้ความสำคัญกับความคุ้มค่าของเงิน (Value-for Money) และการเติบโตของกลุ่มนักท่องเที่ยว Generation-Y และ-Generation-Z ที่ชอบการสื่อสารและใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน เป็นโอกาสให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ด้านความท้าทายในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย ด้วยแนวโน้มของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยควรเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่าง ๆ และกำหนดแนวทางการพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว ให้สามารถตอบสนองต่อความคาดหวังและสอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไป ซึ่งจากการศึกษาวิเคราะห์จากแนวโน้มสถานการณ์การท่องเที่ยว ประเทศไทยควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว โดยเฉพาะพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจากตลาดใหม่ที่มีศักยภาพปฏิเสธไม่ได้ว่าจังหวัดเชียงใหม่ คือ เมืองท่องเที่ยวที่ผู้คนทั่วโลกต่างใฝ่ฝันอยากมาเยือน กล่าวได้ว่า หลังจากภาพยนตร์เรื่อง Lost In Thailand ที่ถ่ายทำในประเทศไทย โดยมีโลเคชั่นเด่น คือ จังหวัดเชียงใหม่ เข้าฉายประเทศจีน เมื่อ ปี ค.ศ. 2012 ทำให้พฤติกรรมนักท่องเที่ยวจีนสมัยใหม่อยากมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่เป็นจำนวนมาก เหตุผลหนึ่งคืออยากมาตามรอยหนัง อีกเหตุผลคือนักท่องเที่ยวจีนมีความเชื่อในประเทศไทย ภายหลังจากรัฐบาลจีนอนุญาตให้ชาวจีนมาเที่ยวในเมืองไทยเป็นประเทศแรก ๆ ในปี พ.ศ. 2558 พบว่า นักท่องเที่ยวจีนมาเที่ยวในเมืองไทยเป็นอันดับหนึ่ง คือ มีจำนวนมากถึง 2.8 ล้านคน (กรมการท่องเที่ยว, 2558)

นอกจากนั้น สุริยจรัส เตชะตันมีนสกุล (สัมภาษณ์, 2563) ระบุว่า แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต่างชาติโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมมาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ คือ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมด้านวัตถุ เช่น โบราณสถาน วัด ได้แก่ วัดดอยสุเทพ วัดพระสิงค์ ประตูเมืองเชียงใหม่ เป็นต้น การท่องเที่ยวสัตว์แสดง ได้แก่ สวนสัตว์เชียงใหม่ ไนท์ซาฟารี ปางช้าง เป็นต้น การท่องเที่ยวประเพณีและวิถีชีวิต เช่น ถนนคนเดิน ได้แก่ ศูนย์วัฒนธรรม ความเป็นเมืองของเชียงใหม่ ตลาดสด ศูนย์อาหาร การแสดงวัฒนธรรม เป็นต้น การท่องเที่ยวธรรมชาติ เช่น น้ำตก น้ำพุร้อน ภูเขา ฯลฯ การท่องเที่ยวสุขภาพ เช่น สปา การนวดเพื่อสุขภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ยังระบุอีกว่า แม้ว่าการท่องเที่ยวในปัจจุบันจะเสียหายจากสถานการณ์ไวรัสโควิด แต่ก็เชื่อว่าการท่องเที่ยวจะกลับมาดีอีกครั้ง หลังการพบยาหรือวัคซีน คิดว่าไม่เกิน 2-3 ปี ดังนั้น จังหวัดเชียงใหม่ควรเตรียมความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยว กล่าวคือ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เพียงพอโดยเฉพาะสนามบิน พื้นผิวจราจร ระบบขนส่งมวลชน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เนื่องจาก แหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ถือว่าเป็นบุญเก่าของธรรมชาติและบรรพบุรุษสร้างมา จังหวัดเชียงใหม่ควรสร้างแหล่ง

ท่องเที่ยวใหม่ ให้เป็นแลนด์มาร์คของโลก เช่น การสร้างกระเช้าไฟฟ้าขึ้นวัดดอยสุเทพ หรือ ดอยหลวงเชียงดาว สถาปัตยกรรมชั้นสูงบนเกาะถนน ซึ่งในระยะเวลาที่ผ่านมา ก็มีภาคเอกชนและศาสนานำร่องเป็นตัวอย่างได้เป็นอย่างดี เช่น วัดร่องขุน วัดบ้านเด่น เป็นต้น นอกจากนั้นคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวที่จะมีศักยภาพอีกแห่งหนึ่ง คือ หมู่บ้านบัวขาว หรือ บัวขาววิลเลจ ในระยะเวลาที่ผ่านมา พบว่า มีนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติที่นิยมในตัวบัวขาวเข้ามาท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง หากต้องการให้มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูงสุดควรต้องวางแนวทางการพัฒนาให้ดี

เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว สนองนโยบายของประเทศบนฐานของจุดแข็งและโอกาสของจังหวัดเชียงใหม่ กอปรกับการทำธุรกิจเพื่อสังคมเพื่อสนับสนุนให้ธุรกิจที่มีศักยภาพได้ทำประโยชน์เชิงสาธารณะและส่วนรวมบ้าง ดังที่ได้ว่ามาแล้วในข้างต้น จึงจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา ด้านการเกษตรอาหารปลอดภัย และด้านศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการธุรกิจเพื่อสังคม และกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมไทย ทั้งนี้ ผลการวิจัยและพัฒนาจะทำให้จังหวัดเชียงใหม่มีแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพมีพลังในการดึงดูดนักท่องเที่ยวสูง อันจะผลกระทบทางบวกต่อการพัฒนาสังคมหลาย ประการ คือ การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว การขยายตัวทางเศรษฐกิจชุมชน การจ้างงานแรงงานของชุมชน และการส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการเป็นโครงการ

1. เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม
2. เพื่อนำยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม สู่การปฏิบัติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ยุทธศาสตร์พัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้นแบบของการทำธุรกิจเพื่อสังคม
2. ยุทธศาสตร์พัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลก เป็นการต้นแบบการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รูปแบบการบูรณาการผสมผสานทุนต่าง ๆ ในสังคม ได้แก่ ทุนสถาบัน ทุนมนุษย์ ทุนธรรมชาติ และทุนวัฒนธรรม
3. จังหวัดเชียงใหม่มีแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่เป็นจุดแลนด์มาร์คที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติ
4. ยุทธศาสตร์พัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกมีผลกระทบทางบวกต่อสังคม คือ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ การจ้างงาน และการส่งเสริมเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ในอนาคตต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตประชากร

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลก ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ผู้ว่าการท่องเที่ยวและกีฬา ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด นายกสมาคมหอการค้า ประธานอุตสาหกรรม นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยว ประธานคณะกรรมการอาชีพ นักวิชาการด้านการเกษตร นักวิชาการสถาปัตยกรรม นักวิชาการเศรษฐศาสตร์ นักวิชาการการเกษตร ผู้บริหารกรมการท่องเที่ยว ศึกษาจังหวัด ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน นักกฎหมาย ผู้นำท้องถิ่น และผู้นำท้องที่

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม การวางกิจกรรมเพื่อพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อ

สังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) การวิเคราะห์สภาพปัญหาเชิงพัฒนา หรือ ปัญหาเป้า 2) การกำหนดระบบทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การประเมินโครงการใช้ระยะเวลา 6 เดือน คือ ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2563 ถึง พฤษภาคม พ.ศ. 2564

นิยามศัพท์เฉพาะ

ธุรกิจเพื่อสังคม หมายถึง การทำธุรกิจที่เปิดโอกาสให้คนหมู่มากเข้ามาเป็นเจ้าของร่วมหรือเปิดโอกาสให้วิสาหกิจชุมชนหรือภาคชุมชนเข้ามาทำธุรกิจต่อเนื่อง โดยผลประโยชน์จากการดำเนินธุรกิจเพื่อสังคมนั้นแบ่งปันผลประโยชน์กับคนจำนวนมาก นอกจากนั้นการทำธุรกิจเพื่อสังคมนั้นยังค้ำกำไรส่วนหนึ่งเพื่อทำประโยชน์เชิงสาธารณะ

กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง การดำเนินกิจกรรมขององค์กรธุรกิจโดยการนำทรัพยากรของกิจการไปทำประโยชน์แก่สังคม ได้แก่ การจัดสวัสดิการลูกจ้างและพนักงาน การบริหารกิจการตามหลักธรรมาภิบาล การนำกำไรของกิจการไปทำกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การสนับสนุนทำการกุศล หรือ การสาธารณประโยชน์หรือส่วนรวม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง การสร้างความร่วมมือภาคส่วนการวางกิจกรรมเพื่อพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) การวิเคราะห์สภาพปัญหาเชิงพัฒนา หรือ ปัญหาเป้า 2) การกำหนดระบบทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์

ปัญหาเป้า หมายถึง ประเด็นในการพัฒนาพัฒนาที่ถูกหยิบยกขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการธุรกิจเพื่อสังคมและกิจการความรับผิดชอบต่อสังคม

ระบบทำงาน หมายถึง ระบบทำงานที่ถูกออกแบบให้ทำงานเพื่อสร้างผลผลิต ที่ทำให้มีพลังเพียงพอในการเป้าหมายยุทธศาสตร์ที่วางไว้

ทรัพยากร หมายถึง สิ่งหรือเหตุปัจจัยที่จำเป็นต้องใช้ในระบบทำงานของยุทธศาสตร์ เช่น เงิน คน วัสดุอุปกรณ์ อำนาจ กฎหมาย เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทยตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจการความรับผิดชอบต่อสังคม ได้ค้นคว้ารวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยตลอดจนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีการบริหารและการจัดการภาครัฐแนวใหม่
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับมูลนิธิต่อการทำประโยชน์สาธารณะ
3. แนวคิดและทฤษฎีในการจัดการศึกษาอาชีวะแนวใหม่
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีระบบและยุทธศาสตร์การพัฒนา
5. แนวคิดและทฤษฎีการบริหารโครงการและการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ
6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยว
7. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับธุรกิจและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์มวยไทย
9. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีการบริหารและการจัดการภาครัฐแนวใหม่

สถาบันพระปกเกล้า (2563) ระบุถึง การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐโดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยการนำเอาแนวทางหรือวิธีการบริหารงานของภาคเอกชนมาปรับใช้กับการบริหารงานภาครัฐ เช่น การบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ การบริหารงานแบบมีอาชีพ การคำนึงถึงหลักความคุ้มค่า การจัดการโครงสร้างที่กะทัดรัดและแนวราบ การเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาแข่งขันการให้บริการสาธารณะ การให้ความสำคัญต่อค่านิยม จรรยาบรรณวิชาชีพ คุณธรรมและจริยธรรม ตลอดทั้งการมุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชนโดยคำนึงถึงคุณภาพเป็นสำคัญ และได้ระบุถึง เหตุผลที่ต้องนำแนวคิดการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่มาใช้ ดังนี้

1. กระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ต้องเพิ่มศักยภาพและความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองความต้องการของระบบที่เปลี่ยนแปลงไป

2. ระบบราชการไทยมีปัญหาที่สำคัญคือ ความเสื่อมถอยของระบบราชการ และขาดธรรมาภิบาล ถ้าภาครัฐไม่ปรับเปลี่ยนและพัฒนาการบริหารจัดการของภาครัฐเพื่อไปสู่องค์กรสมัยใหม่ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ก็จะส่งผลบั่นทอนความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตด้วย

ดังนั้น การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) จึงเป็นแนวคิดพื้นฐานของการบริหารจัดการภาครัฐซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบบต่าง ๆ ของภาครัฐและยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรม มีแนวทางในการบริหารจัดการดังนี้

1. การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชน
2. ลดการควบคุมจากส่วนกลางและเพิ่มอิสระในการบริหารให้แก่หน่วยงาน
3. การกำหนด การวัด และการให้รางวัลแก่ผลการดำเนินงานทั้งในระดับองค์กร และระดับบุคคล
4. การสร้างระบบสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากร (เช่น การฝึกอบรม ระบบค่าตอบแทนและระบบคุณธรรม) เทคโนโลยี เพื่อช่วยให้หน่วยงานสามารถทำงานได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์
5. การเปิดกว้างต่อแนวคิดในเรื่องของการแข่งขัน ทั้งการแข่งขันระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน และระหว่างหน่วยงานของรัฐกับหน่วยงานของภาคเอกชน ในขณะเดียวกันภาครัฐก็หันมาทบทวนตัวเองว่าสิ่งใดควรทำเองและสิ่งใดควรปล่อยให้เอกชนทำ

แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีหลักการสำคัญ คือ การเปลี่ยนระบบราชการที่เน้นระเบียบและขั้นตอนไปสู่การบริหารแบบใหม่ซึ่งเน้นผลสำเร็จและความรับผิดชอบ รวมทั้งใช้เทคนิคและวิธีการของเอกชนมาปรับปรุงการทำงาน ซึ่งเห็นว่าสิ่งที่เรียกว่า “การจัดการภาครัฐแนวใหม่” มีหลักสำคัญ 7 ประการ คือ

1. จัดการโดยนักวิชาชีพที่ชำนาญการ (Hands-on professional management) หมายถึง ให้ผู้จัดการมืออาชีพได้จัดการด้วยตัวเอง ด้วยความชำนาญ โปร่งใส และมีความสามารถในการใช้ดุลพินิจ เหตุผลก็เพราะเมื่อผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายแล้ว ก็จะเกิดความรับผิดชอบต่อการตรวจสอบจากภายนอก

2. มีมาตรฐานและการวัดผลงานที่ชัดเจน (Explicit standards and measures of performance) ภาครัฐจึงต้องมีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายของผลงาน และการตรวจสอบจะมีได้ก็ต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน

3. เน้นการควบคุมผลผลิตที่มากขึ้น (Greater emphasis on output controls) การใช้ทรัพยากรต้องเป็นไปตามผลงานที่วัดได้ เพราะเน้นผลสำเร็จมากกว่าระเบียบวิธี

4. แยกหน่วยงานภาครัฐออกเป็นหน่วยย่อย ๆ (Shift to disaggregation of units in the public sector) การแยกหน่วยงานใหญ่ออกเป็นหน่วยงานย่อย ๆ ตามลักษณะสินค้าและบริการที่ผลิต ให้เงินสนับสนุนแยกกัน และติดต่อกันอย่างเป็นอิสระ

5. เปลี่ยนภาครัฐให้แข่งขันกันมากขึ้น (Shift to greater competition in the public sector) เป็นการเปลี่ยนวิธีทำงานไปเป็นการจ้างเหมาและประมูล เหตุผลก็เพื่อให้ฝ่ายที่เป็นปรปักษ์กัน (rivalry) เป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้ต้นทุนต่ำและมาตรฐานสูงขึ้น

6. เน้นการจัดการตามแบบภาคเอกชน (Stress on private sector styles of management practice) เปลี่ยนวิธีการแบบข้าราชการไปเป็นการยืดหยุ่นในการจ้างและให้รางวัล

7. เน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีวินัยและประหยัด (Stress on greater discipline and parsimony in resource use) วิธีนี้อาจทำได้ เช่น การตัดค่าใช้จ่าย เพิ่มวินัยการทำงาน หยุดยังการเรียกร้องของสหภาพแรงงาน จำกัดต้นทุนการปฏิบัติ เหตุผลก็เพราะต้องการตรวจสอบความต้องการใช้ทรัพยากรของภาครัฐ และ “ทำงานมากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรน้อยลง” (do more with less)

รูปแบบการนำการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในระบบราชการไทย

1. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 เหตุผลในการตราพระราชบัญญัตินี้คือ เพื่อเป็นการปรับปรุงระบบบริหารราชการเพื่อที่สามารถปฏิบัติงานตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยกำหนดให้การบริหารราชการแนวทางใหม่ต้องมีการ กำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแผนการปฏิบัติงานเพื่อให้สามารถประเมินผลการปฏิบัติราชการในแต่ละระดับได้อย่างชัดเจน มีกรอบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการกำกับการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติราชการ และเพื่อให้กระทรวงสามารถจัดการบริหารงานให้เป็นไป ตามเป้าหมายได้ จึงกำหนดให้มีรูปแบบการบริหารใหม่ โดยกระทรวงสามารถแยกส่วนราชการจัดตั้งเป็นหน่วยงานตามภาระหน้าที่ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว และสอดคล้องกับเป้าหมายของงานที่จะต้องปฏิบัติและกำหนดให้มีกลุ่มภารกิจของส่วนราชการต่าง ๆ ที่มิจานสัมพันธ์กัน เพื่อที่จะสามารถกำหนดเป้าหมายการทำงานร่วมกันได้ และมีผู้รับผิดชอบกำกับการบริหารงานของกลุ่มภารกิจนั้นโดยตรงเพื่อให้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว รวมทั้งให้มีการประสานการปฏิบัติงาน และการใช้งบประมาณเพื่อที่จะให้การบริหารงานของทุกส่วนราชการบรรลุเป้าหมาย ของกระทรวงได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดความซ้ำซ้อน มีการมอบหมายงานเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ และสมควรกำหนดการบริหารราชการในต่างประเทศให้เหมาะสมกับลักษณะการปฏิบัติหน้าที่และสามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างรวดเร็วและมีเอกภาพ โดยมีหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารราชการ นอกจากนี้ สมควรให้มีคณะกรรมการพัฒนาระบบ

ราชการเพื่อเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลการจัดส่วนราชการและการปรับปรุงระบบการทำงานของภาคราชการให้มีการจัดระบบราชการอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ใน มาตรา 3/1 ได้กำหนดให้การพัฒนากระบวนราชการต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ความต้องการของประชาชนและทันต่อการบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน การจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ ต้องคำนึงถึงหลักการตามวรรคหนึ่ง ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน

2. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ได้กำหนด ขอบเขต แบบแผน วิธีปฏิบัติราชการ เพื่อเป็นไปตามหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ ดังนี้

- 1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- 2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- 3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- 4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- 5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์
- 6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวก และได้รับการตอบสนองความ
- 7) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งได้แก่ การตรวจสอบและวัดผล

การปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดระบบการควบคุมตนเอง

3. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการ พ.ศ.2546 - 2550 ได้กำหนดเป้าประสงค์หลักของการพัฒนาระบบราชการไทย 4 ประการ

- 1) พัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนที่ดีขึ้น
- 2) ปรับบทบาท ภารกิจ และขนาดให้มีความเหมาะสม
- 3) ยกระดับขีดความสามารถและมาตรฐานการทำงานให้อยู่ในระดับสูงเทียบเท่าเกณฑ์สากล
- 4) ตอบสนองต่อการบริหารปกครองในระบอบประชาธิปไตย

โดยกำหนดยุทธศาสตร์ 7 ด้านเพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์ 1 การปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการทำงาน ประกอบด้วย 9 มาตรการ
  - 2) ยุทธศาสตร์ 2 การปรับปรุงโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดิน ประกอบด้วย 4 มาตรการ
  - 3) ยุทธศาสตร์ 3 การรื้อปรับระบบการเงินและการงบประมาณ ประกอบด้วย 8 มาตรการ
  - 4) ยุทธศาสตร์ 4 การสร้างระบบบริหารงานบุคคลและค่าตอบแทนใหม่ ประกอบด้วย 7 มาตรการ
  - 5) ยุทธศาสตร์ 5 การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ วัฒนธรรม และค่านิยม ประกอบด้วย 4 มาตรการ
  - 6) ยุทธศาสตร์ 6 การเสริมสร้างระบบราชการให้ทันสมัย ประกอบด้วย 4 มาตรการ
  - 7) ยุทธศาสตร์ 7 การเปิดระบบราชการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ประกอบด้วย 6 มาตรการ
4. การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ: KPI (Key Performance Indicators) โดยให้มีการประเมินการปฏิบัติราชการ ใน 2 องค์ประกอบ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1012/ว 20 ลงวันที่ 3 กันยายน 2552 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 100/ว 27 ลงวันที่ 29 กันยายน 2552 เรื่อง มาตรฐานและแนวทางกำหนดความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ คือ
- 1) ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการ
  - 2) พฤติกรรมการปฏิบัติราชการหรือสมรรถนะ
5. การบริหารราชการแบบบูรณาการ (CEO) ซึ่งมีลักษณะสำคัญคือ
- 1) เป็นระบบบริหารจัดการในแนวราบ (Horizontal Management) ที่ใช้การบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วนในพื้นที่ในลักษณะ “พื้นที่ – พันธกิจ – การมีส่วนร่วม” (Area – Functional – Participation: A–F–P) ในทุกขั้นตอนของการทำงาน เพื่อสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางการพัฒนา (Partnership) ในระดับจังหวัด ตลอดจนเพื่อสร้างการทำงานในลักษณะเครือข่าย (Networking)
  - 2) เป็นระบบบริหารจัดการที่มีเป้าหมายที่การตอบสนองความต้องการของประชาชน ผู้ใช้บริการ (Customer Driven) ด้วยระบบงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน (Result – based) ด้วยมาตรฐานผลงานขั้นสูง (High Performance Output)

3) เป็นระบบบริหารจัดการที่อยู่ภายใต้กรอบของบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และโครงสร้างการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในปัจจุบัน รวมทั้งหลักการการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance) แต่ได้รับการสนับสนุนทรัพยากรทางการบริหาร ที่จำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ.2556 - พ.ศ.2561) ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ โดยกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ 7 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: การสร้างความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน มีเป้าหมายเพื่อพัฒนางานบริการของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐสู่ความเป็นเลิศ เพื่อให้ประชาชนมีความพึงพอใจ ต่อคุณภาพการให้บริการ โดยออกแบบการบริการที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เหมาะสมมาใช้เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้บริการได้ง่ายและหลากหลายรูปแบบ เน้นการบริการเชิงรุกที่มี ปฏิสัมพันธ์โดยตรงระหว่างภาครัฐและประชาชน การให้บริการแบบเบ็ดเสร็จอย่างแท้จริง พัฒนาระบบการจัดการ ข้อร้องเรียนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งเสริมสร้างวัฒนธรรมการบริการที่เป็นเลิศ เช่น

1) ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาระบบการเชื่อมโยงงานบริการซึ่งกันและกัน และวางรูปแบบ การให้บริการประชาชนที่สามารถขอรับบริการจากภาครัฐได้ทุกเรื่อง โดยไม่คำนึงว่าผู้รับบริการ จะมาขอรับบริการ ณ ที่ใด (No Wrong Door)

2) ยกกระตักการดำเนินงานของศูนย์บริการร่วม (One Stop Service) ด้วยการเชื่อมโยงและ บูรณาการกระบวนการงานบริการที่หลากหลายจากส่วนราชการต่าง ๆ มาไว้ ณ สถานที่เดียวกัน เพื่อให้ประชาชนสามารถรับบริการได้สะดวก รวดเร็ว ณ จุดเดียว เช่น ศูนย์รับคำขออนุญาต ศูนย์ช่วยเหลือเด็กและสตรีในภาวะวิกฤต (One Stop Crisis Center: OSCC) เป็นต้น

3) ส่งเสริมให้ส่วนราชการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามาใช้ในการให้บริการ ประชาชน (e-Service) เพื่อให้สามารถเข้าถึงบริการของรัฐได้ง่ายขึ้น รวมทั้งพัฒนารูปแบบการบริการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเป็นผู้เลือกรูปแบบการรับบริการที่เหมาะสมกับความต้องการของตนเอง (Government You Design) โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ เช่น m - Government ซึ่งให้บริการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile G2C Service) ที่ส่งข้อมูลข่าวสารและบริการถึงประชาชน แจ้งข่าวภัยธรรมชาติ ข้อมูลการเกษตร ราคาพืชผล หรือการติดต่อและแจ้งข้อมูล ข่าวสารผ่านสังคมเครือข่ายออนไลน์ (Social Network) เป็นต้น

4) ส่งเสริมให้มีเว็บกลางของภาครัฐ (Web Portal) เพื่อเป็นช่องทางของบริการภาครัฐทุกประเภท โดยให้เชื่อมโยงกับบริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ทุกหน่วยงานของภาครัฐ รวมถึงข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้

5) ยกกระดับคุณภาพมาตรฐานการให้บริการประชาชนที่มีความเชื่อมโยงกันระหว่างหลาย ส่วนราชการ นำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจของประเทศและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยทบทวนขั้นตอน ปรับปรุงกระบวนการ หรือแก้ไข กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่เป็นอุปสรรคต่อการให้บริการประชาชนของหน่วยงาน ของรัฐ เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความคล่องตัวและเอื้อต่อการแข่งขันของประเทศ

6) ส่งเสริมให้มีการนำระบบการรับประกันคุณภาพมาตรฐานการให้บริการ (Service Level Agreement) มาใช้ในภาครัฐ ซึ่งเป็นการกำหนดเงื่อนไขในการให้บริการของหน่วยงานของรัฐที่มีต่อประชาชน โดยการกำหนดระดับการให้บริการ ซึ่งครอบคลุมการกำหนดลักษณะ ความสำคัญ ระยะเวลา รวมถึงการขดเชยกรณีการให้บริการไม่เป็นไปตามที่กำหนด

7) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัว ประชาชน ในการเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การให้บริการ ประชาชนตามวงจรชีวิต โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์จากบัตรสมาร์ทการ์ด (Smart Card) หรือ เลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก

8) ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการ ค่านิยม และหล่อหลอม การสร้าง วัฒนธรรมองค์การให้ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตใจที่เอื้อต่อการให้บริการที่ดี รวมถึง เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงคุณภาพการบริการโดยตรงมากขึ้น

9) ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐยกระดับระบบการบริการประชาชนโดยการจำแนกกลุ่ม ผู้รับบริการ การสำรวจความพึงพอใจของประชาชนที่ใช้บริการเพื่อให้สามารถนำมาปรับปรุง และ พัฒนา คุณภาพการบริการได้อย่างจริงจัง เน้นการสำรวจความพึงพอใจของประชาชน ณ จุดบริการ หลังจากได้รับการบริการ และนำผลสำรวจความพึงพอใจมาวิเคราะห์ ศึกษาเปรียบเทียบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน และเผยแพร่ผลการสำรวจให้ประชาชนทราบ โดยอาจจัดตั้ง สถาบันการส่งเสริมการให้บริการประชาชนที่เป็นเลิศ (Institute for Citizen - Centered Service Excellence) เพื่อทำหน้าที่ในการสำรวจความคิดเห็น วิเคราะห์ ติดตาม เสนอแนะ การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการบริการประชาชนแก่ส่วนราชการต่าง ๆ

10) ส่งเสริมให้ส่วนราชการมีการพัฒนาระบบการจัดการข้อร้องเรียนและแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อน ของประชาชนอย่างจริงจัง โดยเน้นการจัดการเชิงรุก มีการรวบรวมหลักเกณฑ์และ กระบวนการ จัดการข้อร้องเรียนให้มีประสิทธิภาพ เป็นมาตรฐาน ตอบสนองทันที่ว่างที่ สามารถ ติดตาม เรื่องร้องเรียนได้ตั้งแต่จุดเริ่มต้นและสิ้นสุดของการให้บริการ รวมไปถึงการมีฐานข้อมูลและ ระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ

11) วางหลักเกณฑ์ แนวทาง และกลไกการช่วยเหลือเยียวยาเมื่อประชาชนได้รับความไม่เป็นธรรม หรือได้รับความเสียหายที่เกิดจากความผิดพลาดของการดำเนินการของภาครัฐและปัญหาที่เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือปัญหาอื่น ๆ ที่รัฐมีส่วนเกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐสู่องค์การแห่งความเป็นเลิศ โดยเน้นการจัดโครงสร้าง องค์การที่มีความทันสมัย กะทัดรัด มีรูปแบบเรียบง่าย (Simplicity) มีระบบการทำงานที่คล่องตัว รวดเร็ว ปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนในการทำงาน เน้นการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity) พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรในองค์การ เน้นการทำงานที่มีประสิทธิภาพ สร้างคุณค่าในการปฏิบัติภารกิจของรัฐ ประหยัดค่าใช้จ่าย ในการดำเนินงานต่าง ๆ และสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน เช่น

1) ปรับปรุงหน่วยงานราชการให้มีความเหมาะสมกับภารกิจที่รับผิดชอบ ลดความซ้ำซ้อน มีความ ยืดหยุ่น คล่องตัวสูง สามารถปรับตัวได้อย่างต่อเนื่อง ตอบสนองต่อบทบาทภารกิจหรือบริบท ในสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

2) ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อก้าวไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

3) ยกกระตือรือร้นการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้น ให้การนำองค์การเป็นไปอย่างมีวิสัยทัศน์ มีความรับผิดชอบต่อสังคม การวางแผนยุทธศาสตร์ และผลักดันสู่การปฏิบัติ การให้ความสำคัญกับประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว การส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาตนเอง มีความคิดริเริ่มและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลสารสนเทศอย่างแท้จริง และทำงานโดยมุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ

4) ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานของรัฐไปสู่การเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government)

5) นำเทคโนโลยีมาใช้ภายในองค์การ เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การบริหารงานของภาครัฐมีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น ยกกระตือรือร้นคุณภาพ การให้บริการประชาชน สร้างความโปร่งใสในการดำเนินงานและให้บริการ รวมทั้ง ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานแบบเวอร์ชวล (Virtual Office) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการ และประหยัดค่าใช้จ่าย

6) ปรับปรุงและพัฒนาเว็บไซต์ของหน่วยงานให้เป็นไปตามมาตรฐานเว็บไซต์ภาครัฐ (Government Website Standard) และสามารถบูรณาการเชื่อมโยงหน่วยงานของรัฐ (Connected Government) ที่สมบูรณ์แบบเพื่อก้าวไปสู่ระดับมาตรฐานสากล

7) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลักโดยการจัดระบบงานอิเล็กทรอนิกส์ ระบบการให้บริการ ภาครัฐ และพัฒนาระบบสารสนเทศบนโครงสร้างพื้นฐานหลักที่ทางภาครัฐพัฒนาขึ้น ได้แก่ ระบบเครือข่ายสารสนเทศภาครัฐ (Government Information Network: GIN) และเครื่องแม่ข่าย (Government Cloud Service: G – Cloud) เพื่อ ลดค่าใช้จ่าย ทรัพยากร และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

8) นำกรอบแนวทางมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูลแห่งชาติ (Thailand e-Government Interoperability Framework: TH e-GIF) มาใช้ในการพัฒนาระบบสารสนเทศภาครัฐ เพื่อให้สามารถแลกเปลี่ยน และเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9) พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์การภาครัฐ ให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลระหว่าง ส่วนราชการด้วยกัน ในลักษณะโครงข่ายข้อมูลที่เชื่อมต่อถึงกัน เพื่อให้กระบวนการ ทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ เพื่อสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่สำคัญต่อการบริหารราชการแผ่นดินและการตัดสินใจ ไปยังศูนย์ปฏิบัติการนายกรัฐมนตรี (PMOC) เพื่อให้เกิดการตัดสินใจบนพื้นฐานของ ข้อมูลที่มีความเป็นปัจจุบันและถูกต้อง

10) ส่งเสริมให้ส่วนราชการมีแผนการบริหารความต่อเนื่องในการดำเนินงาน (Business Continuity Plan) เพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมรับมือต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน ได้ทันเวลาที่ โดยกำหนดแนวทาง ขั้นตอนการช่วยเหลือ การซักซ้อม และ การประชาสัมพันธ์ รวมทั้งกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลัก และสนับสนุนให้มี การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน (Crisis Management Center) ในการบริหาร จัดการสภาวะวิกฤตแต่ละประเภท ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

11) วางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Workforce Plan) ให้มีความเหมาะสม ไม่เป็น ภาระต่องบประมาณของประเทศ พัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะของบุคลากร และประสิทธิภาพของระบบราชการ สร้างความก้าวหน้าในสายอาชีพ (Career Path) สามารถ รองรับต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาระบบราชการ รวมทั้ง การขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ประเทศไปสู่การปฏิบัติ

12) ส่งเสริมให้มีการวางระบบเตรียมความพร้อมเพื่อทดแทนบุคลากร เช่น แผนการสืบ ทอดตำแหน่ง (Succession Plan) เป็นต้น ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และเปิดโอกาสให้ บุคคลภายนอกสามารถเข้าสู่ระบบราชการได้โดยง่ายมากขึ้นในทุกๆระดับ รวมทั้งสนับสนุนให้มี การแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Talent mobility) ซึ่งสามารถเชื่อมโยง ได้ทั้ง สองทางจากภาครัฐไปสู่ภาคเอกชนและจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐ

13) ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐให้ความสำคัญต่อการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ในการปฏิบัติ ราชการ โดยเฉพาะการวัดผลการปฏิบัติงานในเชิงเปรียบเทียบอ้างอิงกับเกณฑ์มาตรฐาน และ/หรือแนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศ รวมถึงปรับปรุงการทำงาน โดยนำเทคนิคต่าง ๆ เกี่ยวกับ

การเพิ่มผลิตภาพมาใช้ มุ่งขจัดความสูญเปล่าของการดำเนินงานในทุกกระบวนการ ตัดกิจกรรม ที่ไม่มีประโยชน์หรือไม่มีการเพิ่มคุณค่าในกระบวนการออกไป เพิ่มความยืดหยุ่นขององค์กร ด้วยการออกแบบกระบวนการใหม่และปรับปรุงกระบวนการเพื่อสร้างคุณค่าในการปฏิบัติงาน เช่น Lean Management เป็นต้น

14) ส่งเสริมให้มีการนำรูปแบบการใช้บริการร่วมกัน (Shared Services) เพื่อประหยัดทรัพยากร ลดค่าใช้จ่าย ยกกระดับคุณภาพมาตรฐานและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของหน่วยงานของรัฐ โดยรวมกิจกรรมหรือกระบวนการลักษณะ/ประเภทเดียวกัน (Common Process) ซึ่งเดิมต่างหน่วยงานต่างดำเนินงานเองเข้ามาไว้ในศูนย์บริการร่วมโดยเฉพาะงานสนับสนุน (Back Office) ได้แก่ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบการเงินการคลัง และระบบบุคลากร เป็นต้น

15) ส่งเสริมให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ จะต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) เกิดความผูกพันและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบ และปลอดภัยของสังคมส่วนรวม รวมทั้งสนับสนุน เสริมสร้าง พัฒนาและสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่สังคม และชุมชน เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ของภาครัฐให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีเป้าหมายเพื่อวางระบบการบริหารจัดการสินทรัพย์ของราชการอย่างครบวงจร โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่ผูกมัด/ผูกพันติดตามมา (Ownership Cost) เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดหรือสร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างโอกาส และ สร้างความมั่นคงตามฐานะเศรษฐกิจของประเทศ ลดความสูญเสียชีวิตเปลืองและเปล่าประโยชน์ รวมทั้ง วางระบบและมาตรการที่จะมุ่งเน้นการบริหารสินทรัพย์เพื่อให้เกิดผลตอบแทนคุ้มค่า สามารถลดต้นทุนค่าใช้จ่าย โดยรวม มีต้นทุนที่ต่ำลงและลดความต้องการของสินทรัพย์ใหม่ที่ไม่จำเป็น เช่น

ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสินทรัพย์และบูรณาการเข้ากับระบบ บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กร (Enterprise Resource Planning: ERP) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์และการบริหารจัดการองค์กรโดยรวม และ การลดต้นทุน โดยจัดให้มีระบบและข้อมูลเพื่อให้หน่วยราชการใช้ประกอบการวัดและวิเคราะห์ การใช้สินทรัพย์เพื่อให้เกิดผลิตภาพ (Asset Productivity) และเกิดประโยชน์สูงสุด (Asset Utilization) เป็นต้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การวางระบบการบริหารงานราชการแบบบูรณาการ มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกันภายในระบบราชการด้วยกันเองเพื่อแก้ปัญหาการแยกส่วนในการปฏิบัติงาน ระหว่างหน่วยงาน รวมถึงการวางระบบความสัมพันธ์และประสานความร่วมมือระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ในรูปแบบของการประสานความร่วมมือที่หลากหลาย ภายใต้วัตถุประสงค์ เดียวกัน คือ นำศักยภาพเฉพาะของแต่ละหน่วยงานมาสร้างคุณค่า

ให้กับงานตามเป้าหมายที่กำหนด เพื่อขับเคลื่อนนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของประเทศและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เช่น

1) วางระบบการบริหารงานแบบบูรณาการในยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศ (Cross Functional Management System) ตามห่วงโซ่แห่งคุณค่า (Value Chains) ครอบคลุมกระบวนการ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ จนกระทั่งปลายน้ำ รวมทั้งกำหนดบทบาทภารกิจให้มีความชัดเจนว่าใคร มีความรับผิดชอบในเรื่องหรือกิจกรรมใด รวมทั้งการจัดทำตัวชี้วัดของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Joint KPIs)

2) การออกแบบโครงสร้างและระบบบริหารงานราชการใหม่ในรูปแบบของหน่วยงานรูปแบบพิเศษ เพื่อให้สามารถรองรับการขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศที่ต้องอาศัยการดำเนินงานที่มีความยืดหยุ่น คล่องตัว ไม่ยึดติดกับโครงสร้างองค์การและระบบราชการแบบเดิม

3) ปรับปรุงการจัดสรรงบประมาณให้มีลักษณะแบบยืดยุทธศาสตร์และเป้าหมายร่วมเป็นหลัก เพื่อให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศและการบริหารงานแบบบูรณาการ

4) พัฒนารูปแบบและวิธีการทำงานของภาครัฐในระดับต่าง ๆ (Multi-Level Governance) ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยเน้นการยึดพื้นที่เป็นหลัก เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ประสานสัมพันธ์กันในการปฏิบัติงานและการใช้ทรัพยากรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่าและไม่เกิดความซ้ำซ้อน และปรับปรุงการจัดสรรงบประมาณ ให้เป็นแบบยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง (Area-based Approach) รวมทั้งวางเงื่อนไขการจัดสรร งบประมาณให้กระทรวง/กรม ต้องสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในสัดส่วนวงเงินงบประมาณที่เหมาะสม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การส่งเสริมระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันระหว่างภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชน

มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานราชการทบทบและภารกิจของตนให้มีความเหมาะสม โดยให้ ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน มุ่งเน้นการพัฒนาแบบความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐกับ ภาคส่วนอื่น การถ่ายโอนภารกิจบางอย่างที่ภาครัฐไม่จำเป็นต้องดำเนินงานเองให้ภาคส่วนอื่น รวมทั้ง การสร้างความร่วมมือหรือความเป็นภาคีหุ้นส่วน (Partnership) ระหว่างภาครัฐและภาคส่วนอื่น เช่น

1) ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือในรูปภาคีหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐกับเอกชน (Public-Private- Partnership : PPP) เพื่อให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นของประเทศที่ต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก และภาครัฐยังไม่สามารถดำเนินการได้เพียงพอกับความต้องการของประชาชน ได้รับการสนับสนุนกลไกการดำเนินการแบบ ร่วมลงทุนกับ

ภาคเอกชนด้วยความชัดเจน โปร่งใส และเกิดการบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ให้มีการลงทุนที่ซ้ำซ้อน มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการลงทุนของเอกชนร่วมในกิจการของรัฐ ตลอดจนให้มีหน่วยงาน รับผิดชอบกำหนดมาตรฐาน ส่งเสริม สนับสนุนการร่วมลงทุนเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อ ความมั่นคงทางการเงินและการคลังของประเทศในระยะยาว

2) เปิดให้ภาคเอกชนสามารถเข้ามาแข่งขันกันเพื่อจัดทำบริการสาธารณะแทนภาครัฐ (Contestability) ในภารกิจของภาครัฐที่ภาครัฐไม่จำเป็นต้องดำเนินการเองและภาคเอกชน สามารถดำเนินการแทนได้ โดยสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรีผ่านกลไกตลาด เพื่อให้ ภาคเอกชนสามารถเข้ามาแข่งขันได้โดยง่าย รวมทั้งป้องกันและลดปัญหาการผูกขาดในระยะยาว ตลอดจนทำให้ภาครัฐสามารถปรับเปลี่ยนบทบาทของตนให้เป็นผู้กำหนดมาตรฐานและ ระดับการให้บริการ รวมทั้งติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของภาคเอกชนให้เป็นไปตาม เงื่อนไขที่วางไว้ได้อย่างแท้จริง

3) เปิดให้องค์กรภาคประชาสังคมและชุมชนสามารถเข้ามาเป็นผู้จัดบริการสาธารณะแทนภาครัฐ โดยอาศัยการจัดทำข้อตกลงร่วม (Compact) ในรูปแบบการดำเนินงานในลักษณะหุ้นส่วน ระหว่างภาครัฐกับภาคประชาสังคมและชุมชน ซึ่งมีเป้าหมายของข้อตกลงอยู่ที่การร่วมกันดำเนินการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนให้บรรลุผลสัมฤทธิ์

4) พัฒนารูปแบบและแนวทางการบริหารงานแบบเครือข่าย (Networked Governance) โดยการปรับเปลี่ยนบทบาท โครงสร้าง และกระบวนการทำงานขององค์กรภาครัฐให้สามารถเชื่อมโยง การทำงานและทรัพยากรต่าง ๆ ของหน่วยงาน ทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ให้เกิดการพึ่งพากันในรูปแบบพันธมิตร มีการบริหารงานแบบยืดหยุ่น เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ มีการตัดสินใจที่รวดเร็ว ทันท่วงทีต่อสถานการณ์ เชื่อมโยงระบบการทำงานระหว่างองค์กรได้ ด้วยความสะดวกและรวดเร็ว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 : การยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมและวางกลไกให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและสร้าง ความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ การทำงานของทางราชการ ตลอดจนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และมาตรการในการต่อต้านการทุจริต คอร์รัปชันให้บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม เช่น

1) เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วม โดยการพัฒนาระบบการตรวจสอบสาธารณะ (Public Scrutiny) และผู้ตรวจสอบอิสระจากภายนอก (Independent Assessor) ที่ผ่านการฝึกอบรมและได้รับการรับรองเข้ามาดำเนินการสอดส่องดูแลและสอบทานกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ รวมทั้งวางกลไกสนับสนุนให้ดำเนินการจัดทำราคากลางและข้อมูลรายละเอียดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้

2) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการเฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบในเรื่อง การทุจริต คอร์รัปชันในเชิงรุก รวมทั้งพัฒนาเครื่องมือวัดระดับความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหาร ราชการแผ่นดิน เพื่อใช้ประโยชน์ในการขับเคลื่อนนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตาม หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 : การสร้างความพร้อมของระบบราชการไทยเพื่อเข้าสู่การเป็น ประชาคมอาเซียน มีเป้าหมายเพื่อเตรียมความพร้อมของระบบราชการไทยเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน รวมทั้งประสาน พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกันในการส่งเสริมและยกระดับธรร มาภิบาลในภาครัฐของประเทศสมาชิก อาเซียน อันจะนำไปสู่ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคง ทางการเมือง และความเจริญผาสุกของสังคม ร่วมกัน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับมูลนิธิต่อการทำประโยชน์สาธารณะ

บริษัท กรีนโพร เคเอสพี คอนซัลติ้ง จำกัด (2563) ได้กล่าวถึง การจัดตั้งมูลนิธิตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 110 ได้บัญญัติความหมายของมูลนิธิดังนี้ มูลนิธิได้แก่ ทรัพย์สินที่ จัดสรรไว้โดยเฉพาะสำหรับวัตถุประสงค์ เพื่อการกุศลสาธารณะ การศาสนา ศิลปะ วิทยาศาสตร์ วรรณคดี การศึกษา หรือเพื่อสาธารณประโยชน์อย่างอื่นโดยมิได้มุ่งหาประโยชน์มาแบ่งปันกัน และ ได้จดทะเบียนตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้

โดยทั้งนี้การจัดการทรัพย์สินของมูลนิธิ ต้องมิใช่เป็นการหาผลประโยชน์เพื่อบุคคลใด นอกจากเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิที่จัดตั้งขึ้นมาซึ่งสรุปได้ว่า ความหมายของมูลนิธิ ตามข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้นนั้น ให้ความสำคัญอยู่ที่ทรัพย์สินคือ เป็นการนำเอาเงินสด และ อสังหาริมทรัพย์มารวมกันเข้าเป็นกองทุน เพื่อทำกิจกรรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นไปตาม หลักเกณฑ์ของการจัดตั้งมูลนิธิ

1. ต้องมีกองทุนที่เป็นเงินสดไม่น้อยกว่า 500,000 บาท ในกรณีที่มีทรัพย์สินอย่างอื่น ใน จำนวนนั้นต้องมีเงินสดเป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่า 250,000 บาท ซึ่งเมื่อรวมเงินสดและทรัพย์สิน อย่างอื่นแล้วต้องมีมูลค่าไม่น้อยกว่า 500,000 บาท

2. ในกรณีที่มูลนิธิที่จัดตั้งขึ้นมานั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อการสังคมสงเคราะห์ ส่งเสริมการศึกษ การกีฬา ศาสนา สาธารณภัย และเพื่อการบำบัดรักษา คั้นคว่า ป้องกันผู้ป่วยจากยาเสพติด เฮดส์ หรือมูลนิธิที่ก่อตั้งโดยหน่วยงานของรัฐจะได้รับการผ่อนผันให้มีทรัพย์สินเป็น กองทุนไม่ต่ำกว่า 200,000 บาท ซึ่งในกรณีที่มีทรัพย์สินอย่างอื่นอยู่ด้วยจะต้องมีเงินสดไม่น้อยกว่า 100,000 บาทซึ่ง เมื่อรวมเงินสดและทรัพย์สินอย่างอื่นแล้วต้องมีมูลค่าไม่น้อยกว่า 200,000 บาท

การดำเนินการจัดตั้งมูลนิธิ

1. การจัดตั้งมูลนิธิ ต้องมีคณะกรรมการที่เป็นบุคคลอย่างน้อย 3 คน เป็นผู้ดำเนินกิจการของมูลนิธิโดยจัดเตรียม รายชื่อ อายุ ที่อยู่ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ ตำแหน่งของกรรมการทุกคน พร้อมสำเนาบัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านกรรมการทุกท่าน
2. ต้องมีการทำรายการทรัพย์สิน และรายละเอียดชื่อและที่อยู่เจ้าของทรัพย์สินที่จะจัดสรรในการจัดตั้งมูลนิธิ และรายการทรัพย์สินที่ยกให้มูลนิธิ โดยมีสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของบุคคลเจ้าของทรัพย์สินประกอบ
3. มีการจัดทำหนังสือค้ำประกันสัญญาว่าจะให้ทรัพย์สินแก่มูลนิธิ (ถ้าเป็นเงินต้องมีหนังสือรับรองจากธนาคารว่าผู้ที่มีเงินฝากในบัญชีของธนาคารตามจำนวนที่จะให้กับมูลนิธิ โดยผู้รับค้ำประกันและผู้ให้ค้ำประกันจะต้องไม่เป็นบุคคลคนเดียวกัน
4. มีสำเนาพินัยกรรม ในกรณีที่มีการขอจดทะเบียนมูลนิธิหรือจัดสรรทรัพย์สินสำหรับมูลนิธิเกิดขึ้นโดยผลของพินัยกรรม
5. มีการจัดทำข้อบังคับของมูลนิธิ ซึ่งต้องประกอบไปด้วย ชื่อมูลนิธิ วัตถุประสงค์ของมูลนิธิ ที่ตั้งมูลนิธิ และสาขาของมูลนิธิ (ในกรณีถ้ามีสาขา) ทรัพย์สินของมูลนิธิเมื่อจัดตั้ง ข้อกำหนดเกี่ยวกับกรรมการ ได้แก่ จำนวนของกรรมการ กำหนดตำแหน่งกรรมการ (ยกตัวอย่าง เช่น ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ เภรัญญิก ประชาสัมพันธ์ และเลขานุการ เป็นต้น) การแต่งตั้งกรรมการ วาระในการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งกรรมการ และการประชุมของคณะกรรมการมูลนิธิ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สิน และบัญชีของมูลนิธิ
6. แผนผังโดยสังเขปแสดงที่ตั้งสำนักงานใหญ่และที่ตั้งสำนักงานสาขา (ถ้ามี)
7. มีการจัดทำรายงานการประชุมจัดตั้งมูลนิธิ (โดยระบุ ชื่อมูลนิธิ วัตถุประสงค์ รายชื่อกรรมการ ผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการ)
8. หนังสืออนุญาตให้ใช้สถานที่เป็นที่ตั้งมูลนิธิ จากเจ้าของหรือผู้ครอบครอง พร้อมแนบเอกสารหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในการครอบครองของผู้อนุญาต ได้แก่ สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประชาชน ใบอนุญาตก่อสร้าง โฉนดที่ดิน สัญญาซื้อขายที่ระบุหมายเลขประจำบ้าน เป็นต้น
9. มีการแต่งตั้งผู้ดำเนินการในการยื่นเรื่องการจัดตั้งมูลนิธิ
10. แบบคำรับรองของบุคคลผู้จะเป็นกรรมการมูลนิธิ

ขั้นตอนการรับจัดตั้งมูลนิธิ

1. ดำเนินการยื่นแบบคำขอ พร้อมเอกสารประกอบตามที่ราชการกำหนด
  - ในกรณีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ยื่นที่สำนักงานเขต
  - ในกรณีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ต่างจังหวัดยื่นที่ว่าการอำเภอ/กิ่งอำเภอ
2. เมื่อสำนักเขต หรืออำเภอ/กิ่งอำเภอ ได้รับคำขอการจัดตั้ง จะดำเนินการตรวจสอบดังต่อไปนี้
  - 2.1 ตรวจสอบคำขอและข้อบังคับว่าถูกต้องหรือไม่
  - 2.2 ตรวจสอบวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ โดยวัตถุประสงค์ต้องไม่ขัดกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่เป็นภัยอันตรายต่อความสงบสุขของประชาชน หรือต่อความมั่นคงของรัฐ
  - 2.3 ตรวจสอบรายการในคำขอหรือข้อบังคับ ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ
  - 2.4 ตรวจสอบประวัติผู้จะเป็นกรรมการของมูลนิธิ ต้องมีฐานะและความประพฤติเหมาะสมในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ
3. สำนักงานเขต หรืออำเภอ/กิ่งอำเภอ จะพิจารณาความถูกต้องและความครบถ้วนของเอกสารก่อน หลังจากนั้นจะเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อนายทะเบียน ซึ่งนายทะเบียนมูลนิธิในกรุงเทพมหานคร คือปลัดกระทรวงมหาดไทย และนายทะเบียนมูลนิธิในต่างจังหวัดคือผู้ว่าราชการจังหวัด
4. เมื่อนายทะเบียนที่รับผิดชอบรับจดทะเบียนแล้ว จะออกไปสำคัญแสดงการจดทะเบียนมูลนิธิ (ม.น.3) และส่งประกาศรับจดทะเบียนมูลนิธิ ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วส่งเรื่องคืนไปยังสำนักงานเขต หรืออำเภอ/กิ่งอำเภอ และแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบเพื่อขอรับใบสำคัญฯ และชำระค่าธรรมเนียมตามกฎหมายกระทรวงฯ

แนวคิดในการจัดการศึกษาอาชีวะแนวใหม่

สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา (2560) ได้จัดทำแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 – 2579 ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560–2579) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560–2564) มีสาระสำคัญ ประกอบด้วยแนวคิดการจัดการอาชีวศึกษา ค่านิยมอาชีวศึกษา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์กลยุทธ์ แผนงาน โครงการ ตัวชี้วัด และการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาสู่การปฏิบัติ ดังนี้

1. แนวคิดการจัดการอาชีวศึกษาการจัดการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับฝีมือ (ปวช.) ระดับเทคนิค (ปวส.) ระดับเทคโนโลยี (ปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ) และการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะ อาชีพระยะสั้นและระยะยาว ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับปรัชญาการอาชีวศึกษา กรอบมาตรฐาน คุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการอาชีวศึกษาในแต่ละระดับ

2. ค่านิยมอาชีวศึกษาในการจัดการอาชีวศึกษามีค่านิยมที่เป็นเป้าหมายหลักในการปลูกฝัง ที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่คุณธรรม (Merit) คุณภาพ (Quality) ความร่วมมือ (Collaboration) ความเป็นมืออาชีพ (Professional)

3. วิสัยทัศน์แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 – 2579 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ที่เป็นความ คาดหวังตามเจตนารมณ์ของการจัดการอาชีวศึกษา ไว้ดังนี้

“ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ มีคุณธรรม คุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ”

4. พันธกิจเพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษาบรรลุผลตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ จึงมีภารกิจที่ ต้องดำเนินการดังนี้

4.1 ยกกระดับคุณภาพและมาตรฐานการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพสอดคล้อง กับความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระให้มีคุณภาพได้มาตรฐานใน ระดับสากล

4.2 ขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพให้กับประชาชนทุกช่วงวัย

4.3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษาภายใต้หลักธรรมาภิบาลโดยอาศัย เครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

4.4 พัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และสร้างองค์ความรู้เพื่อการ จัด อาชีวศึกษาและพัฒนาวิชาชีพ

4.5 พัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพด้วยวิธีที่หลากหลาย

5. วัตถุประสงค์แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560–2579 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อ ใช้เป็นแนวทางในการจัดการอาชีวศึกษา ดังนี้

5.1 เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้มีคุณธรรม คุณภาพ และความเป็นมือ อาชีพ

5.2 เพื่อเพิ่มโอกาสการศึกษาวิชาชีพกับประชาชนทุกช่วงวัย

5.3 เพื่อนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาค

5.4 เพื่อพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้อาชีวศึกษา

5.5 เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

6. เป้าหมายด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา การพัฒนาการอาชีวศึกษาตามแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560–2579 มีเป้าหมายเพื่อผลิตและพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน ได้แก่

6.1 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัยและทักษะทางปัญญา

6.2 ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน

6.3 ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ และทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ

7. ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และตัวชี้วัดเพื่อให้แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560–2579 บรรลุผลตามวิสัยทัศน์ และเป้าหมาย จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการอาชีวศึกษาไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

7.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีเป้าหมายดังนี้

7.1.1 ผู้เรียนอาชีวศึกษามีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่แสดงออกถึงความจงรักภักดีและธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทุกคนผ่านการอบรมลูกเสือเนตรนารี การจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม และสร้างภูมิคุ้มกันหรือป้องกันปราชัยการทุจริตคอร์รัปชัน

7.1.2 ผู้เรียนอาชีวศึกษามีความรู้และได้รับการดูแลป้องกันภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ การจัดการกระบวนการเรียนรู้และปลูกฝังแนวทางการจัดการความขัดแย้งโดยแนวทางสันติวิธีเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการป้องกันภัยคุกคามรูปแบบใหม่ มีระบบ กลไก และมาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามรูปแบบใหม่ สถานศึกษาปลอดภัยเสถียร อบอุ่น และเหตุทะเลาะวิวาท

7.1.3 ผู้เรียนอาชีวศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะอาชีพที่สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรม การจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพที่ครอบคลุมคนทุกช่วงวัย สอดคล้องกับภูมิสังคม

อัตลักษณ์ และความต้องการของชุมชนพัฒนาศักยภาพตามสมรรถนะอาชีพมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ มีความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ มีระบบเงินเดือนค่าตอบแทนพิเศษ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ผู้สำเร็จการศึกษาในกลุ่ม สาขา ป่าหมาย มีงานทำหลังจบการศึกษา และความพึงพอใจของภาคผู้ใช้ที่มีต่อสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา

7.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีเป้าหมายดังนี้

7.2.1 กำลังคนอาชีวศึกษามีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ มีฐานข้อมูลการผลิตและความต้องการกำลังคนอาชีวศึกษา ผู้เรียนอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา ผู้เรียนอาชีวศึกษาได้รับเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาในสาขากลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายตรงตามข้อมูลความต้องการกำลังคน อัตราการมีงานทำ การประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาภายในระยะเวลา 1 ปี และผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และมาตรฐานอาชีพ

7.2.2 การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะทางมีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะทาง มีหลักสูตรฐานสมรรถนะในสาขาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ จัดการศึกษาเน้นด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ หรือสะเต็มศึกษาใช้ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผ่านการประเมินสมรรถนะตามมาตรฐานอาชีพ มีภาคีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพที่จัดการอาชีวศึกษาร่วมกับสถานศึกษา เพื่อพัฒนากำลังคนตามความต้องการของตลาดแรงงาน

7.2.3 การวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้ด้านอาชีวศึกษา เพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่าทางเศรษฐกิจ ประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ จำนวนโครงการ งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมเทคโนโลยี และองค์ความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชนและสังคม จำนวนบุคลากรอาชีวศึกษาด้านการวิจัยและพัฒนา จำนวนนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ที่ได้รับการจดสิทธิบัตร และจำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติ

7.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ มีเป้าหมายดังนี้

7.3.1 กำลังคนด้านการอาชีวศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไปและสมรรถนะวิชาชีพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ สู่ประเทศไทย 4.0 มีตัวชี้วัดที่สำคัญได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และสมรรถนะวิชาชีพ และความพึงพอใจของภาคผู้ใช้ที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา

7.3.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษามีศักยภาพในการพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษามีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพระดับสูง และความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่มีต่อครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษา

7.3.3 หลักสูตรอาชีวศึกษามีการพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างหลากหลายตามความต้องการในการพัฒนาประเทศ ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ หลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาและความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่มีต่อหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา

7.3.4 การพัฒนาความร่วมมือกับทุกภาคส่วน เพื่อเพิ่มศักยภาพกำลังคนด้านอาชีวศึกษา ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และสมรรถนะวิชาชีพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ สถานประกอบการที่ร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านอาชีวศึกษา จำนวนโครงการความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ และความพึงพอใจในการพัฒนาความร่วมมือการพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการอาชีวศึกษา

7.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมในการอาชีวศึกษา

7.4.1 เพิ่มโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ให้ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่ และทุกระดับการศึกษาได้รับบริการทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาอย่างมีคุณภาพ ตัวชี้วัดที่สำคัญได้แก่ สัดส่วนผู้เข้าเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) เทียบกับนักเรียน ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้เข้าเรียนหลักสูตรทวิศึกษาเทียบกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เข้าเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 (ปวส.1) เทียบกับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.3) และอัตราการเพิ่มขึ้นของผู้เรียนระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ หลักสูตรการฝึกอบรมอาชีพที่ได้รับการพัฒนาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนที่มีความจำเป็นพิเศษที่ได้รับการศึกษาด้านอาชีวศึกษาหรือฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรและรูปแบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาที่ยืดหยุ่น หลากหลาย ทุกระดับการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และ

มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการศึกษาที่ทันสมัยตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้ใช้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

7.4.2 ระบบฐานข้อมูลรายบุคคลของผู้เรียนอาชีวศึกษาที่ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการอาชีวศึกษา การติดตามและประเมินผล ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ ระบบฐานข้อมูลรายบุคคลที่อ้างอิงจากเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก ที่สามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนฐานข้อมูล รวมทั้งใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และหน่วยงานอื่น ระบบสารสนเทศที่ครอบคลุม ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนการบริหารจัดการอาชีวศึกษา การติดตามและประเมินผลระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้อาชีวศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน สามารถให้บริการและใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างหน่วยงานอื่นได้ และความพึงพอใจของบุคคลและหน่วยงาน ในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษา

7.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายดังนี้

7.5.1 ผู้เรียนอาชีวศึกษา มีจิตสำนึก ทักษะ ทักษะ ค่านิยม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สร้างจิตสำนึก ทักษะ ค่านิยม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผู้เรียนอาชีวศึกษาที่ได้รับการปลูกฝังจิตสำนึก ทักษะ ค่านิยม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสถานศึกษาที่ดำเนินการตามโครงการสถานศึกษาคุณธรรม

7.5.2 ผู้เรียนอาชีวศึกษาสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตัวชี้วัด ที่สำคัญ ได้แก่ จำนวนสถานศึกษาที่บริหารจัดการและจัดการการเรียนการสอนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “สถานศึกษาพอเพียง” ผู้เรียนอาชีวศึกษาที่นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต ครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษาที่นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

7.5.3 การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและนำไปใช้ประโยชน์ หน่วยงานภายนอกที่ร่วมมือหรือสนับสนุนสถานศึกษาในการวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

7.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษา มีเป้าหมายดังนี้

7.6.1 ระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล ตัวชี้วัดที่สำคัญได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจัดระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาลสถานศึกษาที่บริหารจัดการมีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการอาชีวศึกษา

7.6.2 นวัตกรรมการบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่สอดคล้องรองรับกับการพัฒนาประเทศ ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ นวัตกรรมการบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่สอดคล้องรองรับกับการพัฒนาประเทศ และนวัตกรรมด้านการพัฒนาการเรียนการสอนอาชีวศึกษาที่สอดคล้องรองรับกับการพัฒนาประเทศ

7.6.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ เครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

7.6.4 พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษาทุกระดับการศึกษา ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ สถานศึกษาที่มีผลการประเมินคุณภาพภายในอยู่ในระดับคุณภาพ ดีมาก และสถานศึกษาที่ได้รับการยกระดับคุณภาพให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน

8. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาสู่การปฏิบัติความสำเร็จของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 – 2579 สู่การปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลาย ประการ ได้แก่ สาระสำคัญของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาที่มีความชัดเจน ครบถ้วน และครอบคลุม การมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาตามแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ตั้งแต่ระดับนโยบายระดับปฏิบัติผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสาธารณชน การเผยแพร่ การประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจในความสำคัญของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา และการนำแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน

8.1 แนวทางการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาสู่การปฏิบัติ มีดังนี้

8.1.1 การสร้างความรู้ความเข้าใจ ให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา การสร้างความรู้ความเข้าใจกับหน่วยงาน องค์กร และภาคีเครือข่ายในการจัดการอาชีวศึกษาเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และเป้าหมายของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา

8.1.2 การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 – 2579 กับแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

8.1.3 การปรับปรุง กฎ ระเบียบ และกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้อต่อแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา

8.1.4 การสร้างช่องทางให้ภาคีเครือข่ายในการจัดการอาชีวศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง ทั้งระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติการ

8.2 การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา แนวคิดและหลักการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา เป็นการติดตามประเมินผลที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการอาชีวศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน ทั้งการประเมินกระบวนการจัดการผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ โดยสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาเองควบคู่ไปกับการประเมินของหน่วยงานภายในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีการกำหนดหลักเกณฑ์การติดตามและประเมินผล ตัวชี้วัดที่ชัดเจนมีมาตรฐาน และถูกต้องตามหลักวิชา

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีระบบและยุทธศาสตร์การพัฒนา

เฉลิมว บุรีภักดี (2549: 13/3-15/9) ได้สรุปแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีระบบและยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีระบบ

แนวความคิดเชิงระบบ (Systems Concepts) และการคิดเชิงระบบ (Systems Thinking) ในตำราภาษาอังกฤษหลายเล่มกับได้ศึกษาทฤษฎีในทางพุทธธรรม 3 ทฤษฎี คือ อิทัปปัจจยตา ปฏิจจสมุปบาทและไตรลักษณ์ตลอดเวลาประมาณ 30 ปีที่ได้ศึกษาเรื่องนี้และได้เฝ้าสังเกต “สิ่งจริง” หรือ “Reality” ในเอกภพนี้ (The Universe) แล้วนำมาคิดทบทวนประมวลและสังเคราะห์เข้าด้วยกันสรุปขึ้นเป็นแนวคิดเชิงทฤษฎีชุดหนึ่งแนวคิดประเด็นต่าง ๆ อันเป็นส่วนประกอบของ “ทฤษฎีระบบ” นับว่าเป็นผลสะสมซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงมาเป็นระยะ ๆ คือ เมื่อสังเกตเห็นปรากฏการณ์บางอย่างของสิ่งจริง (Reality) เพิ่มขึ้นก็นำมาปรับปรุงแนวความคิดเดิมให้สอดคล้องกับสิ่งที่สังเกตเห็นนั้นพร้อมกับกลับไปศึกษาแนวความคิดของผู้อื่นอีกครั้ง และทดลองนำแนวความคิดใหม่ที่ปรับปรุงแล้วของตนเองไปเปรียบเทียบหรือประยุกต์ใช้กับสิ่งจริงอีกอันหนึ่งเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกันทั้งนี้เพราะเชื่อว่าทฤษฎีใด ๆ ถ้าไม่สอดคล้องกับสิ่งจริงย่อมไม่มีประโยชน์ที่จะใช้อธิบายหรือใช้ทำนายหรือใช้ควบคุมความเป็นไปของสิ่งจริงเหล่านั้น

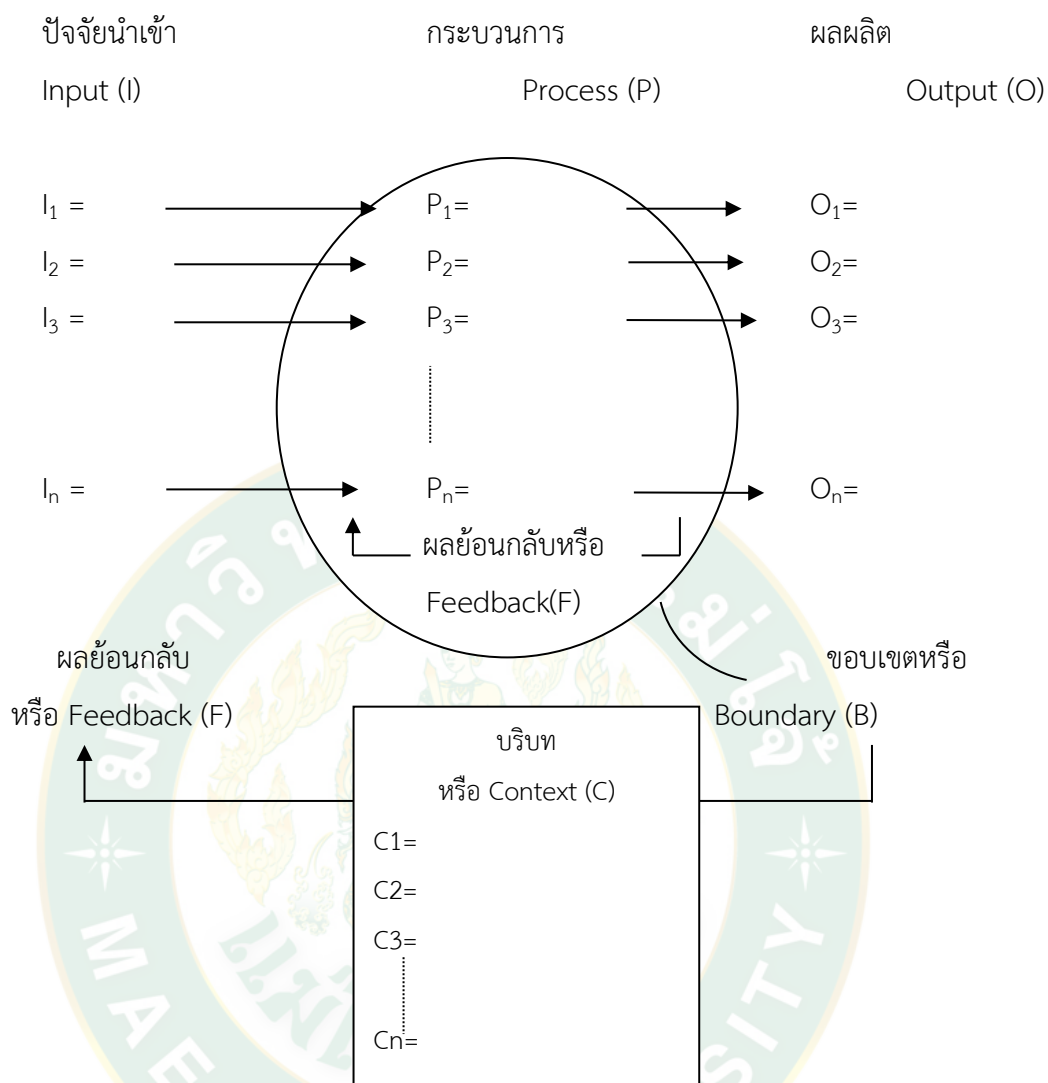
ทฤษฎีระบบนี้มีลักษณะเนื้อหาสาระเป็น “ทฤษฎีทั่วไป” หรือเป็นความคิดพื้นฐานหรือข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumption) ที่รองรับทฤษฎีเฉพาะด้านหรือทฤษฎีเฉพาะเรื่อง กล่าวคือ ทฤษฎีเฉพาะด้านทั้งหลายต่างก็มีข้อตกลงเบื้องต้นมาก่อนว่า “ผลย่อมเกิดจากเหตุ” ดังเช่น ที่เป็นความคิดหลักของทฤษฎีระบบ จากนั้นแต่ละทฤษฎีดังกล่าวจึงเจาะจงระบุแต่ละคู่ ของความสัมพันธ์

ระหว่างเหตุกับผลทฤษฎีระบบ (Systems Theory) ของเนลิว บูร์กาคี (2542: 4–5) มีสาระสำคัญ ดังนี้

ทฤษฎีระบบ (The Systems Theory) คือแนวคิดที่เชื่อว่าเอกภพแห่งนี้ (The Universe) เป็นหนึ่งหน่วยระบบซึ่งมีคุณสมบัติประการต่าง ๆ ตามที่จะกล่าวต่อไปยกเว้นบางประการที่ยังไม่อาจจะรู้ได้เพราะเอกภพเป็นหน่วยระบบที่ใหญ่โตเกินกว่าที่เราจะสังเกตและพิสูจน์ได้ครบถ้วนและแม้ส่วนประกอบที่เล็กที่สุดของเอกภพซึ่งนักวิทยาศาสตร์ปัจจุบันเรียกว่าควาร์ก (Quark) และเราสังเกตหรือพิสูจน์ได้ยากก็เป็นหน่วยระบบเช่นเดียวกันแต่อาจมีคุณสมบัติบางอย่างไม่ครบถ้วนส่วนสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมดที่มีขนาดระหว่างกลางของสิ่งทั้งสองนี้ล้วนมีคุณสมบัติของความเป็นหน่วยระบบครบถ้วนทุกประการคุณสมบัติสำคัญเท่าที่ได้ค้นพบแล้วของหน่วยระบบแต่ละหน่วยคือ

- 1) เป็นหน่วยทำงาน
- 2) มีขอบเขต
- 3) มีผลผลิต
- 4) มีกระบวนการ
- 5) มีปัจจัยนำเข้า
- 6) มีปรีบท
7. มีผลย้อนกลับ
- 8) ประกอบขึ้นจากหน่วยระบบอนุระบบจำนวนหนึ่ง
- 9) เป็นหน่วยอนุระบบหนึ่ง
- 10) มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดบนมิติเวลา
- 11) มีที่มาที่อยู่และที่ไป

คุณสมบัติแต่ละประการเหล่านี้มีคำอธิบายขยายความในลำดับต่อไปสำหรับในขั้นนี้เมื่อนำคุณสมบัติทั้งหลายมาประกอบเข้าด้วยกันเป็นแผนภาพเดียวจะได้รูปแบบเป็นโครงสร้างทางความคิด (Conceptual Framework) ของหนึ่งหน่วยระบบ (A System Unit) ดังในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แสดงโครงสร้างทางความคิดที่แสดงคุณสมบัติของหนึ่งหน่วยระบบ

ที่มา: เฉลียว บุรีภักดี และคณะ (2545: 34)

1. เป็นหน่วยงาน

คุณสมบัติของการเป็นหน่วยงาน (Being a Working Unit) ในที่นี้หมายความว่ามิได้อยู่หนึ่งเฉยแต่เป็นหน่วยงานบางอย่างตามลักษณะงานที่หน่วยระบบนั้นถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้ทำงานซึ่งลักษณะงานเหล่านี้บางอย่างมนุษย์ก็ไม่อาจรู้ได้หรือเข้าใจได้เสมอไปเช่นมนุษย์ไม่รู้ว่าเอกภพถูกสร้างขึ้นมาโดยอะไรหรือโดยผู้ใดเพื่อให้ทำงานอะไรแต่มีบางหน่วยระบบที่มนุษย์สามารถรับรู้ได้เช่นเรารู้ว่าคณะกรรมการสอบคัดเลือกของโรงเรียนถูกสร้างขึ้นโดยอาจารย์ใหญ่เพื่อทำการสอบคัดเลือกนักเรียนในโรงเรียนเป็นต้น

2. มีขอบเขต

คุณสมบัติของการมีขอบเขต (Having Boundary) ในที่นี้หมายความว่า มีเส้นเขตแดนล้อมรอบเนื้อที่ของหน่วยนี้ซึ่งแบ่งแยกเนื้อที่ของหน่วยนี้ออกจากหน่วยอื่นทำให้หน่วยอื่น ๆ แห่เหล่านั้นมีสภาพเป็นบริบทของหน่วยนี้เช่นผิวหนังและปลายเส้นผมของคนเป็นแนวแบ่งเขตแดนซึ่งแยกคนหนึ่งออกจากสิ่งอื่นภายนอก

3. มีผลผลิต

คุณสมบัติของการมีผลผลิต (Having Product) ในที่นี้หมายความว่าหน่วยระบบนี้ให้ผลผลิตบางอย่างอันเป็นผลมาจากการทำงานของหน่วยระบบผลผลิตดังกล่าวอาจมีมากกว่าหนึ่งรายการได้และแต่ละรายการเมื่อหลุดออกมาจากหน่วยระบบแล้วก็จะเลื่อนไปเป็นปัจจัยนำเข้าของหน่วยระบบอื่นที่เป็นบริบทของหน่วยระบบนี้ต่อไป

4. มีกระบวนการทำงาน

คุณสมบัติของการมีกระบวนการทำงาน (Having Process) คือหน่วยระบบนี้มีกระบวนการทำงานที่มีลักษณะเป็นแบบแผนชัดเจนและมีความคงที่ในห้วงเวลาหนึ่งสามารถสังเกตได้และประเมินได้กระบวนการทำงานนี้คือการที่ปัจจัยนำเข้าต่าง ๆ มากระทำปฏิกิริยาต่อกันจนบังเกิดเป็นผลผลิตของหน่วยระบบกระบวนการอาจมีหลายขั้นตอนและแต่ละขั้นตอนมีลักษณะเป็นหน่วยระบบในตัวเองอีกด้วยคือมีคุณสมบัติทุกข้อของหน่วยระบบ

5. มีปัจจัยนำเข้า

คุณสมบัติของการมีปัจจัยนำเข้า (Having Input) ในที่นี้หมายความว่าหน่วยนี้ได้รับเอาบางสิ่งบางอย่างเข้ามาในหน่วยระบบเพื่อนำไปเข้ากระบวนการและแปลงรูปเป็นผลผลิตปัจจัยนำเข้าเหล่านี้ได้มาจากผลผลิตของหน่วยระบบอื่น ๆ ซึ่งเป็นบริบทของหน่วยนี้มีข้อควรสังเกตคือหน่วยระบบที่เป็นสิ่งมีชีวิตสามารถคัดเลือกปัจจัยนำเข้าแต่หน่วยระบบที่ไม่มีชีวิตจะไม่สามารถคัดเลือกปัจจัยนำเข้าด้วยตัวเองเว้นไว้แต่ได้ถูกวางเงื่อนไขหรือโปรแกรมไว้ล่วงหน้าโดยผู้สร้างหน่วยระบบนั้น กิจกรรม การคัดเลือกปัจจัยนำเข้าหรือการปรับกระบวนการภายในได้ชื่อว่าเป็นการส่งผลย้อนกลับภายใน (Internal Feedback)

6. มีบริบท

คุณสมบัติของการมีบริบท (Having Context) ในที่นี้หมายความว่าหน่วยระบบอื่นจำนวนหนึ่งที่อยู่นอกเส้นเขตแดนของหน่วยนี้ซึ่งให้ปัจจัยนำเข้าแก่หน่วยนี้และรับเอาผลผลิตของหน่วยนี้หน่วยอื่น ๆ เหล่านี้เมื่อรวมกันแล้วเรียกว่าบริบทของหน่วยนี้การที่ผลผลิตถูกส่งผ่านบริบทแล้วมีผลกระทบไปถึงปัจจัยนำเข้าขั้นต่อไปเช่นนี้ได้ชื่อว่าเป็นการส่งผลย้อนกลับภายนอก (External Feedback)

7. มีผลย้อนกลับ

คุณสมบัติของการมีผลย้อนกลับ (Having Feedback) ในที่นี้คือการที่ผลผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ จากการทำงานของหน่วยระบบถูกส่งให้มีผลกระทบไปถึงขั้นก่อนหน้านั้นถ้าผลดังกล่าวถูกส่งผ่านบริบทภายนอกได้ชื่อว่าเป็นการส่งผลย้อนกลับภายนอก (External Feedback) และถ้าเป็นการส่งผ่านภายในของหน่วยระบบเองเรียกว่าการส่งผลย้อนกลับภายใน (Internal Feedback) ดังได้กล่าวแล้วในข้อก่อน

8. ประกอบขึ้นจากหน่วยย่อยระบบหนึ่ง

คุณสมบัติของการประกอบขึ้นจากหน่วยย่อยระบบจำนวนหนึ่ง (Being Composed of a Number of Subsystem Unit) ในที่นี้หมายความว่าหน่วยระบบนี้เมื่อนำมาวิเคราะห์แยกแยะหาส่วนประกอบ จะพบว่าประกอบด้วยหน่วยย่อย ๆ จำนวนหนึ่งหน่วยระบบดังกล่าวได้แก่ปัจจัยนำเข้าแต่ละรายการกระบวนการทำงานแต่ละรายการและผลผลิตแต่ละรายการซึ่งล้วนมีคุณสมบัติเป็นหน่วยระบบในตัวเองทั้งสิ้น

9. เป็นหน่วยย่อยระบบหนึ่งของหน่วยอภิระบบหนึ่ง

คุณสมบัติของการเป็นหน่วยย่อยระบบหนึ่งของหน่วยอภิระบบหนึ่ง (Being a Subsystem Unit of a Supra system Unit) ในที่นี้หมายความว่าหน่วยระบบนี้เป็นส่วนย่อยของหน่วยอภิระบบหนึ่งซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าหน่วยนี้หน่วยอภิระบบดังกล่าวนอกจากประกอบขึ้นจากหน่วยย่อยระบบนี้แล้วยังประกอบด้วยหน่วยย่อยระบบอื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่งหน่วยระบบที่เป็นสมาชิกหรือส่วนประกอบทั้งหลายเหล่านี้จะทำงานประสานกันเพื่อผลผลิตของแต่ละหน่วยย่อยระบบร่วมกันส่งผลให้เป็นผลผลิตรวมของหน่วยอภิระบบ

10. มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดบนมิติเวลา

คุณสมบัติของการมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดบนมิติเวลา (Having Starting Point and Ending Point on Time Dimension) ในที่นี้หมายความว่าหน่วยระบบนี้เกิดขึ้น ณ เวลาหนึ่งเวลาใดแล้วดำเนินไประยะเวลาหนึ่งจึงสิ้นสุดความเป็นหน่วยระบบโดยที่บรรดาอนุระบบของหน่วยระบบนี้แยกสลายจากกันได้ทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดผลผลิตรวมของหน่วยระบบนี้อีกต่อไปบรรดาหน่วยย่อยระบบที่แยกสลายจากกันแล้วต่างหน่วยต่างก็แยกย้ายกันไปเป็นปัจจัยนำเข้าของหน่วยระบบอื่น ๆ ในบริบทหรือในอภิระบบต่อไป

11. มีที่มาที่อยู่และที่ไป

คุณสมบัติของการมีที่มาที่อยู่และที่ไป (Having Past Condition Present Condition Future Condition) ในที่นี้หมายความว่าหน่วยระบบแต่ละหน่วยย่อยกำเนิดมาจากเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่งก่อนหน้านั้นและปรากฏตั้งในสภาพปัจจุบันแล้วก็จะถึงเวลาในอนาคตที่เป็นไปสู่สภาพอื่นการก่อกำเนิดก็ดีและการดำรงอยู่ก็ดีตลอดจนการเป็นไปในอนาคตก็ดีล้วนมาจากการกระทำของ

เหตุปัจจัยที่เป็นธรรมชาติหรือเหตุปัจจัยที่เป็นการกระทำของมนุษย์หรือทั้งสองประการผสมกันเช่น หน่วยครอบครัวถูกสร้างขึ้นโดยการกระทำของมนุษย์แต่สัตว์เซลล์เดียวถูกสร้างขึ้นโดยการกระทำของธรรมชาติเป็นต้น

จากความหมายของทฤษฎีระบบ สรุปได้ว่า ทุกระบบ ต้องมีองค์ประกอบหรือสิ่งต่าง ๆ เพื่อดำเนินงานสัมพันธ์กันเป็นกระบวนการ เพื่อให้ได้ ผลลัพธ์ ตามวัตถุประสงค์ที่องค์การได้ตั้งไว้ ดังนั้นภายในระบบจึงมีองค์ประกอบดังนี้ สิ่งที่ป้อนเข้าไป (Input) หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ และองค์ประกอบแรกที่จะนำไปสู่การดำเนินงานของระบบ โดยรวมไปถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ อันเป็นที่ต้องการของระบบนั้นด้วย ในระบบการศึกษาตัวป้อนเข้าไป ได้แก่ นักเรียน สภาพแวดล้อมของนักเรียน โรงเรียน สมุด ดินสอ และอื่น ๆ เป็นต้น กระบวนการ (Process) เป็นองค์ประกอบที่สองของระบบ หมายถึงวิธีการต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่ผลงานหรือผลผลิตของระบบ และในระบบการศึกษาได้แก่ วิธีการสอนต่าง ๆ เป็นต้น ผลงาน (Output) หรือ ผลผลิต (Product) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสุดท้ายของระบบ หมายถึง ความสำเร็จในลักษณะต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ หรือประสิทธิผล ในระบบการศึกษาได้แก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในลักษณะต่าง ๆ หรือนักเรียนที่มีความรู้ ความสามารถที่จะดำรงชีวิตในอนาคตได้ตามอัตรภาพ เป็นต้น

ทั้ง 3 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันขาดสิ่งใดไม่ได้ นอกจากนั้นทั้ง 3 องค์ประกอบ ยังมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์การด้วย ในขณะที่องค์การต้องดำเนินกิจกรรมนั้นสิ่งที่จะช่วยให้องค์การสามารถตรวจสอบว่ากิจกรรมต่าง ๆ นั้นบรรลุวัตถุประสงค์ หรือไม่มีส่วนใดที่ต้องแก้ไขปรับปรุง จึงต้องอาศัย ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ซึ่งจะช่วยให้องค์การสามารถปรับปรุง ตัวป้อน (Input) กระบวนการ (Process) โดยแต่ละส่วนจะต้องมีความสัมพันธ์และผสมผสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายขององค์การ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนา

การคิดค้นหรือสร้างกระบวนการ (process) ที่เหมาะสมถูกต้องเป็นเรื่องยากที่สุดของระบบยุทธศาสตร์ และเมื่อคิดกระบวนการได้แล้ว การปฏิบัติตามกระบวนการก็เป็นเรื่องยากและจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ได้ผลผลิตตามต้องการ แต่อย่างไรก็ตามจะพบว่าคนส่วนใหญ่ลืมนึกถึงกระบวนการอยู่เสมอ คงนึกฝันและจินตนาการถึงผลผลิต (Out-put) เป็นอันดับแรก เช่นฝันว่า เป็นนักธุรกิจที่ร่ำรวย เรียนจบรับปริญญา เป็นนายตำรวจ นายทหาร มีบ้านใหญ่โต มีรถยนต์หรูราคาแพง เป็นเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรมฯ สิ่งที่ไม่ฝันเหล่านี้เป็นผลผลิต (Out-put) เมื่อความฝันในด้านผลผลิตมีมากขึ้นหรือสูงเกินไป สิ่งที่ตามมาคือ การจัดหาปัจจัยนำเข้า (In-put) ปัจจัยนำเข้าสำคัญที่รู้จักกันดีก็คือ ตัว M ได้แก่ Money = เงินหรือทุนทรัพย์ Man = บุคลากรหรือแรงงาน และ Material = วัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบความสำคัญของปัจจัยนำเข้าอันดับแรกก็คือ เงินหรือทุนทรัพย์ รองลงมาได้แก่ บุคลากรหรือ

แรงงานและสุดท้ายคือ วัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบ จากหลัก M ง่าย ๆ ดังกล่าวยังมีอีก M หนึ่งที่สำคัญ คือ Management = การบริหารจัดการ สิ่งนี้เปรียบเหมือนกระบวนการ (process) ของระบบ ยุทธศาสตร์นั่นเอง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Development Strategy) เป็นคำที่รวมเอาคำ “ยุทธศาสตร์” คำ “การพัฒนา” มาต่อกันจึงมีความหมายเท่ากับนำเอาความหมายของสองคำนั้นมารวมกัน หมายถึง แผน การอันชาญฉลาดสำหรับใช้ทำงานพัฒนาเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่มีความยากเป็นพิเศษ ซึ่งไม่อาจทำให้บรรลุได้ด้วยวิธีปกติธรรมดาที่รู้จักกันไป เป็นแผนการที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักวิชา ทฤษฎี แนวความคิดและข้อมูลสภาพจริงที่ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่จะทำการพัฒนาในครั้งนั้น (เฉลียว บุรีภักดี, 2546ก: 2-6)

สำหรับความหมายแต่ละคำ คือ

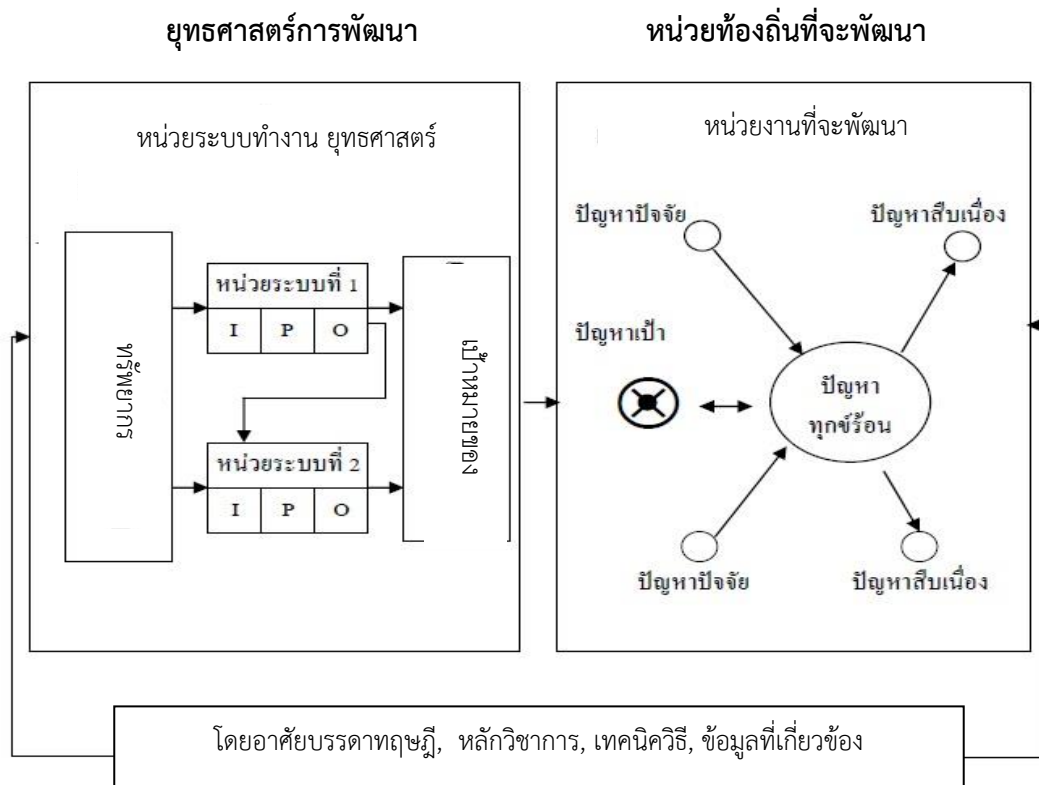
ยุทธศาสตร์ หมายถึง แผนการอันชาญฉลาดสำหรับใช้ทำงานพัฒนาเรื่องหนึ่งเรื่องใดให้บรรลุเป้าหมาย ความชาญฉลาดของยุทธศาสตร์ปรากฏในลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) มีหลักวิชาการรองรับและเป็นหลักวิชาที่ถูกต้องเป็นวิทยาศาสตร์
- 2) ใช้ข้อมูลสภาพจริงของท้องถิ่นหรือสถานที่แห่งนั้นมาช่วยในการกำหนดยุทธศาสตร์
- 3) เป็นแผนการที่คนทั่วไปหรือ (ฝ่ายตรงข้าม) ไม่คุ้นเคยมาก่อนเมื่อดำเนินการตาม

แผนการนี้จะได้ผลอย่างคุ้มค่าหรือคุ้มทุน

การพัฒนา (Development) หมายถึงการสร้างความสำเร็จเป็นผลผลิต (Output) โดยใช้ปัจจัยนำเข้า (Input) และกระบวนการ (Process) ที่จะก่อให้เกิดผลผลิตนั้น

นอกจากนี้ ได้มีการสร้างโครงสร้างการทำงานของยุทธศาสตร์การพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างทางความคิดเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังแผนภาพที่แสดง

ภาพที่ 2 โครงสร้างและการทำงานของยุทธศาสตร์การพัฒนา

ที่มา: เฉลียว บุรีภักดี (2546ก: 2/10)

จากภาพประกอบที่ 2 พบว่าเมื่อนักพัฒนากำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาสำหรับหน่วยท้องถิ่นที่ตนเลือกขั้นตอนนี้ต้องใช้ทฤษฎี หลักวิชา เทคนิควิธี ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาอธิบายและสนับสนุนข้อมูลการสร้างยุทธศาสตร์ ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์หน่วยท้องถิ่นเพื่อค้นหาปัญหาเป้า (Target Problem) สำหรับการค้นหาปัญหาเป้าในการพัฒนาแต่ละครั้งนักพัฒนาต้องกำหนดเลือกเองจากผลการวิเคราะห์เลือกตามเห็นสมควร และขั้นตอนที่ 2 สร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีลักษณะดังนี้ 1) เป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาดตรงกับปัญหาเป้า 2) หน่วยระบบการทำงานของยุทธศาสตร์การพัฒนาอาจมีมากกว่าหนึ่งแต่ต้องเล็งไปสู่เป้าหมายยุทธศาสตร์การพัฒนาอันเดียวกันและเสริมกัน 3) ทรัพยากรในบริบทของหน่วยระบบทำงานของยุทธศาสตร์การพัฒนาต้องมีมากเพียงพอที่จะเป็น l ให้แก่หน่วยระบบทำงาน $l - n$ ถ้าไม่พอต้องลดขนาดของหน่วยระบบทำงานลงตามสัดส่วนซึ่งมักจะมีผลไปถึงการพิจารณาลดเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาและอาจจะต้องลดหรือเปลี่ยนปัญหาเป้าหมายเพื่อให้เหมาะสมกับทรัพยากรที่มี

จากหลักวิชาเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนา สรุปได้ว่า “ยุทธศาสตร์” ตามกรอบความคิดเชิงระบบว่า ยุทธศาสตร์ หมายถึง แผนการหรือวิธีการ (P: Process) อันชาญฉลาด เพื่อบรรลุจุดหมายอย่างหนึ่งอย่างใด (O: Output) ซึ่งเป็นเป้าหมายที่มีความยากเป็นพิเศษไม่อาจบรรลุได้โดยวิธีธรรมดาที่คนทั่วไปรู้อยู่แล้ว แผนการหรือวิธีการดังกล่าวย่อมต้องประกอบขึ้นจากหลักวิชาย่อย ๆ หรือ “ศาสตร์” ย่อย ๆ (I: Input) และเมื่อนำเอาศาสตร์ย่อย ๆ เหล่านี้มาประกอบเข้าด้วยกันจึงกลายเป็นแผนการ (Strategy) ซึ่งถือว่าเป็น “ศาสตร์” อีกข้อหนึ่ง (Outcome) เพราะสามารถนำไปผ่านการตรวจสอบโดยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อยืนยัน (Feedback) ว่าเป็นแผนการที่ใช้ปฏิบัติการเพื่อบรรลุจุดหมายของงานได้จริง การวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นการนำเอายุทธศาสตร์การพัฒนาที่ได้มาจากการค้นหาครั้งแรกและมีคุณค่าแก่การตรวจสอบอีกครั้ง และนำไปตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้แน่ใจว่าเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ใช้ได้จริง สามารถจำแนกรูปแบบของการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนาได้เป็น 8 รูปแบบ โดยที่ 5 รูปแบบแรกเป็นการวิจัยยุทธศาสตร์โดยตรง และ 3 รูปแบบหลัง เป็นการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนา

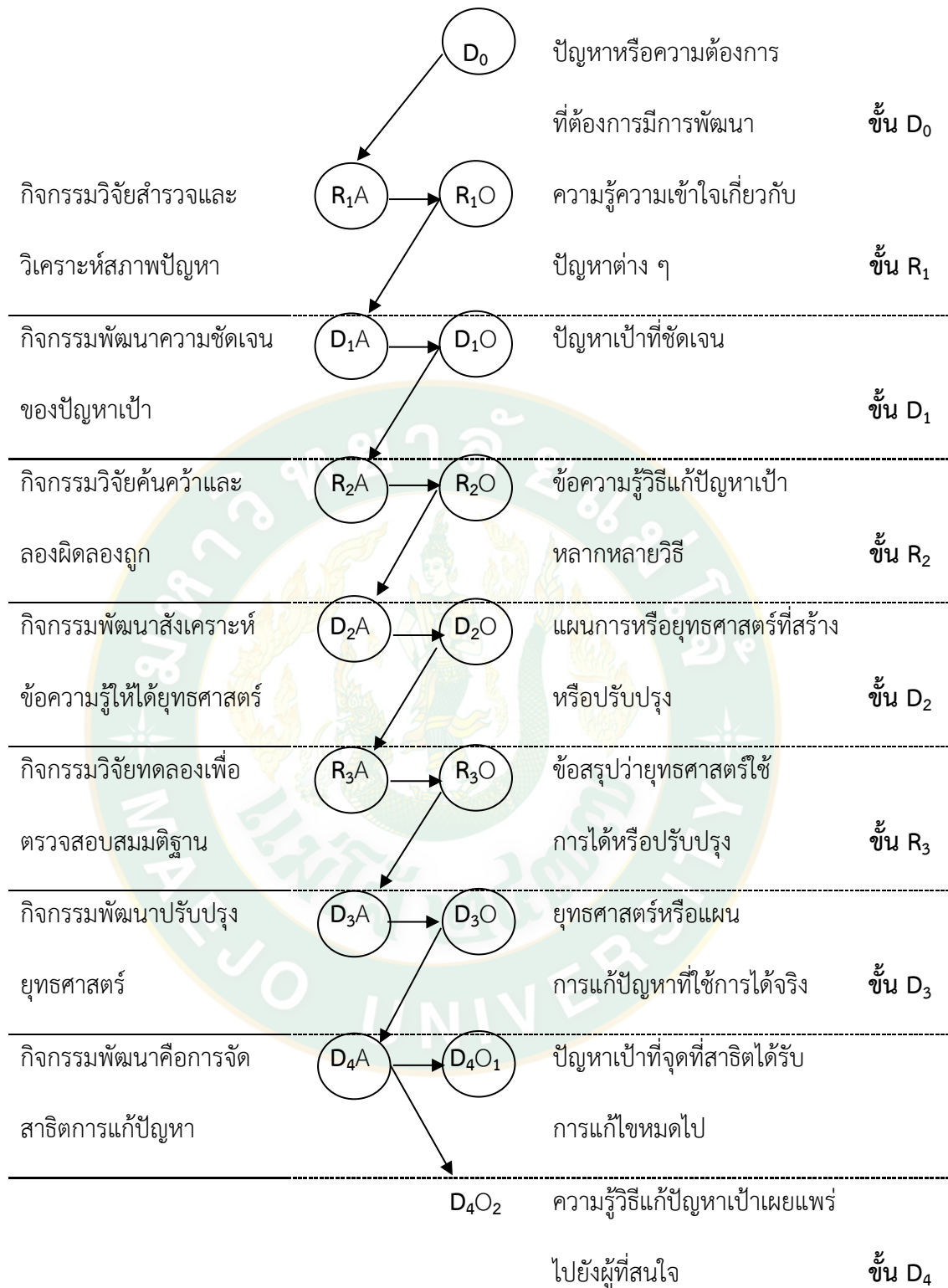
- รูปแบบที่ 1 การวิจัยตรวจสอบยุทธศาสตร์การพัฒนา
- รูปแบบที่ 2 การวิจัยปรับปรุงยุทธศาสตร์การพัฒนา
- รูปแบบที่ 3 การวิจัยถ่ายโอนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- รูปแบบที่ 4 การวิจัยปรับใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนา
- รูปแบบที่ 5 การวิจัยสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา
- รูปแบบที่ 6 การวิเคราะห์หรือประเมินความต้องการพัฒนา
- รูปแบบที่ 7 การวิจัยตรวจสอบหลักวิชาหรือทฤษฎี
- รูปแบบที่ 8 การวิจัยวิเคราะห์หรือประเมินโครงการพัฒนา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบการวิจัยสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

รูปแบบที่ 5 การวิจัยสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา เฉลียว บุรีภักดี และคณะ (2546ก: 2/8) วัตถุประสงค์ของการวิจัยรูปแบบนี้ คือ เพื่อสร้างยุทธศาสตร์ขึ้นมาใหม่ใช้สำหรับพัฒนาในประเด็นปัญหาซึ่งไม่สามารถนำเอายุทธศาสตร์ที่มีอยู่ก่อนจากที่อื่นถ่ายโอนมา หรือนำมาปรับใช้ได้ การสร้างยุทธศาสตร์ใหม่ต้องอาศัยหลักวิชาการ ทฤษฎี ประกอบ และเมื่อสร้างเสร็จก็ต้องมีการทดลองจนเป็นที่แน่ใจว่าสามารถใช้ได้จริง

เฉลียว บุรีภักดี (2546ช: 3.2/20) ได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยและพัฒนาไว้ดังนี้คือ การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) หรือที่มักเรียกโดยย่อว่า R&D นั้นเป็น กระบวนการแก้ปัญหาหรือบรรลุเป้าหมายการพัฒนาโดยทำการวิจัยและทำการพัฒนาควบคู่กันไป เป็นลำดับขั้นตอนของกระบวนการวิจัยและพัฒนา (RA = Research Activity; RO = Research Outcome; DA = Development Activity; DO =Development Outcome; ตัวเลข =ลำดับที่; ลูกศร = นำไปสู่

ภาพที่ 3 แสดงลำดับขั้นตอนของกระบวนการวิจัยและพัฒนา

ที่มา: เฉลียว บุรีภักดี และคณะ (2545: 298)

จากภาพประกอบที่ 3 พบว่ากระบวนการวิจัยและพัฒนาสำหรับเรื่องหนึ่งเรื่องใดอาจประกอบด้วยหลายขั้นตอนคือ

R_1A = กิจกรรมวิจัยขั้นที่ 1 เป็นการศึกษาเชิงสำรวจวิเคราะห์เพื่อทราบข้อมูลสภาพจริงของปัญหาทุกซักร้อนหรือความต้องการพัฒนาได้ผลเป็น R_1O = ความรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหาหรือความต้องการพัฒนาสำหรับเรื่องนั้น

D_1A = กิจกรรมพัฒนาขั้นที่ 1 เป็นการพัฒนาประเด็นความคิดโดยอาศัยข้อมูล

R_1O ได้ผลเป็น D_1O = ประเด็นปัญหาเป้าที่ชัดเจนสำหรับจะหาทางแก้ไขต่อไป

R_2A = กิจกรรมวิจัยขั้นที่ 2 เป็นการศึกษาเชิงสำรวจวิเคราะห์ในประเด็นปัญหาเป้าหมายโดยเฉพาะและศึกษาทฤษฎีแนวคิดและตัวอย่างอื่น ๆ อันจะช่วยให้ได้ข้อความรู้เกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาเป้าหมายได้ผลเป็น R_2O = ข้อความรู้วิธีแก้ปัญหเป้าหมายซึ่งยังเป็นข้อความรู้ที่หลากหลาย

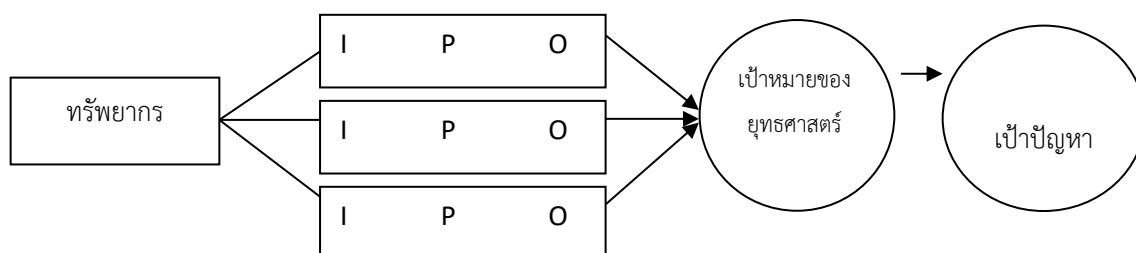
D_2A = กิจกรรมพัฒนาขั้นที่ 2 เป็นการพัฒนารูปแบบแก้ไขปัญหเป้าหมายโดยสังเคราะห์มาจาก R_2O ขั้นนี้ย่อมต้องมีการเลือกวิธีที่คิดว่าดีที่สุดเท่าที่สภาพการณ์จะอำนวยได้ผลเป็น D_2O = วิธีการอันชาญฉลาดสำหรับใช้แก้ปัญหเป้าหมายหรือที่อาจเรียกว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาโดยที่ในขั้นนี้ยังเป็นสมมติฐานอยู่

R_2A = กิจกรรมวิจัยขั้นที่ 3 เป็นการศึกษาแบบทดลองเพื่อตรวจสอบว่า D_2O ใช้แก้ปัญหเป้าหมายได้จริงได้ผลเป็น R_3O = ข้อความรู้เกี่ยวกับการนำ D_2O มาใช้ว่าใช้ได้จริงหรือไม่บกพร่องจุดใด ถ้าพบข้อบกพร่องมากหรือใช้การไม่ได้ต้องวนกลับไปทำ R_2A และ D_2A อีกครั้งเพื่อให้ได้ D_2O อันใหม่

D_3A = กิจกรรมพัฒนาขั้นที่ 3 เป็นการนำข้อความรู้ R_3O เพื่อสรุปให้ได้วิธีการหรือยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ผ่านการทดลองแล้วผลเป็น D_3O = วิธีการพัฒนาหรือยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ผ่านการทดลองแล้วซึ่งอาจจะเหมือนกับ D_2O หรืออาจจะปรับปรุงขึ้นเล็กน้อย

D_4O = กิจกรรมพัฒนาขั้นที่ 4 เป็นการจัดสาธิตวิธีใช้ D_3O ในการแก้ปัญหเป้าหมายได้ผลเป็น $D_4O_1D_4O_2$ คือตัวปัญหา ณ จุดสาธิตได้ถูกแก้ไขและผู้มาชมการสาธิตได้รับความรู้เพื่อนำไปแก้ปัญหของตนต่อไป

1) กรอบแนวคิดเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนา

ภาพที่ 4 แสดงยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนการประสานงาน

ที่มา: เฉลียว บุรีภักดี (2546ก: 2/18)

2) ขั้นตอนการดำเนินการทำแผนตามแนวคิดเชิงระบบ

- 2.1) สำรวจบริบท/ความต้องการของหน่วยระบบสืบเนื่อง / ทรัพยากร
- 2.2) ระบุปัญหาเป้า/เป้าหมายการพัฒนา/เป้าหมายของยุทธศาสตร์
- 2.3) ระบุหน่วยระบบทำงาน / WS-1 ถึง WS-n
- 2.4) ระบุทรัพยากรที่ต้องใช้จริง
- 2.5) ลงมือเขียนแผน / ทดสอบความเป็นไปได้
- 2.6) ลงมือปฏิบัติตามแผน

จากแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีระบบ สรุปได้ว่าแนวคิดของทฤษฎีระบบ เป็นรูปแบบที่เหมาะสมในการประเมินผลตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพราะเป็นการศึกษาและมองภาพอย่างองค์รวมและเป็นระบบซึ่งประกอบด้วยหน่วยขององค์การหรือหน่วยเปลี่ยนสภาพจาก หน่วยปัจจัยนำเข้าหน่วยนำออกผลผลิตและหน่วยผู้ใช้ผลผลิตซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมองค์การ

แนวคิดและทฤษฎีในการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการ

สุริยจรัส เตชะตันมีนสกุล (2561: 38-53) กล่าวได้ว่าการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญในการกำหนดโครงการ ซึ่งการกำหนดโครงการมีกระบวนการสำคัญคือ ระบุและเลือกโครงการเนื่องการเลือกโครงการต้องเลือกโครงการที่มีความเป็นไปได้ สามารถนำไปปฏิบัติได้ เช่น สามารถทำให้เป้าหมายของแผนหรือยุทธศาสตร์บรรลุ มีคุ้มค่ากับการลงทุน ไม่กระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ไม่ทำลายวัฒนธรรม เป็นต้น ในบทนี้จะเน้นการประเมินความเป็นไปได้ของโครงการโดยใช้เกณฑ์ทางการเงินหรือทางเศรษฐกิจของโครงการที่จะดำเนินการในอนาคตที่เรียกโดยทั่วไปว่า “การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Project Feasibility Study)” การศึกษาความ

เป็นไปได้ของโครงการมีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจของโครงการ โดยใช้เกณฑ์ทางเศรษฐกิจ

การศึกษาความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจของโครงการ

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Project Feasibility Study) มีเป้าหมายเพื่อตัดสินคุณค่าของโครงการที่จะดำเนินการในอนาคตโดยใช้เหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ กล่าวคือ ทำการเปรียบเทียบผลได้ผลเสียทางเศรษฐกิจของโครงการว่ามีความเหมาะสม หรือไม่ ซึ่งการตัดสินใจดำเนินโครงการใด ๆ ในอนาคตนั้น โครงการนั้นต้องมีผลได้มากกว่าผลเสีย ผลได้ของโครงการ คือ ผลประโยชน์ (Benefit) ที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินโครงการ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ความหมายผลประโยชน์ตามเกณฑ์ทางเศรษฐศาสตร์ คือ มูลค่าทางเศรษฐกิจที่องค์การหรือสังคมได้รับจากการดำเนินโครงการ ได้แก่ ผลประโยชน์ทางตรง (direct benefit) และผลประโยชน์ทางอ้อม (indirect benefit) เช่น โครงการสร้างเขื่อนกักน้ำ ความหมาย *ผลประโยชน์ทางตรง* คือ รายได้จากที่คาดว่าจะได้รับจากชลประทาน รายรับจากการผลิตไฟฟ้า *ส่วนผลประโยชน์ทางอ้อม* คือ รายรับที่คาดว่าจะได้รับจากการจัดการท่องเที่ยว รายรับจากจับปลาของชุมชน เป็นต้น *ส่วนผลเสีย* คือ ผลเสียทางเศรษฐกิจที่คาดว่าจะเกิดจากการดำเนินโครงการทั้งทางตรงและทางอ้อม ความหมายผลเสียตามเกณฑ์ทางเศรษฐศาสตร์ คือ ต้นทุน (cost) ที่องค์การหรือสังคมสูญเสียจากการดำเนินโครงการ ได้แก่ ต้นทุนทางตรง (direct cost) และต้นทุนทางอ้อม (indirect cost) เช่น โครงการสร้างเขื่อนกักน้ำ *ต้นทุนทางตรง* คือ งบประมาณแผ่นดินที่รัฐบาลใช้จ่ายในโครงการ ต้นทุนทางตรง *ส่วนต้นทุนทางอ้อม* คือ ต้นทุนที่สังคมสูญเสียจากการสร้างเขื่อน เช่น มูลค่าป่า สัตว์ป่า เป็นต้น มีข้อสังเกตว่าผลได้และผลเสียของโครงการบางครั้งถูกเรียกว่า ผลผลิต (output) ผลลัพธ์ (outcome) หรือ ผลที่ตามมาและผลกระทบ (Impact) ซึ่งอาจมีทั้งทางบวกและลบ

เครื่องมือการประเมินโครงการทางเศรษฐศาสตร์

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (project feasibility study) ก่อนตัดสินใจดำเนินโครงการ ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ คือ การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ (cost-benefit Analysis) ส่วนการประเมินโครงการ (project evaluation) เพื่อประเมินผลความสำเร็จของแผนและโครงการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์คือการวิเคราะห์ต้นทุนกับประสิทธิผล (cost-effectiveness analysis) ซึ่งการวิเคราะห์ทั้งสองวิธีนี้ได้คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงในค่าของเงินเมื่อระยะเวลาเปลี่ยนแปลงไป (time value of money) ด้วย

แนวคิดบางประการเกี่ยวกับการวิเคราะห์โครงการ

1. เนื่องจากปัญหาทรัพยากรของประเทศมีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้นเพื่อให้เกิดการ ประหยัด และมีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ควรจะมีการประเมินผลโครงการทุกโครงการเพื่อการที่จะได้ตัดสินใจเลือกโครงการที่ให้ผลตอบแทนคุ้มค่า และสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้
2. เพื่อให้สามารถทำการประเมินผลโครงการได้ จำเป็นต้องทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และผลประโยชน์ของโครงการให้ชัดเจนเสียก่อน ซึ่งอาจแบ่งค่าใช้จ่ายออกเป็น ค่าใช้จ่าย (cost) ส่วนการจำแนกผลประโยชน์แบ่งออกเป็น ผลประโยชน์ทางตรง (direct Benefit) และผลประโยชน์ทางอ้อม (indirect benefit)
3. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของโครงการนั้นจะต้องระบุปริมาณของสินค้าหรือปัจจัยการผลิตที่ใส่เข้าไปในโครงการ แล้ววัดค่าสิ่งที่ใส่เข้าไปในโครงการนั้นด้วยราคาที่เหมาะสม
4. การวิเคราะห์ผลประโยชน์ของโครงการมีหลักการ เช่นเดียวกันกับการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของโครงการ แต่ในทางปฏิบัติพบว่า การวิเคราะห์ผลประโยชน์ของโครงการเป็นเรื่องที่มีข้อยุ่งยากมาก ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในการระบุแล้ววัดเป็นปริมาณ ตลอดจนปัญหาการวัดค่าเป็นตัวเงินว่าจะใช้ราคาอะไรเป็นตัววัด เช่น ราคาตลาด (market price) ราคาเงา (shadow price) จึงจะสะท้อนถึงมูลค่าที่แท้จริงของผลประโยชน์นั้น ๆ
5. ในการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์นั้น อาจใช้เกณฑ์การตัดสินใจเพื่อการลงทุน เกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง หรือทุกเกณฑ์ประกอบกัน กล่าวคือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value :NPV) อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อทุน (Benefit Cost Ratio) อัตราผลตอบแทนภายในจากการลงทุน (Internal Rate of Return :IRR) และระยะเวลาคืนทุน (Pay Back Period : PP)
6. การวิเคราะห์โครงการบางโครงการไม่สามารถใช้หลักการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ได้ เพราะมีข้อยุ่งยากในการวัด หรือ ประเมินค่าผลประโยชน์ได้ เพราะมีข้อยุ่งยากในการวัด หรือ ประเมินค่าผลประโยชน์ที่เกิดจากโครงการ จึงได้นำเอาหลักการวิเคราะห์ต้นทุนกับประสิทธิผลมาใช้แทนโดยเฉพาะโครงการของรัฐบาล
7. การเลือกใช้อัตราส่วนลดของสังคมเป็นข้อยุ่งยากอีกเรื่องหนึ่ง ที่ผู้ทำการวิเคราะห์โครงการจะต้องเผชิญ ทั้งนี้เพราะมีแนวคิดทางทฤษฎีที่แตกต่างกันในการเลือกใช้อัตราส่วนลดของสังคมว่าควรเป็นอัตราเท่าใดนั้น เป็นเรื่องที่ถกเถียงกันยังหาข้อยุติไม่ได้ อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัตินั้น ได้มีการตัดสินใจเลือกใช้อัตราส่วนลดภายใต้ความเชื่อใน 2 แนวคิด คือ กลุ่ม ที่เชื่อในเรื่องค่าเสียโอกาสมักจะคิดอัตราส่วนลดสูงมาก คือ เงินปัจจุบันมีค่ามากกว่าเงินในอนาคต ซึ่งจะทำให้ผลประโยชน์ในอนาคตมีค่าน้อย ผลการประเมินมีโอกาสปฏิเสธโครงการ และกลุ่มที่เชื่อในเรื่องการประหยัดไว้เพื่อลูกหลานในอนาคต กลุ่มนี้เชื่อว่าเงินทุนที่จะใช้จ่ายในโครงการโดยเฉพาะของรัฐจะก่อ

ผลประโยชน์แก่สังคมส่วนร่วมในระยะยาว เช่น โครงการการศึกษา โครงการสาธารณสุข โครงการป้องกันประเทศ โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เป็นต้น กลุ่มนี้จะเสนอให้ใช้อัตราส่วนลดที่ต่ำ

8. วิเคราะห์โครงการควรมีการวิเคราะห์อ่อนไหวของโครงการ (Sensitive Analysis) กล่าวคือ การศึกษาถึงความอ่อนของโครงการจากความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ราคาการให้บริการต่อหน่วย จำนวนผลผลิต และการลดลงของส่วนโครงการตลาด เป็นต้น

มูลค่าในอนาคตของเงินและมูลค่าในปัจจุบันของเงิน

1. มูลค่าในอนาคต (Future Value: FV)

มูลค่าในอนาคตของเงิน หมายถึง มูลค่าของเงินจำนวนหนึ่งในปัจจุบัน เมื่อคิดเป็นมูลค่าในอนาคตเช่น หากอัตราดอกเบี้ยในตลาดเท่ากับ 10 % เงินจำนวน 100 บาท คิดเป็นเงิน 121 บาท ในอีก 2 ปีข้างหน้า หรือ คิดเป็น 133.1 บาท ในอีก 3 ปีข้างหน้า ดังนี้

ตารางที่ 1 มูลค่าของเงินในอนาคต

ปีที่	มูลค่าในอนาคตของเงิน (Future Value)	มูลค่าในอนาคตของเงิน (Future Value)
1 (พ.ศ. 2547)	$FV_1 = 100 + 100(0.10)$ $= 100 + 10$ $= 110$	$FV_1 = PV + PV(i)$ $= PV(1+i)$ $= 110$
2 (พ.ศ. 2548)	$FV_2 = 110 + 110(0.10)$ $= 110 + 11$ $= 121$	$FV_2 = PV(1+i) + PV(1+i)(i)$ $= PV(1+i)(1+i)$ $= PV(1+i)^2 \text{ หรือ } PV(1+i)^t$ $= 100(1+0.10)^2$ $= 121$
3 (พ.ศ. 2549)	$FV_3 = 121 + 121(0.10)$ $= 121 + 12.1$ $= 133.1$	$FV_3 = PV(1+i)^t$ $= 100(1+0.10)^3$ $= 133.1$

2. มูลค่าในปัจจุบันของเงิน

จากสูตร มูลค่าในอนาคตของเงินแปลงเป็นมูลค่าในปัจจุบัน (Present Value: PV) ได้ดังนี้

$$FV_3 = PV \times (1+i)^t$$

$$PV = \frac{FV_3}{(1+i)^t} \text{ หรือ } FV_3 \times \frac{1}{(1+i)^t}$$

$$PV = \frac{133.1}{(1+0.10)^3} \text{ หรือ } 133.1 \cdot \frac{1}{(1+0.10)^3}$$

$$PV = \frac{133.1}{1.331} \text{ หรือ } 133.1 (0.7513148)$$

$$\therefore PV = 100$$

เปิดตาราง

กล่าวโดยสรุป คือ มูลค่าในปัจจุบันของเงิน 133.1 ในอนาคตอีก 3 ปี ข้างหน้า มีค่าเท่ากับ 100 ในปัจจุบันนั่นเอง

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ (Cost-Benefit Analysis)

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ (Cost-Benefit Analysis) โครงการใด ๆ ต้องมีต้นทุนและผลประโยชน์ของโครงการ ในทางเศรษฐศาสตร์มีเกณฑ์ในการตัดสินใจเพื่อเลือกโครงการ ดังนี้

1. **มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV)** มูลค่าปัจจุบันสุทธิ คือ ผลต่างระหว่างผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทน กับมูลค่าของเงินลงทุน ดังนี้

$$NPV = \sum_{t=1}^n \frac{(B_t - C_t)}{(1+i)^t} = \sum_{t=1}^n (B_t - C_t) \times \frac{1}{(1+i)^t}$$

โดยที่

B คือ ผลตอบแทนจากการลงทุนในปีที่ t

C คือ ค่าใช้จ่าย หรือ เงินลงทุนในโครงการในปีที่ t

i คือ อัตราส่วนลด หรือ ค่าเสียโอกาสของทุน

t คือ อายุโครงการ

ตัวอย่าง การลงทุนในโครงการซื้อไถนาเพื่อรับจ้างไถนา ต้องใช้เงินลงทุนครั้งแรก 100,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานคาดว่าจะตรว 30,000 บาทต่อปี โดยคาดว่าโครงการนี้จะสามารถให้ผลตอบแทน หรือรายได้ปีละ 60,000 บาท เป็นเวลา 6 ปี ตามอายุของโครงการ และ

เมื่อหมดอายุของโครงการแล้ว โครงการนี้ยังมีทรัพย์สินคงเหลือที่สามารถขายได้อีก 20,000 บาท หากอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมในขณะนั้นเท่ากับร้อยละ 10 บาทต่อปี อย่างทราบว่าโครงการดังกล่าว เป็นโครงการที่ดีทางเศรษฐกิจ คู่มีค่าที่จะลงทุนหรือไม่เพราะเหตุใด

ตารางที่ 2 ผลตอบแทนสุทธิ

ลำดับ	รายการ	ปีที่						
		0	1	2	3	4	5	6
1	เงินลงทุนครั้งแรก	10 0,000	-	-	-	-	-	-
2	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน		30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000
3	ค่าใช้จ่ายรวม(1+2)	10 0,000	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000
4	ผลตอบแทน	-	60,000	60,000	60,000	60,000	60,000	60,000
5	ผลตอบแทนสุทธิ(4-3)	-10 0,000	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000

ตารางที่ 3 การหามูลค่าปัจจุบัน

ปีที่	ผลตอบแทนสุทธิ	อัตราส่วนลด 10%	มูลค่าปัจจุบัน
0	-100,000	1.000	-100,000
1	30,000	.909	27,270
2	30,000	.826	24,780
3	30,000	.751	22,530
4	30,000	.683	20,490
5	30,000	.621	18,630
6	30,000	.564	16,920
6	(มูลค่าซาก) 20,000	.564	11,280
มูลค่าปัจจุบัน (Present Value)			141,900
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV)			41,900

2. อัตราผลตอบแทนภายในจากการลงทุน (Internal rate Return of Scale : IRR) อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน คือ อัตราส่วนลดที่ทำให้ มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทน เท่ากับ มูลค่าปัจจุบันเงินลงทุน หรือ อีกนัย คือ อัตราส่วนลดที่ทำให้ NPV ของโครงการเท่ากับ ศูนย์ดังนี้

$$NPV = \sum_{t=1}^n \frac{(B_t - C_t)}{(1 + i)^t} = 0$$

เท่ากับเท่าไร ?

วิธีคำนวณ หา i อาจใช้วิธีการลองผิดลองถูก หรือวิธีเลขคณิต

ตารางที่ 4 การหามูลค่าปัจจุบัน

ปีที่	ผลตอบแทน	อัตราส่วนลด	มูลค่าปัจจุบัน	อัตราส่วนลด	มูลค่าปัจจุบัน
	สุทธิ	22%		23%	
0	100000	1.000	100,000	1.000	100,000
1	30,000	0.820	24,600	0.813	24,390
2	30,000	0.672	20,160	0.661	19,830
3	30,000	0.551	16,530	0.537	16,110
4	30,000	0.451	13,530	0.437	13,110
5	30,000	0.370	11,100	0.355	10,650
6	30,000	0.303	9,090	0.289	8,670
6 (มูลค่าซาก)	20,000	0.303	6,060	0.289	5,780
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ(Net Present Value: NPV)			1,070	-	-1,460
			101,070	-	98,540

วิธีคำนวณ หา i โดย วิธีเลขคณิต ดังนี้

$$IRR = i_L + (i_U - i_L) \left(\frac{NPV_L}{NPV_L - NPV_U} \right)$$

โดยที่

- i_L = อัตราส่วนลด ที่ให้ค่า NPV เป็นบวก
- i_U = อัตราส่วนลด ที่ให้ค่า NPV เป็นลบ
- NPV_L = NPV ที่มีค่าเป็นบวก
- NPV_U = NPV ที่มีค่าเป็นลบ

ดังนั้น

$$\begin{aligned} \text{IRR} &= 22 + (23-22) \left(\frac{1,070}{1,070 - (-1,460)} \right) \\ &= 22 + 1 \left(\frac{1,070}{2,530} \right) \\ &= 22 + 1(0.422) \\ &= 22.422 \% \end{aligned}$$

3. ระยะเวลาคืนทุน(Pay Back Period: PP) ระยะเวลาคืนทุน คือ ระยะเวลาที่ โครงการมีเงินรับสุทธิเท่ากับ เงินลงทุนโครงการครั้งแรก

ตารางที่ 5 เงินสดรับสะสม

ลำดับ	รายการ	ปีที่					
		1	2	3	4	5	6
1	รายได้	60,000	60,000	60,000	60,000	60,000	60,000
2	รายจ่าย	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000
3	เงินสดรับสุทธิ(1-2)	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000
4	เงินสดรับสะสม	30,000	60,000	90,000	120,000	150,000	180,000

ระยะเวลาคืนทุน

$$\begin{aligned} \text{เงินลงทุนโครงการ} &= \text{ระยะเวลาที่มีเงิน สะสมเพียงพอกับเงินลงทุน} \\ 100,000 &= (\text{ปีที่ 3}) 90,000 + (\text{ปีที่ 4}) 30,000 \times \frac{4}{12} \\ &= 90,000 + 10,000 \\ &= 100,000 \end{aligned}$$

ดังนั้น ระยะเวลาคืนทุน = 3 ปี 4 เดือน

4. เกณฑ์ตัวชี้วัดเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของการลงทุน

เกณฑ์ตัวชี้วัดเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของการลงทุน ใช้เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป ดังนี้

- 1) ระยะเวลาคืนทุนยิ่งเร็วยิ่งเป็นผลดีกับโครงการลงทุน
- 2) มูลค่าปัจจุบันสุทธิตั้งบวกมากกว่า 0
- 3) อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน มากกว่าอัตราส่วนลด หรือ ดอกเบี้ยเงินกู้ในตลาด

การวิเคราะห์ต้นทุนกับประสิทธิผล (Cost-Effectiveness Analysis)

ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ (Cost-Benefit Analysis) โครงการใด ๆ ต้องมีต้นทุนและผลประโยชน์ของโครงการ และพบว่า นอกเหนือจากการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์กับโครงการของเอกชน ยังประยุกต์กับโครงการของรัฐบาล เช่น โครงการแหล่งน้ำ (การสร้างเขื่อน การพัฒนาแหล่งน้ำ การชลประทาน) การศึกษา การขนส่ง ปัญหามลพิษ เป็นต้น แต่มีบางโครงการที่ไม่สามารถวิเคราะห์โดยใช้หลักการการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ได้ ทั้งนี้เนื่องจากมีข้อยุ่งยากเกี่ยวกับประเมินผลตอบแทน เช่น โครงการป้องกันประเทศ การป้องกันอาชญากรรม โครงการเกี่ยวกับการกระจายรายได้ โครงการวางแผนครอบครัว เป็นต้น เพื่อประเมินโครงการดังกล่าว จึงใช้วิธีการ การวิเคราะห์ต้นทุนกับประสิทธิผล (Cost-Effectiveness Analysis) ดังนี้

ตัวอย่าง 1

โครงการอบรมเข้าค่ายเยาวชนที่หลงผิดเสพสิ่งเสพติด โดยมีเยาวชนที่หลงผิดเข้าร่วมโครงการ 60 คน ซึ่ง ปี พ.ศ. 2546 ใช้เงินงบประมาณทั้งสิ้น 60,000 บาท ส่วนปี พ.ศ. 2547 ได้เพิ่มความเข้มข้นของหลักสูตรส่งผลให้ใช้เงินงบประมาณเพิ่มขึ้นเป็นทั้งสิ้น 66,000 บาท และทุกครั้งหลังการฝึกอบรมจะมีการประเมินผลติดตามพฤติกรรมเยาวชนเหล่านั้น รายละเอียด ดังนี้

ในการวัดประสิทธิผล(Effectiveness) สูตรคำนวณ ต่อไปนี้

$$\text{ประสิทธิผล} = \frac{\text{สิ่งที่ใส่เข้าไป}}{\text{สิ่งที่ได้ออกมา}}$$

แปลงสูตรคำนวณหาค่าต้นทุนกับประสิทธิผลโดยมีสูตร ดังนี้

$$\text{ต้นทุนกับประสิทธิผล(บาท)} = \text{ค่าใช้จ่าย(บาท)} \times \frac{\text{สิ่งที่ใส่เข้าไป}}{\text{สิ่งที่ได้ออกมา}}$$

ตารางที่ 6 ต้นทุนกับประสิทธิผล

หลักสูตร	จำนวนผู้เข้าร่วมหลักสูตร	ผู้เข้าร่วมที่เลิกยาเสพติดได้	ค่าใช้จ่ายต่อคนในการฝึกอบรม	ต้นทุนกับประสิทธิผล
2546	60	54	1,000	$= 1,000 \times \frac{60}{54} = 1,111.11$
2547	60	60	1,100	$= 1,100 \times \frac{60}{60} = 1,100$

จากตารางที่ 6 ผลปรากฏว่าการเพิ่มความเข้มข้นของหลักสูตรแม้ว่าจะทำให้งบประมาณเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาต้นกับประสิทธิผลแล้วถือว่าการดำเนินโครงการอบรมผู้ปลูกยาเสพติด พ.ศ. 2547 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเนื่องมิต้นทุนกับประสิทธิผลต่ำกว่า คือ 1,100

ตัวอย่าง 2

กรุงเทพมหานครมีความประสงค์จะซื้อรถยนต์คูณทำความสะอาดถนน แทนวิธีเดิมที่ใช้คนงานทำความสะอาด โดยมีทางเลือก ดังนี้

1. เครื่องยนต์ที่ใช้ดีเซล
  - อายุการใช้งาน 10 ปี
  - ราคาซื้อ 500,000 บาท
  - ค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อไป 20,000 บาท
2. เครื่องยนต์เบนซิน
  - อายุการใช้งาน 10 ปี
  - ราคาซื้อ 350,000 บาท
  - ค่าซ่อมบำรุงเครื่องยนต์ปีที่ 5 150,000
  - ค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อไป 30,000 บาท

หากกำหนดให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในตลาดเท่ากับ ร้อยละ 10 กรุงเทพมหานครจะเลือกซื้อเครื่องยนต์แบบใด

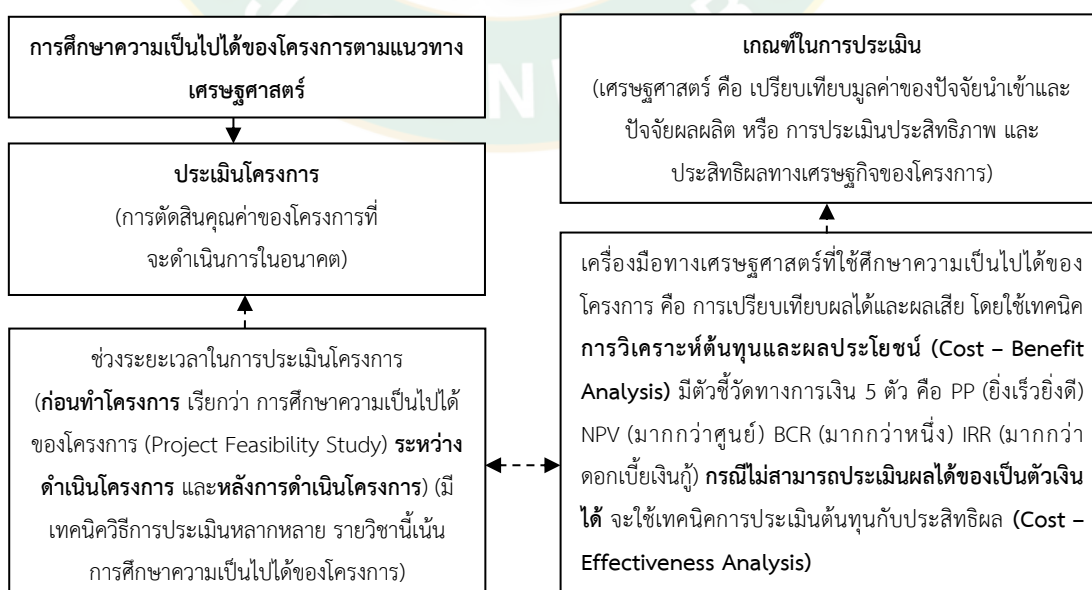

ตารางที่ 7 มูลค่าปัจจุบันต้นทุนของรถยนต์ดีเซล

ปี	รถยนต์ดีเซล			รถยนต์เบนซิน		
	รายจ่าย	อัตราส่วนลด 10 %	มูลค่าปัจจุบัน ของทุน	รายจ่าย	อัตราส่วนลด 10 %	มูลค่าปัจจุบัน ของทุน
0	500,000	1.000	500,000	350,000	1.000	350,000
1	20,000	0.909	18,182	30,000	0.909	27,273
2	20,000	0.827	16,530	30,000	0.827	24,795
3	20,000	0.751	15,026	30,000	0.751	22,539
4	20,000	0.683	13,660	30,000	0.683	20,490
5	20,000	0.621	12,418	180,000	0.621	111,762
6	20,000	0.565	11,290	30,000	0.565	16,935
7	20,000	0.513	10,264	30,000	0.513	15,396
8	20,000	0.467	9,330	30,000	0.467	13,995
9	20,000	0.424	8,482	30,000	0.424	12,723
10	20,000	0.386	7,710	30,000	0.386	11,565
รวมมูลค่าปัจจุบันของรายจ่าย			622,892	รวมมูลค่าปัจจุบันของรายจ่าย		627,473

จากตารางที่ 7 สรุปกรุงเทพมหานครควรตัดสินใจเลือกซื้อเครื่องดูดฝุ่นที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซล
เนื่องจากมีมูลค่าต้นทุนต่ำกว่า

สรุปแนวคิดการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการตามแนวทางเศรษฐศาสตร์

ภาพที่ 5 สรุปแนวคิดในวิเคราะห์โครงการ

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการการลงทุนภาคเอกชน

ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการการลงทุนของภาคเอกชน หรือ ทางธุรกิจ เพื่อการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ และการขอสินเชื่อเพื่อสนับสนุนการดำเนินธุรกิจ โดยทั่วไปเนื้อหาแบ่งออกเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 เป็นการแสดงถึงองค์ประกอบของโครงการโดยภาพรวม ได้แก่ หลักการและเหตุผลของโครงการ วัตถุประสงค์ของโครงการ เป้าหมายของโครงการ รูปแบบขององค์กร(เจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน บริษัท) การจัดองค์การของธุรกิจ (การกำหนดโครงการองค์กร การกำหนดงาน การกำหนดหน้าที่และตำแหน่งงาน แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การกำหนดค่าจ้างแรงงาน ฯลฯ) และการกำหนดแผนกลยุทธ์ธุรกิจ การวิเคราะห์ในบทนี้มุ่งประเมินความเป็นไปได้ในการบริหารและการจัดการ

บทที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ด้านการตลาด ได้แก่ ประเภทสินค้า/บริการการตั้งราคาสินค้า (ต้นทุน ตลาด การแข่งขัน(ต่ำหรือสูงกว่าคู่แข่ง) กลุ่มลูกค้า(ท้องถิ่น ต่างถิ่น ต่างประเทศ)ช่องทางจำหน่าย(ขายส่ง ขายปลีก)เส้นทางการจัดจำหน่าย คู่แข่งขัน ส่วนครองตลาด(ยอดขาย) และการส่งเสริมการตลาด(โฆษณา โปรโมชัน สาธิต ฯลฯ)การวิเคราะห์ในบทนี้มุ่งศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านตลาด เช่น สินค้าและบริหารมีอิทธิพลต่อตลาด หรือ ไม่ การตั้งราคาเหมาะสมหรือไม่ คู่แข่งขันมีมากน้อยเพียงไร เป็นต้น

บทที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ด้านเทคนิค ได้แก่ การระบุสถานที่ตั้งของธุรกิจ การเขียนผังอาคารของโครงการ แบบแปลนอาคารของโครงการ แบบแปลนหรือผังการจัดวางเครื่องจักร ระบุเทคโนโลยีการผลิต และการระบุกระบวนการผลิตโดยละเอียด การวิเคราะห์ด้านเทคนิคเพื่อประเมินความเป็นไปได้ในการผลิตว่ามีความเหมาะสมหรือไม่

บทที่ 4 เป็นการวิเคราะห์ด้านการเงิน ได้แก่ การระบุโครงสร้างบุคคลของกิจการ ประกอบด้วย จำนวนเงินลงทุน จำนวนเงินทุนของกิจการ และจำนวนหนี้สินของกิจการ ทั้งนี้เพื่อประเมินความมั่นคงทางการเงินของกิจการเบื้องต้นโดยพิจารณาจากอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (Debt Equity Ratio) การตั้งสมมติฐานทางการเงิน เช่น รายได้ รายจ่าย และกำไรของกิจการ การวิเคราะห์ในด้านนี้เพื่อเป็นสารสนเทศในการประเมินความเป็นไปได้ทางการเงินโดยเทคนิคการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ (Cost – Benefit Analysis) ซึ่งมีตัวชี้วัดทางการเงิน 5 ตัว ได้แก่ ระยะเวลาคืนทุน (Pay Back Period :PP (ยิ่งเร็วยิ่งดี) มูลค่าปัจจุบัน (Net Present Value :NPV (มากกว่าศูนย์) มีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (Internal rate Return of Scale: IRR)(มากกว่าดอกเบี้ยเงินกู้)

บทที่ 5 บทสรุปของโครงการ เป็นการนำผลการวิเคราะห์โครงการในบทที่ 1 ถึง บทที่ 4 มาประเมินความเป็นไปได้ของโครงการทุกด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านเทคนิค หรือการผลิต และด้านการเงินและการลงทุน

ในบทนี้จะให้นักศึกษาเรียนรู้การศึกษาคำเป็นไปได้อันโครงการจากตัวอย่างการศึกษาความเป็นไปได้อันโครงการประกอบการลงทุนของภาคเอกชน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2562) ระบุว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวสูง มีบทบาทความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศการดำเนินงาน และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมขนส่ง รวมไปถึงการค้าและการลงทุน เมื่อประเทศประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศสามารถช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้ในเวลาที่รวดเร็วกว่าภาคผลิตและบริการอื่น ๆ อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีแนวโน้มการแข่งขันรุนแรงขึ้นตามลำดับ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีความอ่อนไหวง่ายจากปัจจัยลบทั้งภายในและภายนอกประเทศโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ สถานการณ์และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เป็นความท้าทายต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทยมาจากหลายประเด็น ดังนี้ประเด็นผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ความถดถอยของเศรษฐกิจโลก การปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลาง การขยายตัวของอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ อาทิ บราซิล รัสเซียอินเดีย และจีน ส่งผลกระทบต่อกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงในตลาดการเงินของโลกที่ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้าและบริการ การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ส่งผลให้ประเทศไทยต้องพัฒนาการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุกและเตรียมความพร้อมต่อการผันผวนของค่าเงิน รวมทั้งจะต้องพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ ปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ ประเด็นผลกระทบด้านสังคม การให้ความสนใจกับชุมชน มรดกทางวัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุ ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว

โดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องปลอดภัย สะอาด มีการรักษาสภาพแวดล้อม และใช้สื่อสารสนเทศในการท่องเที่ยวมากขึ้น รูปแบบของการท่องเที่ยวจึงมีแนวโน้มท่องเที่ยวแบบอิสระ สนใจการท่องเที่ยวเฉพาะทาง เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health and Wellness Tourism) การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Tourism) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) เป็นต้น นอกจากนี้ผลกระทบด้านสังคม กระแสโลกาภิวัตน์และวัฒนธรรมโลกที่

เข้ามาในประเทศไทย การเปิดการค้าเสรี ก่อให้เกิดการอพยพย้ายถิ่น การเคลื่อนย้ายแรงงาน ส่งผลต่อวิถีชีวิตคนไทยทั้งระดับครอบครัว ชุมชนและประเทศ เกิดการสูญหายของวัฒนธรรมพื้นถิ่น ปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

วีระพล ทองมา (2547) ระบุว่า การเตรียมความพร้อมในการจัดการการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเป็นเสมือนงานพัฒนาชุมชนอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่ดูเหมือนง่ายแต่ทำยาก ที่ว่ายากนั้นก็เพราะการท่องเที่ยวเป็นการพัฒนาที่ตอบสนองกระแสบริโภคนิยม การท่องเที่ยวทำให้ชุมชนหลุดออกจากฐานการผลิตเดิมในภาคการเกษตร สู่ธุรกิจด้านบริการ กำลังซื้อที่สูงกว่าของนักท่องเที่ยวจึงสามารถกำหนด “สินค้า” และ “บริการ” ได้ตามความต้องการ ทำให้สภาพทางสังคมและวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวมักถูกรอบงำจากวัฒนธรรมภายนอกที่เข้ามาพร้อมกับนักท่องเที่ยว เป็นดาบสองคมและมีความเสี่ยงอย่างยิ่งในการนำไปใช้ในการพัฒนา

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะเปิดหมู่บ้านต้อนรับนักท่องเที่ยว ชุมชนควรจะต้อง “รู้ตัว” เข้าใจและตระหนักต่อการท่องเที่ยวนี้ตลอดจนการสร้างภูมิคุ้มกัน โดยการเตรียมความพร้อมชุมชน ซึ่งผู้ดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนควรมีกระบวนการทำงาน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวให้ชุมชนในการพิจารณาทั้งด้านบวกและลบของการท่องเที่ยว ซึ่งในขั้นตอนนี้อาจจะมีเฉพาะผู้นำหรือกลุ่มสนใจ

ขั้นที่ 2 สร้างการมีส่วนร่วม เป็นการดึงเอากลุ่มที่สนใจการท่องเที่ยวโดยชุมชน และกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน เช่น กลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรี กลุ่มออมทรัพย์ และผู้นำที่เป็นทางการและผู้นำทางธรรมชาติมาพูดคุยเรื่องผลดี-ผลเสีย อีกครั้ง เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้ร่วมกันตัดสินใจเรื่องนี้ร่วมกัน

ขั้นที่ 3 ศึกษาชุมชนร่วมกับชาวบ้าน โดยการทำงานร่วมกับชาวบ้านเพื่อศึกษาในหัวข้อดังนี้

3.1 การสำรวจทางกายภาพ

- ทำแผนที่รอบนอก (แสดงแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและที่ดินทำกิน)
- แผนที่รอบในหมู่บ้าน (แสดงที่ตั้งของบ้านเรือน ทรัพยากรคนสร้างและทรัพยากรธรรมชาติ)

3.2 ศึกษาประวัติศาสตร์ชุมชน ภูมิปัญญา วัฒนธรรม ประเพณีของชุมชน

3.3 ศึกษาความสัมพันธ์ของชุมชนกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยว

3.4 ศึกษากลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน ซึ่งผลการศึกษานี้จะทำให้เห็นศักยภาพ-ข้อจำกัดของชุมชน และปัญหาของชุมชนร่วมกัน

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน ทั้งในด้านศักยภาพ-ข้อจำกัด โอกาสและความเสี่ยงในขั้นตอนนี้จะทำให้ชุมชนได้มองเห็นได้ด้วยตนเอง และสามารถเชื่อมโยงเรื่องท่องเที่ยวกับการพัฒนาชุมชนได้ การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้จะทำให้เกิดการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา และอาจพบว่าเพื่อแก้ปัญหาให้ตรงจุด อาจจะไม่จำเป็นต้องใช้เรื่องการท่องเที่ยวเลยก็เป็นได้

ขั้นที่ 5 ร่วมกันพัฒนาศักยภาพและแก้ไขจุดอ่อน อาทิ

5.1 รวบรวมองค์ความรู้ ซึ่งแต่ละชุมชนจะแตกต่างกันออกไปมีเอกลักษณ์เฉพาะชุมชน เช่น บางชุมชนเด่นด้านการพัฒนาชุมชน บางชุมชนเด่นระบบการจัดการนิเวศที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้เหมาะสม เป็นต้น ซึ่งชุมชนต้องร่วมกันดึงเอกลักษณ์ ให้เห็นร่วมกันก่อนนำสู่การเผยแพร่ออกไป

5.2 ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม สอดคล้อง ปลอดภัย ไม่ทำลายระบบนิเวศเดิมมากนัก เช่น การปรับทางเดินในป่าเขา เป็นต้น

5.3 ปรับปรุงบ้านพักและความสะอาดภายในชุมชนให้เป็นมาตรฐานของชุมชนแต่ละแห่งที่ตกลงร่วมกัน โดยมีคณะกรรมการของชุมชน ตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ

5.4 ฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในชุมชน เช่น นักสื่อความหมาย การสร้างเวทีเรียนรู้กับนักท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งในขั้นตอนนี้จะเห็นความสามารถของชุมชน ในการรองรับการท่องเที่ยวทั้งความพร้อมจำนวนบุคลากร และขีดความสามารถในการรองรับทั้งพื้นที่ทางธรรมชาติและรูปแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน

ขั้นที่ 6 วางรูปแบบการบริหารจัดการ ในขั้นตอนนี้จะเป็นการจัดตั้งองค์กรขึ้นมาทำงาน หรืออาจใช้องค์กรที่ชุมชนมีอยู่เดิมแต่เพิ่มเติมบทบาทหน้าที่ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน กำหนดรูปแบบของการท่องเที่ยว โปรแกรมและราคาการจัดสรรผลประโยชน์ สู่ชาวบ้านและชุมชน และมาตรการในการป้องกันผลกระทบ โดยอาจจะเป็นการสร้างกฎ-กติกาก่อน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติทั้งชาวบ้านและนักท่องเที่ยว

ขั้นที่ 7 ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้รับรู้และช่วยให้ข้อมูลแก่ผู้ที่สนใจ

ขั้นที่ 8 ทดลองดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว ในขั้นตอนนี้อาจมีการจัดท่องเที่ยวนำร่อง เพื่อทดสอบความพร้อมของชุมชน โดยการเชิญบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่มีประสบการณ์หรือเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม ให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นทิศทางต่อไปในอนาคต

ขั้นที่ 9 ประเมินผล ในขั้นตอนประเมินผล อาจแยกออกมาเป็น 2 ส่วน คือ การประเมินผล และสรุปบทเรียนหลังเสร็จกิจกรรมทุกครั้ง และการประเมินผลเป็นช่วง ๆ ทุก ๆ 3-6 เดือน เป็นต้น ซึ่งการประเมินผลจะช่วยให้เกิดการทบทวนตนเอง และแก้ไขข้อบกพร่อง

ขั้นที่ 10 พัฒนางค์กร

10.1 การฝึกอบรม เช่น การบริหารจัดการ การสร้างการมีส่วนร่วม การสื่อความหมาย เป็นต้น

10.2 การศึกษาดูงาน สำหรับแกนนำองค์กรชุมชนเพื่อจัดการท่องเที่ยว เพื่อเสริมโลกทัศน์

10.3 พัฒนาทักษะการบริหาร การจัดการในชุมชนอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน เพื่อเป็นตัวอย่งนำไปประยุกต์ หรือเป็นบทเรียนที่ชุมชนต้องพึงระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ และวางมาตรการป้องกันไว้แต่เริ่มแรก

กระบวนการทั้ง 10 ขั้นตอนแล้ว จะเหมือนการทำงานพัฒนาปกติตนเอง แต่สิ่งที่ยากก็คือเรื่องท่องเที่ยวเป็นเรื่องที่ชาวบ้านไม่คุ้นเคยมาก่อน และไม่มั่นใจว่าตนเองจะทำได้ แต่ละคำถามในแต่ละขั้นตอนในกระบวนการเตรียมชุมชน จะต้องเป็นการปลุกกระตมสำนึกของท้องถิ่น ให้คนท้องถิ่นอยากรู้จักตนเอง และเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง การท่องเที่ยวก็จะเกิดความชัดเจนมากขึ้นว่า เป็นการเข้ามาเพื่อให้ชุมชนได้นำเสนอตัวอย่างต่อสาธารณะ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของการท่องเที่ยว นอกจากปลุกสำนึกของชุมชนแล้วยังเป็นการสร้างจิตสำนึกของนักท่องเที่ยวต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการเห็นคุณค่าทางวัฒนธรรมของชุมชนที่ได้เข้ามาเยี่ยมชม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับธุรกิจและ กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

สุริยจรัส เตชะตันมีนสกุล และคณะ (2560) ระบุถึง ภาคส่วนมีบทบาทในการประโยชน์เพื่อสาธารณะหรือส่วนรวม ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม กล่าวได้ว่า ภาครัฐถือว่าเป็นภาคที่มีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะมากที่สุด เนื่องจากมีกำลังคนและทรัพยากรที่มากกว่า โดยองค์การภาครัฐ ได้แก่ ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การในกำกับของรัฐ องค์การมหาชน ทุนหมุนเวียน และกิจกรรมรัฐสาธารณกุศล แต่อย่างไรก็ตาม การจัดบริการสาธารณะของรัฐบาลก็มีข้อจำกัด เนื่องจากองค์การภาครัฐมีขนาดใหญ่ทำให้ไม่สามารถที่จะจัดการบริการสาธารณะได้อย่างครบถ้วนทั่วถึง ทำให้หลายภาคส่วนในสังคม ได้แก่ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม หันเข้ามามีบทบาทเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะในหลายรูปแบบ กล่าวคือ ดำเนินการอย่างอิสระ การสร้างความร่วมมือ และการมีส่วนร่วม เป็นต้น

ซึ่งการทำประโยชน์เพื่อสาธารณะในองค์การที่ไม่ใช่รัฐบาล ได้แก่ สมาคม มูลนิธิ องค์การเอกชน และองค์การภาคประชาชน เป็นต้น กรณีตัวอย่างมูลนิธิที่ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมเชิงประจักษ์ เช่น มูลนิธิชัยพัฒนา มูลนิธิโครงการหลวงมูลนิธิปิดทองหลังพระ มูลนิธิกัญชงต่าง ๆ เป็นต้น ด้านองค์การภาคเอกชน พบว่า มีการจัดบริการสาธารณะผ่านกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

(Social Responsibility) และการทำธุรกิจเพื่อสังคม (Social Business) เพื่อเปิดโอกาสประชาชนเข้ามาเป็นเจ้าของธุรกิจหรือการจัดสรรกำไรเพื่อสังคม ส่วนภาคประชาสังคม (Civil Society) เช่น หมู่บ้าน กลุ่มหรือองค์กรชุมชน ที่มีบทบาทในการการบริหารและการจัดการสาธารณะในระดับตำบล หมู่บ้าน และชุมชนเมือง ได้แก่ การบริหารและการจัดการทรัพยากรมีส่วนร่วมหรือสมัชชาชุมชนสถาน หรือของหน้าหมู่บ้าน เช่น ป่าชุมชน ศาสนสถาน ฼าปนกิจสถาน ชลประทานเหมืองฝาย ประปาหมู่บ้าน รักษาปลอดภัยชุมชน เป็นต้น

ตลอดจน พบว่า กิจกรรมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม (Public Private Partnership) เพื่อบูรณาการในการบริหารและจัดการเชิงสาธารณะทั้งมุ่งหวังกำไรและไม่มุ่งหวังกำไร ได้แก่ กิจกรรมเพื่อสังคม งานจิตอาสา การ จัดกิจกรรมการกุศล เช่น ทอดกฐินผ้าป่า การจัดแข่งขันการชกมวยการกุศล และการจัดการภัยสถานการณ์สาธารณะแบบรวดเร็วและฉุกเฉิน กรณีการบริหารการพัฒนาปรากฏการณ์การทุนบอดี้แสลม และบริหารและการจัดการสาธารณภัย ปรากฏการณ์หมู่ป่า เป็นต้น

จตุพร จุ้ยใจงาม และพรชัย เทพปัญญา (255): 1,229-1,230) ระบุว่า บริบทของทุนนิยมสมัยใหม่มาจากการเติบโตของการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นหลัก การจัดสรรทรัพยากรและธุรกิจในระบบทุนนิยมนอกจากต้องอาศัยกลยุทธ์การแย่งชิง รวมถึงการเบียดเบียนสังคม สิ่งแวดล้อม การโน้มน้าวให้รัฐบาลออกนโยบายสาธารณะ เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ของคนกลุ่มธุรกิจ การแทรกแซงโดยภาครัฐ โดยรัฐบาลมีบทบาทในการกำหนดแผนงานของระบบเศรษฐกิจ แม้การแทรกแซงจะกระทำ โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยเศรษฐกิจต่าง ๆ แม้ระบบทุนนิยมจะมีผลดีในการสร้างโอกาสรายได้ และสามารถยกระดับสถานะทางเศรษฐกิจ และสังคม แต่ผลเสียที่เกิดขึ้นจากการแสวงหาผลกำไรสูงสุด โดยละเลยผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ซึ่งถือว่าเป็นต้นทุนของธุรกิจด้วยเหมือนกัน การพัฒนาที่ขาดสมดุลส่งผลและเกี่ยวข้องต่อชีวิต เช่น ภาวะโลกร้อน ปัญหามลพิษ สารพิษตกค้าง ค่าครองชีพสูง ก่อให้เกิดปัญหาความยากจน การเจ็บป่วย ปัญหาสังคม ความเหลื่อมล้ำทางสังคม และเมื่อผนวกกับการขับเคลื่อนสู่มิติเศรษฐกิจสารสนเทศ (Information Economy) ปัญหาดังกล่าวยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น ในระบบสังคม ทุนนิยม ในปัจจุบันมีความแตกต่างระหว่างคนจนและคนรวย ปัจจัยของความแตกต่างของชนชั้นมาจากโอกาสของการเข้าถึง การศึกษา ระบบการเข้ารับการรักษาพยาบาล สาธารณสุข สาธารณประโยชน์ ทำให้ไม่สามารถตอบสนองกลไกทางระบบทุนนิยมในปัจจุบัน ตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการพื้นฐานของมาสโลว์ กล่าวไว้ว่า มนุษย์มีความต้องการขั้นพื้นฐานที่ต้องการความทัดเทียมเท่ากับคนอื่น ๆ ในสังคม หากกลไกทางสังคมและธุรกิจสามารถผลานความสมดุลระหว่างการสร้างรายได้และการประโยชน์สาธารณะ เพื่อให้คนที่หลุดออกจากระบบทุนนิยม มีพื้นที่ยื่นทัดเทียมกันกับคนอื่นในสังคม การสร้างกิจการเพื่อสังคมอาจเรียกว่าการสร้างนิเวศน์ทางสังคมอย่างหนึ่ง

แนวความคิดเรื่องการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CRS) ริเริ่มมาจากที่ Rio Summit ได้นำประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในกระแสสังคมโลก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) ต่อมากระแสด้านสังคมก็เพิ่มขึ้นเนื่องจากเกิดปัญหาสังคม ทำให้เกิดแนวคิดเรื่อง Triples Bottom Line กล่าวคือ การบริหารจัดการที่ใส่ใจ “ผลกำไร สิ่งแวดล้อม และสังคม” ไปพร้อม ๆ กัน เนื่องจากกระแสเรื่องสิ่งแวดล้อมและสังคมเป็นประเด็นร้อน ทำให้องค์กรธุรกิจต้องหันมาใส่ใจ แต่ยังคงต้องรักษาผลกำไรขององค์กรไว้เป็นหลัก โดยมีความหมาย คือ การดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม และได้จำแนกการดำเนินธุรกิจเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคมไว้เป็นหลายมิติซึ่งได้ให้ความสำคัญการรับรู้ของสังคม การเกี่ยวข้อง การตลาดกับสังคม การแก้ไขปัญหาทางสังคมโดยมุ่งสู่ความการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ในด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาวะ และส่งเสริมการตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลง การบริจาคเพื่อการกุศล การอาสาช่วยเหลือชุมชน การประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม

จากการจำแนก การดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นสองส่วน ส่วนแรกจะเป็นเรื่องการสื่อสารด้านการตลาดที่ใช้ปัจจัยภายนอกองค์กร ของ Stakeholder เป็นหลัก (Social-driver CSR) ส่วนหลังจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการกระทำ หรือการดำเนินกิจกรรมขององค์กรโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในองค์กรเป็นหลัก (Corporate-driver CSR) ทั้งนี้หากพิจารณาโดยการแยกตัวกระบวนการทางธุรกิจ (Business Process) ในส่วนของ Corporate driver CSR สามารถจำแนกเป็นอีกสองประเภทได้แก่ CSR ในกระบวนการทางธุรกิจ (CSR as Process) และ CSR นอกกระบวนการทางธุรกิจ (CSR after Process) การพัฒนา กระบวนการทางธุรกิจ เกิดจากแนวคิดนักพัฒนาสังคมกับการบริหารจัดการแบบผู้ประกอบการ หรือเรียกว่าผู้ประกอบการทางสังคม (Social Entrepreneurship)

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม (2562) ระบุว่า “วิสาหกิจเพื่อสังคม” หมายความว่า บริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่ายสินค้า หรือการบริการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสังคมเป็นเป้าหมายหลักของกิจการ และได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

“กลุ่มกิจการเพื่อสังคม” หมายความว่า บุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคล ชุมชน หรือนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่ายสินค้า หรือการบริการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสังคมเป็นเป้าหมายหลักของกิจการ และได้รับการจดทะเบียนเป็นกลุ่มกิจการเพื่อสังคม

ในสาระสำคัญของ มาตรา 5 กิจการที่จะจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมตาม พระราชบัญญัตินี้ ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อสังคมเป็นเป้าหมายหลักของกิจการ และต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมการจ้างงานแก่บุคคลผู้สมควรได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ การแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาชุมชน สังคม หรือสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อประโยชน์ส่วนรวมอื่นหรือค้ำ ประโยชน์ให้แก่สังคมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

2. มีรายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบมาจากการจำหน่ายสินค้าหรือการบริการ เว้นแต่กิจการ ที่ไม่ประสงค์จะแบ่งปันกำไรให้แก่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นอาจมีรายได้น้อยกว่าร้อยละห้าสิบมาจากการจำหน่ายสินค้าหรือการบริการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศ กำหนด

3. นำผลกำไรไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ตาม (1) และแบ่งปันกำไร ให้แก่ผู้เป็นเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละสามสิบของผลกำไรทั้งหมด โดยให้ถือว่าการลงทุนในกิจการของตนเอง ซึ่งมีกระบวนการผลิตหรือการบริการที่มีลักษณะตาม (1) หรือ การขยายกิจการเพื่อวัตถุประสงค์ตาม (1) ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดเป็นการนำผล กำไรไปใช้เพื่อสังคม

4. มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี

5. ไม่เคยถูกเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม เว้นแต่พ้นกำหนดสองปีนับถึง วันยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อขอรับการส่งเสริมหรือสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้

6. ไม่มีหุ้นส่วน กรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล หรือผู้ถือหุ้นซึ่งถือหุ้นตั้งแต่ ร้อยละยี่สิบห้าขึ้นไป ซึ่งเคยเป็นหุ้นส่วน กรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล หรือผู้ถือหุ้น ตั้งแต่ร้อยละยี่สิบห้าขึ้นไป ในกิจการที่เคยถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตาม (5) เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ตนมิได้มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นกับการกระทำของนิติบุคคลที่เป็นเหตุให้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนการ คำนวณกำไรและการแบ่งปันกำไรตาม (3) และการกำกับดูแลกิจการที่ดีตาม (4) ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 6 การจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมมีสองประเภท คือ 1) วิสาหกิจเพื่อสังคมที่ไม่ ประสงค์จะแบ่งปันกำไรให้แก่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น 2) วิสาหกิจเพื่อสังคมที่ประสงค์จะแบ่งปันกำไรให้แก่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น

วิสาหกิจเพื่อสังคมที่ไม่ประสงค์จะแบ่งปันกำไรให้แก่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นตาม (1) ให้สามารถดำเนินการจัดตั้งห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและ พณิชย์ หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัดได้ โดยให้ถือว่าวัตถุประสงค์ ในการนำผลกำไรไปใช้เพื่อสังคมเป็นการแบ่งปันกำไรอันจะพึงได้แต่กิจการที่ทำนั้นการเปลี่ยนแปลง

ประเภทของวิสาหกิจเพื่อสังคมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รจก แสงอุดม (2559: 59-71) ได้กล่าวถึง สถานการณ์มวยไทยในประเทศไทย โดยระบุว่า มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่าและเป็นกีฬาประจำชาติไทยที่ได้รับความสนใจจากชาวไทย โดยทั่วไป โดยถือว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยที่สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นเพื่อแสดงถึงการต่อสู้ของคนไทย ต่อมาเมื่อมีการยกระดับการจัดการแข่งขันมวยไทยให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงมีการพัฒนามวยไทยเพื่อการอาชีพขึ้น ดังจะเห็นได้จากการประกาศใช้ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2531 – 2539 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2540 – 2544 และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 พ.ศ. 2545 – 2549 ซึ่งกำหนดให้มีการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ โดยมวยไทยถือว่าเป็นกีฬาของคนไทยที่มีศักยภาพพัฒนาไปสู่กีฬาอาชีพอย่างมีมาตรฐานและนอกจากนี้แล้วในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550 – 2554 ยังได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพให้ความสำคัญกับชนิดกีฬาที่มีศักยภาพการเป็นกีฬาอาชีพอย่างแท้จริง โดยมีมวยไทยเป็นหนึ่งในประเภทกีฬาที่ได้รับการสนับสนุนสู่การเป็นกีฬาอาชีพอย่างต่อเนื่องตามแผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติรายได้ของวงการมวยไทยอาชีพใน ปี พ.ศ. 2556 มียอดรายได้เพิ่มขึ้นจากการเข้าชมการแข่งขันมวยไทยโดยชาวต่างประเทศเข้ามาดูมวยไทยอาชีพเพิ่มขึ้น แม้จะมีการปรับอัตราค่าเข้าชมการแข่งขันสำหรับผู้เข้าชมที่เป็นชาวต่างชาติก็ตาม ขณะที่คนไทยเข้าชมการแข่งขันมวยไทยในสนามมวยเวทีลุมพินีและเวทีมวยราชดำเนินลดลงอันเป็นผลจากการมีเวทีที่มีการถ่ายทอดสดการแข่งขันมวยไทยโดยสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ มากขึ้น นอกจากนี้การที่เวทีมวยราชดำเนินมีรายได้ลดลงและมีจำนวนของรายได้ที่น้อยกว่าในปี พ.ศ. 2555 เป็นผลมาจากการชุมนุมทางการเมืองโดยต้องหยุดการทำงานการแข่งขันมวยไทยจำนวน 15 นัด ซึ่งมีการปิดถนนราชดำเนินนอกโดยผู้ชุมนุมทางการเมืองทำให้ไม่สามารถจัดการแข่งขันมวยไทยได้

การจัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายไม่ว่าจะเป็นนักมวย นายสนามมวย ผู้จัดการนักมวย ผู้จัดการแข่งขันมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอนมวยผู้ให้การสนับสนุนหลักในการแข่งขัน ตลอดจนประชาชนผู้เข้าชมการแข่งขันในสนามมวยและผู้ชมการถ่ายทอดการแข่งขันมวยไทย ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการจัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพ ซึ่งในช่วงระยะเวลา 5 – 6 ปี มีผู้จัดการรายการแข่งขันมวยเข้าสู่วงการมวยเพิ่มขึ้น มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น การเอารัดเอาเปรียบกันเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ตัวเองเพิ่มขึ้นไม่คำนึงถึงข้อกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการทำงานการอยู่ร่วมกัน ไม่คิดถึงผลกระทบที่จะตามมา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบการจัดการแข่งขันมวยไทยชาติประสิทธิภาพ ได้แก่ การจัดคู่มวยไม่เหมาะสม ผู้จัดการรายการแข่งขันไม่ปรึกษาหารือกัน ไม่ทำงานร่วมกัน ไม่มีการแลกเปลี่ยนคู่มวยเพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์ต่อมวยไทยอันเป็นมะเร็งที่ค่อย ๆ ซึมเข้าสู่วงการมวย พร้อมกับทำลายวงการมวยที่ละส่วน ซึ่งอาจตั้งคำถามที่น่าสนใจว่า “มวยไทยของเราขายอะไร”

นอกจากนี้ปัญหาของนักมวยเป็นเรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวข้องกับจัดการแข่งขันกีฬามวยอย่างมาก ซึ่งสภาพของมวยไทยอาชีพอยู่ในสภาวะตกต่ำลง ดังจะเห็นได้จากความเป็นอยู่ของนักมวย และการยกระดับการแข่งขันมวยไทยอาชีพไม่ให้มีแต่เซียนพนันเข้าชมดังเช่น 60 ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งทำให้เกิดจุดเปลี่ยนแปลงจากกีฬาที่แสดงออกถึงศิลปะการต่อสู้ประจำชาติเป็นการต่อสู้ที่ขาดจิตวิญญาณมีปัญหาการล้มมวย การต่อยถ่วงเวลาเพื่อเปิดโอกาสให้รวงเงินเดิมพนันมากขึ้น ปัญหาของการพนันในการแข่งขันมวยไทยจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวนักมวยโดยตรงและเป็นประเด็นสำคัญที่รอกการแก้ไขเพื่อการอนุรักษ์ศิลปะมวยไทยที่มีจิตวิญญาณในการต่อสู้จากการศึกษาที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า การส่งเสริมการแข่งขันมวยไทยนั้นมีอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายของมวยไทย การล้มมวย การเล่นการพนันมวยการแย่งชิงผลประโยชน์จากการชกมวยเกิดเป็นความแตกแยกขององค์การมวย และความขัดแย้งระดับบุคคล ระดับองค์การส่งผลต่อการจัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพทางตรงและทางอ้อม ทั้ง ๆ ที่ผู้เกี่ยวข้องมีความตั้งใจในการอนุรักษ์มวยไทยในฐานะอัตลักษณ์ของชาติซึ่งการพัฒนามวยไทยเป็นเรื่องที่ทำนายผู้เกี่ยวข้องในวงการมวยอาชีพ แม้ว่าการจัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพจะประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย ส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนางานมวยไทยอาชีพ แต่ยังมีจัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพอย่างต่อเนื่องในทุกสัปดาห์ แสดงให้เห็นว่ามวยไทยอาชีพได้รับการยอมรับจากผู้ชมการแข่งขันทั้งคนไทยและชาวต่างประเทศ มีการโฆษณาสินค้าในรูปแบบต่าง ๆ ผ่านการแข่งขัน ตลอดจนการถ่ายทอดการแข่งขันผ่านสถานีโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ นับว่าการจัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพเป็นเรื่องที่ผู้จัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพได้ผลักดันให้มีการแข่งขันเกิดขึ้นในเวทีต่าง ๆ ท่ามกลางอุปสรรคทั้งหลายดังที่ได้กล่าวมาบทบาทของผู้จัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพจึงเป็นเรื่องสำคัญในการส่งเสริมการแข่งขันมวยไทยอาชีพ เริ่มตั้งแต่การกำหนดนักมวย การประกบคู่มวยการขอเวลาในการจัดการแข่งขัน การหาโฆษณาเพื่อสนับสนุนการแข่งขัน การบริหารงานธุรการที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวยไทยอาชีพ ตลอดจนการดำเนินการแข่งขันมวยไทยอาชีพตามกติกาและกฎเกณฑ์ที่กำหนดนับว่าเป็นภาระที่ยุ่งยากและต้องการคนที่มีประสบการณ์สูง จึงจะสามารถจัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพได้สำเร็จในด้านผู้ชมมวยไทยในสนามมวย ผู้จัดการรายการมวย (Promoter) จัดคู่มวยที่มีฝีมือใกล้เคียงกัน ผู้ชมก็จะมีคามนิยมและเข้าดูมวยกันมากขึ้น สิ่งที่นักท่องเที่ยวนิยมชมเมื่อชมมวยไทยคือ “ชอบมวยไทยที่มีการไหว้ครูที่สวยงาม โดยมีเสียงดนตรี ปี่ กลอง ประกอบกับการไหว้ครูทำให้ศึกคักมีชีวิตชีวาและมีความสนุกสนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้มองไปทางอัฒจันทร์ที่มีนักพนันรวมตัวกันมีการยกมือ

ต่อรองราคากันอย่างเอาเป็นเอาตาย ขณะนักมวยชกกันก็มีเสียงเชียร์ดัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างพักยกผู้ฝึกสอนจะไปยืนออกท่าทางในการสอนนักมวยนั้นคือเสน่ห์ของมวยไทยในสายตาชาวต่างชาติ” แต่กระนั้นในอีกด้านหนึ่งพบว่า ผู้จัดรายการแข่งขันชอบจัดนักมวยเด็กที่มีน้ำหนักต่ำกว่า 100 ปอนด์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านต่างจังหวัดจึงทำให้นักมวยเด็กหมดสภาพก่อนวัยอันควร จึงเป็นสาเหตุให้ประเทศไทยไม่มีนักมวยรุ่นน้ำหนักมาก นอกจากนั้นอุปกรณ์กีฬามวยที่ใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขันมีราคาแพง ขณะเดียวกันนักมวยไม่ได้รับความเป็นธรรมจากผู้ชมที่เล่นการพนัน (เซียนมวย) เมื่อนักมวยแพ้ยามให้ให้กรรมการไล่ลงจากเวที รวมทั้งมีการประท้วงเพื่อกลับคำตัดสิน นักมวยจึงชอบชกมวยโดยไม่มีน้ำใจนักกีฬาในด้านของผู้ชมในสนามมวยมีน้อยลง เนื่องจากผู้จัดรายการมวยไม่ดีและไม่น่าดูกล่าวคือการจัดคู่มวยที่มีฝีมือไม่ใกล้เคียงกัน ส่วนปัญหาอื่น ๆ ก็คือการทุจริตของกรรมการผู้ตัดสิน การไม่เชื่อถือศรัทธาในตัวกรรมการผู้ตัดสิน เป็นต้น ทั้งนี้สามารถสรุปปัญหา และความท้าทายของมวยไทยในประเทศได้ดังนี้

1. ขาดมาตรฐานการดำเนินงาน การควบคุม กำกับ การติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน ตามกฎหมายมวยทำให้การพัฒนามวยไทยยังไม่มีประสิทธิภาพ
2. การบริหารจัดการองค์ความรู้ของมวยไทยยังไม่ได้มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ แหล่งความรู้ในอดีตครูมวยไทยจะถ่ายทอดความรู้ให้เฉพาะคนที่ฝากตัวเป็นศิษย์เท่านั้นจะไม่สอนให้กับคนทั่วไป
3. การสอนก็เป็นแบบบอกเล่าและฝึกปฏิบัติ มีการบันทึกไว้น้อยมากทำให้วิชาความรู้ และเทคนิคการต่อสู้ที่สำคัญบางอย่างสูญหายไป
4. ระบบการบริหารจัดการการฝึกซ้อมเพื่อการเสริมสร้างความสามารถ และศักยภาพทางร่างกายและชั้นเชิงการต่อสู้ สิ่งที่เป็นอยู่คือผู้ฝึกสอนมวยไทยในปัจจุบัน ส่วนมากมักเป็นนักมวยรุ่นเก่าที่มีประสบการณ์ชกมวยมาก่อนแต่หยุดการชกมวยไทยแล้ว การสอนก็จะสอนตามที่ตนเองเคยฝึกฝนเคยปฏิบัติมาสมัยที่ยังเป็นนักมวยอยู่ แต่ก็เลยไม่ใส่ใจที่จะเสาะแสวงหาความรู้เพิ่มจากครูมวยเก่าและเอกสารตำราต่าง ๆ ขณะเดียวกันก็ไม่สนใจจะศึกษาค้นหาวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้มวยไทยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกฎและกติกากการแข่งขัน กีฬามวยไทยสมัครเล่น มวยไทยอาชีพยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันทำให้การแข่งขันเกิดความขัดแย้งเป็นประจำส่งผลให้คนทั่วไปเกิดความเบื่อหน่ายและเอือมระอา ในที่สุดก็หันไปสนใจกีฬาประเภทอื่นแทน รวมทั้งขาดการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เรื่องกติกากที่เป็นมาตรฐานอย่างจริงจังองค์กรมวยไทย
5. องค์กรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกีฬามวยไทย ไม่มีการประสานงานในการพัฒนาส่งเสริมอย่างจริงจังยังอยู่ในลักษณะต่างคนต่างทำ บางครั้งก็ขัดแย้งกันไม่ว่าจะเป็นองค์กรมวยไทยสมัครเล่นหรืออาชีพ ทำให้การส่งเสริมไม่เป็นเอกภาพ และไม่เป็นที่ทิศทางเดียวกันและการบริหารของ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหลากหลายคณะ มีความซ้ำซ้อน และเพิ่มขึ้นตอนในการทำงานมาก ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารจัดการที่ยังไม่เป็นมืออาชีพ

6. ค่ายมวย การขาดมาตรฐานในการดำเนินงานการควบคุมกำกับ การส่งเสริมศักยภาพเพื่อการพัฒนาค่ายมวยเชิงองค์กรกีฬามืออาชีพยังไม่ชัดเจน การดำเนินการของค่ายมวยยังเน้นการจัดการโดยปัจเจกบุคคลซึ่งไม่มีความยั่งยืน องค์ความรู้ทางการบริหารจัดการ การจัดการธุรกิจ และสิทธิประโยชน์ยังไม่เป็นระบบ ระบบการพัฒนางานกับการพนัน และผู้ชมจะเป็นกลุ่มคนกลุ่มที่เล่นการพนัน ซึ่งมีข้อจำกัดในการพัฒนาให้มีความเติบโตในมิติการสร้างสุข และการสร้างสรรค์ทางสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อทัศนคติการรับรู้ของสังคม และการพัฒนาให้เป็นที่นิยมของเยาวชนรุ่นใหม่ มีการนำนักมวยเด็กมาแข่งขันเพื่อหาผลประโยชน์ทางธุรกิจมากเกินไป ทำให้ขาดการส่งเสริมในมิติอื่น ๆ เช่น ทางด้านการศึกษา การพัฒนาตนเองในมิติเชิงสังคม เป็นต้นการพัฒนา นักกีฬามีการใช้เทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้พัฒนาสมรรถนะนักกีฬาน้อยระบบการจัดการแข่งขันยังไม่ได้มาตรฐาน บรรทัดฐานในการตัดสินแต่ละเวทีแตกต่างกันรูปแบบการจัดการแข่งขันยังไม่จริงจัง หรือมีสีสนพอที่จะดึงดูดให้ผู้ชมทุกระดับเข้าร่วมชมกีฬามวยเงินรางวัลค่าตัวนักมวยยังไม่มีเกณฑ์มาตรฐานที่ถือปฏิบัติอย่างชัดเจนขาดการถ่ายทอดด้านเทคนิคและศิลปะด้านมวยไทยจากรุ่นสู่รุ่นอย่างต่อเนื่องผู้ฝึกสอนไม่ได้รับการพัฒนาทางการถ่ายทอดให้ชาวต่างประเทศ ขาดการนำความรู้และการพัฒนาใหม่ ๆ มาใช้ในการยกระดับวงการกีฬามวยการควบคุม ดูแล ประสานงาน การพัฒนามาตรฐานการแข่งขัน การพัฒนาค่ายมวยที่ยังไม่ทั่วถึงขาดการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง การรับรู้ในรายละเอียดกฎหมายไม่ทั่วถึง

7. การกีฬาแห่งประเทศไทยขาดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในส่วนภูมิภาคขีดความสามารถทางการบริหารจัดการและการพัฒนากีฬามวยไทยไม่เพียงพอ ทำให้การพัฒนา และการควบคุมกำกับ การดำเนินงานไม่ทั่วถึงไม่มีศูนย์นักกีฬามวยไทยที่ได้มาตรฐาน ค่ายมวยต่างจังหวัดขาดอุปกรณ์ที่ฝึกซ้อมได้มาตรฐาน การเชื่อมต่อการพัฒนาระดับตำบล อำเภอ จังหวัดความไม่เข้มแข็ง และการเป็นมืออาชีพทางการบริหารจัดการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือองค์กรมวยไทยที่ยังไม่สามารถบูรณาการหรือชี้นำการพัฒนากีฬามวยไทยอาชีพอย่างเข้มแข็งยังเป็นประเด็นที่จะต้องการพัฒนากระบวนการทำงานที่เป็นอยู่โดยส่วนใหญ่เป็นงานธุรการ หรืองานเดิม ๆ เป็นหลักไม่มีนวัตกรรมมาตรการเชิงรุกเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬามวยไทยอาชีพ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง

สถานการณ์มวยไทยในต่างประเทศ

กีฬามวยไทยนอกจากเป็นกีฬาแล้วยังเป็นศิลปะการต่อสู้ประจำชาติไทย และได้รับความนิยมไม่เฉพาะในประเทศเท่านั้นยังเป็นที่นิยมและได้รับความสนใจในต่างประเทศ หลังจากหลายประเทศในเอเชีย ยุโรป และอเมริกา หันมาใช้มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ชั้นสูงมีหลายประเทศ เริ่มเอาจริงเอาจังกับศิลปะมวยไทย มีการเชิญครูมวยไทยไปฝึกสอน ทั้งนี้มีการสำรวจจากสถานกงสุลใหญ่และสถานเอกอัครราชทูตไทย กระทรวงการต่างประเทศพบว่า มีค่ายมวยไทยจำนวน 3,869 แห่ง กระจายอยู่ใน 36 ประเทศ โดยสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ด้านมวยไทยในต่างประเทศ ปัญหา และความเติบโตในประเทศที่สำคัญ ๆ ไว้ดังนี้

1. มวยไทยในประเทศแคนาดา มวยไทยเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างมากในแคนาดา โดยเฉพาะกลุ่มคนหนุ่มสาวรุ่นใหม่ เนื่องจากเห็นว่ามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่ครบเครื่องและเป็นวิธีออกกำลังกายที่ทำให้ร่างกายแข็งแรงและสนุกสนาน ส่งผลให้ปัจจุบันมีการเพิ่มศิลปะมวยไทยในสถานที่ฝึกสอนศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวใน fitness center หรือ โรงยิมต่าง ๆ ทั่วประเทศ โดยมีทั้งการสอนมวยไทยแบบดั้งเดิมและแบบผสมผสานกับ kick boxing และ mix martial art จาก การสอบถามคนไทยที่อยู่ในวงการมวยไทยในแคนาดาพบว่า ปัจจุบันมีสถานที่ฝึกสอนศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่เปิดสอนมวยไทยด้วยหลายร้อยแห่งทั่วประเทศโดยประมาณร้อยละ 98 ของสถานที่ฝึกสอนมวยไทยแบบดั้งเดิม มีคนแคนาดาเป็นเจ้าของ นอกนั้นเป็นของชาวแคนาดาเชื้อสายอื่นๆ อาทิ ลาว กัมพูชา ส่วนในนครโตรอนโต มีสถานที่ฝึกสอนมวยไทย ประมาณ 25 แห่งที่มีชื่อเสียง คือ Siam No.1 Thai Boxing School ซึ่งมีนายสุชาติ ยอดเผ่าศิริไทย เป็นเจ้าของ และ Toronto Kickboxing & Muay Thai Academy Inc. (TKMT) ซึ่งมีคนไทยเป็นผู้ฝึกสอน สถานที่ฝึกสอน มวยไทยอื่น ๆ ที่มีชื่อเสียงรองลงมา อาทิ M.One Muay Thai, Kru Dar Muay Thai, Phady Muay Thai, Lanna Muay Thai และยังมีค่ายมวยไทยในมณฑล British Columbia และมณฑล Alberta มีจำนวน 17 แห่ง และนอกจากนี้ยังมีสถานที่ฝึกสอนมวยไทยอีกประมาณ 20 กว่าแห่ง กระจายอยู่ตามเมืองต่าง ๆ อีกด้วยถึงแม้ว่ามวยไทยจะได้รับความนิยมอย่างมากในแคนาดา แต่ยังมีอุปสรรคในการที่ยังไม่สามารถนำมาเป็นจุดขายในเชิงธุรกิจการนำรายได้เข้าประเทศได้ เนื่องจากรัฐบาลแคนาดายังไม่อนุญาตให้มีการชกอาชีพ เพราะเห็นว่าเป็นกีฬาที่รุนแรงและอันตราย ในขณะที่อนุญาตให้มีการชกมวยแบบ ultimate fighting ซึ่งมีความรุนแรงและอันตรายกว่ามาก นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในเรื่องการไม่สามารถจัดตั้งเป็นสมาคมมวยไทย เนื่องจากผลประโยชน์และการเมืองภายในวงการ และการถูกสมาคม kick boxing กีดกัน เป็นต้น ผู้ที่อยู่ในแวดวงกีฬามวยไทยในแคนาดาประสงค์ให้ทางการไทยเข้าไปให้การช่วยเหลือ โดยขอให้ส่งคณะมาติดต่อกับภาครัฐหรือรัฐบาลท้องถิ่นแคนาดา ศิลปะมวยไทยเป็นมรดกและภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทยที่มีเอกลักษณ์ เฉพาะตัว มีลักษณะของวัฒนธรรมผสมผสานกับศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว และการรู้จักควบคุม อารมณ์ของตนเอง ศิลปะมวยไทยจึงเป็น

สิ่งมีค่าที่คู่ควรกับการอนุรักษ์ไว้ การเผยแพร่ศิลปะมวยไทย ในต่างประเทศเป็นสิ่งที่สมควรสนับสนุน แต่ควรต้องมีการกำหนดมาตรฐาน กำหนดจรรยาบรรณ ทั้งครูผู้สอนและนักมวย การจัดระเบียบและมีระบบการควบคุมที่ดีพอและทั่วถึง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิด การนำมวยไทยไปดัดแปลงในเชิงการค้าจนเสียเอกลักษณ์และไม่สอดคล้องกับศิลปะมวยไทยที่แท้จริง เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการลักลอบเปิดค่ายฝึกสอนมวยไทยในต่างประเทศ โดยไม่ได้รับอนุญาต และทางการไทยก็ไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบได้ สำหรับแนวคิดที่จะพัฒนาให้มวยไทยเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมที่สามารถเพิ่มมูลค่า และทำรายได้เข้าประเทศนั้น เห็นว่ารัฐบาลควรพิจารณาเรื่องนี้อย่างจริงจังและภายใต้การสนับสนุน จากภาครัฐโดยเฉพาะการกีฬาแห่งประเทศไทย ทั้งนี้อาจอาศัยโอกาสที่การเฉลิมฉลองการครบรอบ 50 ปี ความสัมพันธ์ไทย – แคนาดาในปี พ.ศ.2554 ร่วมกับฝ่ายแคนาดาจัดการแข่งขันการชกมวยไทย (Exhibition) ในนครโทรอนโต อาทิ ในช่วงงาน Taste of Thailand ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2554 หรือช่วงเวลาอื่นที่เห็นเหมาะสม

2. มวยไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา กีฬามวยไทยได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางและมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในรัฐแคลิฟอร์เนียและรัฐอิลลินอยส์โดยมวยไทยถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและศิลปะการป้องกันตัว ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ได้มีการจัดตั้งสมาคมมวยไทย (Thai Boxing Association of the USA) ที่เมือง Carson ซึ่งสมาคมดังกล่าวมีสถานออกกำลังกาย/โรงเรียนสอนศิลปะมวยไทย/ ค่ายมวยที่อยู่ในสังกัด (affiliation) จำนวน 26 แห่ง และมีครูผู้ฝึกสอนมวยไทยในสังกัด จำนวน 50 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ และมีการแบ่งแยกประเภทครูผู้ฝึกสอนเป็น 4 ระดับ ได้แก่ Senior Instructor, Full Instructor, Associate Instructor และ Apprentice ในรัฐอิลลินอยส์ มีค่ายมวยไทย จำนวน 1 แห่ง คือ Dixon Muay Thai Academy ตั้งอยู่ที่ Suak Community College เมือง Dixon มีนายไตรรงค์ ขุนตางตา เป็นผู้ฝึกสอน หมายเลขโทรศัพท์ +1-815-590-6527 ที่ผ่านมาในรัฐแคลิฟอร์เนียและรัฐอิลลินอยส์ พบว่า กีฬามวยไทยมักประสบปัญหา ดังนี้

- 1) ขาดแคลนกรรมการตัดสินที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎกติกาในการแข่งขันมวยไทยอย่างแท้จริง
- 2) กฎกติกาในการแข่งขันมวยไทยยังไม่เป็นที่ยอมรับภายใต้มาตรฐานเดียวทั่วทุกมลรัฐในสหรัฐฯเนื่องจากความหวงกังวลเรื่องความปลอดภัยจากกีฬามวยไทย
- 3) ขาดเวทีมวยที่ได้มาตรฐาน
- 4) ขาดการสนับสนุนการประชาสัมพันธ์และข่าวสาร เพื่อให้สาธารณชนในวงกว้างได้ทราบ ทั้งนี้ หากภาครัฐจะพิจารณาสนับสนุนให้มีสถานีโทรทัศน์ที่ถ่ายทอดการชกมวยไทยหรือนิตยสารเกี่ยวกับความเป็นไปในวงการมวยก็จะช่วยส่งเสริมได้มาก จากการสำรวจจากเว็บไซต์ www.yelp.com ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่เปิดให้ประชาชน วิจารณ์สถานที่ให้บริการต่าง ๆ (Online

review website) พบว่า ในนครลอสแอนเจลิสมีสถานออก กำลั้งกาย/โรงเรียนสอนศิลปะการต่อสู้ ที่เปิดสอนมวยไทยอย่างจริงจัง และได้รับการกล่าวถึง จำนวน 47 แห่ง

3. มวยไทยในประเทศจีน

จากการฝึกฝนวิทยายุทธกังฟูตั้งแต่เด็กนำไปสู่การค้นหาสุดยอดเคล็ดวิชาการต่อสู้แบบยี่น และแล้วก็พบว่ามวยไทยเป็นสุดยอดวิชาการต่อสู้ที่มีอานุภาพมากที่สุดในการบรรดาการต่อสู้แบบยี่นของ โลก” นี่เป็นแรงบันดาลใจให้นายหลิว กั๋วฉี ประธานสโมสรมวยไทย มวยสากลอาชีพประเทศจีน เป็นผู้ริเริ่มนำมวยไทยเข้ามาเผยแพร่ยังประเทศจีนโดยเป็นผู้ก่อตั้งและดำเนินธุรกิจสโมสรมวยไทยคนแรก และนับว่าใหญ่ที่สุดในแผ่นดินจีนในโลกยุคปัจจุบันที่ผู้คนต่างแข่งขันเคร่งเครียดกับการทำงานหาเลี้ยงปากท้องเมื่อถึงเวลาเลิกงาน ต่างคนก็ต่างเสาะแสวงหากิจกรรมผ่อนคลายที่เหมาะสมกับรสนิยม หนึ่งในวิธีการผ่อนคลายที่ชาวแดนมังกรยุคใหม่จำนวนไม่น้อยให้ความสนใจ ก็คือ “มวยไทย” เนื่องด้วย สามารถตอบสนองไลฟ์สไตล์ในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ทั้งการออกกำลังกาย และการปลดปล่อย พันธนาการต่าง ๆ ผ่านการชก เตะ ต่อยกับกระสอบทราย หรือกับคู่ต่อสู้มากฝีมือสโมสรมวยไทยและ ศิลปะป้องกันตัวแบบจีน เป็นสโมสรมวยไทยที่ใหญ่ที่สุดในจีนตั้งอยู่ในใจกลางนครกว่างโจว มณฑล กวางตุ้ง นอกจากจะเป็นแหล่งผ่อนคลายนอกเวลาสำหรับชาวจีนยุคใหม่แล้ว สโมสรฯ ยังนับเป็น แหล่งสำคัญของการบ่มเพาะองค์ความรู้และศิลปะการต่อสู้ของไทยในช่วงกว่า 15 ปีที่ผ่านมา มีบทบาททำให้มวยไทยเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางเพิ่มขึ้นในประเทศจีนหลังจากนายหลิว กั๋วฉี ประธานสโมสรมวยไทย มวยสากลอาชีพประเทศจีนค้นพบและรู้จักกับศาสตร์มวยไทยก็เห็นว่าในจีน ยังไม่มีคนรู้จักและไม่มีการเปิดสอนมวยไทยเลยในสมัยนั้น ความศรัทธาในศิลปะมวยไทยจึงทำให้มีความตั้งใจอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมมวยไทยในตลาดจีน ขนาดที่พูดให้คำมั่นไว้ว่า “ตลอดเวลาที่เหลืออยู่จะ ส่งเสริมมวยไทยให้เป็นที่รับรู้ของคนจีน และไม่สนใจว่าจะล้มเหลวหรือไม่ไม่ว่าจะเผชิญอุปสรรคอะไร ก็จะไม่ย่อท้อ อาศัยการเรียนรู้และฝึกฝนกับมวยไทย ศิลปะการต่อสู้แบบจีนจึงสามารถที่จะออกสู่โลก ภายนอก เข้าสู่เวทีของนานาชาติได้ ตลอดเวลา 15 ปีที่ผ่านมาที่ดำเนินสโมสรมวยไทยในนคร กว่างโจว ได้พยายามอย่างเต็มที่ที่จะผลักดันและประชาสัมพันธ์มวยไทยให้ชาวจีนได้รู้จัก ทางสโมสร ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหพันธ์สมาคมมวยไทยสมัครเล่นนานาชาติ และสมาชิกสหพันธ์มวยไทยอาชีพ โลก มีการแลกเปลี่ยนนักเรียนและผู้ฝึกสอนอย่างต่อเนื่องเสมอมา จากการริเริ่มนำมวยไทยเข้ามานั้น ได้มีการฝึกอบรมและสอนมวยไทยให้กับชาวจีนรุ่นแล้วรุ่นเล่า หลายคนที่เราได้เรียนจากเราแล้วก็นำ รูปแบบของสโมสรมวยไทยไปดำเนินกิจการที่พื้นที่อื่นๆ ของจีนจากสภาพปัจจุบันที่ประชาชนเริ่มมี ความเป็นอยู่ดีขึ้นมีกำลังการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นประกอบกับวิกฤตเศรษฐกิจ ส่งผลให้มีผู้สนใจเข้ามาเรียน มวยไทยเพิ่มมากขึ้นเพื่อผ่อนคลายความเครียดเพราะมวยไทยจัดอยู่ในประเภทการออกกำลังกายและ สามารถใช้เพื่อป้องกันตัว อีกทั้งกระแสมวยไทยก็เริ่มได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้นจากเวทีการแข่งขัน ในต่างประเทศ เช่น K1, Thai Fight, MuayThai-Kung Fu จากสถิติของผู้เข้าเรียนมวยไทยกับสโมสร

ของเรามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องทุกปีมากกว่าร้อยละ 10 ดังนั้น มวยไทยในตลาดจีนน่าจะมีโอกาสเติบโตไม่น้อยเมื่อพิจารณาที่มณฑลกว่างตุงจะพบว่า ผู้คนทั่วไปมีความสนใจในวิชาหมัดมวยมาแต่ดั้งเดิมแล้ว โดยเป็นศูนย์กลางเผยแพร่วิชามวยได้ มวยหย่งชุน และเป็นบ้านเกิดของปรมาจารย์ หวงเพยหง และยิปมัน (เย่เวิน) ซึ่งอยู่ที่เมืองฝอซาน รวมถึงชาวจีนจากมณฑลกว่างตุงเดินทางไปท่องเที่ยวยังประเทศไทยจำนวนมากเป็นลำดับต้นของจีน มีหลายทัวร์พาไปชมการแสดงมวยไทย ตามแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ หลายคนประทับใจแล้วอยากมาทดลองเรียนมวยไทยกับเรา นับเป็นการต่อยอดและสนับสนุนภาคการท่องเที่ยวของไทยได้เป็นอย่างดีทีเดียว ดังนั้น หากภาครัฐของไทยเข้ามาส่งเสริมและประชาสัมพันธ์มวยไทยในตลาดจีนอย่างจริงจังแล้วก็คงไม่ยากที่จะสร้างกระแสการรับรู้และการเรียนมวยไทยในตลาดจีน ซึ่งสามารถต่อยอดสู่ภาคการท่องเที่ยวในไทยได้ด้วยเช่นกันตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา สโมสรฯ รับสมาชิกมาแล้วกว่า 20,000 คนทั่วจีนโดยกิจกรรมของสโมสรฯ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ การฝึกอบรมมวยไทย โดยแต่ละวันจะมี 2 ช่วง คือ ช่วงเช้า 9.30-11.30 น. และช่วงค่ำ 19.00-21.00 น. ซึ่งจะมีครูมวยคนไทยสอนในทุกช่วง ผู้ที่สนใจเรียนมวยไทยกับทางสโมสรฯ สามารถเลือกรูปแบบที่เหมาะสมตามช่วงเวลาว่างและความสนใจของตนในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้การเรียนเป็นครั้งในราคา 400 หยวนหรือประมาณ 2,000 บาทต่อ 10 ครั้ง ครั้งละ 2 ชม. การเรียนช่วงระยะยาว ไม่ว่าจะเป็นต่อปีในราคา 8,800 หยวน ต่อครึ่งปีในราคา 5,800 หยวน หรือสั้นกว่านั้นแบบสามเดือนในราคา 3,800 หยวน หรือแม้แต่เพียงเดือนเดียวในราคาเหมาจ่าย 1,800 หยวน การเรียนแบบตัวต่อตัวกับครูผู้สอน 300 หยวนต่อ 2 ชม. การเข้ามาฝึกซ้อมด้วยตัวเองได้ตลอดปีในราคา 3,800 หยวน โดยสามารถเข้ามาใช้สถานที่ฝึกซ้อมมวยได้ในช่วงที่ไม่มีเรียนการสอน การจัดแข่งขันมวยไทย ภายใต้ชื่อ China K-O รวมถึงมีการจัดทีมมวยเข้าร่วมการแข่งขันต่าง ๆ

4. มวยไทยในประเทศกรีซ ปัจจุบันค่ายมวยไทยในกรีซทั้งหมดเป็นมวยสมัครเล่น ไม่มีมวยอาชีพ และมีลักษณะเป็น Athletic club ซึ่งเป็นทั้งสถานที่สอนมวยไทยและฝึกซ้อม เพื่อชกมวยสมัครเล่น ซึ่งมีอยู่ประมาณ 60 แห่ง ทั่วประเทศ โดยค่ายมวยที่สังกัดสมาคมมวยสมัครเล่น มีจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ Hellenic Amateur Muay Thai Federation เป็นสมาชิกของ WMF (World Muay Thai Federation) ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2540 ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น Hellenic Federation for the Conservation and Promotion of Thai Cultural Heritage Muay Thai & Muay Boran และได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการจากกระทรวงวัฒนธรรมและการกีฬากรีซ ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2552 มีสมาชิกที่เป็น athletic club กว่า 20 แห่ง Hellenic Muay Thai Federation เป็นสมาชิกของ IFMA (International Federation of Muay Thai Amateur) และ EMF (European Muay Thai Federation) ก่อตั้ง เมื่อปี พ.ศ. 2541 และได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการจากกระทรวงวัฒนธรรมและการกีฬากรีซ ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2552 Pan-Hellenic Federation of Kick Boxing ตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2542 และได้รับการรับรองจากกระทรวงวัฒนธรรมและการกีฬากรีซ เมื่อปี

พ.ศ. 2547 ซึ่งแม้เป็นสมาคม kick boxing หากแต่มีการฝึกสอนศิลปะการป้องกันตัวในรูปแบบอื่น ๆ รวมทั้งมวยไทย Hellenic Federation of Thai Boxing จัดตั้งในปี พ.ศ. 2551 ปัจจุบันยังไม่ได้รับการรับรองจากกระทรวงวัฒนธรรมและการกีฬากรีซ

5. มวยไทยในประเทศปากีสถาน ความนิยมมวยไทยในประเทศปากีสถานยังมีอยู่จำกัด เมื่อเทียบกับศิลปะการป้องกันตัวแขนงอื่น อาทิ ยูโด เทควันโด รวมทั้งมวยสากล โดยส่วนใหญ่จะมีการจัดตั้งเป็นสมาคมระดับสมัครเล่นสำหรับผู้สนใจในกีฬาประเภทต่าง ๆ เหล่านี้ โดยสมาชิกจะได้รับการฝึกฝนขั้นต้นจากโรงเรียนและมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามเยาวชนรุ่นใหม่เริ่มให้ความสนใจในกีฬามวยไทยมากขึ้น โดยมีผู้เดินทางไปสมัครเข้าเรียนในสถาบันและค่ายสอนมวยไทยเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ความสนใจดังกล่าวยังอยู่ในระดับบุคคลเท่านั้นไม่ได้ถูกส่งไปจากสมาคมหรือสถาบันต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตามหากจะมีการเผยแพร่ศิลปะมวยไทยก็จะต้องเริ่มดำเนินการในระดับพื้นฐาน ทั้งการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ อาทิ การเชิญสื่อมวลชนด้านกีฬาของปากีสถานไปเยือนประเทศไทยเพื่อทำความรู้จักกับศิลปะมวยไทยที่แท้จริง รวมทั้งการมอบทุนการอบรมสำหรับเยาวชนที่มีความสนใจให้เข้ารับการฝึกอบรมที่ประเทศไทย ปัจจุบันไม่มีค่ายมวยไทยจดทะเบียน (Registered Thai boxing institution) ในปากีสถาน แต่จากการสำรวจ พบว่ามีค่ายมวยที่ไม่จดทะเบียนประมาณ 6 แห่ง ได้แก่ 1) Preparatory School, Diplomatic Enclave, Islamabad 2) Warriors Martial Arts & Academy, House No. 5, Street 8 3) Warriors Martial Arts & Academy, Lane No. 5, Al-Noor 4) Warriors Martial Arts & Academy, Fit & Flex Jim 5) Pakistan National Muay Thai Federation (PMF) และ 6) Dragon Martial Arts Centre

6. มวยไทยในประเทศโปรตุเกส กีฬามวยไทยได้รับความนิยมในโปรตุเกสอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันมีสหพันธ์มวยไทยในโปรตุเกส (Portuguese Federation of Muay Thai - PFMT) ที่ถือเป็นสมาคมมวยไทยประเภทสมัครเล่นเพียงแห่งเดียวในประเทศ และเป็นสมาชิกสหพันธ์สมาคมมวยไทยนานาชาติ (International Federation of Muay Thai Amateur-IFMA) ที่ได้รับการยอมรับให้ดำเนินกิจกรรมมวยไทยในโปรตุเกส ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่ามีสมาคมมวยไทยอาชีพในโปรตุเกส ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิสบอน ได้มุ่งส่งเสริมและเผยแพร่มวยไทย โดยร่วมมือกับ PFMT ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ สนับสนุนการจัดแข่งขันชิงแชมป์มวยไทยสมัครเล่นของโปรตุเกส ระหว่างปี พ.ศ. 2551 – 2553 โครงการเชิญครูฝึกมวยไทยจากประเทศไทยไปฝึกสอนให้แก่สมาชิก PFMT และชาวโปรตุเกสที่สนใจ ระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน พ.ศ. 2552 เชิญนักกีฬามวยไทยของ PFMT สาธิตการรำมวยไทยและชกมวยไทยภายในงาน ส่งเสริมการท่องเที่ยวและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยในโปรตุเกส นอกจากนี้ PFMT ได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน IFMA World Championship ที่ประเทศไทยเป็นประจำทุกปีได้เข้าร่วมการแข่งขัน IFMA World Championship 2010 ที่กรุงเทพฯ โดยได้ส่งนักกีฬามวยไทยชาวโปรตุเกสจำนวน 7 คน เข้าร่วมการ

แข่งขัน และผลปรากฏว่า Ms. Maria Lobo จาก PFMT ได้รับเหรียญทองแดงจากการแข่งขันในรุ่นน้ำหนักไม่เกิน 60 กิโลกรัมหญิง

7. มวยไทยในประเทศฟิลิปปินส์ ฟิลิปปินส์มีองค์กร/สมาคมกีฬาอย่างเป็นทางการที่สนับสนุนมวยไทยสมัครเล่น คือ Muay Thai Association of the Philippines ซึ่งได้รับการรองรับอย่างถูกต้องจากคณะกรรมการกีฬา แห่งชาติฟิลิปปินส์และคณะกรรมการโอลิมปิกฟิลิปปินส์ โดยสมาคมฯ จะทำงานร่วมกับคณะกรรมการ ทั้งสองของฟิลิปปินส์ในการส่งนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นชาย/หญิงของฟิลิปปินส์เข้าแข่งขันกีฬา ระหว่างประเทศในระดับต่าง ๆ อาทิ SEA Games, Asian Games, Martial Arts Games, Indoor Games และ Prince's Cup ของประเทศไทย โดยในระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2553 สมาคมได้ว่าจ้าง ให้ผู้ดูแลน้อย วรวิทย์ อดีตนักมวยไทยที่มีความสามารถและชื่อเสียงให้ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนมวยไทย สมัครเล่นให้แก่ นักกีฬาฟิลิปปินส์ โดยปัจจุบันยังไม่มีนักกีฬามวยไทยอาชีพในฟิลิปปินส์มีเพียง ประเภทสมัครเล่น ซึ่งมีการจัดการแข่งขันทั่วประเทศเป็นระยะ ๆ สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมะนิลาได้ร่วมมือกับภาคเอกชนไทยในฟิลิปปินส์ ส่งเสริมกิจกรรมมวยไทยในวาระสำคัญต่าง ๆ อาทิ วันกองทัพไทย วันสงกรานต์ วันฉลองครบรอบความสัมพันธ์ทางการทูตพร้อมจัดทำบทความเผยแพร่ศิลปะมวยไทยในเว็บไซต์ของสถานเอกอัครราชทูต นอกจากนี้บริษัท/องค์กรของฟิลิปปินส์ที่ชื่นชอบกีฬามวยไทยหลายแห่งมีแผนการจัดการแข่งขันชกมวยไทยสมัครเล่นอยู่เป็นประจำ หากยังมีอุปสรรคสำคัญ คือขาดเงินทุนและผู้สนับสนุนทางการเงิน การส่งเสริมมวยไทยให้เป็นธุรกิจที่นำรายได้จากประเทศฟิลิปปินส์เข้าประเทศควรเริ่มต้นจากการวางแผนปฏิบัติ/กฎ ระเบียบ/กฎหมายต่าง ๆ ภายในไทยให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการนำเสนอภาพลักษณ์มวยไทยที่เป็นต้นตำรับและความดั้งเดิมของมวยไทย มิฉะนั้นแล้วกีฬามวยไทยจะกลายรูปและถูกประยุกต์ไปสู่ศิลปะป้องกันตัวลูกผสมระหว่างมวย – มวยปล้ำ และการประชาสัมพันธ์จะเป็นช่องทางที่สามารถนำเสนอให้มวยไทยเป็นจุดขายของไทย และเผยแพร่หลายในระดับสากลได้

ค่ายมวยไทยสมัครเล่นอย่างเป็นทางการมี 1 แห่ง คือ ค่ายมวยไทยสมัครเล่นของสมาคมฯ โดยมีอดีตนักมวยไทยสมัครเล่นชาวฟิลิปปินส์ที่เคยได้รับเหรียญทองซีเกมส์ครั้งที่ 24 ที่ประเทศไทยเป็นผู้ฝึกสอนโดยมีนักมวยชายหญิงฝึกซ้อมประมาณ 15-20 คน และในส่วนของค่ายมวยอิสระนั้นจะมีอยู่ประมาณ 20 แห่งในลักษณะ gym เปิดสอนมวยไทยทั่วไปทั้งในเชิงกีฬาและศิลปะป้องกันตัว

8. มวยไทยในประเทศโมร็อกโก Abdelkrim EL HILALI ประธานสมาคมมวยแห่งโมร็อกโกได้ให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันมีสมาคมมวยที่ฝึกสอนมวยไทยไม่ต่ำกว่า 220 แห่ง ในโมร็อกโกและได้ทำการส่งนักกีฬามวยไทยเข้าร่วมการแข่งขันชิงแชมป์มวยไทยโลกที่ประเทศไทยเป็นประจำทุกปี และมีผลการแข่งขันค่อนข้างดีโดยเฉพาะนักมวยไทยหญิงค่ายมวยไทยในโมร็อกโกจะแทรกตัวอยู่ในสมาคมมวยตามเมืองต่าง ๆ ที่ฝึกสอนมวยประเภทต่าง ๆ รวมทั้งมวยไทยโดยมวยไทยเป็นกีฬาที่นิยม

ที่สุดในหมู่สมาชิก ซึ่งสมาคมเหล่านี้ได้นับการสนับสนุนด้านการเงินจากราชสมาคมมวยแห่งโมร็อกโก (Federation royale merocaine de full,semi, light-contact, kick, thai-boxing, forms et savate) เนื่องจากรัฐบาลโมร็อกโกเล็งเห็นว่าการฝึกกีฬาจะช่วยให้เด็กและเยาวชน โดยเฉพาะที่มาจากรอบครัวยากจนพ้นจากอบายมุขและการประกอบอาชีพอาชญากรรมต่าง ๆ สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงราบัตได้ดำเนินโครงการเผยแพร่และสนับสนุนศิลปะมวยไทยอย่างต่อเนื่อง อาทิ การให้การสนับสนุนราชสมาคมมวยแห่งโมร็อกโกจัดการแข่งขันมวยไทยชิงชนะเลิศด้วยรางวัลเอกอัครราชทูตไทย ซึ่งเป็นการแข่งขันที่ใหญ่ที่สุดของปี การให้การสนับสนุนผู้จัดเทศกาลประจำปีของเมือง Mohammedia ในการเชิญคุณสมรภักษ์ คำสิงห์ มาสาธิตการชกมวยไทยการเยี่ยมผู้ฝึกสอน/ผู้ฝึกหัดมวยไทย และให้การสนับสนุนอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามสมาคมทั่วโมร็อกโกเป็นระยะ แม้ในโมร็อกโกกีฬามวยไทยจะเป็นที่นิยมในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง แต่ประชากรกลุ่มนี้เป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของประเทศ ซึ่งไม่เพียงแต่ชอบมวยไทยอย่างเดียวหากยังชอบประเทศไทยอาหาร วัฒนธรรมไทยอื่น ๆ และมีความใฝ่ฝันที่จะมาเที่ยวในประเทศไทย ดังนั้นกีฬามวยไทยจะเป็นเครื่องมือในการสร้างความนิยมไทยในโมร็อกโกได้อย่างดีปัจจุบันการฝึกสอนมวยไทยในโมร็อกโกยังไม่ได้มาตรฐานนัก และในอนาคตน่าจะมีความต้องการการฝึกสอนมวยไทยที่เป็นมาตรฐานมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการเชิญว่าจ้างผู้ฝึกสอนจากประเทศไทย หรือการเดินทางไปยังประเทศไทย เพื่อเข้ารับการฝึกสอนตามค่ายมวยไทยต่าง ๆ ดังนั้นหากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการสร้างบุคลากรผู้ฝึกสอนมวยไทยก็ควรส่งเสริมการศึกษาภาษาต่างประเทศพื้นฐานที่เกี่ยวกับมวยไทยให้บุคคลเหล่านี้ด้วย

9. มวยไทยในประเทศมาเลเซียในรัฐ กลันตันกีฬามวยไทยถือกำเนิดขึ้นเมื่อปี ค.ศ.1950 โดยเกิดจากความชื่นชอบและความนิยมของคนมาเลเซียมุสลิมในท้องถิ่น จึงเริ่มมีการเปิดค่ายมวยเล็ก ๆ ในหมู่บ้านของตนเองและมีการจัดการแข่งขันระหว่างหมู่บ้านเรื่อยมาจนถึงช่วงประมาณ ค.ศ. 1959 – 1960 ได้เกิดเหตุการณ์ที่นักกีฬาชกมวยเสียชีวิตระหว่างการแข่งขัน จึงทำให้รัฐบาลของกลันตันมีคำสั่งห้ามไม่ให้มีการแข่งขันชกมวยรวมถึงห้ามไม่ให้มีการเปิดค่ายมวย อย่างไรก็ตามยังมีชาวบ้านบางกลุ่มที่ยังคงลักลอบเปิดค่ายมวย โดยใช้ใบอนุญาตของกีฬาปัญจักส์ลีต ซึ่งถือเป็นกีฬาการต่อสู้ป้องกันตัวประเภทหนึ่งแทน ต่อมาในปี ค.ศ. 2003 รัฐบาลกลันตันได้มีมติอนุญาตให้เปิดค่ายมวยไทยและการแข่งขันชกมวยไทยได้อีกครั้ง แต่ได้บัญญัติข้อห้ามไม่ให้มีการแข่งขันชกมวยในคืนวันพฤหัสบดี เพื่อให้ชาวมุสลิม ได้เตรียมตัวสำหรับประกอบศาสนากิจตามประเพณีทางศาสนาในวันศุกร์ ปัจจุบันปัญหา/อุปสรรคที่สมาคมมวยไทยประสบส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการไม่มีกรรมการตัดสินที่ได้มาตรฐานและความเชี่ยวชาญในระบบการนับคะแนนเพียงพอ ดังนั้นจึงยังคงใช้ระบบการแข่งขันทันที่ใช้วิธีการน็อคเอาท์เพียงอย่างเดียว จึงทำให้มีลักษณะของความรุนแรงส่งผลทำให้กีฬามวยไทยในรัฐกลันตันไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเท่าที่ควร นอกจากนี้เวทีมวยส่วนใหญ่ยังคงเป็นเวทีมวยแบบชั่วคราว ยังไม่มีการก่อสร้างสนามแบบถาวรแม้ว่ารัฐบาลจะอนุญาตให้ก่อสร้างได้แล้วก็ตาม คาดว่าเนื่องจาก

รัฐบาลยังไม่มียงบประมาณสนับสนุนในเรื่องดังกล่าว โดยที่ประชาชนส่วนใหญ่ในรัฐกลันตันมีความสนใจในเรื่องมวยไทย แต่ยังขาดกรรมการที่มีมาตรฐานและความเชี่ยวชาญในการตัดสินประกอบกับการยังไม่มีก่อสร้างสนามชกมวยถาวร ดังนั้นจึงเป็นโอกาสที่ดีที่ฝ่ายไทยจะเดินทางเข้ามาศึกษาเส้นทางความเป็นได้ในการสนับสนุนและร่วมมือกับสมาคมมวยไทยในรัฐกลันตัน เพื่อพัฒนามวยไทยให้ได้มาตรฐานความนิยม และการยอมรับมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ศิลปะมวยไทยที่ถูกต้องให้เป็นที่แพร่หลายในรัฐกลันตันและรัฐอื่น ๆ รัฐกลันตันมีสมาคมมวยไทยทั้งสิ้น 3 สมาคมใหญ่ ได้แก่ Persatuan Boksing Negeri Kelantan, Persatuan Muay Kelantan และ Persatuan Box Worior (M 150) ซึ่งทั้ง 3 สมาคมอยู่ภายใต้การอุปถัมภ์ของรัฐบาลกลันตัน นอกจากนี้ยังมีชมรมหรือค่ายมวยเล็ก ๆ ที่ก่อตั้งขึ้นโดยประชาชนทั่วไปอีกประมาณ 30 แห่ง โดยส่วนใหญ่จะอยู่ภายใต้การดูแลของสมาคมมวยไทยของรัฐกลันตัน และที่ผ่านมามีการจัดการแข่งขันเป็นช่วง ๆ ละประมาณ 4-5 วัน และแบ่งการแข่งขันออกเป็นประเภททั่วไป ซึ่งเป็นการแข่งขันเวทีใหญ่ รวมไปถึงการแข่งขันระดับนานาชาติโดยใช้สนามกีฬาของเทศบาลเป็นเวทีมวยชั่วคราว ประเภทท้องถิ่น ซึ่งเป็นการแข่งขันเวทีระดับเล็กนักกีฬาส่วนใหญ่มาจากตัวแทนหมู่บ้าน/ตำบล และบางส่วนมาจากภาคใต้ของประเทศ

10. มวยไทยในประเทศสเปน มีการจัดตั้งสมาคมสเปนมวยไทยแอนด์ คัล เจอร์ล (Asociacion Espanola de Muay Thai y Cultura-AEMTC) นอกจากการจัดการจัดสอนมวยไทยแล้ว สมาคมฯ ได้จัดกิจกรรมแข่งขันมวยไทยและแสดงศิลปะวัฒนธรรมต่อสู้ด้วยกระบี่กระบอง ไม้พลอง ดั้งดาบไทย และมวยโบราณคาดเชือกทั้งในสเปนและโปรตุเกส และได้จัดกิจกรรมในงานเผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรมของสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมาดริดมาอย่างต่อเนื่อง อาทิ งาน Esencias Internacional en Madrid ในปี พ.ศ. 2549 นอกจากนี้ได้จัดส่งคณะนักมวยสเปนที่ผ่านการฝึกสอนจากสมาคมฯ เข้าร่วมการแข่งขันที่ประเทศไทยและยุโรปรวมถึงการเขียนและตีพิมพ์บทความประชาสัมพันธ์ศิลปะการต่อสู้มวยไทยในหนังสือพิมพ์กีฬาของสเปนและวารสารต่าง ๆ กว่า 100 บทความของผู้ฝึกสอนมวยไทยในชมรมภายใต้ สมาคมฯ อาทิ Black belt, Cinturon Negro, Budo International Martial Arts and Self Defense, Dojo, Ring Magazine รวมทั้งได้มีส่วนในการตรวจแก้หนังสือ/ตำราเกี่ยวกับมวยไทยที่เผยแพร่ในสเปน อาทิ Muay Thai Dee นอกจากนี้ยังมีค่ายมวยไทยอีกจำนวนมากที่มีผู้ฝึกสอนเป็นคนสเปนและคนต่างชาติที่อ้างว่าได้ไปศึกษามวยไทยและศิลปะการป้องกันแบบไทยในประเทศไทยและเปิดสอนมวยไทยให้แก่คนสเปน อาทิ Escuela Internacional de Kung Fu Chiang Lee, โรงเรียนการต่อสู้ Moving Zen ซึ่งครูฝึกมวยไทยเห็นว่าโรงเรียนเหล่านี้สอนเทคนิคมวยไทยในลักษณะที่ไม่ถูกต้อง อาทิ การสอนเทคนิคเพียง 10 เทคนิค จากจำนวน 300 กว่าเทคนิคของแม่ไม้มวยไทย หรือการสอนการใช้ศอก และเข่าที่ไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม สมาคมฯ ได้มีส่วนในการชี้แจงความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างมวยไทยและ kick

boxing และได้พยายามชี้แจงความคลาดเคลื่อนในการฝึกสอนมวยไทยแก่โรงเรียน/โรงเรียนสอนตามโอกาสที่เหมาะสม แต่ก็ยังไม่ได้รับความสนใจนักและได้มีการจัดทำเอกสารข้อมูลภาษาสเปนเกี่ยวกับศิลปะมวยไทยและส่งไปยังครูฝึกสอน/โรงเรียนฝึกสอนมวยไทยต่าง ๆ ในสเปน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับมวยไทยปัจจุบันสมาชิกสมาคมฯ ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจในสเปนทำให้นักเรียนจำนวนมากไม่เงินชำระค่าเล่าเรียน โดยครูฝึกมวยไทยหลายรายได้เสนอที่จะสอนมวยไทยให้นักเรียนที่เริ่มเรียนไปแล้วโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีความตั้งใจที่จะเผยแพร่/ฝึกสอนศิลปะมวยไทยอย่างจริงจัง ครูผู้ฝึกสอนมวยไทยเห็นว่าในขณะนี้สมาคมฯ ยังสามารถดำเนินการเรียนการสอนได้ด้วยดีและยังไม่มีผลกระทบขอรับความช่วยเหลือด้านใดเป็นพิเศษ แต่ได้แสดงความเป็นห่วงเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการสอนและการรองรับผู้ฝึกสอนมวยไทยในต่างประเทศ โดยเห็นว่าควรให้หน่วยงานของไทยเป็นผู้รับรองผู้ฝึกสอนระดับความเชี่ยวชาญมวยไทยมากกว่าการอ้างอิงกับหน่วยงานใดในต่างประเทศเนื่องจากจะมีความเชี่ยวชาญและรู้จักศิลปะมวยไทยที่ลึกซึ้งกว่าปัจจุบันมีชมรมมวยไทยในสเปนเป็นสมาชิก AEMTC ทั้งสิ้น 12 ชมรม อาทิ Asociacion Vasca Bilbao, Asociacion Cantabria, Club Ibiza, Club Madrid, Club Salamanca, Club Briezo Isi, Club Ponferada, Club Oviedo และ Club Gym Tibet ซึ่งสมาคม/ชมรมมวยเหล่านี้ทุกแห่งมีผู้ฝึกสอนที่ผ่านการรับรองจากสหพันธ์มวยไทยสมัครเล่นนานาชาติ(IFMA) สมาคม/ชมรมที่มีครูฝึกสอนเป็นคนไทย 3 แห่ง ได้แก่ Thai Boxing Club Espana – มีนายณรงค์ วงษ์สุนทร เป็นผู้ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2524 ตั้งอยู่ในจังหวัด Leon เปิดรับสอนมวยไทยทั้งชาย-หญิง และเยาวชน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารของสเปน ประมาณเดือนละ 70-80 คน และมีผู้เข้ารับการฝึกสอนจนถึงปัจจุบันทั้งสิ้น 4,800 คน Club madrid – มีนายประทีน สุขจำริญ เป็นผู้ก่อตั้งเปิดสอนมวยไทยทั้งชาย-หญิงและเยาวชนอายุไม่ต่ำกว่า 9 ปี รวมทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารของสเปน มีจำนวนนักเรียนประมาณ 20-30 คนต่อเดือน Club Ibiza – มีนายประเวท อินทจินดา เป็นผู้ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2539 ซึ่งจากการวิเคราะห์สถานการณ์มวยไทยในต่างประเทศจากประเทศสำคัญทั้ง 10 ประเทศ พบว่ามีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของกีฬามวยไทยในระดับนานาชาติ ดังนี้

- 1) การส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ฝึกมวยไทยในต่างแดน โดยเน้นประเทศที่มีความพร้อม
- 2) พัฒนาระบบการดำเนินงานของค่ายมวยในต่างประเทศให้มีมาตรฐาน
- 3) ส่งเสริมการจัดการแข่งขันที่มีความถี่มากพอที่จะสร้างความนิยมในกีฬามวยไทย
- 4) เชื่อมโยงระบบการดำเนินงานขององค์กรมวยไทยในต่างประเทศให้ดำเนินงานอย่างเป็นเอกภาพ ประสานการดำเนินงานกับองค์กรมวยไทยของประเทศไทยอย่างเป็นระบบสร้างความเข้มแข็งขององค์กรมวยไทยในบริบทของสมาคมมวยไทยโลก
- 5) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนบุคลากรมวยไทยกับองค์กรมวยไทยในต่างแดนเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการส่งเสริมบุคลากรมวยไทยให้มีส่วนอาชีพในต่างแดน

6) ส่งเสริมการขยายศักยภาพสินค้ามวยไทยให้แพร่หลายในต่างแดน
 7) ควบคุมคุณภาพมาตรฐานอุปกรณ์การแข่งขันมวยไทยให้ได้มาตรฐาน
 8) ควบคุมมาตรฐานการจัดการองค์กร การจัดการแข่งขันมวยไทยตามมาตรฐานของประเทศ

9) ประชาสัมพันธ์มวยไทยในตลาดต่างประเทศให้มากขึ้น

10) องค์กรกีฬาที่เกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนามวยไทยในการพัฒนากีฬามวยไทยให้เป็นมาตรฐานสากลนั้นมีความจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายหน่วยงานทั้งจากภาครัฐและเอกชน โดยมีองค์กรหลักที่สนับสนุนการพัฒนากีฬา มวยอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

1. คณะกรรมการกีฬามวย ดำเนินภารกิจตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ตราขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริม ค้ำครองสวัสดิภาพของบุคคลกรในวงการมวย และควบคุมกำกับดูแลด้านเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ ของกีฬามวยให้ไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นระเบียบ แบบแผนดุจกีฬาสากลชนิดอื่น ๆ โดยมีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานคณะกรรมการผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงแรงงาน นายกษมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ร่วมเป็นคณะกรรมการ โดยมีหน้าที่ในการ ดังนี้

1.1 ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ และเผยแพร่กีฬามวย

1.2 วางแผนและกำหนดมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬามวย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักมวย

1.3 พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่และจรรยาบรรณของบุคคลในวงการกีฬามวย

1.4 พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ออกข้อบังคับระเบียบ หรือ ประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ

1.5 ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

2.6 ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย

2. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยการศึกษาแห่งประเทศไทย ดำเนินการประสานงานและอำนวยความสะดวกให้กับคณะกรรมการกีฬามวยสามารถดำเนินการพัฒนากีฬามวยให้ไป ด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามกฎหมาย และกำกับดูแลกองทุนกีฬามวยเพื่อสนับสนุนการ ดำเนินงาน

ของคณะกรรมการกีฬามวยในการพัฒนากีฬามวยของประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างเหมาะสมมีผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม

2. องค์กรกีฬามวยไทยระดับนานาชาติเป็นหน่วยงานที่สำคัญในการเผยแพร่กีฬามวยไทยไปสู่นานาชาติทำให้มวยไทยมีภาพลักษณ์ที่ดีในต่างประเทศ ยกกระดับกีฬามวยไทยให้เป็นกีฬาสากล โดยมีเครือข่ายสมาคมกีฬาในแต่ละทวีปทั่วโลกส่งผลให้กีฬามวยไทยเข้าสู่ระบบการเป็นชนิดกีฬาที่บรรจุอยู่ในกีฬาประเภทการต่อสู้ที่มีโอกาสสู่การเป็นชนิดกีฬาในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกในอนาคต

3. ค่ายมวยทั้งภายในและต่างประเทศ เป็นองค์กรที่สำคัญในการพัฒนานักกีฬาผู้ฝึกสอน รวมถึงบุคลากรกีฬามวย เป็นแหล่งในการผลิตทรัพยากรที่สำคัญเข้าสู่ระบบการแข่งขันกีฬาอาชีพในกีฬามวยไทย รวมทั้งเป็นสถานศึกษาของผู้สนใจในกีฬามวยไทย เพื่อเผยแพร่และรักษาศิลปะการป้องกันตัวของไทยให้คงอยู่และสืบทอดต่อไปรุ่นสู่รุ่นทั้งคนไทยและชาวต่างประเทศ

4. หน่วยงานภาคเอกชนที่สนับสนุนการพัฒนากีฬามวยไทย เป็นองค์กรที่สำคัญในการพัฒนากีฬามวยไทยให้เป็นที่ยอมรับหลายในการสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันกีฬามวยไทยทำให้บุคลากรกีฬามวยไทย ทั้งนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ทีมงานการฝึกซ้อมในกีฬามวยได้มีรายได้จากการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทยทำให้กีฬามวยไทยยังอยู่ในกระแสความนิยมของประชาชนทั่วไปและเผยแพร่และเป็นที่ยอมรับในต่างประเทศ

5. สื่อมวลชน เป็นองค์กรที่สำคัญในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬามวยไทยในทุกมิติตั้งแต่ระดับผู้บริหารวงการกีฬามวยไทย จนถึงระดับการมีส่วนร่วมของนักกีฬา บุคลากรกีฬาและประชาชน ทำให้กีฬามวยไทยยังเป็นกีฬาที่เป็นที่นิยมในหมู่คนไทยและมีชื่อเสียงไปสู่ระดับนานาชาติด้วยช่องทางสื่อสารประชาสัมพันธ์ในยุคปัจจุบันที่มีความหลากหลาย ทั้งหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุโทรทัศน์ สื่อประชาสัมพันธ์อิเล็กทรอนิกส์อินเทอร์เน็ต เฟสบุ๊ก และแอฟริเคชั่นต่าง ๆ ทำให้กีฬามวยไทยเป็นที่สนใจและเป็นที่ยอมรับเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งภายในและต่างประเทศ

นปภัสร ชูสุวรรณ (2559) ปัจจัยด้านการตลาดที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อมาชมมวยไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางจิตวิทยาของนักท่องเที่ยว ต่างชาติที่มาชมมวยไทย (2) เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อความต้องการมาชมมวยไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ และ (3) ส่วนประสมทางการตลาด (7P) ที่มีอิทธิพลต่อความต้องการมาชมมวยไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ (4) เพื่อศึกษารูปแบบของการดำเนินธุรกิจ กลยุทธ์ทางการตลาด และการจัดการนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อความต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อมาชมมวยไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในการวิจัยมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการแข่งขันมวยไทยโดยการสัมภาษณ์จากผู้จัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพ และหัวหน้าค่ายมวยไทยอาชีพ โดยเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามที่จะเก็บข้อมูลจาก

นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาชมมวยไทย ณ เวทีมวยราชดาเนิน และเวทีมวยลุมพินี ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย และแบ่งสุ่มนักท่องเที่ยว ณ เวทีมวยราชดาเนิน และเวทีมวยลุมพินี

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้หลักการวิเคราะห์จากโปรแกรมทางสถิติเพื่อหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านจิตวิทยา และค่าความคลาดเคลื่อน ใช้สำหรับ วิเคราะห์ระดับความต้องการมาชมมวยไทย ความเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติในด้านแรงจูงใจและการจัดการการตลาด สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดจากการสัมภาษณ์ผู้จัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพ และหัวหน้าค่ายมวยไทยอาชีพ มาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหาการเชื่อมโยงสู่การจัดการการตลาด และการจัดการนักท่องเที่ยวที่มาชมมวยไทย จากการสัมภาษณ์ผู้จัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพ และหัวหน้าค่ายมวยไทยอาชีพ ผลการศึกษา พบว่า มวยไทยเป็นรูปแบบการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดีมาก ทำให้เกิดอาชีพในวงกว้างสมควรจัดคู่ชกอย่างมีความเสมอภาค และควรจัดมวยที่ชกที่สร้างความสนุก เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว และอยากให้มีการสร้างโรงเรียนของการจัดมวย (โปรโมเตอร์) เพื่อเพิ่มมูลค่านักมวย มีเงินเดือนจากรัฐบาล ในเรื่องของการตัดสินใจให้มีระบบที่สากลมากขึ้น และสามารถอธิบายให้ชาวต่างชาติที่รับชมได้เข้าใจ ในรายการมวยแต่ละรายการควรมีนักมวยต่างชาติร่วมชก เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาเชียร์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาวิเคราะห์สังเคราะห์เนื้อหาสาระของแต่ละแนวคิด ทฤษฎี สกัดเป็นตัวแปรที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งสามารถนำเสนอเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ด้วยแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นการศึกษาที่ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) และการวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มีรายละเอียดของระเบียบวิธี ดังนี้

1. สถานที่ดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เทคนิคและเครื่องมือในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถานที่ดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการวิจัยในพื้นที่ตำบลบ้านเป่า อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลก ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ผู้ว่าการท่องเที่ยวและกีฬา ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด นายกสมาคมหอการค้า ประธานอุตสาหกรรม นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยว ประธานคณะกรรมการอาชีพ นักวิชาการด้านการเกษตร นักวิชาการสถาปัตยกรรม นักวิชาการเศรษฐศาสตร์ นักวิชาการการเกษตร ผู้บริหารกรมการท่องเที่ยว ศึกษาจังหวัด ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน นักกฎหมาย ผู้นำท้องถิ่น และผู้นำท้องที่ จำนวน 18 คน

เทคนิคและเครื่องมือวิจัย

การวิจัยใช้เทคนิคและเครื่องมือ คือ การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. การระดมสมองเพื่อจัดตั้งและการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลก ด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม
2. การผลิตเกษตรปลอดภัย ได้แก่ แนวคิดในการทำเกษตรปลอดภัย การศึกษาความเป็นไปได้และการทำแผนธุรกิจ ได้แก่ เทคนิคหรือผลิต การบริหารและการจัดการ การเงินการลงทุน และการตลาด
3. การจัดตั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษาบัวขาววิลเลจ ได้แก่ แนวคิดในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา การศึกษาความเป็นไปได้และการทำแผนธุรกิจ ได้แก่ เทคนิค การบริหารและการจัดการ การเงินการลงทุน และการตลาด
4. การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์แสดงศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ได้แก่ การศึกษาแนวคิดในการจัดตั้ง พิพิธภัณฑ์แสดงศิลปวัฒนธรรมมวยไทย การศึกษาความเป็นไปได้และการทำแผนธุรกิจ ได้แก่ เทคนิค การบริหารและการจัดการ การเงินการลงทุน และการตลาด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล มีดังนี้

1. การตรวจสอบความครบถ้วน ความพอเพียง เป็นการตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมานั้น สามารถอธิบายตัวแปรต่าง ๆ ของการวิจัยได้ครบสมบูรณ์มากแค่ไหน จำเป็นอย่างยิ่งต้องสอดคล้องกับตัวแปรต่าง ๆ ที่ปรากฏในวัตถุประสงค์การวิจัย หรือกรอบแนวความคิดรวบยอด
2. การตรวจความน่าเชื่อถือของข้อมูล ด้วยวิธีแบบสามเส้า (Triangulation) ซึ่งมีวิธีการตรวจสอบหลายแบบ ดังนี้
  - 2.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) เป็นการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลหลายด้าน ได้แก่ ด้านเวลา ด้านสถานที่ และด้านบุคคลที่ให้ข้อมูล โดยตรวจสอบดูว่าข้อเดียวกันได้จากจาก เวลา สถานที่ และผู้ให้ข้อมูลที่ต่างกันจะสอดคล้องกันหรือไม่
  - 2.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านนักวิจัย (Investigator Triangulation) เป็นการตรวจสอบข้อมูลเดียวกันจากนักวิจัยคนละคนกันว่าแตกต่างกันหรือสอดคล้องกันหรือไม่

2.3 การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีเก็บ (Investigator Triangulation) เป็นการตรวจสอบข้อมูลเดียวกันจากนักวิจัยคนเดียวกันแต่ใช้วิธีต่างกันจะแตกต่างหรือสอดคล้องกันหรือไม่

การจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. การดำเนินการขอหนังสือราชการจากวิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูล
2. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ หนังสือราชการ ข้อมูลจากสื่อออนไลน์ และ ข้อมูลออนไลน์
3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม
4. การบันทึกข้อมูลจากแบบสอบถามลงฐานข้อมูลในโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณ (Quantitative Research) คือ การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการเงินเพื่อคำนวณหา 2 ส่วน คือ 1. งบดุลของกิจการ ประกอบด้วย จำนวนเงินลงทุน จำนวนเงินทุนของกิจการ และจำนวนหนี้สินของกิจการ ทั้งนี้เพื่อประเมินความมั่นคงทางการเงินของกิจการเบื้องต้นโดยพิจารณาจากอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (Debt Equity Ratio) 2. งบกำไรขาดทุน ได้แก่ รายได้ รายจ่าย และกำไรของกิจการ 3. การคำนวณหาตัวชี้วัดทางการเงินเพื่อการประเมินความเป็นไปได้ทางการเงินโดยเทคนิคการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ (Cost – Benefit Analysis) ซึ่งมีตัวชี้วัดทางการเงิน 5 ตัว ได้แก่ ระยะเวลาคืนทุน (Pay Back Period :PP (ยิ่งเร็วยิ่งดี) มูลค่าปัจจุบัน (Net Present Value :NPV (มากกว่าศูนย์) มีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (Internal rate Return of Scale: IRR) (มากกว่าดอกเบียเงินกู้)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) ที่ได้จากเอกสาร การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อจัดหมวดหมู่และการตีความหมายตามประเด็นการวิจัย

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัย ยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม และ 2) เพื่อนำยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในเชิงเอกสาร การสัมภาษณ์ การจัดสนทนากลุ่มย่อย และเวทีสัมมนาทางวิชาการสามารถนำเสนอเป็นผลการวิจัยได้ทั้งหมด 4 ตอน ที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัญหาเชิงการพัฒนา การกำหนดยุทธศาสตร์ การนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ และแบบแผนผังภูมิทัศน์ในโครงการบัวขาววิลเลจแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนา

การวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนา ยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม จากการศึกษาวิจัยที่สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี พบว่าควรมีการวิเคราะห์ปัญหาเชิงการพัฒนาอยู่ 2 ระยะ ดังนี้ คือ

ระยะที่ 1 วิเคราะห์หน่วยท้องถิ่นหรือหน่วยพัฒนาเพื่อค้นหาปัญหาเป้า (Target Problem) หรือ ปัญหาเชิงพัฒนา การวิเคราะห์หน่วยท้องถิ่น คือ การพัฒนาก่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการวิเคราะห์ปัญหาเชิงการพัฒนาเพื่อระบุปัญหาเป้า โดยการประยุกต์การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน และ ภายนอก ของโครงการหรือกิจกรรมการพัฒนา ได้แก่ จุดอ่อน จุดแข็ง วิฤติ และโอกาส ในการวิเคราะห์ใช้กระบวนการสนทนากลุ่มเพื่อระดมสมอง ผู้ที่เกี่ยวข้องจากภาคส่วนความร่วมมือครอบคลุม ตัวแทนองค์กรภาครัฐ ตัวแทนภาคเอกชน และตัวแทนจากภาคประชาสังคม ได้ประชุม

หารี้อร่วมกันทำให้ได้ข้อสรุปจากตัวแทนขององค์กร ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อุทยานแห่งชาติศรีลานนา กระทรวงการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และการกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับ 1) การเป็นโครงการที่สามารถกระตุ้นด้านเศรษฐกิจระดับจุลภาค หรือเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด และเศรษฐกิจมหภาคในระดับประเทศอย่างไร 2) การเป็นโครงการที่ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาและศิลปมวยไทยในลักษณะไหนอย่างไร 3) เป็นโครงการที่ส่งเสริมด้านสาธารณสุขเกี่ยวกับร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ได้มากน้อยเพียงใด 4) เป็นโครงการที่ช่วยสร้างความร่วมมือให้เกิดขึ้นกับทุกภาคส่วน ทุกระดับในรูปแบบไหนอย่างไร

ระยะที่ 2 การระบุปัญหาเป้า คือ การระบุสภาพปัญหาการพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม โดยนำจุดแข็ง โอกาส เพื่อจำกัดจุดอ่อน มาเป็นแนวทางในการกำหนดเป็นปัญหาเป้าที่เกี่ยวข้องกับ 1) โครงการพัฒนามีการวิเคราะห์หาจุดแข็ง จุดอ่อน จุดวิกฤติ และการมีโอกาสนในการจัดหาโครงการเพื่อให้เกิดรูปธรรมความสำเร็จหรือไม่อย่างไร และจุดการรวบรวมข้อมูลจากหลายภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นที่ตรงกันว่า ควรมีการดำเนินการอย่างจริงจัง 2) โครงการการพัฒนาที่ยังไม่มีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน วิกฤติ และโอกาส ของโครงการอย่างเป็นรูปธรรม โครงการการพัฒนาควรมีการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ ครอบคลุม การวิเคราะห์ด้านเหตุผลความจำเป็นโครงการ ด้านตลาด ด้านเทคนิค และการเงินการลงทุน 3) โครงการการพัฒนาควรมีการวางแผนการสร้างความร่วมมือกับชุมชน ตามเป้าหมาย คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคม ตลอดจนกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม และ 4) โครงการการพัฒนาควรมีการจัดทำแผนการระดมเงินทุนจากเครือข่ายในการลงทุนอย่างชัดเจน

ตอนที่ 2 การกำหนดยุทธศาสตร์

จากการศึกษาวิจัย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดยุทธศาสตร์ตามความสอดคล้องของแนวคิดทฤษฎีการสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา พบว่า ควรมีการสร้างยุทธศาสตร์อยู่ 4 ยุทธศาสตร์ ที่ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน วิกฤติ และโอกาส เพื่อวิเคราะห์บริบท เพื่อระบุเหตุและผลจำเป็นในการจัดตั้งและพัฒนาโครงการบัวขาววิลเลจ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการพัฒนา การพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำ

ธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 การวิเคราะห์การสร้างความร่วมมือภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ในการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม และยุทธศาสตร์ที่ 4 การวางแผนเพื่อระดมทุนเงินเพื่อใช้ในการลงทุน การพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

ตอนที่ 3 การนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

เมื่อมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาตามหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ก็สามารถนำเข้าสู่ขั้นตอนของการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ ได้ดังนี้ ผลการนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน วิกฤติ และโอกาส เพื่อวิเคราะห์บริบท เพื่อระบุเหตุและความจำเป็นในการจัดตั้งและพัฒนาโครงการบัวขาววิลเลจ

การวิเคราะห์จุดแข็ง

โครงการบัวขาววิลเลจ ตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านเป่า ตำบลบ้านเป่า อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีเนื้อที่จำนวน 100 ไร่ จุดแข็งของโครงการจัดตั้งบัวขาววิลเลจ พบว่า มีจุดแข็งหลายประการ ดังนี้

- 1) เป็นโครงการที่ใช้โอกาสจากจุดแข็งของทุนมนุษย์ คือ ร.ท.สมบัติ บัญชาเมฆ (บัวขาว วิลเลจ) ในการเป็นนักมวยหรือบุคคลต้นแบบที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในระดับโลกให้เอื้อต่อการสร้างความร่วมมือในการดึงทรัพยากรมาใช้อย่างเป็นประโยชน์เพื่อการพัฒนาในพื้นที่
- 2) เป็นโครงการที่สอดคล้องกับจุดแข็งของตำบลบ้านเป่า อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวคือ ตั้งในเขตอุทยานแห่งชาติศรีลานนาที่มีทุนธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ คือ มีพื้นที่เป็นป่าไม้ มีภูเขาทิวทัศน์สวยงาม ชุมชนมีพื้นที่ทุ่งนาสีเขียว มีระบบชลประทานที่มีน้ำสมบูรณ์ รอบชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ได้แก่ การมีเขื่อนแม่งัด มีระบบชลประทานที่มีความสมบูรณ์ การมีบัวขาววิลเลจ และการมีวัดบ้านเด่น
- 3) เป็นโครงการที่ตรงกับความต้องการการพัฒนาของผู้นำและประชาชนในพื้นที่ คือ ประชาสัมพันธ์ชุมชนตำบลบ้านเป่าให้เป็นที่รู้จักทั้งในและต่างประเทศ การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน ตำบลบ้านเป่า และการพัฒนาวิสาหกิจในตำบลบ้านเป่าเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- 4) เป็นโครงการสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐบาล ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การส่งเสริมสุขภาพ การส่งเสริมการศึกษา การอนุรักษ์ธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยว
- 5) เป็นโครงการที่

สนับสนุนในการสร้างความร่วมมือของหลายภาคส่วนในพื้นที่ในการบริการและการจัดการการพัฒนา ร่วมกัน ได้แก่ ส่วนภาครัฐ ส่วนภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เนื่องจากเป็นโครงการที่ดำเนินการ ตามแนวทางธุรกิจเพื่อสังคม ได้แก่ การแบ่งผลกำไรเพื่อทำประโยชน์สาธารณะผ่านมูลนิธิบัวขาว บัญชาเมฆ มีผลลัพธ์ต่อเศรษฐกิจจังหวัดเชียงใหม่ และ ชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์ ทางเศรษฐกิจ และเป็นโครงการที่เกิดการจ้างงานในพื้นที่ และ 6) เป็นโครงการที่เป็นการอนุรักษ์ ศิลปะมวยไทย ที่ให้เยาวชนหรือบุคคลที่สนใจมีโอกาสได้เข้ามาศึกษาหาความรู้ที่เป็นต้นแบบได้อย่าง ใกล้ชิดกับ “บัวขาว “ ซึ่งเป็นต้นแบบให้แก่เยาวชนและคนทั่วไปได้อย่างเหมาะสม

การวิเคราะห์ด้านจุดอ่อน และ ข้อจำกัด พบว่า

ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน และข้อจำกัด ของโครงการพัฒนา พบว่า 1) โครงการการพัฒนายัง ไม่มีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน วิกฤติ และโอกาส ของโครงการอย่างเป็นทางการ 2) โครงการการ พัฒนายังไม่มีการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการด้านบริบท เพื่อกำหนดเหตุผลและความจำเป็น และการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ การวิเคราะห์องค์กร การบริหาร และการจัดการ ได้แก่ การวางตำแหน่งองค์กร การกำหนดรูปแบบองค์กร การจัดโครงสร้างองค์กร และการบริหารและ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ 3) การวิเคราะห์ด้านเทคนิค ได้แก่ การวิเคราะห์ที่ดิน การวิเคราะห์ที่ตั้ง การจัดสถานที่ จัดการอาคาร การกำหนดระบบเทคโนโลยีสื่อสาร การกำหนดวัสดุและอุปกรณ์ การวิเคราะห์ด้านตลาด ได้แก่ การวิเคราะห์คู่แข่ง สินค้าและบริการ การวิเคราะห์ลูกค้า การกำหนด ราคา และการส่งเสริมการขาย การวิเคราะห์ด้านการเงินและการลงทุน ได้แก่ งบดุล คือ ทรัพย์สิน หนี้สิน และ เงินลงทุน และ งบกำไรขาดทุน คือ รายได้ รายจ่าย การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน ทางเศรษฐกิจ (Cost Benefit Analysis) และผลตอบแทนทางสังคม (Social Return On Investment: ROI) จากการดำเนินโครงการ 4) โครงการการพัฒนายังไม่มีการวางแผนการสร้าง ความร่วมมือกับชุมชน ตามเป้าหมาย คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาว วิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรม มวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม 5) โครงการการ พัฒนายังไม่มีแผนการระดมเงินทุนจากเครือข่ายในการลงทุน อย่างชัดเจน

การวิเคราะห์โอกาส

ผลของการวิเคราะห์โอกาสของโครงการพัฒนา พบว่า 1) ประเทศไทยและจังหวัดเชียงใหม่ เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวโลก 2) รัฐบาลให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ภายใต้ นโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการท่องเที่ยว เชิงธรรมชาติ 3) หุ้นส่วนโครงการ คือ ร.ท.สมบัติ (บัวขาว) บัญชาเมฆ เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงระดับ

โลก ทำให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจต่อตัวบัวขาว และ 4) มีเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาโครงการ ครอบคลุม ภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม

การวิเคราะห์อุปสรรค

ผลการศึกษา พบว่า สถานการณ์การระบาดของไวรัสโควิด-19 ที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยรวมถึงสภาพเศรษฐกิจของโลกตกต่ำลง ตลอดจนการเกิดสงครามขึ้นในต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการพัฒนา การพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทยตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

ผลของการศึกษาวิจัยโดยการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ด้านการบริหารและการจัดการ วิเคราะห์ด้านเทคนิค การวิเคราะห์ด้านการตลาด และการวิเคราะห์ด้านการเงิน ซึ่งสามารถนำเสนอในรายละเอียดได้ดังนี้

1. ด้านการบริหารและการจัดการ

1) หลักการเหตุผลของโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวซึ่งเป็นสาขาหนึ่งในภาคบริการ มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทย และนับได้ว่าเป็นสาขาที่มีศักยภาพสูง พบว่า ในปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 29.8 ล้านคน มีรายได้ 1.7 ล้านล้านบาท ในจำนวนทั้งหมดเป็นนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 66.50 ซึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่มอย่างรวดเร็วของจำนวนนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนและมาเลเซีย โดยมีจำนวน 7.9 และ 3.4 ล้านคน ตามลำดับ (กรมการท่องเที่ยว, 2558) ปฏิเสธไม่ได้ว่าจังหวัดเชียงใหม่ คือเมืองท่องเที่ยวที่ผู้คนทั่วโลกต่างใฝ่ฝันอยากมาเยือนสักครั้ง แหล่งท่องเที่ยวนิยมมาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ มีหลากหลาย คือ แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมด้านวัตถุ เช่น โบราณสถาน วัด ได้แก่ วัดดอยสุเทพ วัดพระสิงค์ ประตูเมืองเชียงใหม่ ฯลฯ การท่องเที่ยวสัตว์แสดง ได้แก่ สวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ปางช้าง เป็นต้น การท่องเที่ยวประเพณีและวิถีชีวิต เช่น ถนนคนเดิน ได้แก่ ศูนย์วัฒนธรรม ความเป็นเมืองของเชียงใหม่ ตลาดสด ศูนย์อาหาร การแสดงวัฒนธรรม ฯลฯ การท่องเที่ยวธรรมชาติ เช่น น้ำตก น้ำพุร้อน ภูเขา ฯลฯ การท่องเที่ยวสุขภาพ เช่น สปา การนวดเพื่อสุขภาพ ฯลฯ

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจุดแข็งและโอกาส กล่าวคือ โครงการบัวขาววิลเลจ ตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านเป้า ตำบลบ้านเป้า อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่มีเนื้อที่จำนวน 100 ไร่ จุดแข็งของโครงการจัดตั้งบัวขาววิลเลจ พบว่า มีจุดแข็งหลายประการ ดังนี้ 1) เป็นโครงการที่ใช้โอกาสจากจุดแข็งของทุนมนุษย์ คือ ร.ท.สมบัติ บัญชาเมฆ (บัวขาว) “บัวขาววิลเลจ” ในการเป็นนักมวยหรือบุคคลต้นแบบที่มี

ชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในระดับโลกให้อื้อต่อการสร้างความร่วมมือในการดึงทรัพยากรมาใช้
 เป็นประโยชน์เพื่อการพัฒนาในพื้นที่ 2) เป็นโครงการที่สอดคล้องกับจุดแข็งของตำบลบ้านเป่า
 อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวคือ ตั้งในเขตอุทยานแห่งชาติศรีลานนาที่มีทุนธรรมชาติที่อุดม
 สมบูรณ์ คือ มีพื้นที่เป็นป่าไม้ มีภูเขาทิวทัศน์สวยงาม ชุมชนมีพื้นที่ทุ่งนาสีเขียว มีระบบชลประทานที่
 มีน้ำสมบูรณ์ รอบชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ได้แก่ การมีเขื่อนแม่งัด มีระบบชลประทานที่มี
 ความสมบูรณ์ การมีบัวขาววิลเลจ และการมีวัดบ้านเด่น 3) เป็นโครงการที่ตรงกับความต้องการการ
 พัฒนาของผู้นำและประชาชนในพื้นที่ คือ ประชาสัมพันธ์ชุมชนตำบลบ้านเป่าให้เป็นที่รู้จักทั้งในและ
 ต่างประเทศ การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านเป่า และการพัฒนาวิสาหกิจในตำบลบ้านเป่า
 เพื่อรองรับการท่องเที่ยว 4) เป็นโครงการสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐบาล
 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การส่งเสริมสุขภาพ การส่งเสริมการศึกษา การอนุรักษ์ธรรมชาติ
 และการท่องเที่ยว 5) เป็นโครงการที่สนับสนุนในการสร้างความร่วมมือของหลายภาคส่วนในพื้นที่ใน
 การบริการและการจัดการการพัฒนาร่วมกัน ได้แก่ ส่วนภาครัฐ ส่วนภาคเอกชน และภาคประชา
 สังคม เนื่องจากเป็นโครงการที่ดำเนินการตามแนวทางธุรกิจเพื่อสังคม ได้แก่ การแบ่งผลกำไรเพื่อทำ
 ประโยชน์สาธารณะผ่านมูลนิธิบัวขาว บัญชาเมฆ มีผลลัพธ์ต่อเศรษฐกิจจังหวัดเชียงใหม่ และ ชุมชน
 เปิดโอกาสให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และเป็นโครงการที่เกิดการจ้างงานในพื้นที่ และ
 5) เป็นโครงการที่เป็นการอนุรักษ์ศิลปมวยไทย ที่ให้เยาวชนหรือบุคคลที่สนใจมีโอกาสได้เข้ามา
 ศึกษาหาความรู้ที่เป็นต้นแบบได้อย่างใกล้ชิดกับ “บัวขาว “ ซึ่งเป็นต้นแบบให้แก่เยาวชนและคนทั่วไป
 ได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้โอกาส พบว่า 1) ประเทศไทยและจังหวัดเชียงใหม่ เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว
 โลก 2) รัฐบาลให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ภายใต้ นโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การ
 ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ 3) ทุนส่วนโครงการ
 คือ ร.ท.สมบัติ (บัวขาว) บัญชาเมฆ เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงระดับโลก ทำให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจ
 ต่อตัวบัวขาว และ 4) มีเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาโครงการ ครอบคลุม ภาครัฐ เอกชน และ
 ภาคประชาสังคม

ตลอดจนบัวขาว เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง ทำประโยชน์ให้แก่บุคคลสาธารณะ ทางคณบดี
 วิทยาลัยบริหารศาสตร์ ผศ.ดร.สุริยจรัส เตชะตันมินสกุล มีความเห็นว่า บัวขาวต้องดำเนินธุรกิจตาม
 ทางธุรกิจเพื่อสังคม คือ กำไรจากธุรกิจส่วนหนึ่งต้องเอื้อต่อสังคม จะทำให้บัวขาวมีชื่อเสียงและเป็น
 ที่ยอมรับไปตลอด ดังนั้น จึงสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาว
 วิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรม
 มวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

2) วัตถุประสงค์โครงการพัฒนา ซึ่งในการพัฒนาโครงการการพัฒนาต้องมีการวางแผนการสร้างความร่วมมือกับชุมชน ตามเป้าหมาย คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นการสร้างความสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์ทางธุรกิจ ในการจัดสร้างพัฒนาและปรับปรุงกับการอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย ด้านการสอนมวยไทย ด้านการท่องเที่ยว ให้มีปัจจัยพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว เช่น สิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่พัก ร้านอาหาร รวมถึงมีพันธมิตรในด้านการนำเที่ยว เพื่อเป็นแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้บริการต่อ ๆ ไป จึงจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาโครงการให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุคปัจจุบัน

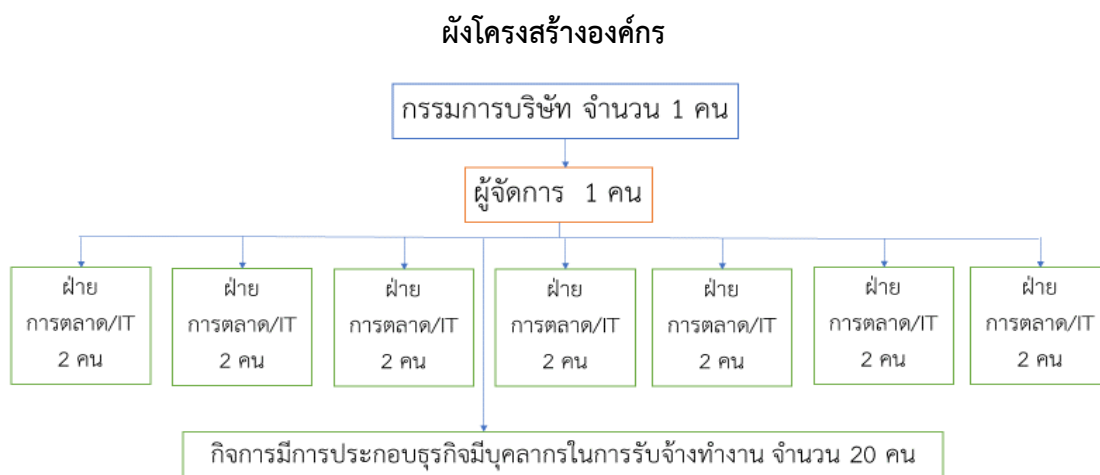
3) การวิเคราะห์องค์กร ได้แก่ การวางตำแหน่งองค์กร การกำหนดรูปแบบองค์กร การจัดโครงสร้างองค์กร และการบริหารและการจัดการทรัพยากรมนุษย์

การวางตำแหน่งองค์กร

หมู่บ้านบัวขาว คือ หมู่บ้านพัฒนาจากการมีชื่อเสียงระดับโลกของ บัวขาว บัญชาเมฆ โดยเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของ การศึกษา เกษตรอาหารปลอดภัย ศิลปวัฒนธรรม และต้นแบบธุรกิจเพื่อสังคม ทั้งเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวของไทยและต่างประเทศ

รูปแบบธุรกิจ

บริษัท บัญชาเมฆ จำกัด ธุรกิจเพื่อสังคม มีทุนจดทะเบียน เริ่มต้น จำนวน 1,000,000 บาท ทะเบียนบริษัทเลขที่ 0105555169930 มีผู้ถือหุ้นจำนวน 3 คน โดยมีบุคลากรทั้งหมด 20 คน ซึ่งสามารถนำเสนอแผนผังโครงสร้างองค์กรได้ดังนี้

ภาพที่ 7 แสดงแผนผังโครงสร้างองค์กร

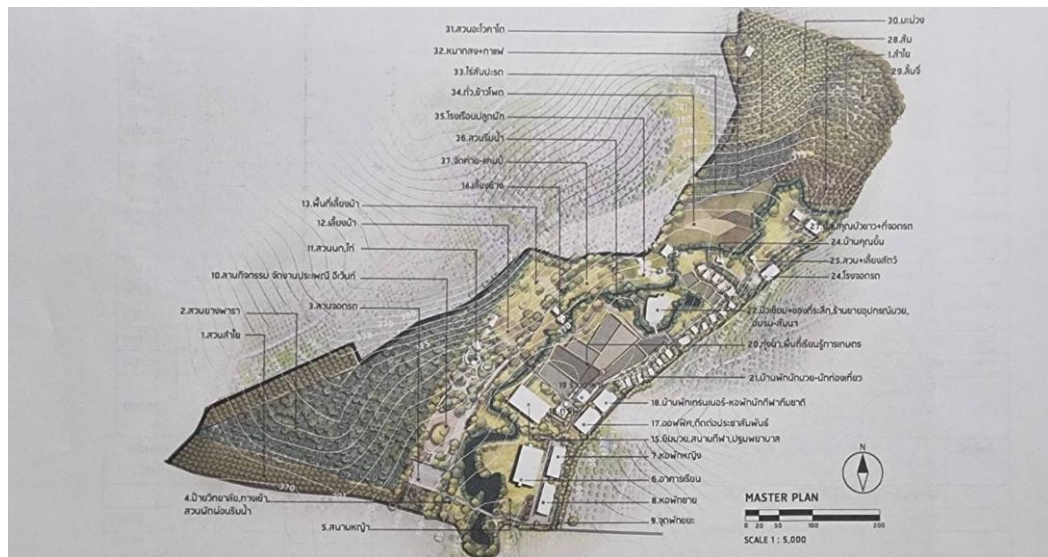
1. การวิเคราะห์ด้านเทคนิค ได้แก่ การวิเคราะห์ที่ดิน การวิเคราะห์ที่ตั้ง การจัดสถานที่จัดการอาคาร การกำหนดระบบเทคโนโลยีสื่อสาร การกำหนดวัสดุและอุปกรณ์

ที่ตั้งของ บัวขาววิลเลจ ตั้งอยู่หมู่บ้าน 3 ตำบลบ้านเป่า อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่จำนวน 100 ไร่ ระยะทางห่างจากจังหวัดเชียงใหม่ 55 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง 1 ชั่วโมง มีวิวทิวทัศน์ที่สวยงาม สภาพที่ดินติดเขตอุทยาน ในบริเวณเดียวกันมีแหล่งวัฒนธรรม คือ วัดบ้านเด่น มีแหล่งน้ำที่อยู่ใกล้ คือ เขื่อนแม่จัด การเดินทางสะดวกสบาย สมบูรณ์ด้วยแหล่งน้ำ ถือว่าเป็นแหล่งที่ตั้งที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย วิธีการดำเนินชีวิตของประชาชนในตำบลบ้านเป่าจะมองในแง่วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี และอาชีพส่วนใหญ่ยังอยู่ในเชิงเกษตร ซึ่งตรงกับเหตุผลของการพัฒนาที่จะพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวการเกษตรและอาหารปลอดภัย ทั้งนี้การดำเนินกิจการของบัวขาวจะสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้แก่ชุมชน คือ ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยแก่ชุมชนได้ตามแนวคิดเกษตรพันธสัญญา กล่าวคือ เกษตรกรบ้านเป่าจะผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยส่งขายให้กับบัวขาววิลเลจ การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อนำเข้ามาขายในบัวขาววิลเลจ ตลอดจนการจ้างแรงงานชาวบ้านเข้าทำงาน เป็นต้น

จากการศึกษาด้านเทคนิค โดยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การจัดทำสารสนเทศกลุ่ม และการจัดเวทีสัมมนาทางวิชาการ โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาคประชาชน ผู้แทนกลุ่มองค์กร ชุมชน ผู้แทนผู้นำท้องถิ่น ผู้แทนผู้นำท้องถิ่น ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมถึงตัวแทนภาควิชาการ นอกจากการนำไปสู่ได้ยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลก และการได้แนวทางการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ยัง

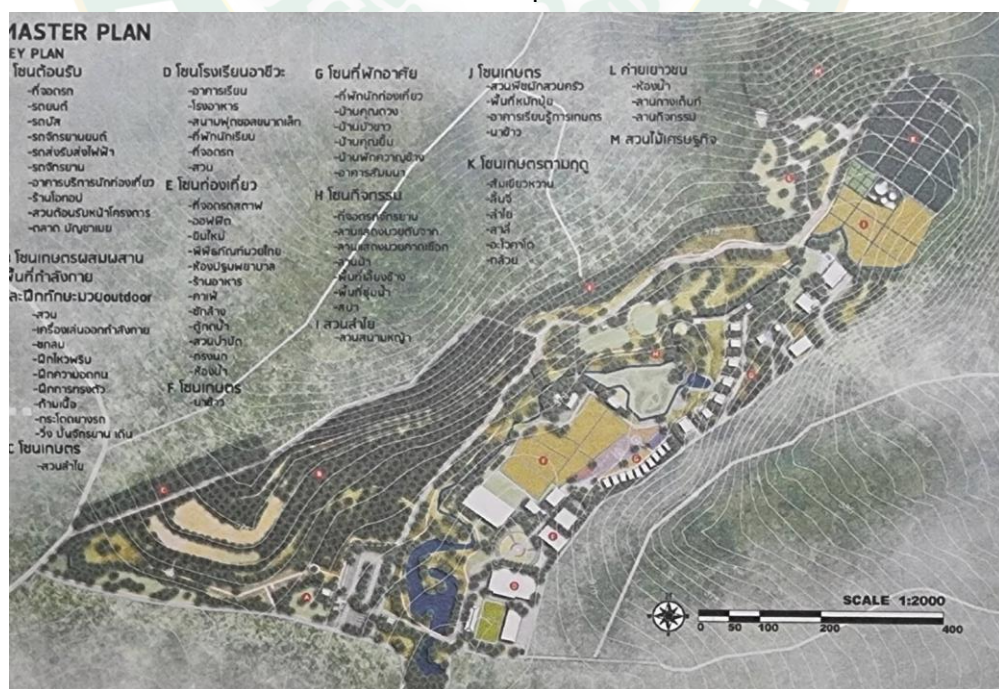
ได้แนบแผนผังภูมิทัศน์โครงการพัฒนาบั่วขาววิลเลจ อย่างไม่เป็นทางการที่เกิดจากความร่วมมือในการออกแบบของวิทยาลัยบริหารศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งสามารถนำเสนอโดยแผนภาพบางส่วนได้ ดังนี้

แผนภาพชุดที่ 1

ภาพที่ 8 แสดงแผนผังภูมิทัศน์ โครงการบั่วขาววิลเลจ ชุดที่ 1

แผนภาพชุดที่ 2

ภาพที่ 9 แสดงแผนผังภูมิทัศน์ โครงการบั่วขาววิลเลจ ชุดที่ 2

แผนภาพชุดที่ 3

ภาพที่ 10 แสดงแผนผังภูมิทัศน์ โครงการบัวขาววิลเลจ ชุดที่ 3

แผนภาพชุดที่ 4

ภาพที่ 11 แสดงแผนผังภูมิทัศน์ โครงการบัวขาววิลเลจ ชุดที่ 4

แผนภาพชุดที่ 5

ภาพที่ 12 แสดงแผนผังภูมิทัศน์ โครงการบัวขาววิลเลจ ชุดที่ 5

การได้มาซึ่งแบบแผนผังโครงการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางด้านการศึกษา การเกษตรปลอดภัย ศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ในรูปแบบการเป็นธุรกิจเพื่อสังคมเป็นเพียงการออกแบบเบื้องต้น เพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับรู้มองเห็นภาพของการพัฒนาในเบื้องต้น ส่วนแบบที่จะใช้ในการดำเนินการก่อสร้าง จะนำจุดแข็งของ 5 รูปแบบ มาผสมกันให้เกิดความเหมาะสมต่อไปในอนาคต โดยร่วม ประกอบด้วย สัญลักษณ์รูปปั้นบัวขาว อาคารเรียนโรงเรียนอาชีพ กีฬาปัญญาเมฆ โรงยิม อุปรกรณ์กีฬา สนามมวย พื้นที่ทำการเกษตร ที่พัก ห้องอาหาร สระว่ายน้ำ แหล่งเก็บน้ำ สนามหญ้า โรงช้าง โรงช้างแสดง พิพิธภัณฑสถานมวยไทย ถนนรอบหมู่บ้าน และต้นไม้

2. การวิเคราะห์ด้านตลาด ได้แก่ การวิเคราะห์คู่แข่ง สินค้าและบริการ การวิเคราะห์ลูกค้า การกำหนดราคา และการส่งเสริมการขาย

เนื่องจากด้วยจำนวนนักท่องเที่ยว และผู้ที่สนใจที่มาเรียนมวยไทย ส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยว ล้วนเป็นความประทับใจและยึดติดกับแบรนด์ของบัวขาววิลเลจ คือ บัวขาว ปัญญาเมฆ และมวยไทย ซึ่งจะได้เปรียบกว่าสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ และในส่วนสินค้าบริการในบัวขาววิลเลจ ก็มีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว มี บัวขาว ปัญญาเมฆ ที่เป็นนักมวยไทยระดับโลก มีโรงเรียนสอนมวยไทย ทั้งหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว ไว้บริการทั้งคนในประเทศและคนต่างประเทศ ด้วยการ

กำหนดราคาที่ไม่แพงจนเกินไปและมีการส่งเสริมการขาย เพื่อให้เป็นแรงดึงดูดแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้ที่มาใช้บริการ

2.1 สินค้าและบริการในบัวขาววิลเลจ

1) โรงเรียนอาชีพะบัญชี บัญชาเมฆ 2) หลักสูตรการเรียนมวยไทยระยะสั้นและระยะยาว
3) อาหารและเครื่องดื่ม 4) บ้านพักที่มีไว้บริการนักท่องเที่ยวจำนวน 30 หลัง 5) กิจกรรมขี่ช้าง
6) กิจกรรมการเลี้ยงช้าง 7) กิจกรรมช้างแสดง 8) การขายอาหารช้าง 9) กิจกรรมการถ่ายรูป
10) ขายของฝากของที่ระลึก และ 11) ผลิตภัณฑ์ชุมชน

2.2 การกำหนดเป้าหมายนักท่องเที่ยว มี 3 กลุ่มหลัก ดังนี้

กลุ่มเป้าหมายที่ 1 คือ เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศ ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวในวัยทำงาน เริ่มมีรายได้เป็นของตนเองและมีอำนาจในการตัดสินใจ ส่วนใหญ่จะท่องเที่ยวเพื่อหาประสบการณ์ โดยทั่วไปมักจะเป็นคนโสด และกลุ่มที่แต่งงานแล้ว หรือเป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการท่องเที่ยวสูงมาก มีอำนาจซื้อสูง ส่วนใหญ่เน้นการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน

กลุ่มเป้าหมายที่ 2 คือ เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่ที่เข้ามา มีความสนใจในมวยไทย ซึ่งมี บัวขาว บัญชาเมฆ เป็นแบรนด์หลัก ชื่นชอบวัฒนธรรม และธรรมชาติของประเทศไทยและภาคเหนือโดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มเป้าหมายที่ 3 คือ เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามาอยู่กับบริษัทรับจัดการท่องเที่ยว กลุ่มนี้ตั้งเป้าหมาย เข้ามาจำนวน 300 คนต่อวัน

2.3 การกำหนดราคา

ในจังหวัดเชียงใหม่ นั้น มีการเสนอการบริการที่หลากหลายรูปแบบให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาในจังหวัด บัวขาววิลเลจ จึงได้กำหนดราคาเพื่อให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้ที่ต้องการมาใช้บริการ ในราคาที่ไม่สูงจนเกินไป ให้เป็นราคาที่ลูกค้าสามารถจับต้องได้ 1) แพคเกจในการเจาะตลาด จะเน้นการตั้งราคาที่ไม่สูงจนเกินไป เมื่อเทียบกับราคาของแพคเกจที่อื่น ๆ แต่ให้มีคุณภาพเกินราคา เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว 2) บริการห้องพักและร้านอาหาร คิดราคาไม่แพง ไม่คิดราคาเพิ่ม เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว หรือผู้ที่สนใจมาเรียนมวยไทย 3) บริการรถรับส่งสนามบิน คิดในราคาตามจริง ไม่คิดเพิ่ม กำหนดราคาที่แน่นอน 4) มีร้านขายของที่ระลึก เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าในท้องถิ่นนำมาจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวและผู้ที่มาใช้บริการ

2.4 การส่งเสริมการขาย

สำหรับการส่งเสริมการขายของโครงการ บัวขาววิลเลจ ให้แก่บุคคลภายนอก หรือกลุ่มเป้าหมาย คงได้เปรียบโครงการอื่น จากที่เจ้าของบัวขาววิลเลจ คือ ร.ท.สมบัติ บัญชาเมฆ เพราะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในประเทศและระดับโลก สิ่งที่น่าตระหนกน่าจะเป็นการบริหารจัดการภายในด้านต่าง ๆ ของบัวขาววิลเลจ 1. การโฆษณา (Advertising) มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างภาพพจน์และ

กระตุ้นความสนใจจากลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย โดยมีแนวคิดทางการโฆษณาเน้นในส่วนที่เป็นจุดเด่นของบัวขาววิลเลจ คือจะเน้นในเรื่องของการมีบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ สงบร่มรื่น มีโรงเรียนสอนมวยไทย 2. การประชาสัมพันธ์ (Public relation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อต่อยอดของ บัวขาววิลเลจ เสนอข่าวของ บัวขาววิลเลจ ให้แก่ลูกค้า กลุ่มเป้าหมายทางการตลาด เพื่อให้ทราบอย่างชัดเจนเกี่ยวกับ บัวขาววิลเลจ มีช่องทางในการประชาสัมพันธ์เช่น Facebook Fanpage Line Blogger Revie Google Ads และพันธมิตรของเครือข่ายในหลาย ๆ ด้าน

3. การจ่ายค่ารางวัลการขายให้แก่ ตัวแทนขาย บริษัททัวร์ หรือบุคคลทั่วไปที่แนะนำลูกค้า หรือนักท่องเที่ยวมา ตลอดจนกลุ่มรถแท็กซี่ในจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดใกล้เคียง

4. การวิเคราะห์ด้านการเงินและการลงทุน ได้แก่ งบดุล คือ ทรัพย์สิน หนี้สิน และเงินลงทุน และ งบกำไรขาดทุน คือ รายได้ รายจ่าย

3. การวิเคราะห์ด้านการเงินการลงทุน

การวิเคราะห์ตัวเลขทางการเงินของกิจการเพื่อใช้ในการประเมินความเป็นไปได้ในการลงทุน (Feasibility Study) การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการใช้ตัวชี้วัดและเกณฑ์ทางการเงินในการประเมินโครงการ จำแนกได้ดังนี้ 1) งบดุลของกิจการ 2) สมมติฐานทางการเงินของโครงการ 3) งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสด 4) การประเมินความเป็นไปได้ในการลงทุน โดยใช้ตัวชี้วัดและเกณฑ์ทางการเงินในการประเมิน ได้แก่ การวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุน (Pay Back Period: PP) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV) และอัตราผลตอบแทนการลงทุน (Internal Rate Return: IRR) ซึ่งการวิเคราะห์ทางการเงินสามารถนำเสนอได้ด้วยรูปแบบตารางดังนี้

ส่วนที่ 1 งบดุล

งบดุลของโครงการประกอบด้วย สินทรัพย์ หรือ เงินลงทุนกิจการ ทุนหรือทุนของเจ้าของกิจการ และหนี้สินหรือเงินที่กิจการจะกู้มาลงทุน ดังนี้

ตารางที่ 8 แหล่งที่มาและที่ใช้ไปของเงินลงทุน

ลำดับ	รายการ	เงินลงทุน หรือ สินทรัพย์ (บาท)	ทุน หรือ เงินลงทุน ของกิจการ (บาท)	หนี้สิน หรือ เงินกู้/หุ้น (บาท)
1	ค่าที่ดิน	20,000,000	20,000,000	0
2	ค่าก่อสร้างอาคารที่ 30 ห้อง พร้อม อุปกรณ์	10,000,000	10,000,000	0
3	ค่าก่อสร้างอาคารโรงเรียนพร้อม อุปกรณ์สำนักงาน	15,000,000	0	15,000,000
4	ค่าก่อสร้างอาคารโรงยิม เวทีมวย สระว่ายน้ำ พร้อมวัสดุ อุปกรณ์	15,000,000	15,000,000	0
5	ค่าก่อสร้างอาคารรวม ได้แก่ จุด พิพิธภัณฑน์มวยไทย จุดจำหน่ายสินค้า ห้องอาหารเครื่องดื่ม และห้องโถงโชว์ การแสดงศิลปะวัฒนธรรม	20,000,000	0	20,000,000
6	ค่าก่อสร้างถนน ลานจอดรถ โรงพัก ข้าง โรงแสดงช้าง และการตกแต่ง สถานที่	10,000,000	0	10,000,000
7	ค่าก่อสร้างโรงเรือนเกษตรและการ แปรรูปพร้อมครุภัณฑ์และวัสดุ	10,000,000	0	10,000,000
8	ค่ายานพาหนะ รถยนต์ รถไฟฟ้า รถตู้	10,000,000	10,000,000	0
9	ค่าเงินทุนหมุนเวียน	10,000,000	10,000,000	0
	รวม	120,000,000	65,000,000	55,000,000

จากตารางที่ 8 กิจการลงทุนทั้งหมด จำนวน 120,000,000 บาท โดยมีเงินลงทุนของกิจการ
จำนวน 65,000,000 บาท และการกู้ยืม จำนวน 55,000,000 บาท (เงื่อนไขการลงทุนอยู่ที่ข้อตกลง
ระหว่างหุ้นส่วน)

ส่วนที่ 2 ประมาณการงบกำไรขาดทุน

ประมาณการกำไรขาดทุนประกอบด้วย รายได้ รายจ่าย และกำไรของกิจการ มีรายละเอียด ดังนี้

1. รายได้ของกิจการ

1.1 ค่าบริการเข้าชมบัวขาววิลเลจ โดยตั้งสมมติฐานมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยว จำนวน 150 ถึง 350 คนต่อวัน กิจการจัดเก็บค่าเข้าชมในบัวขาววิลเลจ 1,500 บาทต่อคน โดยได้รับสินค้าและบริการ คือ การนั่งเกวียนช้าง การชมช้างแสดง การให้อาหารช้าง การชมการแสดงวัฒนธรรมไทย การชมการแสดงชกมวยไทย การชมพิพิธภัณฑ์มวยไทย และให้บริการอาหาร ผลไม้ และเครื่องดื่ม มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 9 รายได้จากค่าบริการเข้าชมบัวขาววิลเลจ (บาทต่อปี)

ลำดับ	เดือน	จำนวนวัน	จำนวนนักท่องเที่ยว (คนต่อวัน)	ค่าบริการ (บาทต่อคน)	รายได้ (บาทต่อเดือน)	ช่วงฤดู
1	มกราคม	30	350	1,500	15,750,000	ช่วง High
2	กุมภาพันธ์	28	350	1,500	14,700,000	ช่วง High
3	มีนาคม	31	350	1,500	16,275,000	ช่วง High
4	เมษายน	30	350	1,500	15,750,000	ช่วง High
5	พฤษภาคม	31	150	1,500	6,975,000	ช่วง Green
6	มิถุนายน	30	150	1,500	6,750,000	ช่วง Green
7	กรกฎาคม	31	150	1,500	6,975,000	ช่วง Green
8	สิงหาคม	31	150	1,500	6,975,000	ช่วง Green
9	กันยายน	30	150	1,500	6,750,000	ช่วง Green
10	ตุลาคม	30	150	1,500	6,750,000	ช่วง Green
11	พฤศจิกายน	30	350	1,500	15,750,000	ช่วง High
12	ธันวาคม	30	350	1,500	15,750,000	ช่วง High
รวม			3,000		135,150,000	

จากตารางที่ 9 กิจการมีรายได้จากค่าเข้าชมบัวขาววิลเลจ จำนวน 135,150,000 บาทต่อปี

1.2 รายได้จากการเรียนมวยไทย โดยตั้งสมมติฐานว่ามีนักท่องเที่ยวเข้ามาเรียนมวย 2 หลักสูตร คือ 1. หลักสูตรรายวัน เป็นหลักสูตรสอนมวยไทยตั้งแต่ 1 วันขึ้นไป คิดค่าใช้จ่ายวันละ 1,000 บาทต่อคน พร้อมอาหารและเครื่องดื่ม สถิติที่ผ่านมามีผู้มาเรียนประมาณ เฉลี่ยวันละ 8 คน 180 คนต่อเดือน 2. หลักสูตรรายเดือน เป็นหลักสูตรแบบเหมาจ่ายรายเดือน เดือนค่าใช้จ่าย 50,000 บาทต่อเดือน เหมาจ่ายพร้อมอาหารเครื่องดื่มและที่พัก จากสถิติที่ผ่านมาพบว่ามีผู้มาเรียน เฉลี่ยจำนวน 8 คนต่อเดือน มีรายละเอียด ดังนี้

1.2.1 รายได้จากหลักสูตรสอนมวยไทยแบบรายวัน

ตารางที่ 10 รายได้จากหลักสูตรการสอนมวยไทยแบบรายวัน (บาทต่อปี)

ลำดับ	เดือน	จำนวน วัน	จำนวน นักท่องเที่ยว (คนต่อวัน)	ค่าบริการ (บาทต่อ คน)	รายได้ (บาทต่อ เดือน)	ช่วงฤดู
1	มกราคม	30	5	1,000	150,000	ช่วง High
2	กุมภาพันธ์	28	5	1,000	140,000	ช่วง High
3	มีนาคม	31	5	1,000	155,000	ช่วง High
4	เมษายน	30	5	1,000	150,000	ช่วง High
5	พฤษภาคม	31	5	1,000	155,000	ช่วง Green
6	มิถุนายน	30	5	1,000	150,000	ช่วง Green
7	กรกฎาคม	31	5	1,000	155,000	ช่วง Green
8	สิงหาคม	31	5	1,000	155,000	ช่วง Green
9	กันยายน	30	5	1,000	150,000	ช่วง Green
10	ตุลาคม	30	5	1,000	150,000	ช่วง Green
11	พฤศจิกายน	30	5	1,000	150,000	ช่วง High
12	ธันวาคม	30	5	1,000	150,000	ช่วง High
รวม					1,810,000	

จากตารางที่ 10 กิจการมีรายได้จากหลักสูตรการสอนมวยไทยแบบรายวัน จำนวน 1,810,000 บาทต่อปี

1.2.2 รายได้จากหลักสูตรสอนมวยไทยแบบรายเดือน

ตารางที่ 11 รายได้จากการสอนมวยไทยหลักสูตรแบบรายเดือน (บาทต่อปี)

ลำดับ	เดือน	จำนวน นักท่องเที่ยว (คนต่อเดือน)	ค่าบริการ (บาทต่อคน)	รายได้ (บาทต่อปี)	ช่วงฤดู
1	มกราคม	6	50,000	300,000	ช่วง High
2	กุมภาพันธ์	6	50,000	300,000	ช่วง High
3	มีนาคม	6	50,000	300,000	ช่วง High
4	เมษายน	6	50,000	300,000	ช่วง High
5	พฤษภาคม	6	50,000	300,000	ช่วง Green
6	มิถุนายน	6	50,000	300,000	ช่วง Green
7	กรกฎาคม	6	50,000	300,000	ช่วง Green
8	สิงหาคม	6	50,000	300,000	ช่วง Green
9	กันยายน	6	50,000	300,000	ช่วง Green
10	ตุลาคม	6	50,000	300,000	ช่วง Green
11	พฤศจิกายน	6	50,000	300,000	ช่วง High
12	ธันวาคม	6	50,000	300,000	ช่วง High
รวม				3,600,000	

จากตารางที่ 11 กิจกรรมมีรายได้จากหลักสูตรการสอนมวยไทยแบบรายเดือน จำนวน 3,600,000 บาทต่อปี

1.3 รายได้จากการบริการห้องพักรักค้าชาจร

ตารางที่ 12 รายได้จากค่าที่พักลูกค้าจร (บาทต่อปี)

ลำดับ	เดือน	จำนวน วัน	จำนวนห้อง (ห้องต่อวัน)	ค่าบริการ (บาทต่อ ห้อง)	รายได้ (บาทต่อ เดือน)	ช่วงฤดู
1	มกราคม	30	8	1,800	14,400	ช่วง High
2	กุมภาพันธ์	28	8	1,800	14,400	ช่วง High
3	มีนาคม	31	8	1,800	14,400	ช่วง High
4	เมษายน	30	8	1,800	14,400	ช่วง High
5	พฤษภาคม	31	8	1,800	14,400	ช่วง Green
6	มิถุนายน	30	8	1,800	14,400	ช่วง Green
7	กรกฎาคม	31	8	1,800	14,400	ช่วง Green
8	สิงหาคม	31	8	1,800	14,400	ช่วง Green
9	กันยายน	30	8	1,800	14,400	ช่วง Green
10	ตุลาคม	30	8	1,800	14,400	ช่วง Green
11	พฤศจิกายน	30	8	1,800	14,400	ช่วง High
12	ธันวาคม	30	8	1,800	14,400	ช่วง High
รวม					172,800	

จากตารางที่ 12 กิจกรรมมีรายได้จากห้องพักรักค้าชาจร จำนวน 172,800 บาทต่อปี

1.5 รายได้จากค่าอาหารและเครื่องดื่ม

ตารางที่ 13 รายได้จากค่าขายอาหารและเครื่องดื่ม (บาทต่อปี)

ลำดับ	เดือน	จำนวน วัน	จำนวน นักท่องเที่ยว (คนต่อวัน)	ค่าบริการ (บาทต่อ คน)	รายได้ (บาทต่อ เดือน)	ช่วงฤดู
1	มกราคม	30	30	120	108,000	ช่วง High
2	กุมภาพันธ์	28	30	120	100,800	ช่วง High
3	มีนาคม	31	30	120	111,600	ช่วง High
4	เมษายน	30	30	120	108,000	ช่วง High
5	พฤษภาคม	31	30	120	111,600	ช่วง Green
6	มิถุนายน	30	30	120	108,000	ช่วง Green
7	กรกฎาคม	31	30	120	111,600	ช่วง Green
8	สิงหาคม	31	30	120	111,600	ช่วง Green
9	กันยายน	30	30	120	108,000	ช่วง Green
10	ตุลาคม	30	30	120	108,000	ช่วง Green
11	พฤศจิกายน	30	30	120	108,000	ช่วง High
12	ธันวาคม	30	30	120	108,000	ช่วง High
รวม					1,303,200	

จากตารางที่ 13 กิจกรรมมีรายได้จากการขายอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 1,303,200 บาท
ต่อปี

1.5 รายได้จากการขายของฝากของที่ระลึก และผลิตภัณฑ์ชุมชน

ตารางที่ 14 รายได้จากการขายของฝากของที่ระลึก และผลิตภัณฑ์ชุมชน (บาทต่อปี)

ลำดับ	เดือน	จำนวน วัน	จำนวน นักท่องเที่ยว (คนต่อวัน)	มูลค่าการ ซื้อ (บาท ต่อคน)	รายได้ (บาท ต่อเดือน)	ช่วงฤดู
1	มกราคม	30	350	300	3,150,000	ช่วง High
2	กุมภาพันธ์	28	350	300	2,940,000	ช่วง High
3	มีนาคม	31	350	300	3,255,000	ช่วง High
4	เมษายน	30	350	300	3,150,000	ช่วง High
5	พฤษภาคม	31	150	300	1,395,000	ช่วง Green
6	มิถุนายน	30	150	300	1,350,000	ช่วง Green
7	กรกฎาคม	31	150	300	1,395,000	ช่วง Green
8	สิงหาคม	31	150	300	1,395,000	ช่วง Green
9	กันยายน	30	150	300	1,350,000	ช่วง Green
10	ตุลาคม	30	150	300	1,350,000	ช่วง Green
11	พฤศจิกายน	30	350	300	3,150,000	ช่วง High
12	ธันวาคม	30	350	300	3,150,000	ช่วง High
รวม			4,200		27,030,000	

จากตารางที่ 14 กิจกรรมมีรายได้จากการขายของฝากของที่ระลึก และผลิตภัณฑ์ชุมชน
จำนวน 27,030,000 บาทต่อปี

1.7 รายได้จากการขายอาหารข้าง ได้แก่ ก๋วย และอ้อย

ตารางที่ 15 รายได้จากการขายจากการขายอาหารข้าง (บาทต่อปี)

ลำดับ	เดือน	รายได้ (บาทต่อเดือน)	ช่วงฤดู
1	มกราคม	60,000	ช่วง High
2	กุมภาพันธ์	60,000	ช่วง High
3	มีนาคม	60,000	ช่วง High
4	เมษายน	60,000	ช่วง High
5	พฤษภาคม	60,000	ช่วง Green
6	มิถุนายน	30,000	ช่วง Green
7	กรกฎาคม	30,000	ช่วง Green
8	สิงหาคม	30,000	ช่วง Green
9	กันยายน	30,000	ช่วง Green
10	ตุลาคม	30,000	ช่วง Green
11	พฤศจิกายน	60,000	ช่วง High
12	ธันวาคม	60,000	ช่วง High
รวม		570,000	

จากตารางที่ 15 กิจการมีรายได้จากค่าขายอาหารข้าง ได้แก่ ก๋วยและอ้อย จำนวน 570,000 บาทต่อปี

1.8 รายได้จากค่าบำรุงการศึกษา ภายใต้สมมติฐานโรงเรียนมีนักเรียน เข้ามาเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) จำนวน 100 คนต่อปี และเมื่อจบการศึกษาจะศึกษาต่อเนื่อง จนจบถึงระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง(ปวส.)

ตารางที่ 16 รายได้จากค่าธรรมเนียมการศึกษา (บาทต่อปี)

ปี	ปวช 1	ปวช 2	ปวช 3	ปวส 1	ปวส 2	รวม	จำนวน เทอม	ค่าเทอม เหมาจ่าย (บาทต่อปี)	รายได้ (บาทต่อปี)
1	100	0	0	0	0	100	2	5,000	1,000,000
2	100	100	0	0	0	200	2	5,000	2,000,000
3	100	100	100	0	0	300	2	5,000	3,000,000
4	100	100	100	100	0	400	2	5,000	4,000,000
5	100	100	100	100	100	500	2	5,000	5,000,000

จากตารางที่ 16 กิจกรรมมีรายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา แรกจำนวน 1,000,000 บาท และเพิ่มขึ้นทุกปี ๆ ละ 1,000,000 บาท

1.9 ประมาณการรายได้รวมต่อปี

ตารางที่ 17 รายได้กิจการรวมต่อปี

ลำดับ	รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
1	รายได้จากค่า เช่าชม	135,150,000	135,150,000	135,150,000	135,150,000	135,150,000
2	รายได้จาก หลักสูตรการ สอนมวยไทย แบบรายวัน	1,810,000	1,810,000	1,810,000	1,810,000	1,810,000
3	รายได้จากการ สอนมวยไทย หลักสูตรแบบ รายเดือน	3,600,000	3,600,000	3,600,000	3,600,000	3,600,000
4	รายได้จากการ บริการที่พัก ลูกค้าชาจร	172,800	172,800	172,800	172,800	172,800
5	รายได้จากค่า ขายอาหาร และเครื่องดื่ม	1,303,200	1,303,200	1,303,200	1,303,200	1,303,200
6	รายได้จากค่า ขายของฝาก และของที่ ระลึก	27,030,000	27,030,000	27,030,000	27,030,000	27,030,000
7	รายได้จากค่า ขายอาหารข้าง	570,000	570,000	570,000	570,000	570,000
8	รายได้จาก ค่าธรรมเนียม การศึกษา	1,000,000	2,000,000	3,000,000	4,000,000	5,000,000
รวม (บาท)		170,636,000	171,636,000	172,636,000	173,636,000	174,636,000

จากตารางที่ 17 กิจการมีประมาณการรายได้รวม แตกต่างกันในแต่ละปี อยู่ระหว่างจำนวน 170,636,000 ถึง 174,636,000 บาทต่อปี

2. รายจ่ายของกิจการ

2.1 รายจ่ายค่านายหน้าบริษัทนำเที่ยว มีอัตราการจ่าย ร้อยละ 50 ของรายได้จากการนำเที่ยว

ตารางที่ 18 รายจ่ายค่านายหน้าบริษัทนำเที่ยว

ลำดับ	เดือน	รายได้ (บาทต่อเดือน)	ค่านายหน้า (บาทต่อเดือน)	ช่วงฤดู
1	มกราคม	22,500,000	11,250,000	ช่วง High
2	กุมภาพันธ์	21,000,000	10,500,000	ช่วง High
3	มีนาคม	23,250,000	11,625,000	ช่วง High
4	เมษายน	22,500,000	11,250,000	ช่วง High
5	พฤษภาคม	9,300,000	4,650,000	ช่วง Green
6	มิถุนายน	9,000,000	4,500,000	ช่วง Green
7	กรกฎาคม	9,300,000	4,650,000	ช่วง Green
8	สิงหาคม	9,300,000	4,650,000	ช่วง Green
9	กันยายน	9,000,000	4,500,000	ช่วง Green
10	ตุลาคม	9,000,000	4,500,000	ช่วง Green
11	พฤศจิกายน	22,500,000	11,250,000	ช่วง High
12	ธันวาคม	22,500,000	11,250,000	ช่วง High
		189,150,000	94,575,000	

จากตารางที่ 18 กิจการมีรายจ่ายค่านายหน้าบริษัทนำเที่ยว จำนวน 94,575,000 บาทต่อปี

2.2 รายจ่ายค่าน้ำขายของฝาก มีอัตราการจ่าย ร้อยละ 20 ของรายได้จากการนำเที่ยว

ตารางที่ 19 รายจ่ายค่าน้ำขายของฝาก

ลำดับ	เดือน	รายได้ (บาทต่อเดือน)	ค่าน้ำขาย (บาทต่อเดือน)	ช่วงฤดู
1	มกราคม	4,500,000	900,000	ช่วง High
2	กุมภาพันธ์	4,200,000	840,000	ช่วง High
3	มีนาคม	4,650,000	930,000	ช่วง High
4	เมษายน	4,500,000	900,000	ช่วง High
5	พฤษภาคม	1,860,000	372,000	ช่วง Green
6	มิถุนายน	1,800,000	360,000	ช่วง Green
7	กรกฎาคม	1,860,000	372,000	ช่วง Green
8	สิงหาคม	1,860,000	372,000	ช่วง Green
9	กันยายน	1,800,000	360,000	ช่วง Green
10	ตุลาคม	1,800,000	360,000	ช่วง Green
11	พฤศจิกายน	4,500,000	900,000	ช่วง High
12	ธันวาคม	4,500,000	900,000	ช่วง High
			7,566,000	

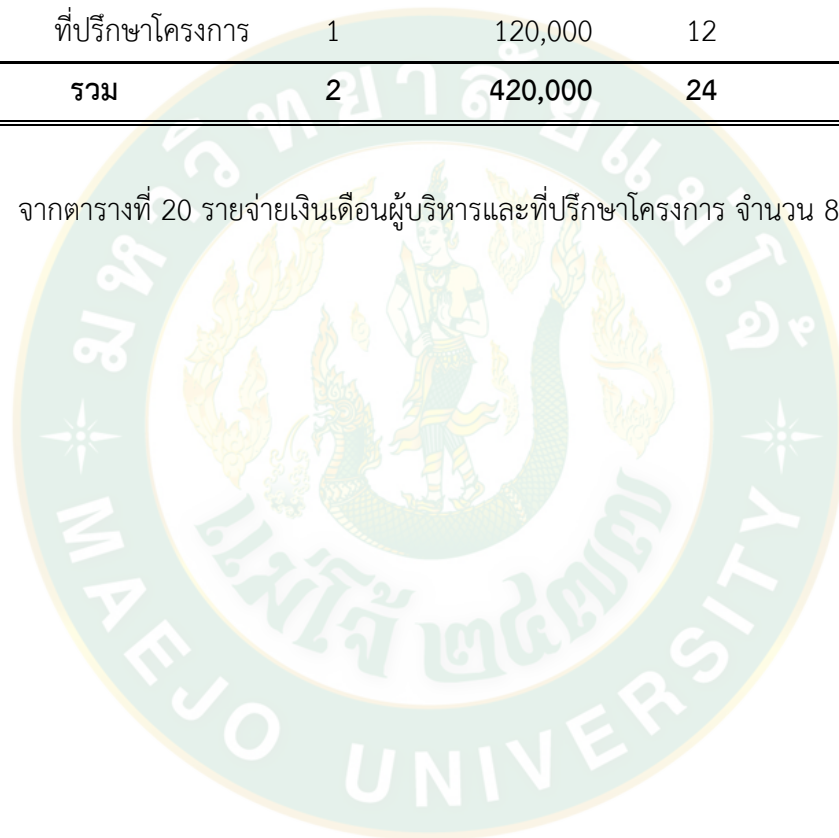
จากตารางที่ 19 กิจกรรมมีรายจ่ายค่าน้ำขายของที่ระลึก จำนวน 7,566,000 บาทต่อปี

2.3 รายจ่ายเงินเดือนผู้บริหารและที่ปรึกษาโครงการ

ตารางที่ 20 รายจ่ายเงินเดือนผู้บริหารและที่ปรึกษาโครงการ

ลำดับ	ตำแหน่ง	จำนวน	อัตราเงินเดือน	จำนวนเดือน	รวมเป็นเงิน
1	ผู้บริหารโครงการ	2	300,000	12	7,200,000
2	ที่ปรึกษาโครงการ	1	120,000	12	1,440,000
รวม		2	420,000	24	8,640,000

จากตารางที่ 20 รายจ่ายเงินเดือนผู้บริหารและที่ปรึกษาโครงการ จำนวน 8,640,000บาทต่อปี

2.4 รายจ่ายค่าเงินเดือนพนักงาน

ตารางที่ 21 รายจ่ายค่าเงินเดือนพนักงาน

ลำดับ	ตำแหน่ง	จำนวน	อัตรา เงินเดือน	จำนวนเดือน	รวมเป็นเงิน
1	ผู้จัดการ	1	120,000	12	1,440,000
2	รองผู้จัดการ	2	50,000	12	1,200,000
3	การตลาดและ IT	2	25,000	12	600,000
4	บัญชีและการเงิน	2	25,000	12	600,000
5	บริการลูกค้า	10	25,000	12	3,000,000
6	แม่ครัว	5	20,000	12	1,200,000
7	แม่บ้าน	5	20,000	12	1,200,000
8	คนสวน	5	20,000	12	1,200,000
9	คนเลี้ยงช้าง	3	20,000	12	720,000
10	ควาญช้าง	10	25,000	12	3,000,000
11	ทีมนักแสดง ศิลปวัฒนธรรม	15	25,000	12	4,500,000
11	ผู้บริหารโครงการเรียน	1	45,000	12	540,000
13	ค่าจ้างครู	10	25,000	12	3,000,000
14	ค่าบุคลากรโรงเรียน	5	20,000	12	1,200,000
	รวม	76	465,000	168	23,400,000

จากตารางที่ 21 รายจ่ายค่าเงินเดือนพนักงาน จำนวน 23,400,000 บาทต่อปี

2.5 รายจ่ายอำนาจการสำนักงาน ได้แก่ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ งานธุรการ งานสารบัญ งานสื่อสารองค์กร งานประชาสัมพันธ์ งานต้อนรับ ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าเชื้อเพลิง ค่าซ่อมบำรุง และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 5 ของรายได้

ตารางที่ 22 ค่าอำนาจการสำนักงาน

ปีที่	รายรับรวม	เปอร์เซ็นต์	เป็นเงิน (บาท)
ปีที่ 1	137,056,000	0.05	6,852,800
ปีที่ 2	137,056,000	0.05	6,852,800
ปีที่ 3	137,056,000	0.05	6,852,800
ปีที่ 4	137,056,000	0.05	6,852,800
ปีที่ 5	137,056,000	0.05	6,852,800

จากตารางที่ 22 ค่าอำนาจงานสำนักงาน จำนวน 6,852,800 บาทต่อปี

2.6 รายจ่ายค่าเช่าข้าง

ตารางที่ 23 รายจ่ายค่าเช่าข้าง

ลำดับ	เดือน	จำนวน (เชือก)	อัตราค่าเช่า (บาทต่อเชือก)	รวมเป็นเงิน (บาทต่อปี)
1	มกราคม	20	30,000	600,000
2	กุมภาพันธ์	20	30,000	600,000
3	มีนาคม	20	30,000	600,000
4	เมษายน	20	30,000	600,000
5	พฤษภาคม	20	30,000	600,000
6	มิถุนายน	20	30,000	600,000
7	กรกฎาคม	20	30,000	600,000
8	สิงหาคม	20	30,000	600,000
9	กันยายน	20	30,000	600,000
10	ตุลาคม	20	30,000	600,000
11	พฤศจิกายน	20	30,000	600,000
12	ธันวาคม	20	30,000	600,000
	รวม	72	0	7,200,000

จากตารางที่ 23 รายจ่ายค่าเช่าข้าง จำนวน 7,200,000 บาทต่อปี

2.7 รายจ่ายในการเลี้ยงช้าง ได้แก่ ค่าหญ้า อ้อย กกล้วย และยารักษาช้าง

ตารางที่ 24 รายจ่ายในการเลี้ยงช้าง

ลำดับ	รายการ	จำนวน (เชือก)	จำนวนเงิน (บาทต่อเชือก)	จำนวนเดือน (เดือน)	รวมเป็นเงิน (บาทต่อปี)
1	ค่าเลี้ยงช้าง	20	8,000	12	1,920,000
รวม					1,920,000

จากตารางที่ 24 รายจ่ายค่าอาหารช้าง จำนวน 1,920,000 บาทต่อปี

2.10 รายจ่ายในการชำระหนี้คั้น กิจการมีความจำเป็นต้องกู้ยืมเงินมาลงทุน จำนวน 70 ล้านบาท โดยมีระยะเวลาการกู้ 10 ปี ดังนั้น กิจการจะจ่ายชำระหนี้คั้น จำนวน 7,000,000 บาท ต่อปี

ตารางที่ 25 ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้คั้น

ปีที่	วงเงินชำระ	วงเงินค้างชำระ
0		55,000,000
1	5,500,000	49,500,000
2	5,500,000	44,000,000
3	5,500,000	38,500,000
4	5,500,000	33,000,000
5	5,500,000	27,500,000
6	5,500,000	22,000,000
7	5,500,000	16,500,000
8	5,500,000	11,000,000
9	5,500,000	5,500,000
10	5,500,000	0

จากตารางที่ 25 กิจการจะชำระหนี้คั้น จำนวน 5,500,000 บาทต่อปี

ตารางที่ 26 ประมาณการการชำระดอกเบี้ยจ่าย

ปีที่	เงินต้น (บาท)	อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 7 บาทต่อปี	จำนวนดอกเบี้ย (บาท)
1	55,000,000	0.07	3,850,000
2	49,500,000	0.07	3,465,000
3	44,000,000	0.07	3,080,000
4	38,500,000	0.07	2,695,000
5	33,000,000	0.07	2,310,000
6	27,500,000	0.07	1,925,000
7	22,000,000	0.07	1,540,000
8	16,500,000	0.07	1,155,000
9	11,000,000	0.07	770,000
10	5,500,000	0.07	385,000
รวม			21,175,000

จากตารางที่ 26 กิจการกู้เงินมาลงทุน จำนวน 55,000,000 บาท มีระยะเวลากู้เงิน 10 ปี มีภาระดอกเบี้ยที่ต้องชำระคืนทั้งหมดจำนวน 21,175,000 บาท

2.1.1 ประมาณการรายจ่ายของกิจการ

ตารางที่ 27 ประมาณการรายจ่ายของกิจการ

ลำดับ	รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
1	ค่านายหน้า บริษัทหน้าเที่ยว	67,575,000	67,575,000	67,575,000	67,575,000	67,575,000
2	ค่านายหน้าขาย ของที่ระลึก	5,406,000	5,406,000	5,406,000	5,406,000	5,406,000
3	ค่าเงินเดือน ผู้บริหารและที่ ปรึกษาโครงการ	8,640,000	8,640,000	8,640,000	8,640,000	8,640,000
4	ค่าเงินเดือน พนักงาน	23,400,000	24,570,000	25,798,500	27,088,425	28,442,846
5	ค่าอำนาจงาน สำนักงาน	6,852,800	6,852,800	6,852,800	6,852,800	6,852,800
6	ค่าเช่าข้าง	7,200,000	7,200,000	7,200,000	7,200,000	7,200,000
7	ค่าเลี้ยงข้าง	1,920,000	1,920,000	1,920,000	1,920,000	1,920,000
8	ค่าชำระหนี้คืน	5,500,000	5,500,000	5,500,000	5,500,000	5,500,000
9	ค่าดอกเบี้ย	4,900,000	4,410,000	3,920,000	3,430,000	2,940,000
รวม (บาท)		131,393,800	132,073,800	132,812,300	133,612,225	134,476,646

จากตารางที่ 27 ประมาณการรายจ่ายของกิจการ จำนวน 131,393,800 ถึง 134,476,646 บาทต่อปี

3. งบกำไรขาดทุนของกิจการ

ตารางที่ 28 ประมาณการกำไรขาดทุนของกิจการ

ลำดับ	รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
1	รายได้	170,636,000	171,636,000	172,636,000	173,636,000	239,436,000
2	รายจ่าย	131,393,800	132,073,800	132,812,300	133,612,225	106,195,646
3	รายได้หลังหัก รายจ่าย	39,242,200	39,562,200	39,823,700	40,023,775	35,860,354
4	ภาษีนิติบุคคล ร้อยละ 20	7,848,440	7,912,440	7,964,740	8,004,755	7,172,071
5	กระแสเงินสด	31,393,760	31,649,760	31,858,960	32,019,020	28,688,283
6	กระแสเงินสด สะสม	31,393,760	63,043,520	94,902,480	126,921,500	115,818,423

จากตารางที่ 28 ประมาณการกระแสเงินสดสะสมของกิจการ เริ่มสะสม ตั้งแต่ 28,688,283 ถึง 31,393,760 บาทต่อปี

ส่วนที่ 3 การประเมินตัวชี้วัดทางการเงิน

1. อัตราส่วนหนี้ต่อทุน (Dept Equity Ratio : DE)

กิจการลงทุนทั้งหมด จำนวน 120,000,000 บาท โดยมีเงินลงทุนของกิจการ จำนวน 65,000,000 บาท และกู้ยืม จำนวน 55,000,000 บาท ผลการคำนวณอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน มีดังนี้

$$\begin{aligned}
 DE &= D/E \\
 &= 55,000,000/65,000,000 \\
 &= 0.85
 \end{aligned}$$

พิจารณาอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (Dept Equity Ratio) เท่ากับ 0.85 ถือว่ากิจการมีความมั่นคงทางการเงิน คือ มีหนี้สินน้อยกว่าทุน โดยเกณฑ์มาตรฐานอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน คือ น้อยกว่าหนึ่ง

2. ระยะเวลาคืนทุน (Pay Back Period: PP)

ตารางที่ 29 ระยะเวลาคืนทุน

รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
เงินสดรับสุทธิ					
รวมเงินสดรับสุทธิ	31,393,760	31,649,760	31,858,960	32,019,020	28,688,283
เงินสดรับสะสม	31,393,760	63,043,520	94,902,480	126,921,500	115,818,423

ระยะเวลาคืนทุนของโครงการ มีดังนี้

เงินลงทุนโครงการ = ระยะเวลาที่มีเงินรับสะสมเพียงพอกับเงินลงทุน

$$\begin{aligned}
 120,000,000 &= (\text{ปีที่ 3}) 94,902,480 + (\text{ปีที่ 4}) 12,588,592 \times \left(\frac{2}{12}\right) \\
 &= 24,926,083 + 31,730,375 \\
 &= 126,632,855
 \end{aligned}$$

ดังนั้น กิจการมีระยะเวลาคืนทุน 3 ปี 2 เดือน

3. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV)

ตารางที่ 30 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 7)

ปีที่	เงินสดจ่าย	เงินสดรับสุทธิ	อัตราส่วนลด ร้อยละ 7	มูลค่าปัจจุบัน
0	120,000,000	-	1	120,000,000
1		31,393,760	0.9346	29,340,608
2		31,649,760	0.8734	27,642,900
3		31,858,960	0.8163	26,006,469
4		32,019,020	0.7629	24,427,310
5		32,127,483	0.713	22,906,895
			มูลค่าปัจจุบันรวม	130,324,183
			มูลค่าปัจจุบันสุทธิ	10,324,183

จากตารางที่ 30 กิจกรรมมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ เท่ากับ 10,324,183 บาท ซึ่งถือว่ามากกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คือ มากกว่าศูนย์ แปลว่า รายได้ในอนาคตของกิจการแปลงมาเป็นมูลค่าปัจจุบันจำนวน 130,324,183 บาท มีค่ามากกว่า จำนวนเงินลงทุน 120,000,000 บาท คิดเป็นจำนวนสุทธิ 10,324,183 บาท

4. อัตราผลตอบแทนจากจากลงทุน (Internal rate Return of Scale: IRR)

ตารางที่ 31 อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

ปีที่	เงินสดรับสุทธิ	อัตราส่วนลด 10%	มูลค่าปัจจุบัน	อัตราส่วนลด 11%	มูลค่าปัจจุบัน
0	120,000,000	1	120,000,000	1	120,000,000
1	31,393,760	0.9091	28,540,067	0.9009	28,282,638
2	31,649,760	0.8265	26,158,527	0.8116	25,686,945
3	31,858,960	0.7513	23,935,637	0.7312	23,295,272
4	32,019,020	0.683	21,868,991	0.6587	21,090,928
5	32,127,483	0.6209	19,947,954	0.5935	19,067,661
มูลค่าปัจจุบันรวม			120,451,175		117,423,445
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ NPV			451,175		-2,576,555

อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของโครงการ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 IRR &= i_L + (i_u - i_L) \times \left(\frac{NPV_L}{NPV_L - NPV_U} \right) \\
 &= 10 + (10 - 11) \times \left(\frac{451,175}{451,175 - (-2,576,555)} \right) \\
 &= 10 + (1) \times \left(\frac{5,488,768}{1,639,790} \right) \\
 &= 10 + (1)(0.15) \\
 &= 10 + 1.50 \\
 &= 11.50 \text{ เปอร์เซ็นต์}
 \end{aligned}$$

เมื่อพิจารณาค่าผลตอบแทนจากการลงทุน พบว่า ค่า IRR เท่ากับ 11.50 แปลว่า กิจกรรมลงทุนหนึ่งร้อยละบาทได้รับผลตอบแทนภายในจากการลงทุน 11.50 บาท ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คือ สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ร้อยละ 7

5. ความเป็นไปได้ในด้านการเงินและการลงทุน

ความเป็นไปได้ด้านการเงินและการลงทุน มีประเด็นในการประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 32 แสดงตัวชี้วัดในการประเมินความเป็นไปได้

ลำดับ	รายการ	ค่าตัวชี้วัดทางการเงิน	เกณฑ์มาตรฐาน/ เหตุผลอธิบาย
1	มีแหล่งเงินทุนสนับสนุน	มีแหล่งเงินทุนสนับสนุน	อยู่ระหว่างหาผู้ร่วมลงทุน
2	สัดส่วนหนี้สินต่อทุน	0.85	≤ 1
3	มูลค่าปัจจุบันสุทธิ	10,324,183 ล้านบาท	≥ 0
4	อัตราผลตอบแทนภายใน จากการลงทุน	11.5	$\geq 1 = 7$
5	ระยะเวลาคืนทุน	3 ปี 2 เดือน	≤ 5 ปี

จากตารางที่ 32 เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดทางการเงิน พบว่า กิจการมีความเป็นไปได้ในการลงทุน กล่าวคือ 1) มีอัตราสัดส่วนหนี้สินต่อทุน (Dept Equity Ratio : DE) เท่ากับ 0.85 ซึ่งอยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสม คือ มีทุนมากกว่าหนี้สิน 2) มีมูลค่าปัจจุบัน (Net Present Value : NPV) เท่ากับ 10,324,183 ล้านบาท ซึ่งมากกว่าศูนย์ แปลว่า รายได้ในอนาคตของกิจการแปลงมาเป็นมูลค่าปัจจุบัน จำนวน 130,324,183 บาท มีค่ามากกว่า จำนวนเงินลงทุน 120,000,000 บาท คิดเป็นจำนวนสุทธิ 10,324,183 บาท 3) มีอัตราผลตอบแทนภายในจากการลงทุน (Internal rate Return of Scale: IRR) เท่ากับ 11.50 ซึ่งมากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ คือ ร้อยละ 7 แปลว่า เงินลงทุนหนึ่งร้อยบาท ให้ผลตอบแทนจำนวน 11.5 บาท 4) ระยะเวลาคืนทุน (Pay Back Period: PP) เท่ากับ 3 ปี 2 เดือน ซึ่งถือว่ากิจการสามารถคืนทุนได้เร็วคือต่ำกว่า 5 ปี และ 5) ด้านแหล่งเงินทุน พบว่า กิจการเป็นโครงการที่น่าสนใจคาดว่าจะหาผู้ร่วมทุนได้โดยเร็ว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การวิเคราะห์การสร้างความร่วมมือภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ในการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตร อาหารปลอดภัยและศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

1. การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษา

จากการศึกษาโดยการสัมภาษณ์และจัดเวทีประชุมกลุ่มย่อยจากภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่ ได้ข้อสรุปร่วมกันว่าควรมีการจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีกีฬาบัวขาวเมฆขึ้นภายในบัวขาววิลเลจ เพื่อให้เป็นสถานที่ที่มีคุณค่าและมีมูลค่าแบบครบวงจรทั้งด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นแหล่งเรียนรู้ ศิลปะมวยไทย และเป็นพื้นที่การพัฒนาด้านการเกษตรปลอดภัยและเป็นศูนย์รวมธุรกิจเพื่อสังคมที่เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการและร่วมเป็นเจ้าของ ซึ่งการจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีกีฬาบัวขาวเมฆเป็นส่วนสำคัญที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้อภิปรายและมีมติทางความคิดร่วมกันว่าควรมีการจัดตั้งทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า คุณบัวขาว บัญชาเมฆ (ร้อยโท สมบัติ บัญชาเมฆ) เป็นนักมวยไทยที่มีชื่อเสียงทางด้านการชกมวยไทยจนได้เป็นบุคคลต้นแบบและมีชื่อเสียงในระดับโลก ซึ่งถือว่าเป็นต้นทุนทางด้านการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะการพัฒนา ด้านการศึกษาศิลปะมวยไทยซึ่งเป็นมรดกไทยที่จะก้าวสู่การเป็นมรดกโลก การตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีกีฬาบัวขาวเมฆ จะเป็นการเปิดโอกาสให้กับผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาในหลายรูปแบบรวมถึงเป็นการพัฒนาให้ผู้รักและชื่นชอบในศิลปะมวยไทย ทั้งมวยไทยสมัครเล่นและมวยไทยอาชีพได้มีโอกาสในการศึกษาศิลปะมวยไทยควบคู่กับการศึกษาเล่าเรียนภายใต้หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. และ ปวส. สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา ที่ประกอบด้วยหลักสูตรที่ผ่านการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ ที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายของหลักสูตรที่ชัดเจน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนที่เป็นผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาและผู้ประกอบอาชีพนักมวยได้มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ ในงานอาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง ต่อสังคมชุมชนและประเทศชาติ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีสติปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกฝนเรียนรู้ สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น เป็นบุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ ภาคภูมิใจในวิชาชีพ รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี เคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น เป็นผู้มีความรับผิดชอบทางสังคมที่ดีงาม ต่อด้านความรุนแรง และสารเสพติด เป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ชุมชนท้องถิ่น และประเทศชาติ เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพการแสดงออกต่อสังคมได้อย่างเหมาะสม มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวินัยในตนเอง รวมถึงการเป็นบุคคลที่มีสุขภาพอนามัยทั้งร่างกายและจิตใจดี ตลอดจนเป็นผู้ที่มี

จิตสำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนร่วม และเป็นผู้ที่ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ภายใต้วิสัยทัศน์ของวิทยาลัยฯ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ทักษะด้านการกีฬา มีวิชาชีพ มีวินัย ใส่ใจสิ่งแวดล้อมบนฐานของความพอเพียง การจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีกีฬาปัญญาเมฆเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะเฉพาะด้านโดยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบการเรียนสะสมการเรียนและประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ อาชีพอิสระ สนับสนุนประสานความร่วมมือจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน เป็นสถานศึกษาที่เปิดโอกาสให้สถานประกอบการ ชุมชนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการโดยยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพและคำนึงถึงความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยโครงสร้างของหลักสูตรจะแบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ประกอบด้วย (1) หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง เช่น กลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา และกลุ่มวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา (2) หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ เช่น กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ และโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ (3) หมวดวิชาเลือกเสรีที่เน้นส่งเสริมกีฬาหลากหลายประเภท เช่น มวยไทย ฟุตบอล กรีฑา วูตวู้ บาสเกตบอล และกีฬาพื้นบ้าน โดยผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรร่วมด้วย

จากการศึกษาโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ความมีคุณค่าประโยชน์ของบัวขาววิลเลจ จะอยู่ตรงที่การจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีการกีฬาปัญญาเมฆ เพราะสอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ด้านการศึกษา การพัฒนาประเทศและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ภายใต้ฐานคิดที่ว่า การพัฒนาประเทศใด ๆ ต้องพัฒนาที่คนในประเทศนั้น ๆ และต้องพัฒนาทางการศึกษาเป็นอันดับแรก เพราะตราบใดที่ประชาชนคนในชาติจำนวนมากมีระดับการศึกษาที่ย่อมเป็นผลดีมากกว่าประเทศที่มีประชาชนที่มีการศึกษาน้อย และเมื่อบัวขาววิลเลจโดยคุณบัวขาว ปัญญาเมฆ และทีมงานตลอดจนภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมีความคิดในการก่อตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีการกีฬาปัญญาเมฆ ถือว่าเป็นการให้โอกาสต่อผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาในสังคมไทยได้ศึกษาเล่าเรียนในสถานศึกษาที่สอดคล้องและเหมาะสมกับวิถีชีวิตของตนเองที่เกี่ยวกับการกีฬา ส่งผลต่อการพัฒนาด้านสังคมเกี่ยวกับการทำให้เยาวชนลดเลิกและห่างไกลยาเสพติดซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นในสังคมไทยในปัจจุบัน รวมถึงเป็นการพัฒนาศักยภาพความเป็นมนุษย์ที่มีเกียรติยศศักดิ์ศรีของเยาวชนที่เป็นคนรุ่นใหม่ที่จะเป็นทรัพยากรบุคคลที่ดูแลประเทศชาติต่อไป

โดยสรุปภายใต้โครงการการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนา บัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษามีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะต้องมีการก่อตั้ง วิทยาลัยเทคโนโลยีการกีฬาบัวขาวเมฆ เพราะเป็นการเปิดโลกทัศน์และการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ เยาวชนผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาที่เป็นทั้งคนไทยและกลุ่มคนชาติพันธุ์ทั้งหญิงและชาย รวมถึงผู้ที่มี ความรัก ความชอบ ความสนใจด้านการกีฬา ให้สามารถเข้าสู่ระบบการศึกษาได้เช่นเดียวกับเยาวชนผู้ มีโอกาสทางการศึกษาที่มีฐานะทางครอบครัว ซึ่งเป็นความถูกต้องเหมาะสมทางการพัฒนา ประเทศ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเริ่มต้นที่การพัฒนาคนผ่านระบบการศึกษามีฐานคิดที่ นำเอาการศึกษาเป็นฟันเฟืองใหญ่ในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวในส่วนของการเกษตรอาหารปลอดภัย

จากการศึกษาโดยการสัมภาษณ์และการจัดทำเวทีชุมชนโดยมีภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมา ให้ข้อมูลทางด้านการจัดการท่องเที่ยวในส่วนของการทำเกษตรปลอดภัยพบว่า หลายภาคส่วนมี ความเห็นที่สอดคล้องกันว่าภายในบัวขาววิลเลจ ควรมีพื้นที่สำหรับใช้ในการทำเกษตรปลอดภัย เพื่อ ใช้การปลูกพืชผัก ผลไม้ ปลูกข้าว และเลี้ยงสัตว์ เพื่อใช้พื้นที่เป็นแหล่งผลิตอาหารเลี้ยงบุคลากร ภายในบัวขาววิลเลจ และทำเป็นอาหารให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และนักเรียน รวมถึงเป็นสถานที่ฝึก ภาควิชาปฏิบัติให้แก่ผู้เข้ามาศึกษาเรียนรู้ศิลปมะม่วงไทย ทั้งหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว ภายใต้การ เปิดวิทยาลัยเทคโนโลยีการกีฬาบัวขาวเมฆ ตลอดจนผู้ที่สนใจด้านกีฬาหมัดมวยที่เป็นภาคส่วนราชการ ภาคเอกชน ภาคประชาชนทั่วไป และประชาชนในท้องถิ่น ภายใต้พื้นที่ที่เป็นส่วนของการทำเกษตร ปลอดภัยจะถูกออกแบบโดยการแบ่งพื้นที่เป็นส่วน ๆ ดังนี้ 1) พื้นที่ในการทำนาปลูกข้าว 2) พื้นที่ใน การปลูกพืชผักสวนครัว 3) พื้นที่ในการทำไม้ผล และ 4) พื้นที่ในการทำปศุสัตว์ โดยมีเป้าหมายหลัก คือการผลิตอาหารปลอดภัย ภายใต้การดูแลของบุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ด้าน การเกษตรปลอดภัยเข้ามาควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด เมื่อได้ผลผลิตที่มาเพียงพอต่อการประกอบอาหาร เพื่อเลี้ยงบุคลากร บริหารนักท่องเที่ยว และนักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีการกีฬาบัวขาวเมฆ

จากการรวบรวมข้อมูลโดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังพบว่า นอกจากการใช้พื้นที่ในบัวขาววิลเลจทำ การเกษตรเพื่อผลิตอาหารปลอดภัยแล้ว ควรมีการขยายพื้นที่ไปสู่ชุมชนรอบบัวขาววิลเลจในระดับ หมู่บ้าน ตำบล ในอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ในลักษณะให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ต่อการบริหารจัดการ และวางแผน กำหนดเป้าหมายเกี่ยวกับอาหารปลอดภัยร่วมกัน ทั้งนี้ เป็นไปเพื่อ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างบัวขาววิลเลจ และประชาชนโดยมีเป้าหมายร่วมกัน เช่น การ ยกกระดับชุมชนให้กลายเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ชุมชนด้านการท่องเที่ยว และการพัฒนาชุมชนให้มี ความเข้มแข็ง ด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยมีการบูรณาการการ

ทำงานของภาคส่วนต่าง ๆ ที่อยู่ในอำเภอแม่แตง เช่น บัณฑิตวิทยาลัย ภาคเอกชนอื่น ๆ หน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทเกี่ยวกับด้านการเกษตร สาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยมีวิธีการดำเนินงานเพื่อให้ได้ผลผลิตที่นำมาใช้ในการเสริมสร้างอาหารปลอดภัยได้โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตเป็นรายบุคคล ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการผลิตในรูปแบบกลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตร ในกรณีที่เกษตรกรมีพื้นที่เป็นของตนเอง แต่ในกรณีที่เกษตรกรผู้สนใจไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองสามารถดำเนินการได้สองกรณีคือ กรณีที่ 1 ทางบัณฑิตวิทยาลัยจัดพื้นที่ในโครงการให้เข้ามาดำเนินการ และกรณีที่ 2 จัดพื้นที่ที่รกร้างว่างเปล่าในชุมชนให้แก่กลุ่มเกษตรกรเข้ามาดำเนินการ โดยมีการประสานขอความร่วมมือไปยังผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะผู้นำท้องถิ่นท้องถิ่นที่จะเป็นกลุ่มบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและชุมชนย่อมรู้ว่าพื้นที่ตรงส่วนไหนของชุมชนเป็นของใคร แล้วขอความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ขอใช้พื้นที่ในการทำเกษตรปลอดภัย ในกลุ่มเกษตรกรในหมู่บ้าน ตำบลนั้น ๆ ในอำเภอแม่แตง

จากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำเกษตรเพื่อผลิตอาหารปลอดภัยสู่บัณฑิตวิทยาลัย จำเป็นต้องมีการวางแผนเกี่ยวกับการผลิตและการวางแผนด้านเมนูอาหารปลอดภัย โดยแผนการผลิตเริ่มจากการประมาณการจำนวนผู้บริโภคในรอบวัน รอบเดือน รอบปี การกำหนดและออกแบบเมนูอาหารสำหรับบุคลากร นักท่องเที่ยว และนักเรียน จากนั้นก็ทำการวางแผนการผลิตว่าจะปลูกพืชผัก ผลไม้ ข้าว และการทำปศุสัตว์ ในประมาณเท่าไร่อย่างไรในพื้นที่ของบัณฑิตวิทยาลัย และในส่วนของประชาชนรอบโครงการจะให้ผลิตพืชผัก ผลไม้อะไร ปริมาณเท่าไร่ให้เพียงพอต่อปริมาณการบริโภคในรอบวัน รอบเดือน รอบปี โดยมีการกำหนดราคาที่เป็นธรรมให้กับเกษตรกรที่นำผลผลิตมาจำหน่ายให้กับบัณฑิตวิทยาลัย สำหรับผลผลิตที่ประชาชนที่เป็นเกษตรกรผลิตขึ้นนอกจากจะนำมาจำหน่ายในบัณฑิตวิทยาลัยแล้วยังสามารถเก็บไว้บริโภคในครัวเรือน และแบ่งปันกันสังคมหรือถ้ามีปริมาณมากเพียงพอก็หาตลาดในรูปแบบอื่น ๆ

จากการทำเกษตรปลอดภัยของบัณฑิตวิทยาลัยจะส่งผลกระทบต่อบัณฑิตวิทยาลัย ในฐานะภาคเอกชนที่ทำธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE) ที่เกิดประโยชน์ต่อบัณฑิตวิทยาลัยต่อประชาชน ต่อสังคมโดยรวม ก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนให้มีความเข้มแข็ง เพราะสามารถสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในตำบลบ้านเป้า อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ สามารถทำให้คนในชุมชนเกิดการร่วมกลุ่มเป็นวิสาหกิจชุมชนเข้มแข็ง ก่อให้เกิดสังคมแห่งการช่วยเหลือเกื้อกูลและแบ่งปัน เกิดความรักความสมัครสมานสามัคคี และการมีส่วนร่วมในชุมชนลดปัญหาความขัดแย้งภายในชุมชน และอาจนำไปสู่การเกิดเป็นชุมชนการท่องเที่ยวที่มั่นคงยั่งยืนในเชิงการเกษตร วัฒนธรรม ตลอดจนการทำให้สิ่งแวดล้อมในชุมชนมีคุณค่า ประชาชนในชุมชนได้บริโภคอาหารปลอดภัยที่มีคุณภาพ ประโยชน์ต่อสุขภาพ เป็นการพัฒนาสาธารณสุขเชิงรุกที่มุ่งเน้นการป้องกันโรคมากกว่าการรักษา

กล่าวโดยสรุปการทำบัวขาววิลเลจเป็นยุทธศาสตร์เป็นทั้งด้านการพัฒนาแห่งท่องเที่ยว การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุข การศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบบูรณาการทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมและดำเนินการ ในรูปแบบการทำธุรกิจเพื่อสังคมที่มุ่งเน้นทั้งการได้กำไรเพื่อการแบ่งปันในกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และการสร้างคุณค่าประโยชน์ให้กับสังคม ชุมชน ประเทศชาติ โดยเป็นส่วนหนึ่งภายใต้โครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวในส่วนของ การเกษตรอาหารปลอดภัย

3. การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมมวยไทย

จากการศึกษาโดยการรวบรวมจากเอกสาร แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและการจัดทำเวทีสนทนากลุ่มย่อยเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในส่วนของศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในหลายภาคส่วนมีความเห็นที่สอดคล้องต้องกันว่าภายในแหล่งท่องเที่ยวบัวขาววิลเลจมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะมีการส่งเสริมศิลปะมวยไทยซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยและอาจจะก้าวไปสู่การเป็นมรดกโลกในอนาคตอันใกล้นี้ ด้วยเหตุผลที่ว่าคุณบัวขาว (ร้อยโทสมบัติ บัญชาเมฆ) เป็นนักมวยไทยที่ประสบความสำเร็จทางด้านอาชีพมวยไทยเพราะเป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ ในการนำศิลปะมวยไทยไปสร้างชื่อเสียงให้โด่งดังไปทั่วโลก (เป็นที่รู้จัก) ของคนไทยและคนทั่วโลก จึงทำให้คุณบัวขาวเป็นต้นแบบของผู้ประสบความสำเร็จในฐานะนักมวยไทย จนทำให้คนรุ่นใหม่ทั้งในประเทศและต่างประเทศให้ความสนใจต่อศิลปะมวยไทย เกิดความสนใจและมีความต้องการที่จะเข้ามาศึกษาเรียนรู้ ฝึกหัดการชกมวยไทยจนก่อให้เกิดค่ายมวยไทย หรือยิมมวยไทยในประเทศและต่างประเทศเกิดขึ้นมากมาย ซึ่งสามารถเพิ่มคุณค่าประโยชน์ให้กับศิลปะมวยไทยทั้งในเชิงศิลปวัฒนธรรม ขนบนิยมประเพณี ให้มีความมั่นคงยั่งยืนมากขึ้น และเป็นการเพิ่มคุณค่าประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยเกิดขึ้นมากมาย ซึ่งถ้าแหล่งท่องเที่ยวบัวขาววิลเลจเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมก็จะเป็นการส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนาศิลปะมวยไทยให้เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต และภายในบัวขาววิลเลจจำเป็นต้องมีพื้นที่ในการศึกษา เรียนรู้ ฝึกหัด ศิลปะมวยไทย ให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศในลักษณะของการฝึกหลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรระยะยาว สำหรับผู้ที่สนใจจะศึกษาเรียนรู้และฝึกฝนศิลปะมวยไทยเป็นอาชีพ รวมถึงการใช้สถานที่ในส่วนของสถานที่ฝึกให้เป็นที่ยอดนิยมให้กับบุคคลโดยทั่วไป ตลอดจนการเปิดวิทยาลัยเทคโนโลยีการกีฬาบัวขาวเมฆ เพื่อให้เยาวชนผู้ที่สนใจและด้อยโอกาสได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้ ฝึกฝนศิลปะมวยไทยอย่างจริงจัง ซึ่งสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพได้

ประการสำคัญเมื่อผลิตนักมวยในนามของค่ายบัวขาวบัวชาเมฆออกมาแล้วก็สามารถส่งนักมวยขึ้นชกในเวทีในประเทศไทยและเวทีในต่างประเทศ ซึ่งเป็นการนำศิลปวัฒนธรรมมวยไทยไปเผยแพร่ให้ชาวโลกได้รับรู้รับทราบและได้เห็นเป็นที่ประจักษ์ถึงความเข้มแข็ง อ่อนช้อย ผ่านศิลปะการชกและการไหว้ครูมวยไทย ในลักษณะของการเป็น SOFT POWER ที่เป็นการส่งเสริมให้รู้จักศิลปวัฒนธรรมมวยไทยได้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ซึ่งบัวขาววิลเลจเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีพลังของ SOFT POWER ที่เกิดขึ้นได้และนอกจากนี้ยังควรมีพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับศิลปะมวยไทยแบบครบวงจร เพื่อให้ผู้คนที่มาศึกษาเรียนรู้โดยมีทั้งประวัติความเป็นมา วิวัฒนาการมวยไทย และมีเกียรติประวัติของนักมวยไทยที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทย โดยมีการแสดงทั้งรูปภาพและวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะมวยไทย ในขณะเดียวกันต้องมีการเชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและจังหวัด นอกจากนี้ควรมีการจัดฝึกอบรมศิลปะมวยไทยให้กับหน่วยงานองค์กรภาครัฐ ที่ทำงานเกี่ยวกับความมั่นคง เช่น ทหาร ตำรวจ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อพปร.) และชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) รวมถึงการฝึกอบรมศิลปะมวยไทยให้กับเยาวชนให้ห่างไกลยาเสพติด ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความต้องการที่จะเรียนรู้ศิลปะมวยไทย นั้นย่อมหมายถึงบัวขาววิลเลจได้สร้างคุณค่าด้านศิลปวัฒนธรรมต่อชุมชน สังคม ประเทศชาติ รวมถึงต่างประเทศด้วย

4. แนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ในส่วนของการเป็นธุรกิจเพื่อสังคม โดยทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและการขับเคลื่อนบัวขาววิลเลจให้เกิดเป็นรูปธรรมที่ได้ประโยชน์ร่วมกันทั้งทางตรงทางอ้อม โดยเฉพาะภาคส่วนของชุมชนที่อยู่ในอำเภอแม่แตง ในลักษณะของการเป็นธุรกิจเพื่อสังคมหรือวิสาหกิจเพื่อสังคมนั้น ต้องการกำไร เพื่อนำมาใช้หมุนเวียนเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวที่มีความเจริญก้าวหน้าและมีความมั่นคงยั่งยืน รวมทั้งการนำผลกำไรคืนให้กับสังคมชุมชนในลักษณะของการพัฒนาด้านอาชีพ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศาสนาวัฒนธรรม การศึกษา ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สาธารณสุข และการเป็นธุรกิจเพื่อสังคมของบัวขาววิลเลจ มีฐานคิดที่สำคัญคือ การสร้างประโยชน์ส่วนบุคคล และประโยชน์ของส่วนร่วม ซึ่งเป็นรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่จะทำให้ความเป็นบัวขาววิลเลจประสบผลสำเร็จและมั่นคงยั่งยืน ภายใต้การรับรู้และเข้าใจของทุกภาคส่วนที่เข้ามาเกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมในการดำเนินการธุรกิจเพื่อสังคมของบัวขาววิลเลจ ในลักษณะการได้ประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน กลุ่มองค์กร ชุมชน ประชาชนในชุมชน ซึ่งในสังคมธุรกิจในปัจจุบัน การทำธุรกิจในเชิง Social Enterprise ยังมี

จำนวนน้อย โดยเฉพาะธุรกิจเชิงการท่องเที่ยว เชิงการเกษตรปลอดภัย เชิงศิลปวัฒนธรรม ยกเว้น
วิสาหกิจเพื่อสังคมบางพื้นที่เท่านั้น

จากการศึกษายังพออีกว่า ถ้า ร้อยโทสมบัติ บัญชาเมฆ และทีมงานสามารถทำให้แหล่ง
ท่องเที่ยวบัวขาววิลเลจเกิดขึ้นได้จริง นับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า และประโยชน์ต่อทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
ในทุก ๆ ด้าน และควรดำเนินการเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นทั้งต้นแบบของแหล่งท่องเที่ยวที่ครบ
วงจรที่สร้างขึ้นโดยนักมวยไทยและสมาชิกที่เป็นคนในทุกภาคส่วนในสังคม ในลักษณะของการเปิด
โอกาสให้กับประชาชน กลุ่มองค์กรชุมชน หน่วยงานองค์กร ได้เข้ามาเป็นหุ้นส่วนเจ้าของธุรกิจใน
รูปแบบ Social Enterprise

อย่างไรก็ตาม แหล่งท่องเที่ยวบัวขาววิลเลจที่จะเป็นกิจการเพื่อธุรกิจ (Social Enterprise)
จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจ ร่วมคิดและร่วมวางแผน ร่วมผลักดันสนับสนุนอย่าง
จริงจัง ในลักษณะของการบูรณาการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การปฏิบัติให้เกิดรูปธรรมอย่าง
แท้จริง โดยมีจุดเน้นในการสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับตัวบุคคล กลุ่มองค์กรชุมชน และหน่วยงาน
องค์กรภาครัฐเอกชน ประการสำคัญคือ ประโยชน์ของชุมชนในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด
และประเทศชาติ เพราะถ้าแต่ละฝ่ายมุ่งเพียงประโยชน์ส่วนตน แหล่งท่องเที่ยวบัวขาววิลเลจย่อมจะ
ไม่เกิดขึ้นได้ ในลักษณะของการเป็นธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อสังคม

**ยุทธศาสตร์ที่ 4 การวางแผนเพื่อระดมเงินเพื่อใช้ในการลงทุน การพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็น
แหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย
ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม**

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวางแผนการระดมเงินทุน เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาบัวขาว
วิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในระดับโลกนั้น ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในหลายภาคส่วนมีความเห็นไปใน
แนวทางที่สอดคล้องกันว่า จำเป็นต้องมีการระดมทุนจากหลายภาคส่วนที่สนใจและต้องการร่วมเป็น
ผู้สร้างและพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ครบวงจร ที่มีทั้งส่วนการสนับสนุนด้าน
การศึกษา การทำเกษตรอินทรีย์เพื่อผลิตอาหารปลอดภัย การเป็นศูนย์หรือแหล่งเรียนรู้ด้าน
ศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ในลักษณะของการเป็นธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อสังคมที่คำนึงถึงการมีความ
รับผิดชอบต่อสังคมโดยรวม เนื่องจากวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่ง
ท่องเที่ยวระดับนั้น ไม่ได้มุ่งเพื่อการเป็นธุรกิจเต็มรูปแบบเพียงต้องการกำไรที่เป็นตัวเงินสูงสุด ดังนั้น
การได้มาซึ่งเงินทุนที่ใช้ในการพัฒนาทั้งในส่วนของการพัฒนาพื้นที่ การก่อสร้างอาคารสถานที่ การ
ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ การปรับปรุงถนนหนทาง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมถึง
งบประมาณที่นำไปใช้ในการบริหารจัดการ และใช้เป็นทุนหมุนเวียนภายในบัวขาววิลเลจนั้น ถึงแม้
ปัจจุบันจะไม่มีตัวเลขที่ชัดเจนแต่ก็มีการคาดการณ์ว่าจำเป็นต้องใช้งบประมาณในการพัฒนาเป็นจำนวน

ไม่น้อย กว่าที่จะสำเร็จเต็มรูปแบบและสามารถเปิดให้บริการได้อย่างเต็มที่ร้อยเปอร์เซ็นต์ ผลของการศึกษาวิจัยโดยการรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญในหลายภาคส่วน ที่มีความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนเพื่อจัดหาทุนในการพัฒนาที่ไปในทิศทางเดียวกัน คือ เงินทุนส่วนหนึ่งต้องเป็นของ บริษัท บัญชาเมฆ จำกัด ในฐานะเจ้าของพื้นที่ส่วนจะมีจำนวนหรือสัดส่วนเท่าไร อย่างไร ต้องไปนำเสนอในรายละเอียดที่มีองค์ประกอบของระเบียบกฎหมายเข้ามาเกี่ยวข้อง ร่วมกับกฎหมายของความเป็นธรรมตามหลักและลงทุน ร่วมทุนให้มีกำไรที่เป็นตัวเงิน (เชิงปริมาณ) และกำไรที่เป็นการสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมและการปกป้องรักษาคุณแลทรัพย์สินธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เชิงคุณภาพ)

การระดมทุนผ่านมูลนิธิบัญชาเมฆ ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่สามารถดำเนินการได้ เพราะในปัจจุบันมูลนิธิดังกล่าวก็มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ให้แก่สังคม ชุมชน ประเทศชาติ ตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยการระดมทุนผ่านมูลนิธินั้นสามารถกระทำได้ทั้งใน ส่วนของบุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงาน องค์กร ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยเป็นไปตาม ระเบียบ กฎหมายและวัตถุประสงค์ของมูลนิธิทุกประการ รวมถึงการระดมทุนเป็นไปแบบโปร่งใสแก่ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องตลอดจนสามารถตรวจสอบได้ เพราะการระดมทุนผ่านมูลนิธิเป็นรูปแบบการ บริจาค

การระดมทุนในลักษณะของการเป็นสมาชิกในรูปแบบกลุ่มธุรกิจเพื่อสังคม หรือวิสาหกิจเพื่อ สังคม (Social Enterprise (Se)) ที่เปิดโครงการให้ประชาชนและกลุ่มองค์กรชุมชนรูปแบบต่าง ๆ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้านการผลิต การแปรรูป การจำหน่ายสินค้าและบริหาร หน่วยงานองค์กรทาง ธุรกิจต่าง ๆ เข้ามาสมัครเป็นสมาชิกทั้งรายบุคคล และรายกลุ่ม โดยมีการจัดทำระเบียบ กฎเกณฑ์ ที่เป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย ภายใต้การมีระเบียบกฎหมายเข้ามาเกี่ยวข้องและรองรับ ส่วนรายละเอียด ต่าง ๆ เมื่อก่อร่างเป็นสมาชิกและกลุ่มก้อนแล้ว จึงมีการประชุมทำความเข้าใจพร้อมทำข้อตกลง ระหว่างกันอย่างเป็นระบบ

การวางแผนระดมทุนจากต่างประเทศที่เป็นกลุ่มทุนรายใหญ่ ในฐานะที่ บัวขาว บัญชาเมฆ เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงด้านการชกมวย ซึ่งเป็นที่รู้จักของคนทั่วโลกประกอบกับการที่ทีมงานมีความ เข้มแข็งมีศักยภาพ จำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากที่มีชื่อเสียงและผลงานของ บัวขาว บัญชาเมฆ ไป ประชาสัมพันธ์ นำไปสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ด้านการลงทุน เพื่อดึงนักธุรกิจและกลุ่มธุรกิจใน วงการมวยในต่างประเทศให้เข้ามาร่วมลงทุน การร่วมลงทุนของนักธุรกิจและกลุ่มธุรกิจในวงการมวย นั้นหมายถึงการร่วมลงทุนของนักธุรกิจและกลุ่มธุรกิจในประเทศไทยด้วย

การวางแผนการระดมทุนด้วยการกู้ยืมจากสถาบันการเงินทั้งในประเทศไทยและใน ต่างประเทศ เป็นเรื่องปกติธรรมดาของการสร้างและการพัฒนาโครงการใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อหลาย ภาคส่วน และต้องได้จำนวนเงินลงทุนเป็นจำนวนมากเมื่อมีการระดมทุนในรูปแบบต่าง ๆ แล้วยังไม่ เพียงพอต่อการพัฒนา ทางออกอีกประการหนึ่งคือ การกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินทั้งในประเทศ

และต่างประเทศก็เป็นอีกช่องทางหนึ่ง เพื่อให้ได้เงินทุนมาใช้ในการตกแต่ง ปรับปรุงอาคาร สถานที่ให้เหมาะสม การก่อสร้างอาคารต่าง ๆ ตามการออกแบบที่ บัณฑิตวิไลเลิศ ต้องการให้มีทุนที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการและนำไปใช้ในการหมุนเวียน การกู้ยืมเงินนั้นก็เป็อีกแนวทางหนึ่งที่ยังอยู่ในแผนการลงทุน ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับแผนการลงทุนที่ครบถ้วนสมบูรณ์และเป็นทางการทีมงานบัณฑิตวิไลและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงต้องร่วมกันดำเนินการต่อไป ซึ่งผลการประเมินโครงการจากตัวชี้วัดทางการ พบว่า มีความเป็นไปได้ทางการเงินในการลงทุนตลอดจนสามารถแบ่งกำไรส่วนหนึ่งเพื่อสนับสนุนการทำประโยชน์ต่อสังคมสาธารณะ อาทิทุนการศึกษา การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน สนับสนุนการทำกิจกรรมของชุมชนท้องถิ่นท้องถิ่น และการส่งเสริมสังคม เป็นต้น โดยการดำเนินการด้านการจัดสวัสดิการชุมชนผ่านมูลนิธิปัญญาเมฆ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทยตามแนวทางการธุรกิจเพื่อสังคม และกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือ การนำยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือไปสู่การปฏิบัติ โดยได้มาจากการรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญในหลายภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจากเครื่องมือที่เป็นทั้งแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การจัดเวทีสนทนากลุ่มย่อย และการจัดเวทีสัมมนาทางวิชาการ ซึ่งผลการวิจัยมีทั้งหมด 3 ตอน คือ การวิเคราะห์เชิงการปัญหาเชิงการพัฒนา การกำหนดยุทธศาสตร์ และการนำยุทธศาสตร์สู่การพัฒนา โดยผลการวิจัยสามารถนำมาสรุปเป็นภาพรวมของผลการวิจัยได้ดังนี้

การวิเคราะห์เชิงการพัฒนา ในการจัดทำยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา ด้านการเกษตรปลอดภัย ด้านศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ในรูปแบบการเป็นธุรกิจเพื่อสังคมที่มุ่งทำกิจกรรมโครงการเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม มีการวิเคราะห์เชิงการพัฒนา อยู่ 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์หน่วยท้องถิ่น หรือ หน่วยพัฒนาปัญหาเป้า (Target Problem) ที่มีองค์ประกอบของการพัฒนาการสร้างความร่วมมือ โดยการวิเคราะห์ปัญหานั้น ประยุกต์จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกโครงการ หรือกิจกรรมการพัฒนาที่เป็นการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง วิฤติ และโอกาส โดยใช้เครื่องมือคือกระบวนการกลุ่มโดยการระดมสมองจากผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อสรุปของการเป็นโครงการที่สามารถช่วยกระตุ้นด้านเศรษฐกิจอย่างไร การเป็นโครงการที่ช่วยสนับสนุนด้านกีฬาศิลปะมวยไทยอย่างไร การเป็นโครงการที่ส่งเสริมสนับสนุนด้านสาธารณสุขเกี่ยวกับสุขภาพร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ได้มากน้อยอย่างไรและเป็นโครงการที่สามารถกระตุ้นด้านการท่องเที่ยวได้ในรูปแบบไหนอย่างไร ระยะที่ 2 การระบุปัญหาเป้าเป็นการระบุสภาพปัญหาการพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรปลอดภัย ศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคมโดยมีการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง จุดวิฤติ และโอกาส แล้วนำเอาจุดแข็งและโอกาสมาทำจัดจุดอ่อน ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดเป็นปัญหาเป้าต่อไป

สำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนานั้น ผลของการวิจัยได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ทั้งหมด 4 ยุทธศาสตร์ ที่ประกอบด้วย (1) ยุทธศาสตร์การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน วิกฤติและโอกาส เพื่อวิเคราะห์บริบทโดยมีการระบุเหตุผลและความจำเป็นในการจัดตั้งและพัฒนาโครงการบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลก (2) ยุทธศาสตร์การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก (3) ยุทธศาสตร์การสร้างร่วมมือภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม และ (4) ยุทธศาสตร์การระดมทุนเพื่อใช้ในการลงทุนพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวโลกทางด้านการศึกษา การเกษตรปลอดภัย ศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ในรูปแบบการเป็นธุรกิจเพื่อสังคม

ส่วนการนำยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ สู่การปฏิบัตินั้นสามารถนำมาสรุปเป็นรายประเด็นของแต่ละยุทธศาสตร์ได้ดังนี้ ยุทธศาสตร์การวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง วิกฤติและโอกาส โดยมีการวิเคราะห์เหตุและผลตลอดจนความจำเป็นของการจัดตั้งและพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก โดยที่ปัจจุบันพื้นที่ที่จะจัดตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านเป่า ตำบลบ้านเป่า อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ทั้งหมดจำนวน 100 ไร่ โดยมี (จุดแข็ง) คือ เป็นโครงการที่ใช้โอกาสจากการมีจุดแข็งด้านทุนมนุษย์ คือ ความมีชื่อเสียงด้านการเป็นนักมวยไทยของ ร้อยโทสมบัติ บัญชาเมฆ ในชื่อนักมวย (บัวขาว บัญชาเมฆ) ที่เป็นบุคคลต้นแบบในหลายด้านที่เป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลกซึ่งเป็นทุนมนุษย์ที่เอื้อต่อการสร้างร่วมมือในการตั้งทรัพยากรมาใช้ให้ก่อเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาโครงการ ประกอบกับการที่ทีมงานที่เข้มแข็งมีศักยภาพด้านการบริหารจัดการ เป็นโครงการที่สอดคล้องกับจุดแข็งของชุมชนรอบพื้นที่คือ ตำบลบ้านเป่า อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ เพราะมีทุนทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์เป็นเขตอุทยานแห่งชาติศรีลานนา มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ ทิวเขาสวยงาม มีระบบชลประทานไหลผ่านตลอดปี มีสภาพของความเป็นชนบทชุมชนวิวัฒน์มีไร่นาป่าเขา แม่น้ำลำธารที่สมบูรณ์ (ดิน น้ำ ป่า อากาศดี) เป็นโครงการที่ตรงกับความต้องการพัฒนาของผู้นำและประชาชนในพื้นที่ เป็นโครงการที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ การส่งเสริมสุขภาพ การส่งเสริมด้านการกีฬา การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว เป็นโครงการที่สนับสนุนในการสร้างร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่ ในการบริหารและการจัดการเชิงพัฒนาแบบมีส่วนร่วมและเป็นโครงการที่เป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมด้านมวยไทย ให้มีการสืบทอดส่งผลต่อจากรุ่นสู่รุ่น

สำหรับ (จุดอ่อนและข้อจำกัด) ที่สำคัญ คือ โครงการพัฒนายังไม่มีการวิเคราะห์หาจุดแข็ง จุดอ่อน วิกฤติ และโอกาสของโครงการอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน โครงการพัฒนายังไม่ได้วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ เพื่อกำหนดเหตุผลและความจำเป็นและการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ รวมถึงการวิเคราะห์องค์การ การบริหารจัดการการวางตำแหน่งขององค์กร การกำหนดรูปแบบองค์กร การจัดโครงสร้างองค์กรและการบริหารจัดการด้านทรัพยากร

มนุษย์ รวมถึงการวิเคราะห์ด้านเทคนิคเกี่ยวกับที่ดินที่ตั้ง การจัดอาคารสถานที่ การกำหนดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การกำหนดวัสดุอุปกรณ์ การวิเคราะห์ด้านตลาดที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์คู่แข่ง การวิเคราะห์ลูกค้า การบริหารและการส่งเสริมการขาย การวิเคราะห์ด้านการลงทุน การต้นทุน และผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ ผลตอบแทนทางด้านสังคม ตลอดจนโครงการพัฒนายังไม่มีการวางแผนการสร้างร่วมมือกับชุมชนยังเป็นรูปธรรมและเป็นทางการ ประการสำคัญโครงการพัฒนายังไม่มีแผนการระดมทุนที่ชัดเจน ซึ่งจุดอ่อนดังกล่าวที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินการอย่างจริงจัง โดยใช้หลักวิชาการทางด้านการเงินการลงทุน และวิชาการทางด้านเศรษฐกิจเข้ามาช่วยโดยมีผู้เชี่ยวชาญเข้ามาร่วมในขั้นตอนต่อไป

ส่วนการวิเคราะห์ (โอกาส) พบว่า โครงการพัฒนามีโอกาสเพราะว่าประเทศไทยและจังหวัดเชียงใหม่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่คนทั่วโลกรู้จักและนิยมเดินทางมา ประกอบกับรัฐบาลมีแนวนโยบายให้การสนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ประการสำคัญคือ หุ้นส่วนโครงการพัฒนา คือ ร้อยโทสมบัติ บัญชาเมฆ เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในระดับโลกเป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกสนใจ ตลอดจนการมีเครือข่ายการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม ในขณะทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับ (อุปสรรค) พบว่า สถานการณ์ระบาดของโควิด 19 สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของโลกตกต่ำและการเกิดสงครามในต่างประเทศ มีผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งของโลกและไทย

ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา ด้านเกษตรปลอดภัย ด้านศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคม มีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ด้านการเป็นธุรกิจเพื่อสังคมและการสร้างเศรษฐกิจ ผ่านการวิเคราะห์ด้านการบริหารและการจัดการโครงการ พบว่า โครงการจัดตั้งรูปแบบบริษัท คือ บริษัทบัญชาเมฆ จำกัด มุ่งเน้นการนำพลังละมุล ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนธรรมชาติ และทุนทางวัฒนธรรม สู่อุตสาหกรรมเป็นธุรกิจสร้างสรรค์ สนับสนุนการเศรษฐกิจสร้างสรรค์เชิงการท่องเที่ยวโดยอาศัยจุดแข็งของทุนมนุษย์ คือ บัวขาว บัญชาเมฆที่เป็นที่ยอมรับทางการศึกษาด้านการกีฬามวยไทย ภาพลักษณ์ด้านเกษตรศิลปวัฒนธรรมมวยไทย และทุนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ตั้งของบัวขาววิลเลจ โดยการพัฒนาเป็นธุรกิจตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคม คือ การดำเนินธุรกิจที่แบ่งผลกำไร จากการประกอบธุรกิจส่วนหนึ่งบริจาคเข้ามูลนิธิบัญชาเมฆทั้งนี้เพื่อคืนกำไรสู่ชุมชนสนับสนุนการทำประโยชน์เพื่อสาธารณะโดยการให้ทุนการศึกษา การให้การสนับสนุนกิจกรรมสาธารณะของชุมชน และการสงเคราะห์ช่วยเหลือคนยากจนชายขอบ ตามโอกาสสมควร นอกจากนี้บัวขาววิลเลจมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทยและจังหวัดเชียงใหม่ คือ การเป็นเมือง

ท่องเที่ยวที่ผู้คนทั่วโลกรู้จักและมีความใฝ่ฝันอยากมาเยือน เพราะเมืองเชียงใหม่มีมนต์เสน่ห์ด้านการท่องเที่ยวทั้งในด้าน ดิน น้ำ ป่า เขา แหล่งวัฒนธรรมโบราณ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสบายครบครันทุกด้าน โดยวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนา คือ พัฒนาให้บัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในระดับโลกทั้งทางด้านการศึกษา ด้านการเกษตรปลอดภัย ด้านวัฒนธรรมมวยไทยในรูปแบบการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีการบริหารจัดการในเชิงธุรกิจเพื่อสังคมโดยมุ่งเน้นการสร้างกำไรเพื่อมวลหมู่สมาชิก และการดำเนินกิจกรรมโครงการทางสังคมและนโยบายธรรมชาติสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์ทางธุรกิจ ในการจัดสร้างปรับปรุง พัฒนาการอนุรักษ์ศิลปะมวยไทยด้านการสอนมวยไทย การท่องเที่ยวโดยใช้ปัจจัยดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่พัก ร้านอาหาร การสร้างพันธมิตรทางการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วโลก ซึ่งการพัฒนาโครงการต้องให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุคปัจจุบัน โดยต้องมีการวิเคราะห์องค์กร ทั้งทางด้านการบริหารจัดการ การตำแหน่งองค์กรกำหนดรูปแบบองค์กร การจัดโครงสร้างองค์กรการจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์

2. การวิเคราะห์ด้านเทคนิคและโอกาสทางการตลาดและเศรษฐกิจ พบว่า ธุรกิจได้วางตำแหน่งของบัวขาววิลเลจเป็นธุรกิจเที่ยวเชิงการศึกษา การเกษตรและอาหารปลอดภัย และเชิงศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตรงกับนโยบาย 5F คือ Fight Food Fashion Film และ Festival ของรัฐบาล ตลอดจนตรงกับทิศทางของการใช้พลังมูลค่า โดยโครงการอาศัยชื่อเสียงของบัวขาวบัญชาเมฆ ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวในระดับโลก โดยส่งเสริมการขายผ่านสื่อออนไลน์และเครือข่ายในการวิเคราะห์ด้านการตลาดที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์คู่แข่ง สินค้าและบริการ ด้านการส่งเสริมการขายเน้นการขายผ่านบริษัทนำเที่ยว และ กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว 3)การวิเคราะห์ด้านเทคนิค ได้แก่การวิเคราะห์ที่ดินที่ตั้ง การจัดอาคารสถานที่ภูมิทัศน์ การวางระบบเทคโนโลยี การจัดวัสดุอุปกรณ์ โดยแนวคิดในการพัฒนาถูกนำมาเขียนเป็นแบบแผนภาพของภูมิทัศน์และสถาปัตยกรรมตามแนวคิดแหล่งท่องเที่ยวในระดับโลก ด้านการศึกษา อาหารปลอดภัย และศิลปะมวยไทย ไว้จำนวน 5 รูปแบบ ภายในบัวขาววิลเลจประกอบด้วย รูปปั้นบัวขาว การสัมผัสกับชีวิตบัวขาวพิพิธภัณ์มวยไทย โรงเรียนกีฬา การทำเกษตรปลอดภัย การเลี้ยงช้างการขี่เกวียนช้าง การแสดงช้าง การแสดงศิลปวัฒนธรรม การสอนชกมวย การแสดงศิลปะมวยไทย การบริการอาหารเครื่องดื่ม และการขายของที่ระลึกจากผลิตภัณฑ์ชุมชนและบัวขาว

3. การวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในการการลงทุน พบว่า การพัฒนาบัวขาววิลเลจคาดว่าจะใช้เงินลงทุนจำนวน 120,000,000 ล้านบาท เป็นทุนของเจ้าของจำนวน 65,500,000 บาท และหนี้สินจากการกู้ยืมเงินมาลงทุนจำนวน 55,000,000 ล้านบาท เมื่อพิจารณาความเป็นไปได้ทางการเงิน พบว่า เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดทางการเงิน พบว่า กิจการมีความเป็นไปได้ในการลงทุน กล่าวคือ 1) มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (Debt Equity Ratio : DE)

เท่ากับ 0.85 ซึ่งอยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสม คือ มีทุนมากกว่าหนี้สิน 2) **มีมูลค่าปัจจุบัน (Net Present Value : NPV)** เท่ากับ 10,324,183 ล้านบาท ซึ่งมากกว่าศูนย์ แปลว่า รายได้ในอนาคตของกิจการแปลงมาเป็นมูลค่าปัจจุบัน จำนวน 130,324,183 บาท มีค่ามากกว่า จำนวนเงินลงทุน 120,000,000 บาท คิดเป็นจำนวนสุทธิ 10,324,183 บาท 3) **มีอัตราผลตอบแทนภายในจากการลงทุน (Internal rate Return of Scale: IRR)** เท่ากับ 11.50 ซึ่งมากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ คือ ร้อยละ 7 แปลว่า เงินลงทุนหนึ่งร้อยบาท ให้ผลตอบแทนจำนวน 11.5 บาท 4) **ระยะเวลาคืนทุน (Pay Back Period: PP)** เท่ากับ 3 ปี 2 เดือน ซึ่งถือว่ากิจการสามารถคืนทุนได้เร็วกว่า 5 ปี และ 5) ด้านแหล่งเงินทุน พบว่า กิจการเป็นโครงการที่น่าสนใจคาดว่าจะหาผู้ร่วมทุนได้โดยเร็ว

4. การวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความร่วมมือภาคส่วนอันประกอบด้วย ภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม ในการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้าน การศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางธุรกิจเพื่อสังคม เริ่มต้นได้เริ่มต้นจาก การศึกษาแนวทางในการจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีกีฬาบัวขาววิลเลจ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่ผู้ต้องการที่จะศึกษาเล่าเรียนทางการกีฬา ที่เกี่ยวกับศิลปะมวยไทย ทั้งหลักสูตรระยะสั้นระยะยาวอีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้ด้วยโอกาสทางการศึกษาทั้งคนไทยและกลุ่มชนเผ่าต่าง ๆ โดยรับทุนผ่านมูลนิธิบัวขาววิลเลจ ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่ได้ทั้งภาควิชาการตามเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษาของรัฐและภาคปฏิบัติการในการชกมวยไทย สำหรับด้านการเกษตรปลอดภัยที่เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านการทำเกษตร เพื่อผลิตอาหารปลอดภัยไว้เป็นอาหารสำหรับบุคลากร ทำเป็นอาหารให้นักท่องเที่ยว โดยผู้ผลิตคือ นักเรียนจากวิทยาลัยเทคโนโลยีการกีฬาบัวขาววิลเลจ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรที่อยู่รอบบริเวณ บัวขาววิลเลจ และการเกษตรแบบทั่วไปในอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ และเป็นศูนย์เรียนรู้ด้านการทำเกษตรอินทรีย์แบบครบวงจร เพื่อผลิตอาหารปลอดภัยโดยมีการวางแผนการผลิต และแผนการบริโภค และแผนการตลาดที่สอดคล้องทั้งหลักวิชาการและการปฏิบัติการ

5. สำหรับการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการสร้างและพัฒนาให้บัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม ศิลปะมวยไทยแบบครบวงจร ที่เป็นทั้งแหล่งเรียนรู้ศิลปะมวยไทย เวทีการแข่งขันการชกมวยไทยตามมาตรฐานสากล และการนำนักเรียนนักมวยไทยไปชกในเวทีทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของไทยให้คงอยู่สืบต่อไป รวมถึงการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นศิลปะมวยไทยให้เป็นที่รู้จักในระดับโลก โดยใช้ บัวขาววิลเลจ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีพลัง (Soft Power) ส่วนการทำให้บัวขาววิลเลจ เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกที่มี การบริหารจัดการหรือมีรูปแบบของการทำธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) ในลักษณะของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างกำไรที่เป็นตัวเงิน เพื่อนำมาพัฒนาธุรกิจต่อและคืนกำไรให้กับสมาชิกผู้ถือหุ้นเป็นรายบุคคล กลุ่มบุคคล กลุ่มองค์กรชุมชน หน่วยงาน องค์กร สถาบันต่าง ๆ และการทำธุรกิจ

แบบมีความรับผิดชอบต่อสังคมและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในทุกระดับ ทั้งระดับท้องถิ่น และระดับประเทศ โดยที่ทุกภาคส่วนที่เข้าร่วมได้ประโยชน์ร่วมกันด้วยความเป็นธรรม

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับการสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่บัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย และวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวธุรกิจเพื่อสังคม ได้ประยุกต์แนวคิดทฤษฎีระบบ ตามแนวคิดของเกลียว บุรีภักดี (2542: 4-5) มาวางยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยกระบวนการภายใต้ยุทธศาสตร์ได้ให้ความสำคัญในการสร้างความร่วมมือของหน่วยงานภาคส่วน จากการระดมความคิดเห็นจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญในหลายภาคส่วนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า มีความเป็นไปได้และเห็นด้วยกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา การออกแบบและกำหนดองค์ประกอบภายในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดรูปธรรมความสำเร็จ ในการทำให้บัวขาววิลเลจเป็นแหล่งท่องเที่ยวโลกได้อย่างแท้จริง โดยต้องอาศัยพลังร่วมของทุกฝ่ายทั้งในส่วนของรัฐบาลภายใต้หน่วยงานต่าง ๆ ภาคธุรกิจเอกชนและภาคประชาสังคมในทุกระดับ เพราะการเป็นแหล่งท่องเที่ยวโลกย่อมนำมาซึ่งผลประโยชน์ของชาติในทางเศรษฐกิจ การศึกษา วัฒนธรรม การกีฬา การท่องเที่ยว สุขภาพอนามัย และการประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีงาม ของประเทศไทยให้ชาวโลกได้รับรู้ได้มากขึ้น โดยใช้ศิลปะมวยไทยเป็นจุดแข็งและจุดขายที่สำคัญ สำหรับประเทศไทย กรมการท่องเที่ยว (2561: 7) ระบุว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยยังคงมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง และมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยประเทศไทยยังคงมีศักยภาพและโอกาสทางการท่องเที่ยวมากมาย อาทิ ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ โดยในปี พ.ศ. 2560 World Economic Forum: WEF ได้จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยอยู่อันดับที่ 32 จาก 137 ประเทศ สูงขึ้นจากอันดับของปีที่ผ่านมา โดยประเทศไทยมีคะแนนภาวะเศรษฐกิจมหภาคและโครงสร้างพื้นฐานที่ดีขึ้น ซึ่งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ ของประเทศไทยอย่างมาก ปี พ.ศ. 2559 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีผลกระทบทางตรงต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย คิดเป็นมูลค่า 1.29 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 9.20 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อีกทั้งมีการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 6.7 ต่อปี ต่อเนื่องไปถึงปี พ.ศ. 2570 ซึ่งคาดว่า ในปี พ.ศ. 2570 อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีมูลค่าประมาณ 2.71 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 14.30 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

แต่อย่างไรก็ตามการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การปฏิบัติ เป็นสิ่งท้าทาย และมีความสำคัญมากที่สุด เพราะเป็นโครงการใหญ่หลากหลายภาคส่วน เห็นความสำคัญและมีความร่วมมือในการขับเคลื่อนผลักดันอย่างจริงจังแหล่งท่องเที่ยวที่ครบวงจรที่มีทั้งด้านการศึกษา การเกษตรวัฒนธรรม ย่อมเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน เพราะมีต้นทุนที่สำคัญที่เป็นบุคคล คือ บัวขาว บัญชาเมฆ ที่เป็นนักมวยไทยที่คนทุกประเทศรู้จักและเป็นที่ยอมรับของความเป็นคนเก่ง คนดี และเป็นคนดังสามารถเป็นบุคคลต้นแบบได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเป็นของศาสตราจารย์ ดร.สุเนตร ปุตินธรานนท์ ผู้เชี่ยวชาญประวัติศาสตร์จากศูนย์พุทธวิวัฒนาการและนวัตกรรมทางสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้กล่าวว่า การนำเสนอบัวขาว บัญชาเมฆ ควรนำเสนอในทุก ๆ ด้านที่บัวขาวเป็นเพื่อประโยชน์ต่อการสร้างแรงบันดาลใจ ที่แสดงให้เห็นบัวขาวในด้านการมีระเบียบวินัย หัวใจเข้มแข็งมีความเสียสละและสร้างประโยชน์ให้กับสังคมในหลายรูปแบบ ดังนั้นคนอย่าง บัวขาว บัญชาเมฆ ควรเป็นมากกว่านักมวยดัง ควรนำมาเป็นทุนเพื่อเพิ่มคุณค่าประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติ (การชำระประวัติศาสตร์มวยไทย, 2563)

นอกจากทุนทางด้านบุคคลแล้วปัจจัยสนับสนุนอีกหลายประการ ที่สามารถทำให้ยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือ เพื่อสร้างแหล่งประสบความสำเร็จและเกิดผลเชิงรูปธรรมประกอบด้วยทีมงานที่เข้มแข็ง เครือข่ายความร่วมมือจากภาครัฐทั้งในระดับ กระทรวง กรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การท่องเที่ยว การศึกษา และเศรษฐกิจสังคม รวมถึงเครือข่ายทางด้านการกุศลต่าง ๆ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจ การสื่อสาร การท่องเที่ยว การจัดการแข่งขันชกมวย และธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงเครือข่ายในระดับท้องถิ่นในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน ตลอดจนการมีปัจจัยที่เกี่ยวกับสถานที่ใช้ในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นของทีมงานบัวขาว บัญชาเมฆ ซึ่งอยู่ในอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งกล่าวมาทั้งหมดน่าจะเป็ต้นทุน หรือปัจจัยที่สนับสนุนแนวความคิด แนวทางปฏิบัติของทุกภาคส่วนที่สอดคล้องกันในการขับเคลื่อน และพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในระดับโลก ในรูปแบบการเป็นธุรกิจเพื่อสังคม คือ ดำเนินธุรกิจโดยแบ่งกำไรส่วนหนึ่งช่วยเหลือสังคม กรณีบัวขาวมีการจัดตั้งมูลนิธิบัญชาเมฆขึ้นมาเพื่อแบ่งกำไรจากบัวขาวและเงินบริจาค นำไปเป็นทุนการศึกษาหรือการสงเคราะห์สังคมตามโอกาส

ตามหลักแนวคิดทฤษฎีที่กลุ่มธุรกิจเพื่อสังคมที่มีอยู่มีบุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคล ชุมชน หรือนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งสามารถดำเนินกิจการเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่ายสินค้าหรือบริการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสังคมเป็นเป้าหมายหลักของกิจการ และมีการจดทะเบียนตามระเบียบกฎหมาย โดยยุทธศาสตร์การร่วมมือในการสร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวโลก แบบครบวงจรทั้งด้านการศึกษา การเกษตรเพื่อผลิตอาหารปลอดภัย ศิลปะวัฒนธรรมมวยไทย จากการรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มาจากหลายภาคส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้เป็น

รูปแบบธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อสังคมที่มีคุณค่าและสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับทุก ๆ ฝ่ายอย่างแท้จริง ไม่ใช่ธุรกิจเชิงทุนนิยมเพื่อมุ่งกำไรสูงสุด และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของคนใดคนหนึ่งและของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของจตุพร จุ้ยใจงาม และพรชัย เทพปัญญา (2557: 1229 - 1230) ที่ได้ให้แนวความคิดว่าบริบทของระบบทุนนิยมสมัยใหม่มาจากการเจริญเติบโตของการพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นหลักอาศัยกลยุทธ์การแข่งขันเป็นหลัก รวมถึงการเบียดเบียนสังคมสิ่งแวดล้อม การโน้มน้าวให้รัฐบาลออกนโยบายสาธารณะ เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ของคนกลุ่มธุรกิจ ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวโลก ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องไม่มุ่งหวังให้เกิดธุรกิจแบบทุนนิยมเต็มรูปแบบ

เพื่อพิจารณาจากผลของการศึกษาซึ่งเป็นรายละเอียด หรือองค์ประกอบของการเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกที่หลายภาคส่วนที่ร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญผ่านเครื่องมือที่เป็นทั้งแบบสัมภาษณ์และการจัดเวทีสัมมนาในระดับประเทศเกี่ยวกับภายในบัวขาววิลเลจที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมากกว่าการมาเที่ยวมาอยู่มากินมาเจอบัวขาว ในฐานะนักมวยดังมีชื่อเสียง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งในภาคส่วนของทีมงานและมูลนิธิบัวขาวบัญชาเมฆ ภาคส่วนราชการ เอกชน นักวิชาการและผู้นำท้องถิ่น ท้องที่ เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการจัดตั้งโรงเรียนอาชีวศึกษาด้านการกีฬาขึ้นในสถานที่ของบัวขาววิลเลจ ด้วยเหตุผลด้านการส่งเสริม และพัฒนาทางการศึกษาให้กับนักมวย นักกีฬา และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาในส่วนของเด็ก เยาวชนที่ครอบครัวยากจน เด็กเยาวชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ห่างไกลความเจริญ เด็กเยาวชนที่เป็นชนเผ่า รวมถึงเด็กหรือเยาวชนที่ของผิดที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับสารเสพติดและทำผิดกฎหมายในบางเรื่องโดยความรู้เท่าถึงการแต่สามารถกลับตัวกลับใจมีความประสงค์จะเรียนหนังสือและเรียนรู้ฝึกฝนศิลปะมวยไทยร่วมกับกีฬาอื่น ๆ ซึ่งเมื่อผู้เรียนผ่านหลักสูตรที่ถูกออกแบบอย่างเหมาะสมและเป็นไปตามระเบียบกฎหมาย กฏหมายของหน่วยงานทางราชการที่เกี่ยวข้องทุกขั้นตอนและผ่านการรับรอง ให้ดำเนินจัดการเรียนการสอนได้จริง ก็จะถือได้ว่าเป็นคุณประโยชน์ต่อวงการกีฬาเป็นอย่างมากเพราะมีองค์ประกอบของการพัฒนาการกีฬาเกี่ยวกับศิลปะมวยไทย พัฒนารัฟพยากรมนุษย์ พัฒนาสังคม พัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ตลอดจนจนเป็นการพัฒนาประเทศในภาพรวมที่ทุกภาคส่วนที่เป็นผู้ร่วมให้ข้อมูลเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่สมควรมีการจัดตั้งโรงเรียนอาชีวศึกษาด้านการกีฬา และเห็นควรให้ทีมงานและมูลนิธิบัญชาเมฆได้มีการวางแผนงานโครงการเตรียมความพร้อมที่จะขับเคลื่อนตามขั้นตอนต่อไปซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ นายวรโชติ จีเรือน ประธานคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษานอร์ทผาง เชียงใหม่ที่ได้กล่าวว่าขอสนับสนุนแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษาด้านกีฬา ที่จะเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวในบัวขาววิลเลจ เพราะเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาด้านการกีฬาโดยเฉพาะมวยไทย และวิชาทักษะชีวิต ซึ่งโดยส่วนตัวแล้วเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะทีมงาน และมูลนิธิบัญชาเมฆมีความพร้อมในหลาย ๆ ด้านที่จะสามารถดำเนินการได้ และในฐานะที่มีประสบการณ์ ในการจัดตั้งวิทยาลัย

อาชีวศึกษามาก่อนยินดีให้คำปรึกษาในขั้นตอนของการจัดตั้งทุกอย่าง และยินดีให้วิทยาลัยอาชีวศึกษานอร์ทฟางเป็นต้นแบบ ในขณะที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยจรัส เตชะตันมินสกุล คณบดีวิทยาลัยบริหารศาสตร์ ได้ให้แนวคิดเพิ่มเติมว่า การจัดตั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษาด้านการกสิกรรมที่เกิดจากแนวความคิดของบุคคลที่เป็นนักมวยชื่อดังที่ประสบผลสำเร็จทั้งทางด้านวิชาชีพการชกมวย การดำรงวิถีชีวิตได้อย่างเหมาะสม เป็นบุคคลต้นแบบที่ทำประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติ ได้จนเป็นที่ยอมรับของคนไทยและคนทั่วโลก น่าจะเป็นบุคคลเดียวที่สามารถทำได้แต่ต้องให้หลายฝ่ายเข้ามาร่วมเพราะการจัดการศึกษาไม่ใช่เรื่องง่ายแต่ก็ไม่ยากเกินความพยายามความมุ่งมั่นตั้งใจ ของทุกฝ่ายที่จะขับเคลื่อนและผลักดันให้เกิดขึ้นร่วมกัน และยินดีให้ความร่วมมือสนับสนุนองค์ความรู้ทางด้านวิชาการ แต่ยังคงยืนยันว่าต้องเป็นการจัดการศึกษา เพื่อสังคมประเทศชาติ ไม่ใช่เพื่อเป้าหมายทางธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดนักวิชาการชาวต่างประเทศที่ชื่อ อัลเฟรด มาร์แชล (พิชญ์สินี ชมพุกำ, 2542: 10) ได้กล่าวว่าการศึกษาคือ เป็นการลงทุนที่สูงกว่าการลงทุนในรูปแบบอื่น ๆ เพราะผลตอบแทนที่ได้จากการศึกษาคือ การพัฒนาคน พัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และสร้างวัฒนธรรมที่ดีงาม

ผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการด้านการเกษตรเพื่อผลิตอาหารปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวบัวขาววิลเลจนั้น ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นตัวแทนของหลายภาคส่วนที่เกี่ยวข้องที่ทางผู้วิจัยได้เชิญเข้าร่วมเวทีสนทนากลุ่มต่างให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกัน ที่นำสู่ผลการวิจัยว่าการเกษตรเป็นวิถีการดำรงชีวิตพื้นฐานของคนไทยส่วนใหญ่มาเป็นเวลานาน การเกษตรของคนไทยเป็นไปด้วยการเลี้ยงชีพเพื่อการอยู่รอดที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอาหาร การผลิตสมุนไพรและการนำมาประดิษฐ์ประดับเป็นเครื่องนุ่งห่มในยุคอดีตจนถึงยุคปัจจุบันพัฒนาการของการทำการเกษตรมีความก้าวหน้าทันสมัยสู่ยุคการเกษตร เป็นวัฒนธรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างมากมาย สู่การผลิตเชิงการตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่มีจำนวนมากขึ้นให้มีความเพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการที่มีหลากหลายและมีปริมาณที่มากขึ้น การทำการเกษตรจึงเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับการดำรงชีวิตของคนไทยมาโดยตลอด และคาดว่าจะต้องมีการดำเนินไปตราบนานเท่านานบนผืนแผ่นดินไทย เพราะประเทศไทยคืออยู่ข้าวอยู่น้ำ มีภูมิประเทศที่เหมาะสมแก่การทำเกษตร ดังคำกล่าวที่ว่า ประเทศไทยแผ่นดินไทย ในน้ำมีปลาในนามีข้าว จึงมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่แหล่งท่องเที่ยวในระดับโลก บัวขาววิลเลจจะมีพื้นที่ทางการเกษตร โดยมีจุดมุ่งหมายให้เป็นแหล่งที่เรียนรู้เกี่ยวกับการทำการเกษตรอินทรีย์ เพื่อผลิตอาหารปลอดภัยให้กับบุคลากรนักท่องเที่ยว และการจัดจำหน่ายสู่คนในสังคมโดยทั่วไป โดยมีการจัดทำแผนการผลิต และแผนการบริโภคที่สอดคล้องกันภายใต้การเข้าร่วมของเกษตรกรที่อยู่รอบสถานที่แหล่งท่องเที่ยวบัวขาววิลเลจ ในลักษณะของการทำการเกษตรอินทรีย์ทั้งภายในและภายนอก เพื่อเปิดโอกาสให้ เกษตรกรผู้สนใจเข้าร่วม โครงการได้มีงานมีรายได้และมีอาหารปลอดภัยไว้บริโภคในครัวเรือนและในชุมชน

การทำเกษตรอินทรีย์ เพื่อผลิตอาหารปลอดภัยเพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้และได้ผลผลิตเพื่อการบริโภค สำหรับบุคลากรที่มีอยู่ในบัวขาววิลเลจ บริการนักท่องเที่ยว จัดจำหน่าย รวมถึงการส่งเสริมให้เกษตรกรในหมู่บ้าน ตำบล ในอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ได้มีอาชีพมีรายได้ ตลอดจนมีอาหารปลอดภัยไว้บริโภคซึ่งเป็นการลด การใช้สารเคมีที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม เป็นความมุ่งหวังของทีมงานและมูลนิธิปัญญาเมฆอยู่แล้ว และพร้อมที่จะขับเคลื่อนและดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งแนวความคิดแนวทางปฏิบัติดังกล่าว หลายภาคส่วนในทุกกระดับทั้งในส่วนของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร สาธารณสุข การส่งเสริมอาชีพและการท่องเที่ยว ภาคเอกชนที่เป็นผู้ประกอบการร้านอาหาร ร้านค้า โรงแรม ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ ผู้นำกลุ่มองค์กรชุมชน เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็น โครงการที่เป็นประโยชน์ในหลาย ๆ ด้านต่อสังคมโดยรวม ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรมพร ต้นตรา ที่ได้กล่าวในเวทีสัมมนาว่า การที่แหล่งท่องเที่ยวบัวขาววิลเลจ สามารถทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ครบวงจรโดยมีการจัดพื้นที่ให้มีศูนย์เรียนรู้ด้านการทำ เกษตรอินทรีย์ เพื่อผลิตอาหารปลอดภัยโดยมีการเชื่อมโยงกับเกษตรกรและผู้สนใจในหมู่บ้าน ตำบล ในอำเภอแม่แตง และอำเภอใกล้เคียงถือว่าเป็นสิ่งดีและยอดเยี่ยมเป็นอย่างมาก เพราะตอบโจทย์ได้ในหลายมิติในเชิงของการพัฒนาที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในยุคปัจจุบัน ทั้งการส่งเสริมอาชีพทางการเกษตร การรวมกลุ่มเกษตรกร การผลิตอาหารปลอดภัย การสร้างเสริมเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง การท่องเที่ยว และมีมิติของการสร้างสังคม น่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและมีมิติด้านสาธารณสุขที่เกี่ยวกับการบริโภคอาหารปลอดภัยเพื่อสุขภาพที่ดี ถ้าสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม เป็นทั้งประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม โดยแนวคิดเกี่ยวกับการทำศูนย์เรียนรู้ต้นแบบเกษตรอินทรีย์เพื่อผลิตอาหารปลอดภัย เป็นแนวคิดที่มีความเชื่อมโยงกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ที่ได้ชี้แนะแนวทางในการพัฒนาประเทศให้เป็นไปตามลำดับขั้น โดยสร้างความพอมีพอกินให้แก่ราษฎร โดยเฉพาะเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ มุ่งให้เกิดความพอมีพอกินหรือพอเพียงในครัวเรือน นำไปสู่การรวมกลุ่มก่อให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือของบุคคล แหล่งทุน และภาคธุรกิจ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเศรษฐกิจแบบคุณธรรม เสริมสร้างจิตใจของคนในชาติดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร ความมีสติปัญญาและความรอบคอบประชาชนในทุกภาคส่วน สามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วยความสำเร็จในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต (เสรี พงศ์พิศ, 2547)

สำหรับการทำให้บัวขาววิลเลจเป็นแหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมมวยไทย นั้นจากการศึกษาวิจัยโดยการรวบรวมข้อมูลที่รอบด้านทั้งจากบุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงาน องค์กร ชมรม สมาคม สถาบันทางการศึกษาและคณะกรรมการต่าง ๆ ที่มีบทบาททางด้านมวยไทยที่เห็นพ้องต้องกันว่า เป็นการสมควรและเหมาะสมอย่างยิ่งในการสร้างบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยนำเอาศิลปมวยไทย ที่เป็นศิลปวัฒนธรรมของไทยและเป็นมรดกตกทอดจากรุ่นสู่

รุ่น จากคนสู่คน ซึ่งเป็นมรดกของคนไทยประเทศไทยที่มีคุณค่า เป็นที่นิยม เป็นที่รู้จัก แก่คนเกือบทั่วโลก สอดคล้องกับรุจ แสงอุดม (2559: 59-71). ได้กล่าวถึง สถานการณ์มวยไทยในประเทศไทย โดยระบุว่า มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่าและเป็นกีฬาประจำชาติไทยที่ได้รับความสนใจจากชาวไทยโดยทั่วไป โดยถือว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยที่สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นเพื่อแสดงถึงการต่อสู้ของคนไทย ต่อมาเมื่อมีการยกระดับการจัดการแข่งขันมวยไทยให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงมีการพัฒนามวยไทยเพื่อการอาชีพขึ้น กีฬามวยไทยนอกจากเป็นกีฬาแล้วยังเป็นศิลปะการต่อสู้ประจำชาติไทย และได้รับความนิยมไม่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้นยังเป็นที่ยอมรับและได้รับความสนใจในต่างประเทศ หลังจากหลายประเทศในเอเชีย ยุโรป และอเมริกา หันมาใช้มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ชั้นสูงมีหลายประเทศ เริ่มเอาจริงเอาจังกับศิลปะมวยไทย มีการเชิญครูมวยไทยไปฝึกสอน ทั้งนี้มีการสำรวจจากสถานกงสุลใหญ่และสถานเอกอัครราชทูตไทย กระทรวงการต่างประเทศพบว่า มีค่ายมวยไทยจำนวน 3,869 แห่ง กระจายอยู่ใน 36 ประเทศ ดังนั้นมวยไทยถือว่าเป็นต้นทุนทางวัฒนธรรมที่นักมวยอย่างบัวขาว ติ่งงาน มูลนิธิ และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและได้ประโยชน์ ในเชิงสร้างสรรค์สมควรสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดขึ้นภายในอนาคตอันใกล้ ภายหลังจากวิกฤตการณ์โรคโควิด 19 เบาบางลงและสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น โดยเหตุผลของการที่หลายฝ่ายให้การสนับสนุนและ ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมครบวงจร เกี่ยวกับศิลปะมวยไทยเพราะว่าในประเทศไทยยังไม่มี บุคคล หน่วยงาน องค์กร ใด ๆ สามารถดำเนินการให้เกิดได้ อย่างครบถ้วนสมบูรณ์เต็มรูปแบบ และมีการบูรณาการการสร้างหรือทำให้เกิดได้อย่างเป็นรูปธรรม การดำเนินการที่ผ่านมาเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ดังนั้น ความร่วมมือของทุกภาคส่วนควรให้สนับสนุนการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย ศิลปวัฒนธรรมมวยไทยตามแนวทางการธุรกิจเพื่อสังคม และกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม สู่การปฏิบัติเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ทั้งนี้ผลการดำเนินการจะทำให้เมืองเชียงใหม่มีแลนด์มาร์คแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วโลกเข้ามาเที่ยว อันจะสร้างผลกระทบทางบวกต่อประเทศและจังหวัดเชียงใหม่หลายด้าน โดยเฉพาะชื่อเสียงและเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ดังครูบาศรีวิชัย ครูบาที่องค์วัดบ้านเด่น หลวงพ่อวัดห้วยปลากั้ง และอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ได้วัดร่องขุนได้ประสบผลสำเร็จเป็นรูปธรรมมาแล้ว

ถ้าแนวความคิดนำไปสู่แนวการปฏิบัติทำให้บัวขาววิลเลจเป็นศูนย์กลางของศิลปวัฒนธรรมมวยไทยที่ครบวงจร ที่มีองค์ประกอบของการมีพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับศิลปะมวยไทย การเล่าเรื่องราวหน้าประวัติศาสตร์ความเป็นมาของการก่อเกิดมวยไทยตามยุคสมัย พัฒนาการของมวยไทย มวยไทยเชิงประวัติศาสตร์ มวยไทยเชิงการเมืองการปกครอง มวยไทยเชิงสังคม มวยไทยเชิงกีฬาและสุขภาพ รวมถึงมวยไทยเชิงการต่อสู้ ประกันสำคัญคือมวยไทยเชิงศิลปวัฒนธรรม เชิงคุณค่า การจัดให้มีสถานที่พร้อมหลักสูตรการเรียนรู้ศิลปะมวยไทยทั้งระยะสั้นให้กับนักท่องเที่ยว ผู้มีความสนใจและการ

จัดทำหลักสูตรศิลปะมวยไทยในระยะยาวที่มีมาตรฐานได้รับรองจากหน่วยงานองค์กร ในภาครัฐบาล ประการสำคัญ คือการจัดให้พื้นที่ของบัวขาววิลเลจเป็นสถานที่จัดฝึกอบรมสัมมนาเกี่ยวกับศิลปะมวยไทยให้กับหน่วยงาน องค์กร สถาบันทางการศึกษา ทั้งภาครัฐเอกชน รวมถึงร่วมจัดให้เป็นสถานที่จัดการแข่งขันการชกมวยในรายการใหญ่ ๆ ให้มีความสำคัญในระดับประเทศและระดับโลก หากดำเนินการให้ประสบสำเร็จ จะเป็นประโยชน์ต่อวงการมวยไทยประเทศไทยและคนไทย

การสนับสนุนส่งเสริมให้บัวขาววิลเลจ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวในระดับโลกที่องค์ประกอบของการเป็นศูนย์กลางศิลปวัฒนธรรมมวยไทยแบบครบวงจร ตามผลของการศึกษาทางวิจัยนั้นมีความสอดคล้องกับนักวิชาการและนักปฏิบัติการหลาย ๆ คน รวมถึงเป็นไปตามถกถามความคิดเห็นที่ต่างต่างนี้ ศาสตราจารย์ ดร. สุเนตร ชุตินธรานนท์ ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ศูนย์วัฒนธรรมและนวัตกรรมทางสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กล่าวว่า การทำให้มวยไทย เป็นส่วนขับเคลื่อน และสร้างคุณประโยชน์ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นจากรุ่นสู่รุ่น ให้เป็นที่รู้จักนานาประเทศ โดยใช้ความมีชื่อเสียงของบัวขาวบัญชาเมฆให้เป็นประโยชน์ เพื่อส่วนรวมเป็นสิ่งดีและพึงกระทำอย่างยิ่ง สอดคล้องกับ ดร. ศักดิ์ชาย ทับสุวรรณ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านมวยไทยและมวยสากล ได้ให้แนวความคิดเพิ่มเติมว่าการดำเนินกิจกรรม โครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับมวยไทยเพื่อผลักดันมวยไทยสู่การท่องเที่ยวแบบครบวงจรมวยไทยจะต้องเป็นหนึ่งในห้าองค์ประกอบ ในการกระตุ้นการท่องเที่ยวที่ประกอบด้วย 5F คือ Fight Food Fashion Film และ Festival โดยมีการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของศิลปะมวยไทย เช่น กางเกง นวม ฯลฯ ร่วมกับการนำเสนอพิธีกรรมที่งดงามของมวยไทย ซึ่งได้แก่ การไหว้ครู ซึ่งเป็นแนวความคิดที่สอดคล้องกับ ดร.สุปรานี ดุปตาสา ที่ได้ให้แนวความคิดในเวทีสัมมนาประเด็นมวยไทย สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ด้านการส่งออกและการท่องเที่ยว โดยกล่าวว่า ทุกภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมวยไทยต้องช่วยกันสร้างมวยไทยให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ ระดับอาเซียน และระดับโลก และเห็นด้วยกับการดำเนินการ ให้เกิดศูนย์กลางศูนย์เรียนรู้ศิลปะมวยไทยในประเทศไทย ให้เกิดเป็นรูปธรรม โดยแกนจัดให้มีผลิตภัณฑ์มวยไทย ในขณะที่ พลเอก ฉันทวาคม ทิพย์จันทร์ ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ประเทศไทยควรให้ความสำคัญกับการนำศิลปะมวยไทย วัฒนธรรมไทยมรดกไทย ให้ก้าวสู่การเป็นมรดกโลกโดยผ่านกรรมการของยูเนสโก (UNESCO) ด้วยเหตุผลมวยไทยเป็นของเก่าดั้งเดิมมีความโดดเด่นไม่มีอะไรมาทดแทนได้ และมีความสำคัญระดับโลกในความเป็นศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมมีการสืบทอด

การส่งเสริมสนับสนุนให้บัวขาววิลเลจเป็นแหล่งท่องเที่ยวครบวงจร นำเอาศิลปะมวยไทย ศิลป วัฒนธรรมไทย ให้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความสนใจให้กับนักท่องเที่ยวในประเทศไทย ในระดับอาเซียนและในระดับโลก ในรูปแบบของการเป็นศูนย์กลางมวยไทยในระดับโลก ถือได้ว่าเป็นการอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรม แบบการสร้างวัฒนธรรม ที่จะทำให้ศิลปะมวยไทยเป็นวัฒนธรรมที่

เป็นศูนย์รวมของความคิดโลกทัศน์ ค่านิยมของสังคมเป็นตัวกำหนด มาตรฐานของพฤติกรรมของคนในวัฒนธรรมเดียวกัน และวัฒนธรรมเป็นมรดกทางสังคม เพราะมีการเรียนรู้ วัฒนธรรมเป็นพื้นฐานของการใช้สัญลักษณ์ วัฒนธรรมมีหน้าที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ และวัฒนธรรมเป็นสิ่งไม่หยุดนิ่งและเป็นไปตามแนวคิดทางด้านวัฒนธรรมที่มีแนวคิดที่ว่า วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามแก่หมู่คณะ วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตของหมู่คณะ และวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2550: 6 – 7)

ความน่าสนใจของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ อยู่ที่ผู้แทนจากหลายภาคส่วนที่ร่วมให้เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งในรูปแบบการตอบแบบสัมภาษณ์ การจัดเวทีสนทนากลุ่มย่อย และการจัดเวทีสัมมนาในระดับประเทศ เมื่อนำมาวิเคราะห์สังเคราะห์จนกลายเป็นผลการวิจัย ที่สอดคล้องกับแนวความคิดของทีมงานบัวขาววิลเลจ มุ่งหวังให้พื้นที่ของบัวขาววิลเลจ เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลก ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านการกีฬา การเกษตรอินทรีย์เพื่อผลิต อาหารปลอดภัย ประการสำคัญคือ การเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ภายใต้การเป็นทำธุรกิจท่องเที่ยว เอาแบบครบวงจรที่มีทุกภาคส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาร่วมคิด ร่วมวาง ร่วมบริหารจัดการ ร่วมปฏิบัติการ และร่วมมีส่วนได้ส่วนเสียในธุรกิจท่องเที่ยวในลักษณะของการเป็นธุรกิจเพื่อสังคม (Social enterprise) ที่เน้นการประสานความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจและผลตอบแทนในด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และผลตอบแทนทางการเงินให้กับสมาชิกผู้มีหุ้นเป็นธุรกิจที่ใช้หลักบริหารแบบธุรกิจมีคุณธรรม โดยการทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่องมั่นคงยั่งยืนในกรณีของการทำบัวขาววิลเลจเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีรูปธรรม ของการเป็นการดำเนินธุรกิจเพื่อสังคมโดยการให้หลายภาคส่วนเข้ามาเป็นสมาชิกในลักษณะการเข้าหุ้นในการเป็นเจ้าของร่วมกัน มีการบริหารจัดการให้เกิด ผลกำไรแล้วนำกำไรคืนสู่สมาชิกและนำผลกำไรส่วนใหญ่มาขยายกิจการต่อ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องมั่นคงยั่งยืนและนำมาให้เจริญก้าวหน้าต่อไป กำไรบางส่วนนำไปใช้จะพัฒนาสังคมชุมชนทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัดและระดับประเทศ

โดยแนวความคิดของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสังคมภายใต้ กระบวนการร่วมคิดร่วมวางแผนออกแบบ ร่วมเป็นเจ้าของ ร่วมบริหารจัดการและร่วมดำเนินการ เชื่อมั่นได้ว่ายุทธศาสตร์พัฒนาเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวโลกด้านการศึกษา ด้านการเกษตรปลอดภัย และด้านศิลปวัฒนธรรมมวยไทย ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคม เพื่อรับผิดชอบต่อสังคมจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเข้าเป้าหมายประสบความสำเร็จเป็นรูปธรรมได้อย่างแน่นอน เพราะไม่ได้ทำธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อคนใดคนหนึ่ง กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และไม่ใช้การทำธุรกิจเพื่อมุ่งหวังกำไรที่เป็นตัวเงินสูงสุด (Maximize Profit) และไม่ใช้การทำธุรกิจการท่องเที่ยวที่มีการแบ่งแยกชนชั้น ด้วยมูลค่าเงินตรา แต่เป็นการเปิดโอกาสให้คน กลุ่ม คนทุกระดับเข้ามาเป็นสมาชิก

ภายใต้การสร้างสรรค์สิ่งที่ดีให้กับสังคมและประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่เน้นความสำคัญของการเป็นธุรกิจหรือวิสาหกิจเพื่อสังคม ของ ธรรมพร ตันตรา (2564) ที่ได้แนวความคิดว่าธุรกิจเพื่อสังคมช่วยแตะเบรคหรือชะลอกระแสทุนนิยมให้ช้าลง สร้างดุลด้านการพัฒนา ลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและการลงทุน และมุ่งเน้นการกลับมาให้ความสำคัญกับความเป็นมนุษย์โดยแก่นแท้ประการสำคัญธุรกิจหรือวิสาหกิจเพื่อสังคมสามารถสร้างตลาดทุนในสังคมได้ (ธรรมพร ตันตรา, 2564)

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากผลของการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างความร่วม ในการพัฒนา บัวขาววิลเลจ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย ศิลปวัฒนธรรมมวยไทยตามแนวทางการธุรกิจเพื่อสังคม และกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ภายใต้วัตถุประสงค์เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาและการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การปฏิบัติซึ่งสามารถนำเสนอข้อเสนอแนะที่ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงการบริหารจัดการ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ และข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อยอดในครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดของแต่ละข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. รัฐบาลควรมีนโยบายยุทธศาสตร์ การส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมมวยไทยอย่างจริงจัง โดยมีการกำหนดและมอบหมายให้หน่วยงานภายใต้การกำกับที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบต่อโดยตรง นำนโยบายสู่การปฏิบัติ ผ่านการดำเนินโครงการต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศในลักษณะของการทำงาน แบบบูรณาการทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ให้เกิดผลสำเร็จเชิงรูปธรรม โดยรัฐบาลต้องมีการจัดสรรงบประมาณที่ต่อเนื่องและมากเพียงพอต่อการนำไปขับเคลื่อนในเชิงการบริหารจัดการการปฏิบัติการ

2. รัฐบาลโดยส่วนงานที่รับผิดชอบต่อ ดูแลต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการแก้ไขปรับปรุงระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวกับมวยไทยให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพของความเป็นจริงในยุคปัจจุบันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ประการสำคัญ มีการแก้ไข ปรับปรุง ระเบียบกฎหมายที่เอื้อต่อการลงทุน ด้านการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมมวยไทย เพื่อสร้างแรงจูงใจในการลงทุนให้แก่ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้สนใจในการสร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมมวยไทย

3. รัฐบาลควรมีนโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ต่อเนื่องและชัดเจน ในการส่งเสริม สนับสนุนให้มวยไทยก้าวสู่การเป็นกีฬาสากลสามารถเข้าไปแข่งขันโอลิมปิกและการยกระดับคุณค่า มวยไทย จากมรดกไทยสู่มรดกโลก ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาศิลปะมวยไทยวัฒนธรรมไทย เป็นการ ประชาสัมพันธ์ การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีงามของศิลปะมวยไทยให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ย่อมเป็นปัจจัยทุน เสริมต่อการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงศิลปะวัฒนธรรมมวยไทย เพิ่มมากขึ้นและส่งผลกระทบต่อรายได้จาก การท่องเที่ยวของประเทศเพิ่มมากขึ้น ส่งผลดีทางด้านเศรษฐกิจโดยรวม

4. รัฐบาลควรมีนโยบายยุทธศาสตร์แนวทางการปฏิบัติโดยตรงต่อการส่งเสริม ผลักดันให้ เกิดแหล่งท่องเที่ยวด้านศิลปะวัฒนธรรมมวยไทย แบบครบวงจร ให้เกิดขึ้นได้อย่างจริงจังทั้งการ สนับสนุนด้านงบประมาณ สนับสนุนด้านบุคลากร ผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือดูแลด้านเทคนิควิชาการ การวางแผน บุคลากร ด้านระเบียบกฎหมายรวมถึงการให้คำปรึกษา ด้านการบริหารจัดการ ตลอดจน ช่วยเหลือดูแลด้านการประชาสัมพันธ์ในระดับประเทศและต่างประเทศ ในรูปแบบต่าง ๆ โดยเน้นการ รับรู้การสร้างภาพลักษณ์ศิลปะมวยไทย

5. รัฐบาลโดยกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต้องมีนโยบายยุทธศาสตร์พร้อม แนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการผลักดันวัฒนธรรมที่มีศักยภาพ 5F เพื่อให้เป็นปัจจัยหนุน เสริมการท่องเที่ยวของประเทศให้ดีขึ้น ที่จะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยให้มีความ เสถียรภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งมวยไทยก็คือหนึ่งใน 5F ของวัฒนธรรมดังกล่าวที่ประกอบด้วย 1) Food อาหาร 2) Film ภาพยนตร์และวิทยุ 3) Fashion การออกแบบแฟชั่นไทย 4) Fighting ศิลปะป้องกัน ตัวแบบไทย 5) Festival เทศกาลประเพณี โดยนำทั้ง 5F มาบูรณาการให้เกิดผลในเชิงปฏิบัติโดยอาจ ใช้ศิลปะมวยไทยเป็น F ตั้งต้น ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภาพรวมได้ เพราะศิลปะมวยไทยสามารถต่อยอดสู่การกินอาหารที่ปลอดภัย ร้านอาหารปลอดภัย การแข่งขันชก มวยไทยในเมือง มีการถ่ายทอดสด มีการบันทึกผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศในหลายช่องทาง การชก มวยไทยต้องมีการใส่กางเกงมวย มงครัลร้อยหัว และอุปกรณ์อื่นที่สามารถใส่แบรนด์มวยไทยได้ทุก อย่าง และการจัดการแข่งขันมวยไทย สามารถจัดได้ในทุกเทศกาลประเพณี ดังนั้นรัฐบาลต้องมี นโยบาย กลยุทธ์แนวทางการปฏิบัติให้กับภาคส่วนอย่างชัดเจน และต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะเชิงบริหารการจัดการ

1. ควรมีการบริหารจัดการโดยเชิญภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องผู้มีความสนใจเข้ามาร่วมระดมสมองเพื่อให้แนวคิดแนวทางและร่วมวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเชิงบูรณาการ การเพื่อสร้างความร่วมมือให้บัวขาววิลเลจเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ครบวงจรโดยใช้ศิลปะมวยไทยเป็นฟันเฟืองในการขับเคลื่อนผ่านความมีชื่อเสียงของความเป็นบัวขาว นักมวยชื่อดังในระดับโลก ประกอบกับความนิยมศิลปะมวยไทยในยุคปัจจุบันโดยทีมงานและมูลนิธิบัวขาว เป็นฟันเฟืองหลักในการสร้างกระบวนการ มีส่วนร่วม สร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นกับทุกภาคส่วนในวัตถุประสงค์และเป้าหมายประโยชน์อันพึงเกิดขึ้นกับบุคคล สังคม ชุมชน และประเทศชาติ

2. ควรมีการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาครัฐในระดับกระทรวงที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาการท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม การศึกษาและกีฬา ทั้งนี้เพื่อขอความร่วมมือและขอรับการส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณ ระเบียบกฎหมาย นักวิชาการ การประชาสัมพันธ์ รวมถึงการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชนนักธุรกิจในระดับประเทศและต่างประเทศ เพื่อขยายแนวทางการรับรู้และแนวทางการตลาดที่เป็นผลิตภัณฑ์และบริการอันพึงเกิดขึ้นในอนาคตในแหล่งท่องเที่ยวครบวงจรของบัวขาววิลเลจ รวมถึงการสร้างโอกาสในการให้ได้เงินสนับสนุนเพื่อการลงทุนพัฒนาในลักษณะการร่วมเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมวยไทยที่มีรูปแบบเป็นธุรกิจเพื่อสังคม

3. ควรมีการบริหารจัดการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในระดับพื้นที่ กับหน่วยงานองค์กรภาครัฐและเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มองค์กรชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ไล่เรียงมาตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและจังหวัด โดยเฉพาะการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนที่เป็นหมู่บ้าน ตำบล ในอำเภอแม่แตง ซึ่งเป็นพื้นที่บัวขาววิลเลจตั้งอยู่ และจะกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้วยเหตุผลที่ว่า การบริหารจัดการเครือข่ายเชิงพื้นที่จะสามารถนำมาสู่การสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนกับบัวขาววิลเลจในรูปแบบต่าง ๆ

4. ควรมีการบริหารจัดการด้านการสร้างภาพลักษณ์ และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวบัวขาววิลเลจ อย่างเป็นระบบ โดยมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการประชาสัมพันธ์และมีทีมงานมืออาชีพรับผิดชอบดูแลอย่างจริงจังและเข้มข้น โดยการออกแบบการประชาสัมพันธ์ในหลายรูปแบบหลากหลายช่องให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในประเทศและต่างประเทศให้มากที่สุด เพื่อสร้างการรับรู้ กระตุ้น จูงใจ ให้ทุกคนอยากมา รู้ มาเห็น มาอยู่ มากิน และมาศึกษา ในแหล่งท่องเที่ยวบัวขาววิลเลจที่กำลังจะเกิดขึ้น

5. การบริหารจัดการด้านผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ต่อบุคคล กลุ่มบุคคล ชุมชน สังคมและประเทศชาติ จากการทำธุรกิจเพื่อสังคม ผลของการสร้างและพัฒนาบัวขาววิลเลจตามยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ตามแนวทางการทำธุรกิจเพื่อสังคม เป้าหมายหลักไม่ได้อยู่ที่

การสร้างกำไรที่เป็นตัวเงินที่สูงสุด แล้วเป็นประโยชน์ต่อบุคคล หรือกลุ่มบุคคลใด แต่ประโยชน์จะถูกแบ่งปันไป พัฒนาบุคคลซึ่งเป็นสมาชิก กลุ่มองค์กรชุมชน ชุมชนสังคมและประเทศชาติบ้านเมือง ในมิติเศรษฐกิจ สังคมสังคม การศึกษา การกีฬา ศาสนาวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี และมีมิติด้านสุขภาพ การพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลก ถ้าสามารถบริหารจัดการในรูปแบบธุรกิจเพื่อสังคมได้อย่างแท้จริงจะเป็นประโยชน์ในมิติดังกล่าวอย่างแน่นอน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ทุกภาคส่วนควรให้สนับสนุนการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาในการพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลกด้านการศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย ศิลปวัฒนธรรมมวยไทยตามแนวทางการธุรกิจเพื่อสังคม และกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริมปฏิบัติเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ทั้งนี้จะทำให้เมืองเชียงใหม่มีแลนด์มาร์คแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วโลกเข้ามาเที่ยว อันจะสร้างผลกระทบทางบวกต่อประเทศและจังหวัดเชียงใหม่หลายด้าน โดยเฉพาะชื่อเสียงและเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ดังครูบาศรีวิชัย ครูบาเทืองวัดบ้านเด่น หลวงพ่อวัดห้วยปลากั้ง และอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ได้วัดร่องขุนได้ประสบผลสำเร็จเป็นรูปธรรมมาแล้ว

2. ควรมีการประชุมทำความเข้าใจสร้างความร่วมมือกับประชาชน ผู้นำกลุ่มองค์กรชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในฐานะสร้างและพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจรในระดับโลกที่มีรายละเอียดของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมมวยไทย การท่องเที่ยวทางการศึกษา การท่องเที่ยวทางการเกษตรเพื่อผลิตอาหารปลอดภัย และการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อสังคม โดยเน้นให้เป็นประโยชน์อันพึงเกิดขึ้นกับชุมชนในระดับหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอแม่แตง ทั้งในส่วนของบุคคล กลุ่มองค์กรชุมชน ชุมชนในภาพรวม และการให้รายละเอียดเกี่ยวกับแนวทางการเข้ามามีส่วนร่วมในรูปธรรมไหนอย่างไร

3. ทีมงานและมูลนิธิบัวขาววิลเลจ ควรร่วมทำกิจกรรมโครงการ ด้านการพัฒนาสังคม ชุมชน ในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอจังหวัด และระดับประเทศอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อเป็นการนำเอาความดีความงาม ความมีชื่อเสียงของบัวขาว บัญชาเมฆ ไปสร้างประโยชน์ให้กับสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และเป็นการประชาสัมพันธ์บัวขาววิลเลจที่จะถูกสร้างและพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก ให้คนในสังคมทุกระดับได้รับรู้สนใจติดตามซึ่งจะนำมาสู่การมีส่วนร่วมการส่งเสริมสนับสนุน การทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวที่ครบวงจรที่เป็นที่รู้จักของคนไทยและคนต่างประเทศ

4. ควรมีการวางแผนออกแบบพื้นที่ เพื่อให้เป็นตามของสิ่งต่าง ๆ อันจะมีขึ้นในสถานที่บัวขาววิลเลจ ในฐานะแหล่งท่องเที่ยวของโลกที่ประกอบด้วย ส่วนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนาที่เรียนรู้ฝึกฝนศิลปมวยไทย พิพิธภัณฑสถานมวยไทยครบวงจร ศูนย์เรียนรู้ด้านการเกษตรอินทรีย์ เพื่อผลิตอาหารปลอดภัย ส่วนของการนันทนาการความบันเทิง ส่วนของวิชาการ ศูนย์อาหาร

การออกกำลัง และส่วนที่เป็นบ้านพักอาศัย ฯลฯ ทั้งนี้ เพราะการออกแบบพื้นที่อย่างเหมาะสมจะนำไปสู่การได้มาซึ่งการได้รับ ทุนเพื่อใช้ในการสร้างพัฒนาและบริหารจัดการในรูปแบบต่าง ๆ

5. ควรมีการเขียนแผนธุรกิจ โดยมีอาชีพที่มีความรู้ความเข้าใจทั้งด้านธุรกิจและด้านสังคม เพื่อประโยชน์ทางด้านวิชาการและมิงบประมาณที่มากเพียงพอโดยมาจากช่องทางไหนอย่างไร การใช้จ่ายงบประมาณที่เหมาะสมมีความคุ้มค่าต่อการลงทุนทางด้านต่าง ๆ ผลตอบแทนในเชิงปริมาณที่เป็นตัวเงิน ผลตอบแทนเชิงคุณภาพ ที่เกิดขึ้นกับชุมชน สังคม และประเทศชาติ โดยความชัดเจนของการมีแผนธุรกิจจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณการบริหารจัดการเครือข่าย การมีส่วนร่วมด้านเกิดสิ่งก่อสร้างด้านอาคารสถานที่ตามลำดับขั้นตอน

6. ทีมงานและมูลนิธิบัวขาววิลเลจจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการแข่งขันชมมวยไทยภายในบัวขาววิลเลจ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวภายในสถานที่บัวขาววิลเลจอย่างต่อเนื่องในลักษณะของการจัดมวยเพื่อการกุศลให้กับหมู่บ้าน ชุมชน กลุ่มองค์กรชุมชน หน่วยงาน องค์กรสถาบันทางการศึกษาต่าง ๆ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของบัวขาว ทีมงาน และบัวขาววิลเลจ ให้เป็นที่รู้จัก ซึ่งจะส่งผลต่อการสร้างและพัฒนาบัวขาววิลเลจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวโลกได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น

7. การสะท้อนถึงการเป็นธุรกิจเพื่อสังคม บัวขาววิลเลจจำเป็นต้องจัดสรรกำไรส่วนหนึ่งเข้ามูลนิธิปัญญาเมฆ ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนการทำประโยชน์เพื่อสาธารณะ คือ การให้ทุนการศึกษา การสงเคราะห์ การสนับสนุนกิจกรรมท้องถิ่นท้องที่ และการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของชุมชน ในส่วนของรูปแบบเชิงกายภาพที่บ่งบอกว่าภายในบัวขาววิลเลจ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของโลก ทางด้านการศึกษา การเกษตรปลอดภัย ศิลปวัฒนธรรม รูปแบบธุรกิจเพื่อสังคม ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้มีการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการได้อย่างครอบคลุมทุกมิติ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยต่อยอดเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความร่วมมือในการสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมมวยไทย แบบครบวงจรในพื้นที่ที่เหมาะสมในประเทศไทย โดยเพิ่มหรือเปลี่ยนวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับบริบทอื่น ๆ ตามความต้องการผลการศึกษาที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ทั้งการกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมศิลปะมวยไทยแบบครบวงจร

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดตั้งการศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาด้านการกีฬาที่เน้นเกี่ยวกับศิลปะมวยไทยเป็นสำคัญ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการได้แนวทางหรือรูปแบบการจัดตั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษามวยไทย การจัดหลักสูตรและรูปแบบการจัดการเรียนการสอน การบริหารการจัดการและการพัฒนาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และผลิตผู้เรียน

ให้มี ลักษณะที่โดดเด่นในเชิงคุณค่าของการเป็นนักมวยไทยที่มีระเบียบวินัยการอดทนมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เสียสละ เป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

3. ควรมีการศึกษาการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และพัฒนาโดยให้ทุกภาคส่วนของชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเจ้าของอย่างแท้จริง โดยให้นักท่องเที่ยวหรือผู้รับบริการมีโอกาสมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสังคมชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม มีการบริหารจัดการออกแบบวางแผนแหล่งท่องเที่ยว เหมือนบ้านที่เป็นสถานที่พักผ่อน ที่อยู่ ที่กิน ที่ทำงานชั่วคราวนอกสถานที่ ที่ออกกำลัง ที่ปฏิบัติธรรม ที่บำบัดรักษา และที่เตรียมตัวตายอย่างมีความสุข เป็นรูปแบบของแหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิต

4. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบธุรกิจการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ มีส่วนร่วมในการดำเนินการและปฏิบัติงานตามศักยภาพ โดยจุดเน้นที่การสร้างกำไร การแสวงประโยชน์ให้กับชุมชน สังคม ประเทศชาติ และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืน ไม่เบียดเบียนแต่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นคุณต่อส่วนรวม รูปแบบตามแนวทางการศึกษาที่เป็นผลการวิจัย การได้มาจะเป็นประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการเชิงปฏิบัติการเพื่อนำสู่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาคณะบุคคลกลุ่มองค์กรชุมชน พัฒนาสังคมชุมชน และประเทศในหลายมิติ

บรรณานุกรม

- การชำระประวัติศาสตร์มวยไทย. 2563. การประชุมวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์. วันที่ 11 พฤศจิกายน 2563 ณ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2562. **แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2561-2564) ของกรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: วีไอพีก็อปปีปริน.
- จตุพร จุ้ยใจงาม และ พรชัย เทพปัญญา. 2557. กิจการเพื่อสังคม แนวโน้มระบอบทุนนิยมสมัยใหม่ กรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จ. *วารสารวิชาการ Viridian E-Journal*, 7(3), 1229-1242.
- เฉลียว บุรีภักดี. 2542. **ทฤษฎีระบบและการพัฒนาที่ยั่งยืน**. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.
- _____. 2546ก. **ชุดการศึกษาค้นคว้ารายวิชา 2535101 หลักการพัฒนาและการสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา**. เพชรบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- _____. 2546ข. **ชุดการศึกษาค้นคว้ารายวิชา 2535901 การวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนา**. เพชรบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- _____. 2549. **ทฤษฎีเชิงระบบและการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ**. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- เฉลียว บุรีภักดี, เฉียบ ไทยยิ่ง, ภัทรามน จำปาเงิน, บุญเรือง ศรีเหรียญ, ลือชา ธรรมวินัยสถิต, มยุรี วัดแก้ว, วันทนา กลิ่นงาม, รวิวงศ์ ศรีทองรุ่ง, ทรงจิต พูนลาภ และ ประไพพรร อักษรศรี.
2545. **ชุดวิชาการวิจัยชุมชน ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง**. ใน **หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตการจัดการและประเมินโครงการ**. นนทบุรี: เอส. อาร์. พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- ธรรมพร ตันตรา. 2564. **เอกสารประกอบการสอนการบริหารจัดการธุรกิจเพื่อสังคม**. เชียงใหม่: วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- นปภัสร ชูสุวรรณ. 2559. **ปัจจัยด้านการตลาดที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อมาชมมวยไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- บริษัท กรีนโปร เคเอสพี คอนซัลติ้ง จำกัด. 2563. **การจดทะเบียนมูลนิธิ**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <https://www.greenprokspsforsme.com> (29 ตุลาคม 2563).
- พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม. 2562. **พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒**. เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๖๗ ก ราชกิจจานุเบกษา.

- พิชญ์สินี ชมพูคำ. 2542. การวิเคราะห์ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดการศึกษาสงเคราะห์ในภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2550. เอกสารประกอบการสอนพฤติกรรมมนุษย์. นนทบุรี: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รุจ แสงอุดม. 2559. แนวทางการพัฒนามวยไทยเพื่อรองรับการเป็นกีฬาสากล. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร.
- วีระพล ทองมา. 2547. การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community Based Tourism: CBT) สำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนในเขตที่ดินป่าไม้. เชียงใหม่: รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สถาบันพระปกเกล้า. 2563. การบริหารภาครัฐแนวใหม่. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://wiki.kpi.ac.th/> (1 ตุลาคม 2563).
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2560. แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สุริยจรัส เตชะตันมินสกุล. 2561. การประเมินผลโครงการ: เอกสารการสอนวิทยาลัยบริหารศาสตร์. เชียงใหม่: วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สุริยจรัส เตชะตันมินสกุล และคณะ. 2560. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต: คู่มือหลักสูตรวิทยาลัยบริหารศาสตร์. เชียงใหม่: วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- เสรี พงศ์พิศ. 2547. ร้อยคำที่ควรรู้. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- WTTTC. 2019. Economic Impact Reports. [Online]. Available <https://wttc.org/Research/Economic-Impact> (2 November 2020).

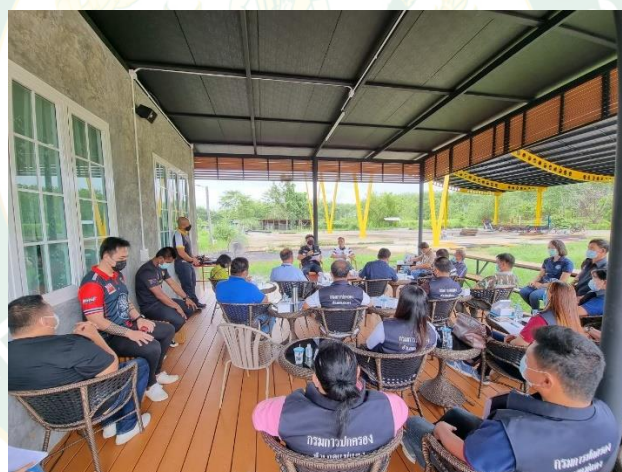
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ภาพการจัดกิจกรรม

ภาพการจัดเวทีสนทนากลุ่มย่อยและภาพจัดเวทีสัมมนาทางวิชาการ
เรื่อง การจัดการท่องเที่ยว การศึกษา การเกษตรอาหารปลอดภัย ศิลปวัฒนธรรมมวยไทย
และการทำธุรกิจเพื่อสังคม

ภาพการจัดเวทีเสวนากับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่

ภาพสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ภาคผนวก ข

ผลงาน และรางวัลที่สร้างชื่อเสียง

ผลงาน และรางวัลที่สร้างชื่อเสียงของผู้วิจัย

ผลงานที่ได้รางวัล

2544	แชมป์ประเทศไทย รุ่นเฟเธอร์เวท (ที่สนามมวยลุมพินี)
2547 และ	แชมป์ K-1 World MAX champion ปี 2004 และ 2006
2549	เข้าชิงรอบสุดท้ายถึง 5 ครั้ง ได้แชมป์ 2 สมัย
2553	แชมป์ 2010 Shoot Boxing S-Cup World champion คนไทยคนแรก และคนเดียวในประเทศไทย
2549	แชมป์สภามวยไทยโลกในพระบรมราชูปถัมภ์ WMC World champion ปี 2549, 2552, 2554, 2557
2557	แชมป์ สภามวยโลก WBC Muaythai Diamond World Championship
2545,	แชมป์ ไหว้ครูมวยไทยสวยงาม สนามมวยลุมพินี
2554 และ	ถ้วยพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร
2555	มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร แชมป์มวยไทยไฟท์ ปี 2554, 2555
2555	ถ้วยพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รางวัลนักกีฬา อาชีพดีเด่น
2557	ถ้วยพระราชทาน กษัตริย์อัลแบร์ตที่ 2 แห่งโมนาโค แชมป์ "มอนติคาโล ไฟต์ติง มาสเตอร์" ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี พระราชทานปริญญาบัตร
2556	รางวัลสุดยอดนักกีฬาขวัญใจมหาชน (ป๊อปปูล่าโหวต) วิทยากรพิเศษโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
มิถุนายน 2015	แสดง ศิลปะมวยไทย หน้าพระที่นั่ง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี งาน เวิลด์ เอ็กซ์โป มิถุนายน 2015 ประเทศอิตาลี ผลงานภาพยนตร์

CHAMPIONS

- 2016 Phoenix Fighting Championship PFC Lightweight Champion
- 2016 Kunlun Fight Muaythai Middleweight World Championship
- 2015 WLF Wu Lin Feng World Championship
- 2015 WMC Muaythai (154 lb) World Championship
- 2014 K-1 World MAX 2014 World Championship Tournament Championship Runner-Up.
- 2014 WBC Muaythai Diamond World Championship (-70 kg).
- 2014 WMC Junior Middleweight (-69.9 kg/154 lb) World champion
- 2012 Thai Fight Tournament champion (-70 kg).
- 2011 Thai Fight Tournament champion (-70 kg)
- 2011 WMC World Junior Middleweight champion
- 2010 Shoot Boxing S-Cup World champion
- 2009 WMC/MAD Muaythai World champion
- 2006 K-1 World MAX champion
- 2006 WMC Super-Welterweight World champion
- 2005 S-1 Super-Welterweight World champion
- 2005 K-1 World MAX 2005 Finalist
- 2004 MTA World Muay Thai Champion
- 2004 K-1 World MAX champion
- 2003 KOMA GP Lightweight champion
- 2002 Toyota Muay Thai Marathon Tournament 140 lb. class winner
- 2002 Omnoi Stadium Lightweight champion
- 2001 Professional Boxing Association of Thailand Featherweight champion
- 2001 Omnoi Stadium Featherweight champion

ผลงานการแสดง

2553	ซามูไร อโยธยา รับบทเป็น ครูเสือ
2555	คุณนายโฮ รับบทเป็น ผู้พันชูชัย (รับเชิญ)
2558	คาดเชือก ช่อง 7 รับบทเป็น ช่างสาร ด้านพญายม (รับเชิญ)
2560	ทองดี ฟินขาว รับบทเป็น พระยาพิชัยดาบหัก

ผลงานโฆษณา 프리เซ็นเตอร์

- องค์การสหประชาชาติ หรือ UN
- เปียร์สิงห์
- กองทัพบก หน่วยบัญชาการรักษาดินแดน “เชิดชวนชายไทยเกณฑ์ทหาร”
- การบินไทย Star Alliance
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- ยาง Goodyear
- เครื่องดื่มเกลือแร่ซันไว
- 7-Eleven
- ปูนดอกบัว
- โฟร์หยก สมุนไพร
- มามา
- Ducati
- GS Battery
- True MoveH 4G Plus
- ไซค์อ็อป KYB
- ทรวอลเล่ท
- Wiko Phone
- Game MOBA Online
- Fitness First
- ยาบำรุงร่างกายตราเสือดำ

- น้ำมันมวย
- Fit Whey
- โทรศัพท์ Lenovo
- เครื่องดื่ม แบรินด์ HandyHerb
- ธนาคารธนาชาติ
- สมาคมธนาคารไทย
- กระทรวงมหาดไทย กรมการพัฒนาชุมชน “ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี”
- สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้ง กกต. “รณรงค์การเลือกตั้ง”

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ร้อยโท สมบัติ บัญชาเมฆ
เกิดเมื่อ	8 พฤษภาคม 2525
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2552 บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต พ.ศ. 2556 วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา (วท.ม) คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2557 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชายุทธศาสตร์ การพัฒนาภูมิภาค (กลุ่มการศึกษาและจัดการภูมิปัญญา) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ประวัติการทำงาน	- อาจารย์พิเศษ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ - อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

